

मिरा भाईदर महानगरपालिका

महापालिका सभागृह कार्यालय,
तिसरा मजला,
दि. १९/०६/२००३

आज दि. १९/०६/२००३ रोजी सकाळी ११.०० वाजता मिरा भाईदर महानगरपालिकेची मा. महासभा सुचना क्र. ३ दि. /०६/२००३ रोजीच्या विषय पत्रिकेवर विचार विनीमय करणेकरिता महापालिका सभागृह, ३ रा मजला येथे मा. महापौर यांच्या अध्यक्षतेखाली भरली असता खालीलप्रमाणे सदस्य हजर होते.

उपस्थित सदस्य

१)	श्रीम. मेंडोसा मायरा गिल्बर्ट	महापौर
२)	श्री. सय्यद मुझफ्फर हुसेन	उपमहापौर
३)	श्री. पाटील मोहन मधुकर	सभापती
४)	श्री. पाटील ध्रुवकिशोर मन्साराम	सभागृह नेता
५)	श्री. पाटील परशुराम दामोदर	विरोधी पक्ष नेता
६)	श्रीम. गोविंद हेलन जॉर्जी	सदस्या
७)	श्री. बोर्जीस हॅरल जॉर्ज	गटनेता
८)	श्री. पाटील चिंतामण कमलाकर	सदस्य
९)	श्री. पाटील अशोक बळवंत	गटनेता
१०)	श्री. पाटील अनंत रामचंद्र	सदस्य
११)	श्रीम. म्हात्रे संगीता विजय	सदस्या
१२)	श्रीम. डिसोज्जा ज्युडी थॉमस	सदस्या
१३)	श्री. शेख आसिफ गुलाब	सदस्य
१४)	श्री. ठाकुर नितिन गोपीनाथ	सदस्य
१५)	श्री. म्हात्रे मिलन वसंत	गटनेता
१६)	श्री. तिवारी सुरेंद्रप्रसाद मुरलीधर	सदस्य
१७)	श्रीम. म्हात्रे नयना गजानन	सदस्या
१८)	श्री. अग्रवाल धनराज नंदलाल	सदस्य
१९)	श्री. अग्रवाल ओमप्रकाश गंगाधरजी	सदस्य
२०)	श्रीम. करंबेळे प्रियांका प्रकाश	सदस्या
२१)	श्रीम. गोहिल शानू	सदस्या
२२)	श्रीम. पाटील प्रभात प्रकाश	सदस्या
२३)	श्री. भुदेका शिवप्रकाश प्रल्हादराय	सदस्य
२४)	श्री. भोईर गजानन लक्ष्मण	सदस्य
२५)	श्री. नलावडे दिनेश द.	सदस्य
२६)	श्री. हंसु कमलकुमार पांडे	सदस्य
२७)	श्रीम. पाटील सुनिता कैलास	सदस्या
२८)	श्रीम. पाटील लिला गुरुनाथ	सदस्या
२९)	श्री. पाटील जयंत महादेव	सदस्य
३०)	श्रीम. सावळे निर्मला बाबुराव	सदस्या
३१)	श्री. माळी रविंद्र भिमदेव	सदस्य
३२)	श्री. घरत केशव रामभाऊ	सदस्य
३३)	श्रीम. ज्योत्स्ना जालिंदर हसनाळे उर्फ	सदस्या
	शिंदे पुजा प्रताप	
३४)	श्रीम. वाडे जिवी हिरा	सदस्या
३५)	श्रीम. पाटील अनिता जयवंत	सदस्या
३६)	श्री. म्हात्रे परशुराम पद्माकर	सदस्य
३७)	श्री. गावंड हरेश लक्ष्मण	सदस्य

३८)	श्रीम. भोईर जयाबाई यशवंत	सदस्या
३९)	श्री. पटेल आसिफ गुलाम	सदस्य
४०)	श्री. सुर्यकांत अनंतराव भोईर	सदस्य
४१)	श्रीम. गायकवाड सुरेखा यशवंत	सदस्या
४२)	श्री. वैती चंद्रकांत सिताराम	गटनेता
४३)	श्री. मोदी चंद्रकांत भिकालाल	सदस्य
४४)	श्री. खान शफीक अहमद	सदस्य
४५)	श्रीम. सपार उमा विश्वनाथ	सदस्या
४६)	श्रीम. फॅरो ग्रिटा स्टीफन	सदस्या
४७)	श्री. मेंडोसा स्टीवन जॉन	सदस्य
४८)	श्री. पाटील रोहीदास आत्माराम	सदस्य
४९)	श्री. कुरेशी याकुब ईस्माईल	सदस्य
५०)	श्री. पाटील अशोक पांडुरंग	सदस्य
५१)	श्री. कोलासो लिओ इजिदोर	सदस्य
५२)	श्रीम. आल्मेडा जेन्वी युस्टस	सदस्या
५३)	श्रीम. भामरे उर्मिला कोमल	सदस्या
५४)	श्री. घोन्सालविस जोजफ जॉन	सदस्य
५५)	श्रीम. पाटील भानु भगवान	सदस्या
५६)	श्रीम. जैन गिता भरत	सदस्या
५७)	श्री. शहा शशिकांत रतिलाल	सदस्य
५८)	श्रीम. शहा रिटा सुभाष	सदस्या
५९)	श्री. चौहाण महेंद्रसिंग	सदस्य
६०)	श्रीम. नरावत भवरीकुंवर चैनसिंह	सदस्या
६१)	श्री. पाटील रतन कृष्णा	गटनेता
६२)	श्री. पाटील शरद केशव	सदस्य
६३)	श्रीम. गोयंका सुधा लक्ष्मीकांत	सदस्या
६४)	श्री. भोईर शशिकांत जगन्नाथ	सदस्य
६५)	श्री. पाटील प्रेमनाथ गजानन	सदस्य
६६)	श्रीम. नाईक शुभांगी सिताराम	सदस्या
६७)	श्री. मेहता नरेंद्र	सदस्य
६८)	श्री. म्हात्रे तुळशिदास दत्तू	सदस्य
६९)	श्रीम. जानी कैलासबेन दिनेशचंद्र	सदस्या
७०)	श्री. पाटील मिलन गोविंदराव	सदस्य
७१)	श्री. जैन रमेश धरमचंद्र	सदस्य
७२)	श्री. ठाकुर प्रकाश पांडुरंग	नामनिर्देशित सदस्य
७३)	श्री. दुबोले प्रकाश शंकर	नामनिर्देशित सदस्य
७४)	श्री. सुवर्णा रोहित मोहनचंद्र	नामनिर्देशित सदस्य
७५)	श्री. संजय नारायण पांगे	नामनिर्देशित सदस्य
७६)	श्री. परेरा टेरी पॉल	नामनिर्देशित सदस्य

अनुपस्थित सदस्य

१)	श्री. सिंग मदन उदितनारायण	सदस्य
२)	श्री. पाटील रोहिदास शंकर	गटनेता
३)	श्री. गावंड आत्माराम बाळाराम	सदस्य
४)	श्रीम. रांजणकर मुक्ता प्रविण	सदस्या

रजेचे अर्ज आलेले सदस्य

१)	श्री. पाटील प्रफुल्ल काशिनाथ	सदस्य
२)	श्री. कोलासो जेम्स इजिदोर	सदस्य
३)	श्री. रॉड्रीक्स मॉरस जोसेफ	सदस्य
४)	श्रीम. शाह रक्षा एस.	सदस्या

वरीलप्रमाणे महासभेकरिता आवश्यक असणारा कोरम पूर्ण झाल्याने मा.महापौरांनी सभेच्या कामकाजास सुरुवात करण्यास सांगितले. त्यानुसार वंदे मातरम् राष्ट्रगीतानंतर सभेच्या कामकाजास सुरुवात झाली.

मा. महापौर :-

मा. आयुक्त साहेब, मा. उपमहापौर, विरोधी पक्षनेते, उपस्थित सर्व सन्मा. नगरसेवक, नगरसेविका, अधिकारी वर्ग, पत्रकार बंधू आणि नागरीक आपले सर्वांचे स्वागत. मा. पंतप्रधान श्री. अटलबिहारी वाजपेयीजी तसेच मा. उपपंतप्रधान श्री. लालकृष्ण आडवाणीजी व इतर सहकारी मंत्री महोदय यांचे सर्वांचे मिरा भाईंदर शहरात आपल्या सर्वातर्फे त्यांचे स्वागत करते. आताच झालेल्या बारावीच्या परिक्षेत कु. नंदिनी अमिताभ बासू बोर्डात सातवी तसेच कु. लक्ष्मी नेगी बोर्डात तेराव्या क्रमांकाने पास होऊन आपल्या मिरा भाईंदर शहराचे नांव उज्वल केले आहे. तसेच मिरा भाईंदरमधील सर्व पास झालेल्या विद्यार्थ्यांचे मी आपल्या सर्वातर्फे अभिनंदन करते.

मिरा भाईंदर महानगरपालिकेने झोपडपट्टी रहिवाशांना फोटोपास वाटपाचे कामास सुरुवात प्रशासनामार्फत करण्यांत आलेली आहे. तसेच शहरात नाले सफाईचे काम प्रत्यक्ष भेट देऊन पहाणी केली असता यावर्षी शहरात पावसाचे पाणी साचणार नाही अशी आशा आहे. तरी याबाबत आवश्यक ती दक्षता प्रशासनामार्फत घेण्यात आलेली आहे. आपण सर्वांनी ही सभा खेळीमेळीच्या वातावरणात पार पाडावी. मा. प्रभारी सचिव साहेब पुढील सभेचे कामकाज सुरु करावे. धन्यवाद!

रिटा शाह :-

मा. महापौर साहेब माझी एक सुचना आहे की, आपल्या मिरा भाईंदर क्षेत्रात सातवा क्रमांक व बाराव्या क्रमांकावर जे विद्यार्थी उत्तीर्ण झालेले आहेत. मागे जेव्हा नगरपालिका होती तेव्हा चौथा क्रमांकाने एक दहावीमध्ये मुलगी उत्तीर्ण झाली होती. त्यावेळी तिचे आपण शिक्षण विभागातर्फे कौतुक केले होते. मा. नगराध्यक्ष साहेब यांच्या हस्ते तिचे कौतुक केले होते तरी ह्या दोन विद्यार्थीनींचे सुद्धा कौतुक करुन त्याचा एक समारंभ ठेवावा अशी एक माझी मागणी आहे.

प्र. सचिव :-

आपण त्या विद्यार्थ्यांना बोलाविले असून ते कार्यालयात उपस्थित आहेत.

चंद्रकांत वैती :-

मा. महापौर साहेब, सचिव साहेब एक विनंती आहे की, काल दि. १८ जून रोजी महाराष्ट्र राज्याचे राज्यमंत्री, आरोग्य राज्यमंत्री, मा. ना. श्री. एकनाथ रावजी गायकवाड साहेब तसेच महाराष्ट्र राज्याचे पाटबंधारे राज्यमंत्री मा. अजितराव घोरपडे साहेब तसेच महाराष्ट्र प्रदेश काँग्रेसचे अध्यक्ष आमदार रणजितबाबू देशमुख साहेब आणि इतर जेष्ठ मंडळी या मिरा भाईंदर येथील नगरभवन या वास्तुमध्ये काँग्रेसच्या मार्गदर्शन शिबीरासाठी आले होते. तरी त्यांचाही स्वागताची नोंद आपल्या ह्या कार्पोरेशनने घ्यावी अशी विनंती.

मोहन पाटील :-

मिरा भाईंदर शहरामध्ये आपल्या देशाचे मा. पंतप्रधान यांचे कार्यालय केशसृष्टी उत्तन येथे थाटलेले आहे आणि आज आनंदोत्सव साजरा करायला पाहिजे. अशा प्रकारचे वातावरण ह्या मिरा भाईंदर शहरामध्ये आहे. त्याला कारण मी प्रशासनाच्या कामगिरीबद्दल मला या ठिकाणी बोलायचे आहे.

मा. महापौर :-

प्रथम आपण ज्या विद्यार्थीनी बारावी परिक्षेत चांगल्या क्रमांकाने पास झालेल्या आहेत त्याचा प्रथम आपण सत्कार करुया.

जगदीश भोपतराव :-

महाराष्ट्र राज्य व उच्च माध्यमिक शालांत परिक्षा बारावी यामध्ये रॉयल कॉलेजची विद्यार्थीनी कु. नंदिनी अमिताभ बासू ही मुंबई डिव्हीजन सायन्स या विषयामध्ये सातव्या क्रमांकाने उत्तीर्ण झालेली आहे. तरी मा. महापौर मॅडम त्यांचे सत्कार करीत आहेत.

मोहन पाटील :-

तसेच त्या विद्यार्थीनीचे प्रतिनिधी किंवा पालक असतील त्यांचाही सत्कार करणेकरिता त्यांना डायसवर बोलवावे.

जगदीश भोपतराव :-

रॉयल कॉलेजची विद्यार्थीनी कु. लक्ष्मी नेगी ही मुंबई डिव्हीजन मध्ये तेराव्या क्रमांकाने आर्ट्स मध्ये आलेली आहे. तरी त्याचा सत्कार मा. महापौर मॅडम करीत आहेत.

मोहन पाटील :-

सर्व सभागृहाच्या वतीने मा. महापौरांना धन्यवाद देतो आहे की आपण ह्या ठिकाणी ज्या देशाचे भवितव्य हे विद्यार्थ्यांकडे असते. तशा विद्यार्थ्यांना प्रोत्साहन देणेच्या हेतुने आपण आज त्या विद्यार्थ्यांना ह्या सभागृहामध्ये बोलावून त्यांचा जो सत्कार केला त्याबद्दल मी सभागृहाच्या वतीने मा. महापौरांना व

प्रशासनास धन्यवाद देतो. विशेष करुन मघाशी मुद्दा मी असा मांडला होता की, ह्या शहरामध्ये मा. ना. पंतप्रधान आणि मा. ना. उपपंतप्रधान हे येणार होते. त्या दृष्टीकोनातून पावसाचे दिवस असल्याने त्याकरिता ते हेलिकॉप्टरने न येता केंद्रातील मंत्री महोदय व मा. पंतप्रधान व उपपंतप्रधान जी बायरोडने येणार होते. तरी प्रशासनाने जो आपल्या मिरा भाईंदर मुख्य रस्त १५० फुटाचा जो रस्ता आहे त्या रस्त्याचे काम पुर्णत्व मार्गावर होईल किंवा नाही अशा परिस्थितीमध्ये आप्त परिस्थितीमध्ये संपूर्णपणे लक्ष केंद्रीत करुन आज ह्या मिरा भाईंदर महानगरपालिकेकडून मा. पंतप्रधान यांना येण्यासाठी जो रस्ता त्यांच्या अनुकूल परिस्थितीमध्ये करुन दिला त्याबद्दल मी प्रशासनाचे ह्या ठिकाणी अभिनंदनाचा ठराव मांडू इच्छितो.

ठराव क्र. १० :-

भारताचे पंतप्रधान मा. अटलबिहारी वाजपेयी, उपपंतप्रधान मा. लालकृष्ण अडवाणी तसेच सन्मा. केंद्रीय मंत्री भाईंदर उत्तन येथील केशवसृष्टीमध्ये पक्षाच्या चिंतन सभेला आले होते. सदर मान्यवर येण्याचे पुर्वी शहरातील मुख्य रस्ते डागडुजी करणे, स्ट्रीट लाईटची व्यवस्था करणे, साफसफाई करुन घेणे, पाणी पुरवठा व्यवस्था करणे इत्यादी कामे प्रशासनाने अल्पावधीत चांगल्या तऱ्हेने केली व मिरा भाईंदर महानगरपालिकेची शान वाढविली. त्याबद्दल सर्व अधिकारी व कर्मचाऱ्यांचे ही सभा अभिनंदन करीत आहे.

सुचक :- श्री. ध्रुवकिशोर पाटील.

अनुमोदन :- श्री. जयंत पाटील.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

मा. महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

रिटा शाह :-

साहेब एक महत्वाची सुचना देते की, आमचे उपमहापौर सभागृहात उपस्थित नाहीत. त्यांचा निरोप आलेला आहे की, आता सातव्या क्रमांकाने व तेराव्या क्रमांकाने ज्या मुली उत्तीर्ण झालेल्या आहेत त्यांना पाच-पाच हजाराची देणगी किंवा डोनेशन म्हणून किंवा पारितोषिक म्हणून ते त्यांना द्यावे. असे त्यांनी जाहिर केलेले आहे.

जयंत पाटील :-

मा. महापौर साहेब माझी अशी एक सुचना आहे की, अतिशय चांगली गोष्ट आहे की, या मिरा भाईंदर शहरातील विद्यार्थी उच्च प्रतीने शिक्षणामध्ये आघाडी मारतात. आणि त्यामुळे आपल्या शहराचे नांव निश्चितच भविष्यामध्ये उज्वल होईल. आता आपण त्यांना पुष्पगुच्छ देऊन जो सत्कार केला ती सुद्धा चांगली गोष्ट आहे. परंतु आपण जर त्यांना मोमेन्टो (स्मृतिचिन्ह) दिले तर ते कायमस्वरुपी राहिल. आणि ते आपण नंतर सुद्धा देऊ शकाल असे म्हणायला काही हरकत नाही. कारण की, वेळेवर आपण काहीच तयारी करू शकत नाही. परंतु महानगरपालिकेचे मोमेन्टो (स्मृतिचिन्ह) जर त्यांच्या घरात राहिले तर ते कायम स्वरुपी दिसू शकतील. दुसरी गोष्ट अशी आहे, या देशाचे पंतप्रधान आणि संपूर्ण केंद्र सरकारची बरीचशी नेते मंडळी या शहरात आलेली आहे. पंतप्रधान दोनदा या शहरामध्ये आले आणि त्या दृष्टीने या शहराचे नांव भारताच्या कानाकोपऱ्यात गेलेले आहे आणि असे असतांना आताच स्थायी समितीच्या अध्यक्षांनी सांगितले की, प्रचंड ताण आपल्या महापालिकेच्या अधिकाऱ्यांवर, आयुक्तांवर, उपआयुक्तांवर आला होता आणि ही खरी गोष्ट आहे. त्या दृष्टीने एखादी अशी. या देशाचे पंतप्रधान या शहरामध्ये येतात. तेव्हा त्यांच्याकडून काही निधी आपल्याला मिळू शकत असेल तर निधीची मागणी आपण करावी आणि त्यासाठी भारतीय जनता पार्टीचे नेत्यांची आपण मदत घेऊया.

मा. महापौर :-

आपण त्यांना पत्र पाठविले आहे.

जयंत पाटील :-

धन्यवाद.

ठराव क्र. १०(अ) :-

मिरा भाईंदर शहरातील रॉयल कॉलेजची विद्यार्थीनी कुमारी नंदिनी अमिताभ बासू ही मुंबई डिव्हिजन विज्ञान विभागात सातव्या क्रमांकावर उत्तीर्ण झाली. तसेच रॉयल कॉलेजची विद्यार्थीनी कुमारी लक्ष्मी नेगी ही मुंबई डिव्हिजन मध्ये कला शाखेमध्ये तेराव्या क्रमांकाने उत्तीर्ण झाली व मिरा भाईंदर

शहराला नावलौकिक प्राप्त करुन दिला. तसेच इतर कॉलेजमधील जे विद्यार्थी चांगल्या गुणाने उत्तीर्ण झाले व ज्या शाळांचा निकाल शंभर टक्के लागला अशा सर्व घटकांचे ही सभा अभिनंदन करीत आहे.

सुचक :- श्री. ध्रुवकिशोर पाटील.

अनुमोदन :- श्री. जयंत पाटील.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

मा. महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

महेंद्रसिंग चौहाण :-

मा. महापौर महोदय, शहरमे अत्यंत खुशी की बात है सब तरफसे । पहिली बरसात मे मिटींग लग रही है । उसमे महानगरपालिका बनने के बाद एक विशेष बात पिछले पंधरा वीस बरसोमे पहला ग्रीष्म काल, गरमीका ऋतू, बिना किसी तकलीफ के गया । बिना किसी पानी की तकलीफ से गया । इसके लिये सबसे पहले अपने मा. श्री. गिल्बर्टजी मेंडोन्सा इनका प्रयास, उसके बाद उनके जगहपे आयी हुयी मॅडम मायरा मेंडोन्सा, आयुक्त महोदय एवं पानी से संबंधित सभी स्टाफ का मै मन से अपने पूर्ण भाईंदर नगरवासियोंकी तरफसे धन्यवाद देता हू । यह ग्रीष्म काल बहुत सुंदर तरीकेसे व्यतीत हुआ है । मुझे लगता है शायद बहुत कम मोर्चे जैसी कोई बात इस महानगरपालिका मे नहीं आयी । आज जहाँ सब तरहकी खुशीया है । बड़े बड़े लोग आये है वहाँ बहुत बडा काम पानी का, इस नगर को बीस साल से सतत मै यहाँ सत्ताईस साल से रह रहा हूँ । दस साल बिना पानीके, पानी की परेशानी से निकाले थे और ये ग्रीष्म ऋतू जो है वो इसमे सुंदर ढंग से निकाली इसके शायद सभी लोगो ने दो-दो बार स्नान किया होगा । ता मै पूर्ण तन्हेसे आप सबको धन्यवाद देत हू । किसी तरहका मेन्टेनन्स, ढंग से पानी का वितरण जहा पानी नहीं है वहाँ करते रहे और अगला जो समय है वो इसी तरह से निकले इसकी अपेक्षा करता हू । धन्यवाद !

रिटा शाह :-

मा. महापौर मॅडम, पाणी संबंधि विषय निघाला म्हणून मला पण दोन शब्द बोलायची संधी द्यावी. कारण ५० एम.एल.डी. योजना जेव्हा सुरु झाली तेव्हा माजी नगराध्यक्ष मा. गिल्बर्ट मेंडोन्सा साहेबांच्या राज्यात ती सुरु झाली आणि मागिल दोन वर्ष जेव्हा माजी नगराध्यक्ष प्रफुल्ल पाटील साहेब आणि डॅशिंग आमचे चीफ ऑफीसर शिवमुर्ती नाईक साहेब ह्यांच्या दोघांच्या राज्यात ती ५० एम.एल.डी. योजना सुरु झाली. राबवून पण झाली आणि सुरु पण झाली. त्यांचेही धन्यवाद. आपण नाही केले आणि विसरून गेलो तर ती गोष्ट चांगली नाही. तेव्हा आर. आर. पाटील साहेब आणि जेवढे पदाधिकारी आणि मंत्री महोदय आणि इंजिनियर विभागाने आपल्याला सहकार्य केले ही योजना पार पाडायला त्यांचेही आपण धन्यवाद करायला पाहिजे.

महेंद्रसिंग चौहाण :-

मा. महापौर महोदय, किसी के उपर टिपणी करना ये जनरल सबजेक्ट मैने बोला था । अधिकारीओंके बारेमे, भाईंदर के नगरवासियोंके बारेमे, शायद हम लोग बहुत कम बात करते है । उनकी तरफसे धन्यवाद कम आता है । मैने प्रथम बार इस तरह की परिचर्चा मे एक पहिला बार ऐसा धन्यवाद दिया । इस कोनेसे लेके उस कोने तक काई विरोध न करे । लेकिन एक मा. नगरसेविका बोलती है कि शायद हुआ था नहीं हुआ । ये बिलकुल गलत है । यहाँ हम सब लोग रहते है वहा । मुझे बोलुंगा हजार मुँहसे धन्यवाद निकलता है । ऐसी महापौर जो आई उस शहरमे पानी की तकलीफ कभी नहीं हुई ।

रिटा शाह :-

मॅडम हे चुकीचे चाललेले आहे. मी बोलत असतांना मध्ये उठून बोलतात हे नेहमी यांचे ऐकाचे का आम्ही. हे काय शिकवायला आले का आम्हाला.

महेंद्रसिंग चौहाण :-

विरोध करना है तो विरोध का करीए । अच्छी बातोंका विरोध करेंगे तो बोलना जैसा मुझे जैसा को बहुत आता है । विरोध अच्छी बात का करीए, किसी गलत बात का विरोध करेंगे तो मुझसे सहन होगा नहीं ।

रिटा शाह :-

आम्ही विरोध केलेला नाही कि, महापौर साहेबांचे कमिशनर साहेबांचे असे करा. आम्ही विरोध केलेला नाही. हे नेहमी मध्ये उठून बोलतात. महापौर मॅडम त्यांना बसायला सांगा. कसे उठायचे ते

त्यांना शिकवा. मा. महापौर मॅडम माझे बोलणे अजून अधुरे आहे. मा. महापौर मॅडम मी आपल्या अनुमतीनेच बोलत आहे.

मा. महापौर :-

प्रश्नोत्तराचा तास सुरु करायचा कि नाही?

महेंद्रसिंग चौहाण :-

पहले आपने उनको अनुमती दि है । तो उनको बोलने दिजिए ।

रिटा शाह :-

अनुमती लेके ही खडी हुई हू । आप भी अनुमती लेकेही खडे हुए थे । मा. महापौर मॅडम मुझे दो मिनट बोलणे दिजिए ।

मिलन म्हात्रे :-

आयुक्त साहेब, सभागृह एकतर अर्धा पाऊण तास लेट चालू झालेले आहे. ह्या पाण्याच्या प्रश्नावरती सर्व पक्षाच्या पुढाऱ्यांनी मेहनत केलेली आहे. कुठल्याही एका माणसाला क्रेडीट घेता येणार नाही. असेंबली क्वेशन झाल्यानंतर आमच्या आमदारांनी सुद्धा आवाज उचललेले आहेत. हा विषय काढू नका. विषय पत्रिकेनुसार विषय काढा आणि प्रश्नोत्तराचा तास चालू करा.

रतन पाटील :-

मिरा भाईदर मध्ये चार-चार दिवस पाणी येत नव्हते त्यावेळी युती शासनाने ही योजना इथे राबवली आहे. युती शासनाचे सुद्धा आपल्याला आभार मानायला पाहिजे. आणि ते पाणी ५० द.ल.लि. मिरा भाईदर ह्या शहरात आलेले आहे. युती शासनाचे ह्याच्यात मोठ्यात मोठे श्रेय आहे.

मिलन म्हात्रे :-

सगळे तडीपार होते इकडे. कोणी पुढारी नव्हते इकडे.

मा. महापौर :-

प्रश्नोत्तराच्या तासास सुरुवात करावी.

प्र. सचिव :-

प्रश्नोत्तराच्या तासास सुरुवात होत आहे. प्रश्न क्र. १ श्री. धनराज अग्रवाल यांचा आहे.

मिलन म्हात्रे :-

स्थायी समितीमध्ये नाले सफाई बदल त्यांनीच विरोध केला होता. प्रोसेडिंगमध्ये तशी नोंद झाली आहे. लबाडी कशाला करायची.

रोहित सुवर्णा :-

मार्चला जेव्हा भाईदरमध्ये दंगल झाली तेव्हा तुम्ही कुठे होते. आणि तुमचे माजी नगराध्यक्ष कुठे होते, कोर्टात होते का? पाहिजे त्या गोष्टीवर बोला.

मोहन पाटील :-

आपण अशा पद्धतीचे उद्गार करू नका. कोण कुठे होते याचा प्रश्न होता का बोलायचा? आक्षेपार्ह वाक्य कुणी बोलू नये सभागृहामध्ये.

प्रकाश ठाकूर :-

रोहित सुवर्णाने पहिल्यांदा माफी मागावी.

मोहन पाटील :-

लोकशाहीमध्ये कोणत्याही पद्धतीचे आक्षेपार्ह वाक्य सभागृहामध्ये बोलले जात नाही आणि कोणी बोलू नये.

रोहित सुवर्णा :-

माफी कशाला मागायची. ते पालिस स्टेशनच्या रेकॉर्डवर आहे.

परशुराम पाटील :-

नगरसेवक रोहित सुवर्णा आपण जे शब्द वापरत आहात ते या सभागृहामध्ये चांगले नाही. आपण सभागृहामध्ये अपशब्द वापरायचा नसतो. वैयक्तिक वगैरे तरी आपण हा शब्द मागे घ्यावा अशी मी विनंती करीत आहे. प्रश्नोत्तराचा तास सुरु करावा अशी मी विनंती करतो.

चंद्रकांत वैती :-

रोहित सुवर्णा यांनी काही चुकीचे शब्द प्रयोग केले. खरोखर या शब्दांची नोंद काढून घ्यावी आणि मा. रोहित सुवर्णा साहेब आपण या शहराचे प्रतिनिधी आहात. आपण सभागृहात बसलेलो आहोत. या सभागृहातून मिरा भाईदर शहराला चांगल्या प्रकारे न्याय देता येईल या विषयी आपण चर्चा केलेली बरी. मा. महापौर साहेब आपण देखील या सभागृहात जेव्हा सभा चालू झाल्यानंतर असंबंध विषय निघाल्यानंतर त्याचे पर्यावसण असे चुकीच्या चर्चेमध्ये होते आणि आपण जनतेचे प्रतिनिधी आहोत. आपण आपली मानसिकता ढळू न देता आपल्या मनाचा मोठेपणा दाखवून रोहित सुवर्णा साहेब आपण

स्वतः उठून याबाबत दिलगीरी व्यक्त करावी अशी विनंती करतो, सभागृहाच्या वतीने. कृपया आपण आपल्या मनाचा मोठेपणा दाखवून सभागृहाचे कामकाज सुरळीतपणे चालवावे अशी विनंती करतो.

रोहित सुवर्णा :-

मा. महापौर मॅडम, मा. विरोधी पक्ष नेते तसेच माझे सहकारी मित्र चंद्रकांत वैती साहेब. ह्या ठिकाणी मी आपणांस सांगू इच्छितो की, मिरा भाईंदर नगरपालिका जेव्हा होती त्यावेळेला पाण्याचा प्रॉब्लम वरून एक मार्चला दंगल झाली. टँकर जाळले गेले, रेल्वे जाळली. मला खुलासा करायची संधी द्यावी.

परशुराम पाटील :-

टँकर जाळली गेली, आंदोलन झाले त्यावेळेला कोण तिथे उपस्थित होते, हेदेखील आपल्याला माहिती नसेल. कोणी मार खाल्ला हे देखील माहिती नसेल. आपण अपशब्द वापरलेले आहेत ते मागे घ्यावेत आणि लवकरात लवकर सभा सुरु करावी.

याकुब कुरेशी :-

आम्हाला खुलासा नको अपशब्द वापरला त्याबाबत माफी मागावी.

रोहित सुवर्णा :-

हायकोर्टाच्या निर्णयाप्रमाणे मी बोलत आहे. मी आज जे काय बोललो आहे ते हायकोर्टाच्या निर्णयाप्रमाणे आहे. मा. हायकोर्टाचा निर्णय आपण वाचावा.

मोहन पाटील :-

त्यांनी आपले शब्द मागे घ्यावेत.

जेन्वी आल्मेडा :-

मॅडम हायकोर्टाच्या निर्णयाने बोलतात तर इथे काय हेरिंग चालू आहे काय?

मोहन पाटील :-

न्यायालयाने निर्दोष मुक्त केल्यानंतर कोणतेही दोषी आरोप मानले जात नाहीत.

परशुराम पाटील :-

रोहित सुवर्णाजी आपण मनाचा मोठेपणा दाखवून माफी मागावी.

शशिकांत शहा :-

मा. महापौर मॅडम, इस तरह से सभा चलाना अच्छा नहीं है। इनको माफी मांगना चाहिए। सभागृहमे इस तरह से बर्ताव करने से पुरा सभा का पुरा नियमन खराब हो रहा है। इसिलिए मेरी उनको नम्र विनंती है कि, इस तरह से आप स्विकृत सभासद है। आप को जानना चाहिए, सभासदोंकी तिव्र वेदना को और आपको नियमित रुपसे जिस तरह सभा मे बोला जाता है। उस तरह से बोलना चाहिए। कोई भी उठके कुछ भी बोले, वो भी मा. सरपंच थे पहले, नगर अध्यक्ष थे, उनके बारे मे कोर्ट मे जो नियम होयेगा वो कोर्ट से करती है। अपने को सभागृहमे जो नियम से बोलना चाहिए उसी से बोलना चाहिए। मेरी आपको नम्र विनंती है कि, आपको इस सभागृह का मान रखके माफी मांगनी चाहिए।

मिलन पाटील :-

मा. महापौर मॅडम त्यांनी माफी जर मागितली नाही तर या सभागृहात बसण्याचा त्यांना कोणताही अधिकार नाही. तो अधिकार तुम्ही वापरावा आणि सभागृहाच्या बाहेर त्यांना काढावे अशी माझी नम्र विनंती आहे.

जेन्वी आल्मेडा :-

सर्व नगरसेकांची अशी विनंती आहे. मागणी आहे आमची.

मिलन पाटील :-

मा. महापौर मॅडम यावर रुलींग द्या तुम्ही.

रोहित सुवर्णा :-

हायकोर्टाचा निकाल आहे तसा. हायकोर्टाचा रेकॉर्ड आहे.

याकुब कुरेशी :-

हायकोर्टाचा निकाल कोणी विचारला आहे.

धनराज अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम किसी भी सदस्य के लिए यहाँ पे अपशब्द बोलना गलत है, गैर कानुनी है। हम भी आपसे डिमांड करेंगे, जो भी आपने गलत शब्द बोला है उसके लिए माफी मांगिए और सभा चालू होने दिजीए।

अनंत पाटील :-

मा. महापौर मॅडम आपल्या परवानगीने बोलतोय मिरा भाईंदर महापालिकेमध्ये जेव्हा महानगरपालिका स्थापन झाली. नवीन सभागृहामध्ये काही सभासदांनी पथ्थे पाळणे आवश्यक आहे.

ज्या ज्या गोष्टी अपशब्द या नावाने उल्लेख केलेला असेल तो मागे घ्यावा, अशी सुवर्णा यांना मी विनंती करतो. आपण जास्तीत जास्त वेळ समाजाच्या विकासासाठी घालवावा. मी पुन्हा एकदा विनंती करतो आपण बोललेला अपशब्द मागे घ्यावा व यापुढे आसे अपशब्द वापरणाऱ्यांवर असेच अटी नियम लावावेत अशी मी विनंती करतो.

रोहित सुवर्णा :-

आदरणी विरोधी पक्ष नेते परशुराम पाटीजली, माजी सरपंच व नगरसेवक शशिकांत भाई शहा तसेच शिवसेनेचे नेते अनंत पाटील हे जे मला मार्गदर्शन देतात ते माझे वरिष्ठ आहेत. तरी सभागृह वेळ महत्वाचा आहे असे माझे मित्र चंद्रकांत वैती देखील बोलत होते. कुठलेही कंडीशन न ठेवता पण जी सत्य परिस्थिती आहे. ऑलवेज टूथ इज गॉड, टूथ इज ऑलवेज गॉड अँड इट इज फॅक्ट.

जेन्वी आल्मेडा :-

तुमचे भाषण ऐकायला आम्ही इथे आलो नाही. (सभागृहात गोधळ)

रोहित सुवर्णा :-

सॉरी.

प्र. सचिव :-

प्रश्नोत्तराच्या तासाला सुरुवात करतो.

मा. महापौर :-

इतिवृत्तांतील अपशब्द काढून टाकण्यांत यावा. प्रश्नोत्तराचा तास सुरु झालेला आहे. प्रत्येक सभासदाला पाच मिनिटे बोलायची वेळ मिळणार.

रिटा शाह :-

प्रश्नोत्तराच्या संदर्भात बोलू इच्छिते. मॅडम मी एक पत्र दिलेले होते. सत्यवान धनेगावे यांच्या बदल साहेबांनी मला त्याचे प्रती उत्तर दिलेले आहे. तो प्रश्न मी महासभेत घेण्यासाठी दिलेला होता. तो प्रश्न यामध्ये नाही. कारण आता आमचे गटनेते चंद्रकांत वैती साहेब, कमिशनर साहेबांना भेटले होते आणि त्यांनी सांगितले प्रतिनियुक्तीचा प्रश्न माझ्या अधिकारातला आहे. म्हणून तो विषय घेतला नाही. तर असे आहे कि त्यांच्या अधिकाराचा प्रश्न होता तर त्यांनी विषय म्हणून महासभेत कशाला आणला आणि आणला नाही आणला ते पण महत्वाचे नाही. पण सत्यवान धनेगावे यांना आपल्या नगरपालिकेमध्ये किती महिन्यापासून पगार मिळत नाही हे इंटरनल ऑडीटर कडून मी काढून घेतलेले आहे आणि त्यांनी प्लॅनवर वगैरे सध्या केलेल्या आहेत. संपूर्ण मिरा भाईंदर शहराचा प्रश्न आहे याच्यामध्ये कि, त्यांनी ज्या सध्या केल्या त्यांना पगार भेटत नाही आणि त्यांनी ज्या सध्या केल्या त्या व्हॅलिड आहेत की, इनव्हॅलिड आहेत. कारण त्यांना पगार मिळत नाही ते इंटरनल ऑडीटर साहेबांनी मला सांगितले आहे आणि त्यांची एल.पी.सी. आपल्याकडे जमा झालेली नाही. ते कशाला जमा झाली नाही त्याचे मला उत्तर त्यांनी म्हणे लेखी पाठविले आहे. परंतु एल.पी.सी. बदल त्यांनी मला काही सांगितले नाही. कमिशनर साहेब म्हणतात त्यांना पगार दिला जातो आणि इंटरनल ऑडीटर साहेबांनी सांगितले त्यांना पगार देत नाही आणि मी फाईलमध्ये स्वतः बघितले आहे.

धनराज अग्रवाल :-

ही बाब सत्य आहे का? आम्हाला विचारायचे आहे कि धनेगावे साहेबांना पगार मिळतो कि नाही.

मा. आयुक्त :-

या प्रश्नाचे लेखी उत्तर सविस्तर मी त्यांना दिलेले आहे की, कुठल्या पिरियडपासून कुठल्या पिरियडमध्ये पगार दिला गेला नाही. कशासाठी दिला गेला नाही. त्यानंतर त्यांची नियुक्ती झाल्यानंतर शासनाकडून रितसर त्यांचा पगार पुन्हा सुरु झालेला आहे. त्याच्या तारखा आम्ही दिलेल्या आहेत आणि त्या पिरियडमध्ये म्हणजे ज्याला आम्ही प्रतीक्षा काळ म्हणतो किंवा मधला जो काळ आहे ज्या काळामध्ये ते अधिकारी म्हणून कार्यरत नव्हते. तर तो पिरियड आम्ही दिलेला आहे. त्या पिरियडमध्ये कुठल्याही प्रकारचे निर्णय घेतलेले नाही आणि हे आम्ही आपल्याला लेखी दिलेले आहे. धन्यवाद.

रिटा शाह :-

साहेब मला लेखी पाठविले आहे. पण तुम्ही मला स्टेटमेंट दिलेले आहे. परंतु इंटरनल ऑडीटर साहेबांनी मला त्यांची फाईल दाखवली आहे. त्यामध्ये फार फरक आहे. इंटरनल ऑडीटर साहेबांनी जबाब द्यावा कि किती महिने त्यांना पगार नाही दिला.

मा. आयुक्त :-

तुम्हांला लेखी दिलेले आहे.

रिटा शाह :-

तुम्ही दिलेले वेगळे आहे. त्यांनी मला काहीतरी वेगळंच दाखविले आहे. धनेगावे साहेबांची तीन वर्ष पूर्ण झाली होती. कुठल्या सभेमध्ये पास करून त्यांना तुम्ही परत घेतलेले आहे.

मा. आयुक्त :-

प्रश्न असा आहे शासनाने त्यांची नियुक्ती केल्यानंतर पुढच्या कालावधीसाठी त्यांना पगार दिला गेलेला.

रिटा शाह :-

ठिक आहे. आपल्याकडे त्यांची एल.पी.सी. जमा आहेत का?

मा. आयुक्त :-

ते तुम्हांला दाखवू, तुम्हाला आम्ही लेखी दिलेले आहे.

रिटा शाह :-

एल.पी.सी. बाबत आपण काहीच दिलेले नाही.

मा. आयुक्त :-

एल.पी.सी. हा लास्ट पे सर्टिफिकेट असते. लास्ट पे सर्टिफिकेट हे पुढच्या पगाराला आधार म्हणून असते. त्यांची ऑलरेडी पोस्टिंग ह्या ठिकाणी होती. दरम्यानच्या काळामध्ये जो काही खंड पडला होता त्यानंतर पुन्हा पुर्व नियुक्ती त्यांची झालेली आहे. त्यामुळे एल.पी.सी.चा प्रश्न कुठे उपस्थित होतो.

रिटा शाह :-

एल.पी.सी. आपल्या कार्यालयात आहेत का?

मा. आयुक्त :-

एल.पी.सी. कधी असते. एका ठिकाणाहून दुसऱ्या ठिकाणी ट्रान्सफर झाल्यानंतर मागच्या ठिकाणी हा अधिकारी किती पगार घेत होता. त्याची वेतनश्रेणी काय होती. किती इन्क्रीमेंटस मिळाल्या होत्या. त्याचा ग्रॉस पे काय होता. हे जिथे बदली झाली तिथल्या प्रशासनाला सोयीचे व्हावे यासाठी ते लास्ट पे सर्टिफिकेट पुर्वीचे ज्या ठिकाणी अगोदर काम करीत होते त्यांच्याकडून हे एल.पी.सी. दिले जाते. त्यांची जी एल.पी.सी. आहे ती पहिल्यांदा ट्रान्सफर इथे झाली त्यावेळी ती दिलेली असणार आहे.

याकुब कुरेशी :-

मा. महापौरांना विनंती करून सांगतो की, प्रश्नाशी संबंधित हा विषयच नाही त्या विषयावर बोलायचे कारण काय आहे.

मिलन म्हात्रे :-

मा. महापौर मॅडम, प्रश्नोत्तराचा तास सुरु झाल्याचे पहिला टाईमाची नोंद करा. मग प्रश्नोत्तराचा तास सुरु करा. कारण आमचे प्रश्न असतात. आम्हाला बोलायला मिळत नाही. प्रश्नोत्तराचा तास सुरु झाला का?

प्र. सचिव :-

बारा वाजून दहा मिनिटांनी प्रश्नोत्तराच्या तासाला सुरुवात झाली आहे.

धनराज अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम मला अस विचारायचे आहे, मुलभूत संयोजना व सामाजिक संरचना ह्या दोन योजना कुठल्या आहेत. याच्याबद्दल जरा माहिती द्या.

उपआयुक्त (नाईक सो.) :-

मा. महापौर मॅडम यामध्ये मुलभूत सेवा केंद्रे म्हणजे ज्या ठिकाणी सेवा केंद्र महापालिकेमार्फत स्थापन केले जाते त्या स्थापन केलेल्या केंद्रामध्ये गवंडी, सुतार, इलेक्ट्रीशियन, प्लंबर ह्या ज्या सोयी सुविधा नागरिकांच्या दररोजच्या दररोज घडणाऱ्या असतात तिथे फोन ठेवावा आणि ते प्रशिक्षण घेतलेल्या नागरिकांना तिथे बसवावे आणि ज्यांची तक्रार येईल त्यांच्याकडे रेट फिक्स करून ती पुर्तता करण्यासाठी केंद्र स्थापन करायची असतात आणि ती चार केंद्र या महापालिकेने स्थापन केलेली आहेत.

धनराज अग्रवाल :-

कुठे कुठे केंद्र स्थापन केलेली आहेत. कुठल्या कुठल्या विभागात.

उपआयुक्त (नाईक सो.) :-

विनायक नगरमध्ये एक आहे. खारीगांवला एक आहे.

धनराज अग्रवाल :-

विनायक नगरला कुठे केंद्र आहे.

उपआयुक्त (नाईक सो.) :-

समाज मंदिर मध्ये.

धनराज अग्रवाल :-

हे केंद्र कधी उघडले साहेब.

उपआयुक्त (नाईक सो.) :-

महापौरांनीच उद्घाटन केले आहे सेवा केंद्राचे. विनायक नगरमध्ये १५ ऑगस्ट रोजी.

धनराज अग्रवाल :-

मा. महापौर साहेब मी त्या प्रभागाचा नगरसेवक आहे. जेव्हा उद्घाटन होते त्या केंद्राचे ते मला माहिती नाही हे बरोबर आहे का? केव्हा उद्घाटन झाले हे पण मला माहिती नाही.

महेंद्रसिंग चौहाण :-

वो प्रभाग से संबंध मेरा भी है। क्योंकि मेरे वार्ड के कॉर्नर पे है। उसे पहिलेसे मै संबंधित रहा हू। मेरे सामने इस तरह का ओपनिंग किया। वहाँ कुछ लोगो ने हम लोगो ने भेजे हमारे वार्ड से २१ नंबरसे प्रशिक्षण पूर्ण हुआ है। मैने खुद अपने आँख से देखा।

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, विषय प्रशिक्षण घेतले तो विषय आमचा नाही. जेव्हा आपण त्या प्रभागामध्ये आले, फटाके वाजले. आम्ही त्या ठिकाणी दोघे उभे होतो. आम्हांला लोकांनी सांगितले कि तिकडे महापौर मॅडम आल्या आहेत आणि तुम्ही इकडे उभे आहात. आम्हांला माहित नाही काय कार्यक्रम आहे. कोणत्या खाजगी कार्यक्रमासाठी आल्या असतील. ही बाब गंभीर आहे. कारण एक महापौर त्या प्रभागामध्ये येतो आणि त्या प्रभागातील नगरसेवक रस्त्यांवर उभे आहेत. लोक बघतात. अशा पद्धतीने उद्घाटन केले हे महानगरपालिकेचा बेआबरू करण्याचा विषय अधिकाऱ्यांकडून चाललेला आहे. आम्ही त्यावेळी दोघे प्रभागामध्ये होतो. आम्ही विचारले सुद्धा एक दोन लोकांना आम्हांला माहित नाही. तुम्हांला माहिती नाही. विनायक मंदिरामध्ये उद्घाटन चालले आहे. त्याच खाजगी असेल. एखाद्या कोणत्या पक्षाचा कार्यक्रम असेल ही गंभीर बाब आहे. या आधी पण आम्ही दोन तीन वेळा सांगितले असेल ज्या प्रभागामध्ये जो कार्यक्रम होतो, कमीत कमी त्या प्रभागातील नगरसेवकाला विश्वासात घेतले पाहिजे. त्या नगरसेवकाला तुम्ही सांगितले पाहिजे. अशी बाब पुन्हा पुन्हा घडते हे बरोबर नाही.

उपआयुक्त (नाईक सो.) :-

सदरचा कार्यक्रम हा अचानकपणे सुचविण्यांत आला होता. त्यामुळे अनावधानाने राहून गेलेले आहे. यापुढे आम्ही त्या प्रभागामध्ये जो कार्यक्रम असेल त्यावेळेला कळविण्याची आम्ही दक्षता घेऊ.

महेंद्रसिंग चौहाण :-

लेकिन ये जो प्रोग्राम था प्रभाग क्र. २१ के दो झोपडपट्टीके पास वितरण का प्रोग्राम था।

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

चौहाण साहेब, बात बात पे आपण खुलासा मत किजिए। हमने मान लिया है।

रिटा शाह :-

मॅडम आता आपण रोहित सुवर्णाकडून माफी मागवली. चौहाण साहेब विना परवानगी उभे राहून आपले आदेश देतात. रुलिंग ते देतात नेहमी.

महेंद्रसिंग चौहाण :-

ऐसा आक्षेप करने की कोई जरूरत नाही है।

उपआयुक्त (नाईक सो.) :-

अनावधानाने राहून गेलेले आहे हे सांगितले आहे.

धनराज अग्रवाल :-

महापौर मॅडम माझा प्रश्न आहे आणि दुसरेच लोक सगळे बोलतात. हे काय मला समजत नाही.

मा. महापौर :-

तुम्हीच बघा काय चालले आहे ते.

धनराज अग्रवाल :-

आपण चार केंद्राचा उल्लेख केलेला आहे. दोन केंद्र सांगितली आहेत. दुसरी दोन केंद्रे कुठे आहेत. जे केंद्र उघडली आहेत ती नगरसेवकांना आपण कळवता का? जिथे जिथे केंद्रे आहेत ती नगरसेवकांना माहिती आहेत काय?

उपआयुक्त (नाईक सो.) :-

रेल्वेच्या जिन्याखाली खरीगांवला.

धनराज अग्रवाल :-

तिसरे केंद्र कुठे आहे?

उपआयुक्त (नाईक सो.) :-

नवघर आदर्श इंदिरा नगर झोपडपट्टी.

धनराज अग्रवाल :-

चौथे केंद्र कुठे आहे?

उपआयुक्त (नाईक सो.) :-

नगरपालिकेच्या जुन्या ऑफीसमध्ये.

जयंत पाटील :-

मा. महापौर मॅडम अतिशय चुकीचे चाललेले आहे. मला आता कळतं माझ्या शेजारी सेवा केंद्र सुरु झाले आहे ते. म्हणजे मला उद्या जर प्लंबरची गरज लागली असती तर मी कुठे शोधायचा प्लंबर, आणि अतिशय चुकीचे आहे. तुमच्या अधिकाऱ्यांनी सर्व नगरसेवकांना जर लिस्ट दिली आणि अमुक अमुक ठिकाणी ते आहे ते कळविले तर ते फायदेशीर होईल. ज्या गोष्टीसाठी आपण करतोय त्या गोष्टीचा फायदाच होणार नाही.

उपआयुक्त (नाईक सो.) :-

सुरुवातीला जे प्रशिक्षण घेतलेले कर्मचारी होते आपण त्यांना दर ठरवून दिले होते. ते लोक बसत होते. परंतु त्यानंतर त्यांना कामच मिळायला तयार नाही म्हणून त्यांनी बसायचे बंद केले आहे. मी दोन दिवसांत बोलावून घेणार आहे आणि ते बसवण्याची व्यवस्था करणार आहे.

धनराज अग्रवाल :-

ते लोक तिथे बसतात असे कोणाला माहितच नसेल तर ते काम कसे मिळणार.

उपआयुक्त (नाईक सो.) :-

बोर्ड लावलेले आहेत. प्रसिद्धीकरण केलेले आहे.

धनराज अग्रवाल :-

बोर्ड लावलेले नाहीत. प्रसिद्धीकरण केलेले नाही. अजूनपर्यंत कोणी तिकडे बसत नाही.

उपआयुक्त (नाईक सो.) :-

कामे मिळत नसल्यामुळे बसायचे बंद केले आहे. सर्वांना सेवा केंद्र कोणकोणत्या ठिकाणी आहेत आणि काय काय सेवा केंद्रामध्ये उपलब्ध आहे याबाबत सविस्तर माहिती प्रत्येक मान्यवर सभासदांना कळवण्यांत येईल. आणि दोन दिवसांपूर्वी हे डिपार्टमेंट आल्यामुळे सविस्तर माहिती देऊ शकलो नाही.

धनराज अग्रवाल :-

याच्यात आपण दिले आहे, प्लंबर आणि इलेक्ट्रीशियन असे दोनच दहा दहा दिलेले आहे. आता तुम्ही सांगितले कारपेन्टर, गवंडी सर्व प्रशिक्षण झालेले आहे. याच्यात कुठे दिलेले नाही आपण प्रश्नोत्तरामध्ये. किती गवंडी आणि किती कारपेन्टर आपण प्रशिक्षित केले.

उपआयुक्त (नाईक सो.) :-

आपल्याकडे एकूण पाचशेचे उद्दीष्ट होते. त्यापैकी आपण शिलाई मशिनचे प्रशिक्षण आठ विद्यार्थ्यांना दिलेले आहे. दोनशे सहासष्ट विद्यार्थ्यांना संगणकाचे प्रशिक्षण दिलेले आहे. सतरा लोकांना प्लंबरचे प्रशिक्षण दिलेले आहे. तेवीस लोकांना इलेक्ट्रीशियनचे प्रशिक्षण दिलेले आहे आणि सद्दुसष्ट लोकांना लघु उद्योगाचे प्रशिक्षण दिलेले आहे. आणि एकशे सव्वीस लोकांना चालकाचे प्रशिक्षण दिले आहे. असू एकूण पाचशे सात टारगेट केलेले आहे. आपण जे कारपेन्टर म्हणता ते कारपेन्टरच्या शिक्षण देणाऱ्या संस्था नसल्यामुळे ज्यांना कारपेन्टरचे काम जमते त्या लोकांना आपण बसवतो.

धनराज अग्रवाल :-

सामाजिक संरचना म्हणजे काय त्याचा खुलासा करावा.

उपआयुक्त (नाईक सो.) :-

यामध्ये दहा ते वीस कुटूंब एकत्र येऊन शेजार समिती स्थापन करायची आहेत आणि त्या सर्व शेजार समित्या मिळून एक समाज विकास संस्था स्थापन करायची आणि आर्थिक दृष्ट्या कमकुवत घटकातील लोकांना ज्या सुविधा आवश्यक आहेत ते शेजार समूह गट, शेजार समूह समिती आणि शेजार समाज विकास संस्था ही त्यांच्या कडून आलेली कामे सुचवली जातात आणि ती नगरपालिकेकडून आपण अंमलबजावणी करून घेतो. असे शेजार समूह समिती दहा झालेल्या आहेत आणि मिरा भाईंदर महापालिकेच्या हद्दीमध्ये तुरळक प्रमाणात म्हणजे एकत्र हा गट मिळत नसल्यामुळे फार मोठ्या अडचणी निर्माण होतात. कारण चारशे एकोणीस रुपये अडथळ्यान्नव पैसे उत्पन्न असणाऱ्या कुटूंबानाच प्रत्येक माणसी कुटूंबाला महिना उत्पन्न असेल त्याच कुटूंबाचा आर्थिक दृष्ट्या कमकुवत घटकाखाली नोंद केली जाते. ही घरे एकत्र असे शेजार समूह गट स्थापन करायला, शेजार समिती स्थापन करायला आणि समाज विकास संस्था स्थापन करायला अडचणीचे झालेले आहे. कारण यामध्ये वेगवेगळ्या ठिकाणी ही लोक राहतात आणि एकत्र येण्यासाठी म्हणूनच फक्त दहा शेजार समूह समित्या स्थापन केलेल्या आहेत.

धनराज अग्रवाल :-

साहेब याचा प्रचार फार कमी झालेला आहे. आपण जेवढ्या योजना राबवतो त्याचा प्रचार झालेला नाही म्हणून ते बरोबर होत नाही.

उपआयुक्त (नाईक सो.) :-

हे जे सुवर्ण जयंती योजना आहे हे सामाजिक काम आहे आणि नगरपालिका असतांना सुद्धा त्यावेळेच्या मान्यवर सभासदांना आम्ही विनंती पत्र पाठविली होती आणि संपूर्ण योजनेची माहिती पाठवली होती की, आपल्याला वेळ मिळत नसेल, तर आपल्या अधिपत्याखाली असलेल्या सामाजिक संस्था यांना प्रवृत्त करावे आणि या कामासाठी आम्हाला सहकार्य द्यावे. अशा तऱ्हेने सविस्तर या योजनेची माहिती ही केंद्र शासनाची ७५% अनुदान मिळते आणि राज्य शासनाचे २५% अनुदान मिळते. ही योजना जर आपण चांगल्या प्रकारे राबवली तर नगरपालिकेचे आर्थिक हित होईल आणि कामे सुद्धा चांगली होतील आणि काही लोकांना रोजगार उपलब्ध होऊ शकेल. कोणतेही तारण न घेता ५० हजारापर्यंत कर्ज उपलब्ध होते त्यात १५% सबसिडी आहे. याबाबत सविस्तर माहिती नगरपालिका असतांना सर्व मान्यवर नगरसेवकांना मी कळवले होते आणि त्याप्रमाणे आम्हांला सहकार्य प्रत्येक वार्डामध्ये केले तर ही योजना यशस्वी होईल. अशी तऱ्हेचे आम्ही विनंती वजा पत्र या योजनेची संपूर्ण माहिती कळविली होती. परंतु आतापर्यंत कोणत्याही सामाजिक संस्थेकडून आणि मान्यवर सभासदांकडूनही सहकार्य मिळालेले नाही.

धनराज अग्रवाल :-

महापालिका झाल्यानंतर आपण कोणाला कळविले.

उपआयुक्त (नाईक सो.) :-

प्रसिद्धीकरण त्या त्या वार्डातून नागरिकांना जर माहिती दिली असती तर ही आम्ही माहिती पेपरला सुद्धा दिलेली आहे. पेपरची कात्रणसुद्धा आहेत की, योजना काय आहे? काय काय उपलब्ध माहिती मिळू शकेल? आणि ह्यामध्ये काय काय बेरोजगारांना काम देता येईल किंवा नागरी रोजगारांना काम देता येईल? जे शिकलेले नाहीत त्यांना कामावर घेतो आणि जे शिकलेले आहेत त्यांना प्रशिक्षण देतो. जे व्यवसाय करू इच्छितात त्यांना कर्ज देतो ही सर्व सविस्तर माहिती सर्व मान्यवर नगरसेवकांना देण्यांत आली होती.

प्रभात पाटील :-

कर्जाविषयी म्हणतात ना आपण. परंतु कितीतरी प्रकरणे पेंडींग आहेत वर्षानुवर्षे अजून. मा. आयुक्त साहेब याबाबत आपण एखादी बँकांची मिटींग का नाही घेत.

धनराज अग्रवाल:-

आपण ज्यांना सही करून देतो फॉर्मवरती त्यांचे सुद्धा अजून काही झालेले नाही.

उपआयुक्त (नाईक सो.) :-

मागच्या वर्षी महापालिकेला सत्तरचे टारगेट होते आणि १११ प्रकरणे मंजूर करून घेतलेली आहेत.

धनराज अग्रवाल :-

प्रकरण मंजूर झाल्यावर बँक त्यांना लोन देते का?

उपआयुक्त (नाईक सो.) :-

कर्ज मंजूर झाल्यावर बँक त्यांना लोन देते. फक्त त्यामध्ये एवढेच आहे की, त्यांनी जो व्यवसाय काढला तो व्यवसाय किती मुद्दलचा आहे हे महत्वाचे आहे. भाजीपाला विकणे हा व्यवसाय करायचा असेल आणि कोणी २५ हजार किंवा ३० हजार मागितले तर त्याचा उपयोग होणार नाही. कारण फक्त पाच हजारांमध्ये तो व्यवसाय होऊ शकतो. विक्री केली की लगेच फंड मिळतो. परत खरेदी करून विक्री केल्यानंतर फंड मिळतो. हे त्या धंद्यावर अवलंबून आहे. जर एखाद्याने रिक्षा घ्यायची ठरविले तर पन्नास हजारापर्यंत कर्ज मिळू शकेल परंतु किरकोळ व्यापार करणाऱ्याने जर पैसे जास्त मागितले तर तो व्यवसाय त्या लेवलचा पाहिजे यामुळे बँकेच्या अडचणी निर्माण होतात.

धनराज अग्रवाल :-

साहेब यांच्यात दोन योजना आहेत - पन्नास हजार आणि एक लाख. तर यांच्यात काय डिफरन्स आहे. एक लाखाची एक योजना व पन्नास हजाराची एक योजना अशा दोन योजना आहेत.

उपआयुक्त (नाईक सो.) :-

त्यामध्ये दबाकु म्हणून एक योजना आहे. यामध्ये दहा महिला एकत्र येऊन महिला मंडळाची स्थापना केली आणि अडीच लाखापर्यंत कर्ज उपलब्ध होते. त्यांनी घरगुती व्यवसाय करायचा आहे आणि त्यांनी घरगुती व्यवसाय करायचा आहे आणि घरगुती व्यवसायामध्ये ब्रश, झाडू, फिनेल, पापड उद्योग, लोणचे बनविणे हे व्यवसाय करून त्यांनी त्यांचे व्यवसाय करायचे आहेत आणि सव्वा लाख त्यांच्यात सबसिडी आहे आणि सव्वा लाख कर्ज परत फेड करायचे आहे. हे नगरपालिकेला ज्या गोष्टी आवश्यक आहेत उदा. फाईल बायडींग करायच्या असतील किंवा ह्या सुद्धा नगरपालिकेला जे आवश्यक आहेत ते टेंडर न काढता ते आम्ही घेऊ शकतो. मग त्यात खराटे असतील, ब्रश असतील, फिनेल असेल किंवा इतर नगरपालिकेला आवश्यक असणाऱ्या वस्तु असतील. ही योजना दहा महिला एकत्र

येऊन महिला मंडळाचे रजिस्ट्रेशन करावे आणि ते कुठले उद्योग करणार आहेत याचा अहवाल द्यावा. त्यावर आम्ही शिफारस करू आणि बँकेकडून अडीच लाखाचे कर्ज मंजूर करून घेऊ.

धनराज अग्रवाल :-

अशी काही महिला मंडळ स्थापन झालेली आहेत का?

उपआयुक्त (नाईक सो.) :-

सात स्थापन केलेली आहेत. अजून त्यांचे प्रस्ताव आमच्याकडे यायचे आहेत. त्यांनी उद्योग काय करायचे ते ठरवून त्यांनी तसे कळवायचे आहे. ते आम्ही बँकेकडे शिफारस करून मंजूर करून घेणार आणि मग आम्ही वेळ पडली तर जागा सुद्धा त्या समाजकेंद्र जिथे आहेत तिथे उपलब्ध करून देणार आहोत.

प्रभात पाटील :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलत आहे की, एकंदर प्रकरणावरून असे दिसते की, बऱ्याच सभासदांना ह्या गोष्टीविषयी नीटशी माहिती नाही. मध्यंतराच्या काळात जेव्हा आपल्याकडे श्री. पानपट्टे साहेब आलेत तेव्हा मला असे वाटते की, मा. कमिशनर साहेब बोललेले की गलिच्छ वस्ती सुधारणा निमित्त सुद्धा त्याचे उद्बोधन घेणे किंवा त्याविषयी त्यांना मार्गदर्शन गलिच्छ वस्ती सुधारणा मध्ये काय काय येते किंवा अंतर्भाव असतो हे एकवेळ तुम्ही त्याची माहिती देणे सभागृहातील सभासदांना गरजेचे आहे असे मला वाटते. तसे तुम्ही करावे.

मा. आयुक्त :-

सर्व सन्मा. सदस्य, मा. महापौर आणि सर्व अधिकारी वर्ग देशाच्या स्वातंत्र्याला पन्नास वर्षे झाल्यानंतर तत्कालीन शासनाने दारिद्र्य रेषेखालील जे नागरिक आहेत ह्या नागरिकांचे आर्थिक स्तर उंचावले पाहिजे ह्या उद्देशाने "सुवर्ण जयंती रोजगार योजना" ह्या नावाची योजना सुरु केली आणि ह्या योजनेच्या अंतर्गत जे जे दारिद्र्य रेषेखालील सुशिक्षित बेकार आहेत, महिला आहेत, अशिक्षित बेकार आहेत या सर्वांचा समावेश ह्या योजनेमध्ये करून ह्यामध्ये अशा काही स्किम दिलेल्या आहेत आणि ह्या स्कीम जर बरोबर राबविल्या गेल्या तर आर्थिक दृष्ट्या दुर्बल घटक जो आहे दारिद्र्य रेषेखाली जीवन जो जगतो आहे त्याला दारिद्र्य रेषेच्या वरती यायला आणि चांगले जीवन जगायला मदत होईल अशा दृष्टीने ही योजना शासनाने आखलेली होती. आतापर्यंतचे ह्या योजनेचे गेल्या पाच सहा वर्षांची जी प्रगती आहे ती प्रगती समाधानकारक होती असे मी म्हणेल. परंतु आता गेल्या वर्षभरापासून अशी अवस्था आहे की, नागरी रोजगार योजनेची जी या ठिकाणी स्कीम आहे त्याबाबत मी खास करून सभागृहाला अवगत करू इच्छितो की, आपण अकुशल जे मेहनतीचे काम करणारे मजूर आहेत, जी कुटूंबे आहेत ज्यांना बाहेर उद्योग मिळत नाही. जे काही करू शकत नाही. अज्ञानी आहेत. अशांसाठी निश्चीत रोजगार उपलब्ध व्हावा म्हणून ही नागरी रोजगार योजना शासनाने सुरु केली. या योजनेमध्ये साठ टक्के कॅपिटल एक्स्पेंडिचर आणि चाळीस टक्के हा मजुरीवरचा खर्च अशा प्रकारची ही योजना शासनाने मंजूर केली. रोजगार हमी योजनेमध्ये साठ टक्के अकुशल आणि चाळीस टक्के कुशल अशा प्रकारचे काँबीनेशन आहे. इथे नेमके त्याच्या उलट काँबीनेशन आहे म्हणजे इतर वस्तू घ्यायला किंवा एखाद्या कामासाठी आपल्याला ज्या वस्तू लागतील त्या घेण्यासाठी साठ टक्के रक्कम खर्च करायची आहे. म्हणजेच येथे गर्व्हनमेंटने जास्त लिब्रली परवानगी दिलेली आहे. अडचण अशी आहे की, गेल्या वर्षभरापासून आपल्या आर्थिक निधीची फार मोठी टंचाई भासते आहे. जवळ पास १ कोटी ६९ लाखाची मागणी आपण शासनाकडे केलेली आहे. विशेष असे की, महापालिकेच्या फंडातून सुद्धा खर्च आपण हा केलेला आहे. त्याच्यामध्ये शासनाचे एकच धोरण आहे की, ठेकेदारामार्फत ही कामे करायची नाहीत. ही कामे डिपार्टमेंटली करायची आहेत. डिपार्टमेंटचे जे आमचे जे कर्मचारी आहेत, अधिकारी आहेत यांनी ती लेबर लावायची, त्यांनी मस्टर मन्टेन करायची आणि साठ टक्के जो निधी आहे त्या निधीतून आपण वस्तू घ्यायच्या आणि चाळीस टक्के हा लेबर वरती खर्च करायचा आहे. आपण गावातील जे नाले आहेत, गटारे आहेत, ती नाले आपण घेऊ शकतो, गटारे घेऊ शकता, रस्त्याची कामे घेऊ शकतो म्हणजे प्रॅक्टिकली सी.सी. पाथवे, पॅसेज असे अनेक प्रकारची कामे या योजनेमध्ये घेऊन आपल्याला अर्थिक दृष्ट्या ज्या ठिकाणी कामे करता येणे शक्य नाही. महापालिकेला त्या ठिकाणी देखील ह्या योजनेतून आपल्याला काम घेता येईल अशा प्रकारची परिस्थिती एके काळी होती. परंतु दुर्दैवाने आता निधीची थोडी कमतरता भासल्यामुळे ही कामे थोडीशी बंद पडलेली आहेत. आपल्या सभागृहाच्या मुद्दाम मी निदर्शनास आणू इच्छितो की, आता विषय निघाला होता की, मा. पंतप्रधान आज आपल्या शहरामध्ये आहेत आणि यांचा फायदा घ्यावा अशा प्रकारची सुचना सन्मा. सदस्य श्री. मिलन पाटील आणि इतर अनेकांनी बोलून दाखविले तर त्यानुसार मा. महापौरांच्या सहीचे एक पत्र मा. पंतप्रधान महोदयांना दिले गेलेले आहे. तर त्याच्यामध्ये आम्ही पंधरा कोटीचा निधी मागितलेला आहे. तर हा जो निधी आहे ह्या निधीतून ह्या शहरातले संपूर्ण नाले हे तळापासून बांधून काढण्याची स्कीम ही आम्ही सुचविणार आहोत. आणि ह्या पत्राला जर काही सकारात्मक असा प्रतिसाद मिळाला तर कदाचित ही योजना अतिशय

चांगल्या रितीने आपल्याला राबविता येणे शक्य आहे. बाकीच्या ज्या योजना आहेत त्याच्यामध्ये खास करून महिलांचा सहभाग असणाऱ्या ज्या योजना आहेत या योजनांचा समावेश आहे. आज परिस्थिती अशी आहे की, पाण्याच्या ग्रुप कनेक्शन साठी दहा लोक एकत्र येत नाही तर ह्या दहा महिला एकत्र कशा येणार हा एक महत्वाचा प्रश्न आहे आणि त्या दृष्टीने महिला सदस्यांकडे मी अधिक अपेक्षेने ह्या योजनांच्या प्रगतीबाबत पाहिन की, आपण जर याच्यामध्ये थोडेसे जास्त लक्ष दिले खास करून जिथे दारिद्र्य रेषेखालील लोक जीवन जगतात. हा ज्या ठिकाणी मोठमोठ्या सोसायट्या आहेत. बिल्डरने बांधलेले जे विभाग आहेत त्या ठिकाणी ही योजना कदाचित लागू पडणार नाही. कारण की, तिथे दारिद्र्य रेषेखालील लोक त्या ठिकाणी नसणार. त्यामुळे शहरातले बरेचसे सन्मा. सदस्य असे असू शकतात की, ज्यांना ह्या योजनेची माहिती असणार नाही कारण की, दारिद्र्य रेषेखालील लोक त्यांच्या प्रभागामध्ये असणार नाहीत. परंतु जो झोपडपट्टीचा प्रभाग आहे किंवा अन्य काही ठिकाणी वस्त्या असतील. आदिवासी विभाग असेल तर ह्या ठिकाणी ह्या योजनेची अंमलबजावणी अधिक परिणामकारक रितीने करता येईल. ही जी योजना चार ठिकाणी राबविल्याचा जो आपण ह्या ठिकाणी जी चर्चा केली चार ठिकाणी राबविण्याची आमची योजना नक्की होती व त्या दृष्टीने आम्ही प्रयत्न सुद्धा केले. एका ठिकाणी उद्घाटनासाठी मा. महापौर आणि आम्ही होतो. त्याच्याबद्दल ह्या ठिकाणी आता चर्चा सुद्धा झाली. परंतु आपण जेव्हा पहाल तेव्हा ते केंद्र बंद असते. उद्देश त्याचा असा आहे की, जे प्रशिक्षण घेतलेली जी मुले आहेत. या प्रशिक्षण घेतलेल्या मुलांना एकाच ठिकाणी त्यांना स्वतःचे ऑफीस थाटता येत नाही. त्यांना स्वतःचा टेलिफोन घेता येत नाही. गरजू नागरिकांनी त्यांना संपर्क साधायचा म्हटले तर तो कुठे साधायचा हा या ठिकाणी मोठा प्रश्न असतो. म्हणून महापालिकेने सुविधा सुशिक्षित बेकारांना उपलब्ध करून द्याव्या आणि नागरिकांनी त्याचा फायदा घ्यावा म्हणून आम्ही प्रत्येक सेवेचे दर हे फिक्स केलेले होते. त्याचे पॅम्प्लेट्स देखील आपल्याकडे आहेत. आज अशी परिस्थिती आहे की, मार्केटमध्ये आपला टि.व्ही बंद पडला आणि आपण एखाद्या कारागिराला बोलाविले तर तो सहज हात लावायला पन्नास रुपये च्या आत घेत नाही. परंतु त्याचा आम्ही कॉन्टीफिकेशन केले की, कुठले काम केले तर त्याला किती मजुरी द्यावी आणि ह्या सुशिक्षित बेकाराला त्याचा नक्कीच फायदा होईल आणि नागरिकांना विशेषतः फायदा होईल म्हणून त्या ठिकाणी आम्ही टेलिफोन ठेवण्याची योजना केलेली होती. ती अजूनपर्यंत टेलिफोन लागलेला नाही आहे. नागरिकांना अजून चांगल्या पद्धतीने ह्या सेवेचा लाभ घेता यावा म्हणून पुन्हा सन्मा. सदस्यांनी जसे आपले मत व्यक्त केले की, हे नक्की केंद्र कुठे आहेत त्यांना टेलिफोन देऊन त्या ठिकाणी नागरिकांना सांगायचे की, आपल्या प्रभागातील ज्या काही घरगुती अडचणी किंवा सुविधा पाहिजेत. इलेक्ट्रिशियनची गरज पडेल, प्लंबरची गरज पडेल, इलेक्ट्रॉनिक्स वाल्याची गरज पडेल, लाईट फिटिंग वायरमनची गरज पडेल तर ह्या सगळ्या गोष्टींच्या सुविधा ह्या महानगरपालिकेने पुरविलेल्या केंद्रामार्फत सुशिक्षित बेकारांना आम्ही प्रशिक्षण दिलेले सुशिक्षित बेकारांना त्या केंद्रात ठेवलेले आहेत. तरी त्यांचा लाभ आपण घ्या म्हणजेच आपली पिळवणूक होणार नाही. आपल्याला अवास्तव पैसे कोणालाही द्यावे लागणार नाहीत. म्हणजे नागरिकांचे कल्याण आणि सुशिक्षित बेकारांचेही कल्याण ह्या अशा योजना आहेत. परंतु ह्या योजना दुर्दैवाने आज त्या चाललेल्या नाहीत. ही वस्तुस्थिती आपण मान्य करू. सन्मा. सदस्यांना माझी विनंती आहे की, आपण ह्या विषयामध्ये अधिक लक्ष घालावे. प्रशासनाला जेवढी माहिती आमच्या कडे उपलब्ध आहे. त्याचे प्लॅन्स आपल्याकडे आहेत ते आम्ही वैयक्तिकरित्या प्रत्येक सभासदांपर्यंत लेखी पोहचवू आणि आपण ज्या योजना सुचवाल आणि आपण ज्या महिलांचे संघटन कराल. आपल्या ज्या दहा महिला जर एकत्र येत असतील आणि त्यांनी सहा महिने जर बचत केली तर त्या सहा महिने केलेल्या बचती इतकीच रक्कम ही वर्षभरामध्ये शासन त्याच्यामध्ये अनुदान रुपाने मिळवते आणि ह्या रक्कमेचा शिल्ड म्हणून उपयोग करून बँकांना ह्या महिला जर काही उद्योग सुरु करीत असतील तर त्या उद्योगासाठी लोन द्यायला आम्ही प्रवृत्त करू. तर अशा देखील योजना आहेत. तर ह्या योजनांमध्ये आपण सर्वजण सहभागी व्हा. प्रशासन त्यांना नक्की योग्य ते सहकार्य करील. ह्या केंद्राच्या ज्या योजना आहेत तर त्या आपण राबविण्याचा प्रयत्न करू. धन्यवाद.

मिलन म्हात्रे :-

मा. आयुक्त साहेब पूर्ण मिरा भाईदर महानगरपालिकेमध्ये जे दारिद्र्य रेषेखालील जी कुटूंबे आहेत त्यांचा सर्व्हे हा पूर्ण झालेला नाही. आणि त्याचा जो फिगर आहे त्यामध्ये पाचशे रुपयात आता कोणी महिना काढू शकत नाही. उगाच हवेत गप्पा मारण्यांत काही अर्थ नाही. प्रॅक्टिकल इज प्रॅक्टिकल. तुम्ही आणि मी आपल्याला पाचशे रुपये काही महिन्याला पुरत नाही. आपण सुद्धा माणसं आहोत आणि ती सुद्धा माणसे आहेत. परंतु तो जो दारिद्र्य रेषेचा जो रेशो आहे आणि त्याचा जो सर्व्हे आहे अशी कुटूंब किती? कारण मी अगदी हक्काने आणि ठामपणे सांगू शकतो. त्याबाबत मी पत्रव्यवहार सुद्धा केलेला आहे की महानगरपालिकेतर्फे पुर्वी नगरपालिका आणि आताची महानगरपालिका यातर्फे जे अपूर्ण राहिलेले काम आहे त्याबद्दल या सभागृहामध्ये एकाही अधिकाऱ्याने आतापर्यंत कुठलीही

माहिती दिलेली नाही आपणसुद्धा. कृपया करुन या स्कीमचा संपूर्ण जो बेस आहे जे मुळ आहे की ज्याच्यापासू ही स्कीम सुरु होणार आहे आता काण पानपट्टे साहेब येणार आणि टिक करणार की, दारिद्र्य रेषेखाली सदरचे कुटूंब नाही आणि लगेच एका झटक्यात तो फॉर्म निकाली काढून टाकणार. तो फॉर्म तयार करतांना किंवा तो फॉर्म देणारा तुमचा जो कस्टमर आहे किंवा जो ग्राहक आहे किंवा तो इकडचा करदाता नागरिक आहे त्याला अनंत सायास करावे लागतात याचा विसर पडत कामा नये. आपल्या शहरामध्ये परत एकदा सांगतो जे दारिद्र्य रेषेखालचे कुटूंब आहे याचा कुठेही प्रामाणिकपणे सर्व्हे केला गेलेला नाही. हा रेकॉर्ड नाही आहे ह्या नगरपालिकेकडे कारण मी पत्रव्यवहार करुन त्यावर बराच अभ्यास केलेला आहे. कृपा करुन दारिद्र्य रेषेखाली जी कुटूंबे आहेत त्यांच्या सर्व्हेबद्दल आम्हांला या सभागृहामध्ये आश्वासन आणि मार्गदर्शन करावे.

रिटा शाह :-

मा. महापौर मॅडम मला बोलण्यासाठी अनुमती द्या. मला जरा विचारायचे आहे की, आता इकडून सांगितले की, हा विषय विषयपत्रिकेवर नाही आहे. ते मी मान्य करते की, तो विषय काढायला नाही पाहिजे. परंतु माझी अशी मागणी आहे की, मी पत्र दिलेले आहे की, प्रश्न आपण विषयपत्रिकेवर घ्या किंवा महासभेत घ्या. याबाबतचे मी पत्र दिलेले आहे तरी पुढच्या मिटींगला ह्या पत्राबाबतचा विषय घ्या अशी माझी मागणी आहे.

उपआयुक्त (नाईक सो.) :-

मा. महापौर मॅडम ह्यामध्ये मागच्या वेळेला सर्व्हेमध्ये जे लोक राहिलेले आहेत आता फक्त पाच हजार कुटूंबाची नोंद झालेली आहे. ज्या वेळेला सर्व्हे चालू होता त्यावेळी जी काही बंद घरे होती त्यांना सर्व लोकांना आम्ही सांगितले आहे की, जी बंद घरे होती आणि त्यांचे सर्व्हेमध्ये आलेले नाही आणि प्रत्यक्षात ते दारिद्र्य आहेत त्याची नोंद आम्ही करुन घेत आहोत आणि आर्थिक रु. ४१९.९८/- जे आहे ते मासिक उत्पन्न काढून कुटूंबातील लोकांची संख्या भागीले करुन जी रक्कम येते ती केंद्र शासनाने आणि महाराष्ट्र शासनाने ठरविलेले आहे. त्यामध्ये बदल करता येणार नाही. जर शासनाने बदल केला तर ती रक्कम धरुन आम्ही सर्व्हे करु. मात्र जी राहिलेली कुटूंबे आहेत त्याची नोंद घेण्याचे काम चालू आहे. तशा सुचना डिपार्टमेंटला दिलेल्या आहेत.

मिलन म्हात्रे :-

ह्याच्यामध्ये ज्या कुटूंबांचा समावेश आहे ती त्या लिमिटेशनमध्ये नाही. मी स्वतः पाहणी केलेली आहे.

उपआयुक्त :-

अशी खात्री झाली तर त्या कुटूंबांना वगळण्यांत येईल.

मिलन म्हात्रे :-

एक आहे की, ४१९ रुपये आपण जे सांगत आहात ते दरडोई प्रत्येक कुटूंबातील चार व्यक्ती गुणीले ४१९ रुपये.

उपआयुक्त (नाईक सो.) :-

असे नाही.

मिलन म्हात्रे :-

मग कसे आहे?

उपआयुक्त (नाईक सो.) :-

एकूण जे मासिक उत्पन्न आहे म्हणजेच तुम्ही जे सांगतात ते बरोबर आहे.

मिलन म्हात्रे :-

तेच बरोबर आहे. चार गुणिले ४१९ इज इक्वल टू वन मंथ. इज इक्वल टू वन ईयर.

उपआयुक्त (नाईक सो.) :-

ते तुमचे बरोबर आहे. मग त्यापेक्षा कमी असेल तर ते कुटूंब आपण दारिद्र्य रेषेखाली घेतो.

मिलन म्हात्रे :-

प्रती मासिक उत्पन्न त्याचे चार चोक सोळा म्हणजे १८०० ते १९०० रुपये पाहिजे. जर दोन मुलं असतील तर.

उपआयुक्त (नाईक सो.) :-

ते अठरा वर्षांच्या पुढील असेल तर.

मिलन म्हात्रे :-

आणि आतमध्ये असतील तर दोन म्हणजे चार दुणे आठ. म्हणजे फक्त आठशे अडतीस रुपये तुम्हांला महिन्याला उत्पन्न पाहिजे. आठशे अडतीस रुपयांचा पगार आपल्याला कोण देतो का? नाही.

मा. आयुक्त :-

ते लिमिट शासनाने वाढवायला पाहिजे.

मिलन म्हात्रे :-

उत्पन्न वजा खर्च त्या माणसाच्या खावटीचा खर्च. चार व्यक्तींचा खर्च.

उपआयुक्त (नाईक सो.) :-

वजा करायचे नाही ते धरुनच आहे.

मिलन म्हात्रे :-

फक्त निव्वळ नफा ४१९ आहे की?

उपआयुक्त (नाईक सो.) :-

निव्वळ नफा आणि बिझनेस नाही हा. निव्वळ नफा नाही त्या कुटूंबाचे उत्पन्न आहे.

मिलन म्हात्रे :-

म्हणजे खर्च वगळता चारशे एकोणीस.

उपआयुक्त (नाईक सो.) :-

खर्च धरुन.

मिलन म्हात्रे :-

तेच तर बोलतोय मी. सगळ्या कुटूंबाचा खाण्याचा खर्च वेगळा केला तर आठशे अडतीस रुपयांमध्ये राहिले काय?

उपआयुक्त (नाईक सो.) :-

टोटल महिन्याचे उत्पन्न डिवायडेड बाय टोटल फॅमेलि मॅम्बर्स.

मिलन म्हात्रे :-

मी काय म्हणतो जो चार व्यक्तींचा खर्च आहे सगळा, आठशे अडतीस रुपयांमधून कुटूंबाचा दैनंदिन महिन्याचा खर्च तो वजा जाता आठशे अडतीस आहे.

उपआयुक्त (नाईक सो.) :-

वजा जाता नाही धरुन आहे.

मिलन म्हात्रे :-

नाही. निव्वळ बाकी राहिलेली रक्कम ८३८ पकडत आहेत का?

उपआयुक्त (नाईक सो.) :-

निव्वळ नाही. टोटल मासिक उत्पन्न एक ३००० रुपये आहे आणि कुटूंबामध्ये सात लोक राहत असतील तर ३००० भागिले ७ जे ते ४१९.९८ पैशाच्या आत पाहिजे.

जयंत पाटील :-

मा. महापौर मॅडम मला एक दोन मिनिटे बोलण्याची अनुमती द्यावी. सन्मा. सदस्य श्री. रोहिदास शंकर पाटील यांनी एक चांगला प्रश्न विचारलेला आहे. मला कल्पना आहे, टाईम संपलेला आहे. ज्या ठिकाणी फेरीवाले बसवायचे नाहीत असे रस्ते जाहीर केलेले आहेत आणि हे रस्ते माझ्या विभागात आहेत. प्रश्नाचे उत्तर आपण दिलेले आहे याच्यावर.

रिटा शाह :-

मॅडम विषय पत्रिके उपर जो विषय है तो एक मेरी सुचना है की, इसके लिए प्रश्नोत्तर के लिए एक अलग से मिटींग रखी जाए। और दुसरा एक आप जो प्रश्न देते है जिसका प्रश्न मेरी सुचना है, मैने कोई जबरदस्ती नहीं कि है। सुचना देने के लिए हर एक को अधिकार है। आप अपना वक्तव्य बादमे दे दो। हर कोई महापौर मत बनो। क्योंकि महापौर यहाँ सिर्फ एक ही है। वो मुझे हॉ बोलेंगे तो भी ठिक है, ना बोलेंगे तो भी ठिक है। यह मेरी सुचना है। दुसरी बात यह है की, विषय पत्रिकामध्ये जो प्रश्न देते है नगरसेवक के नाम के उपर तारीख डाली जाए। कौनसी तारीख को नगरसेवक ने पत्र दिया है।

रतन पाटील :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतो आहे की, आता फक्त एकच प्रश्नोत्तराचा तास झाला आणि त्याच्यामध्ये एकच प्रश्न फक्त उच्चारला गेलेला आहे. आणि आता आणखी २२ प्रश्न आहेत. माझी अशी प्रशासनाला आणि मा. महापौरांना विनंती आहे की, प्रश्नोत्तराचा जो तास त्याच्यासाठी एक विशेष सभा बोलवावी आणि हे प्रश्नोत्तरे त्या एका विशेष सभेमध्ये घेण्यांत यावे. कारण प्रत्येक विषयाला जर एक तास गेला तर दोन वर्षे पूर्ण होतील हे पुढचे प्रश्न यायला.

मा. महापौर :-

साहेब म्हणतात की, तशी पद्धत नाही आहे.

मा. आयुक्त :-

पाटील साहेब लेखी उत्तर दिलेले असते आणि दुसरी गोष्ट अशी की, त्या संदर्भात जर अधिक माहिती हवी असेल तर आपण आमच्याकडे येऊन देखील घेऊ शकता. त्यामुळे सभागृहात चर्चा त्या प्रश्नाची झाली तरच प्रश्नाचे उत्तर मिळते हे फक्त सभागृहाच्या फ्लोअरवरती त्याची चर्चा झाली तर

अनेक बाकीचे विषय येऊन त्याच्यावरती धोरणात्मक निर्णय घेण्याच्या दृष्टीने मार्गदर्शन होते एवढाच फक्त त्याचा अर्थ आहे. बाकी लेखी उत्तर देऊन त्याची आणखी काही माहिती पाहिजे असेल तर माझ्या कार्यालयामध्ये येऊन कधीही घेऊ शकता.

रिटा शाह :-

साहेब आपण लेखी उत्तर देतो ते महत्वाचे आहे. कारण की मी कितीतरी प्रश्न दिलेले आहेत. तर त्याच्यामधून मला फक्त श्री. सत्यवान धनेगावे यांच्या प्रश्नाचे उत्तर दिलेले आहे. बाकी कुठल्याही प्रश्नाचे लेखी उत्तर दिलेले नाही. मी लेखी मागणी सुद्धा केलेली आहे. पण मला लेखी उत्तर मिळत नाही. आणि दुसरे आपण एक पत्र आपण माझा एक शेवटचा प्रश्न होता. त्याचे आपण उत्तर दिलेले आहे. पण ते अर्धवट दिलेले आहे आणि त्याबद्दल आम्हांला जर बोलायचे असेल तर आपण बोलतात की, उत्तर देतो म्हणून ते मी मान्य करते. प्रश्नपत्रिकेवर आपले उत्तर सुद्धा असते. पण ते अर्धवट असते. तुम्ही शेवटचा प्रश्न बघा. त्याच्यामध्ये मला मी आपल्याला पर्सनली भेटायला आली होती की, आपण तेव्हा मला सांगितले आजच्या आज धनेगावे यानी त्यांच्यावर गुन्हा दाखल केलेला आहे ते शब्द यांच्यात आलेले नाही.

प्र. सचिव :-

प्रकरण क्र. १९, दि. २०/०३/२००३, १९/०४/२००३ व २०/०५/२००३ चे इतिवृत्तांत वाचून कायम करणे.

जोजफ घोन्सालविस :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतो आहे की, दि. २०/०५/२००३ रोजी जी सभा रद्द झाली होती तर त्याच्यातल्या विषयाचे कसे काय?

मा. महापौर :-

आता जो अजेंडा आहे त्याच्यावर आपण डिस्कशन करू.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम हा असा विषय आहे की, रद्द झालेल्या सभेच्या विषय पत्रिकेवरील पुन्हा तो विषय घेण्याचा अधिकार एक तर नियमात आहे किंवा नाही किंवा तो महापौरांना अधिकार आहे. त्याच्यातील विषय गाळून अन्य विषय घेता येतात असा काय नियम आहे. म्हणजेच ते विषय घेतले पाहिजेत असा नियम आहे का? नाही घेतले तर ते का घेतले नाहीत. नाहीतर तुमच्या अधिकारात त्याच्यातील काही विषय गाळू शकतो आणि बाकीचे घेऊ शकतो असा अधिकार असेल तर तसा खुलासा करावा.

प्र. सचिव :-

सभा जर तहकुब असेल तर ते विषय घ्यावे लागतात. जर रद्द झाली तर विषय कोणते घ्यायचे ते मा. महापौरांचे अधिकार आहेत.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

ठिक आहे.

रिटा शाह :-

साहेब असा ही कायदा आहे की, जेव्हा मिटींग रद्द होते तेव्हा आठ-दहा नगरसेवक मिळून एक पत्र देतात मग ते विषय आपल्याला घ्यावे लागतात. त्याबाबत विरोधी पक्ष नेत्यांनी मा. परशुराम पाटील साहेबांनी आपल्याला एक पत्र दिलेले आहे. तसेच काँग्रेस सदस्यांच्या सहासकट पत्र दिलेले आहे की, मागच्या मिटींगचे विषय आपण पुढच्या मिटींगमध्ये घ्या. ते कायद्यात बसत आहेत. मग ते आपण सर्व का नाही घेतले. दोन तीन विषय सोडले तर ते का सोडले. आपण तीन चार विषय वगळलेले आहेत आणि ते कायद्यात बसून आम्ही विचारल्यानंतर ते पत्र टाकलेले आहे. मा. विरोधी पक्ष नेता श्री. परशुराम पाटील साहेब यांनी ते पत्र तयार केले आणि आम्ही सर्व नगरसेवकांनी त्यावर सहा केलेल्या आहेत की, मागची मिटींग जी रद्द झाली त्या मिटींगचे विषय परत घ्यावेत. त्याच्यामधून दोन तीन घनकचरा, प्रतिनियुक्ती आणि दुसरे दोन विषय असे चार विषय आपण वगळलेले आहेत. ते का वगळले आहेत. तर ते का नाही घेतले आता. तरी याबाबत खुलासा व्हावा. तरी आता आमचे गट नेते यांनी आम्हांला सांगितले की, मा. कमिशनर साहेबांकडे या पत्राबाबत जाऊन भेटलो तर साहेब याबाबत मी क्लेरिफिकेशन मागत आहे की, त्यांनी मला सांगितले की, तो माझा अधिकार आहे. त्याबाबत मी बघतो. नक्की अधिकार तरी कुणाचा आहे?

चंद्रकांत वैती :-

मा. महापौर मॅडम, मा. आयुक्त साहेब आपण जी सभा तहकुब झाली होती त्यावेळी १७ सदस्यांचे सहाचे एक पत्र विरोधी पक्ष नेत्याचे दिलेले होते आम्ही की, ते विषय पुन्हा सगळे विषय रद्द झालेल्या सभेचे विषय समाविष्ट करून पुढील विषय त्यात घेऊन पुढील जनरल बॉडीत घ्यावेत असे आमचे एक पत्र होते. त्याबाबत आपल्याशी चर्चा केल्यानंतर सांगण्यात आले की, ते मा. महापौरांच्या

अधिकाराची बाब असेल. मा. महापौर सांगतील ते. परंतु मा. सदस्यांची एक भावना होती की, त्या पत्रात १७ सदस्यांच्या सह्या होत्या आणि १७ सदस्यांची ती मागणी होती आणि आमच्या सदस्यांचा काही आग्रह होता की, हे विषय जसेच्या तसे सगळे आले पाहिजे. तर ते विषय आजच्या सभेत येऊ शकले नाहीत तर ते त्यातील काही विषय घेतले नाहीत तर ते पुढील सभेत घेणार कि, हे विषय घेणारच नाही तर हा एक खुलासा झाला तर सदस्यांच्या मध्ये जी मिस अंडरस्टँडिंग आहे ती दूर होईल.

मा. महापौर :-

याबाबत आम्ही विचार करू.

रिटा शाह :-

मा. महापौर मॅडम, विचार करून आपण उत्तर दिलेले आहे. पण प्रश्न तो नाही. मागचे विषय ऑलरेडी आपण विषयपत्रिकेवर आणलेले होते आणि त्याच्यावर विचार न करता ते आपण पुढील मिटींगमध्ये घ्यावे असे आमची मागणी आहे. आज नाही तर उद्या तरी ते विषय आपल्याला घ्यावेच लागतील. कारण ते विषय आपण सभागृहामध्ये आणलेले आहेत.

मा. महापौर :-

असं काही नाही. जर ते एक दोन विषय घेतले नसतील तर ते पुढच्या मिटींगमध्ये घेऊ.

रिटा शाह :-

होय. तेच मी सांगते की, आता नाही घेतले ते मी मान्य करते. ठिक आहे. वेळेचा प्रश्न असेल. परंतु पुढच्या मिटींगला ते विषय आपण घेणार आहात का?

मोहन पाटील :-

मा. महापौर मॅडम.

रिटा शाह :-

स्थायी समितीचे अध्यक्ष मी उभी आहे साहेब. आपण पण अध्यक्ष आहात. माझ्यापेक्षा कायद्याची जाणीव आपल्याला जास्त आहे. मॅडम आपण पुढच्या मिटींगला ते विषय घ्यावेत.

मोहन पाटील :-

सन्मा. महापौर मॅडम सभागृहामध्ये एकदा सचिवांनी या प्रश्नाचे उत्तर दिल्यानंतर सन्मा. सदस्यांनी एक दबाव तंत्र या पद्धतीने प्रश्न विचारला जातो.

रिटा शाह :-

सन्मा. सभापती सो. आपण जे काही बोलत आहात ते खोटे बोलत आहात. याच्यात दबावाचे काय आहे.

मोहन पाटील :-

सन्मा. सदस्या रिटा शाह मी बोलत असतांना आपण मध्ये बोलू नका. मी जे काही बोलत आहे ते खरे बोलतो की खोटे बोलतो ते आपण नंतर बोलावे.

महापौर :-

आपण सर्वांनी या सभागृहाची शिस्त पाळावी.

मोहन पाटील :-

ज्यावेळेला सन्मा. सदस्यांनी आपल्याला प्रश्न विचारला की, मागच्या सभेतले विषय ह्या सभेत घेता येतात किंवा नाही घेता येतात याच्यावर सन्मा. सदस्यांनी विचारणा केली त्याच्यानंतर आपल्यामार्फत प्र. सचिवांनी उत्तर दिले की, ते संपूर्ण अधिकार महापौरांचे आहेत. त्यावर गटनेते श्री. चंद्रकांत वैती यांनी सुद्धा सांगितले की, आम्ही अशा प्रकारचे पत्र दिले होते ते विरोधी पक्ष नेते यांच्या लेटरपॅडवरून देण्यांत आले होते त्याच्यानंतर त्यांना उत्तर देण्यांत आले होते मला सन्मा. सभागृहाला ही विनंती करायची आहे की, एखादी रुलींग मा. महापौरांनी दिले त्याचे उत्तर दिले. त्याच्यानंतर आपण ते विषय घेतले पाहिजे ही आग्रही भूमिका ज्या पद्धतीने मानतो. दबाव तंत्र असा विषय होता कामा नये. ही सुचना मला सभागृहाला करावयाची आहे आणि संपूर्ण अधिकार जर महापौरांचे असतील तर महापौरांचे अधिकार आपण अतिक्रमण करू शकतो का? करावे कि नाही करावे हा विषय निर्माण होतो. महापौरांचे जे अधिकार आहेत त्या अधिकारामध्ये ते विषय घ्यायचे. सभागृहाला जर वाटत असेल तर ते महापौरांचे अधिकार आहेत. त्यावर कुणीही अतिक्रमण करता कामा नये अशा प्रकारची सुचना मी ह्या सभागृहात सांगू इच्छितो.

रिटा शाह :-

मोहन पाटील साहेब स्थायी समितीचे अध्यक्ष आहेत. मी मा. महापौरांन मॅडमना कुठलाही दबाव केलेला नाही. फक्त मी त्यांना एवढेच सांगितले की, आपण चार विषय वगळलेले आहेत तर ते पुढच्या मिटींगला घ्यावेत. तर यामध्ये मला नाही वाटत की, याच्यात दबावाचे शब्द कुठे आहेत.

मा. महापौर :-

याबाबत विचार करुन नंतर सांगितले जाईल.

रिटा शाह :-

विचार करुन सांगेन असे चालणार का साहेब. हे बसते का कायद्यात? एक मिनिट साहेब यांना गप्प करावे. मी सांगते की, आपण ऑलरेडी मागची सभा आपण जेव्हा सभा रद्द केली त्यावेळी हा विषय घेतलेला होता तेव्हा आपण विचार करुनच घेतला होता ना तो?

जेन्ची आल्मेडा :-

मा. महापौरांनी सांगितलेले आहे विषय घ्यायचा किंवा नाही तो आपला कसला प्रेशर आहे त्याबाबतीत.

रिटा शाह :-

मी प्रेशर करीत नाही. मी फक्त विचारते की, मागच्या मिटींगचे विषय पुढील मिटींगला घेणार कि, नाही?

याकुब कुरेशी :-

रिटाजी आपण काय बोललात, चालणार नाही. चालणार नाही म्हणजे काय? मा. महापौरांनी रुलिंग दिल्यावर तुम्ही सांगता चालणार नाही याचा अर्थ काय?

मा. महापौर :-

आपण बसावे. मी विचार करीन घ्यायचे किंवा नाहीत ते.

जयंत पाटील :-

मा. महापौर मॅडम प्रश्न असा आहे की, खरे म्हणजे सभाशास्त्राप्रमाणे ती सभा रद्द होत नाही. ती सभा आपली तहकुब झालेली आहे. माझ्याकडे पुस्तक आहे. आपल्याला वाचून दाखवित आहे हवे तर. नाहीतर आपण बघू शकता. आपण रद्द म्हणता म्हणून वाचून दाखवितो पुस्तक. सभेची वेळ होताच गणसंख्या नसेल तर नियमाप्रमाणे ठराविक काळ थांबतो आणि नंतर पुन्हा पाहतो. गणसंख्या नसेल तर दुसऱ्या दिवसापर्यंत सभा तहकुब होते असे पुस्तकात दिलेले आहे. सभाशास्त्राचे पुस्तक आहे. याच्यामुळे ती सभा रद्द कि तहकुब त्या विषयावर जात नाही मी आता. पण प्रश्न असा आहे की, जे विषय मागच्या सभेमध्ये होते ते विषय महत्वाचे नव्हते का? असे आपल्याला म्हणायचे आहे का? घनकचरा निर्मूलन हा अतिशय चांगला विषय आहे. तो त्या सभेमध्ये होता आणि सुप्रीम कोर्टाचा आदेश आहे त्या विषयावर कि तो जो प्रकल्प आपण जर राबविला नाही तर सजाही होऊ शकते व दंडही होऊ शकतो. तेव्हा या गोष्टीला आम्ही स्वतः जबाबदार राहणार नाहीत. आम्ही त्या सभेमध्ये हजर होतो आणि त्या सभेमध्ये त्या विषयासाठी आम्ही आलो होतो. त्याची नोंद आपण करा. उद्या जर सुप्रीम कोर्टाने कुठला असा आदेश केला तर आम्ही त्या गोष्टीला काँग्रेसचे नगरसेवक जबाबदार राहणार नाहीत.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

त्यावेळी भाजपचे सुद्धा नगरसेवक उपस्थित होते. त्यांचाही आम्ही विशेषतः पाठींबा देतो आहे. आमची सुद्धा त्याच्यात नोंद करावी.

जयंत पाटील :-

तसेच दुसरा विषय होता प्रतिनियुक्ती नेमलेल्या अधिकाऱ्यांबाबत विचार विनिमय करुन निर्णय घेणे. हा चांगला विषय होता. मग ह्या विषयाचे आपण काय करणार आहात. हा विषय आपण असाच ढकलून देणार आहोत कि, त्याच्यावर आपण काय निर्णय घेणार आहात हे सभागृहाला ठामपणे कळले पाहिजे. मा. महापौर मॅडम, आपल्यावर कुठल्याही प्रकारचा दबाव असणार नाही परंतु आपण जो निर्णय सभागृहामध्ये घेणार आहात सभागृह हे सर्वोच्च सभागृह आहे आणि याच्यामध्ये घेतलेला निर्णय तो ठाम असायला पाहिजे हे सभाशास्त्रामध्ये लिहिलेले आहे. त्याच्यामुळे मी विचार करणार वगैरे मॅडम दुर्दैवाने असे म्हणू नका. तो वेगळा प्रश्न निर्माण होईल. तिसरा प्रश्न एक त्याच्यामध्ये असा आहे, १६ नंबर मिरा भाईंदर महानगरपालिकेची उद्याने, स्मशानभूमी, मैदाने यांना लागणारे साहित्य खरेदी करणे. यांना साहित्य देणे हा महत्वाचा विषय आहे. तरी त्या विषयाचा आपण काय निर्णय घेणार आहात की, तो विषय तिकडे ढकलल्यानंतर त्याला मंजुरीच मिळणार नाही का? तरी त्या विषयाचे आपण काय करणार तेवढेच आम्हाला सांगा की, पुढच्या वेळी तो विषय आपण घेणार आहात.

मोहन पाटील :-

मा. महापौर मॅडम मी याबाबत बोलू इच्छितो. मघाशी मी सभागृहामध्ये सन्मा. सदस्य श्री. जयंत पाटील यांनी ज्या चांगल्या सुचना मांडल्या त्याबाबत विषय असा आहे की, आपण विषयाचे महत्त्व सांगतात की विषय महत्वाचे आहेत ते विषय घ्यायला पाहिजेत आणि विषय आले पाहिजेत हे सुद्धा सभागृहाचे मत आहे. परंतु जेव्हा मा. महापौर मॅडम यांनी सांगितले की, आपल्याला जे विषय घ्यायचे आहेत त्या विषयाचे अधिकार माझ्यापर्यंत आहेत. मा. महापौरांच्या अखत्यारातील ती बाब आहे आणि कोणते विषय सभा पटलावर घेतले पाहिजेत किंवा विषय पटलावर आपण पण त्यांना सांगितले कि

विषय महत्वाचे नाही आहेत. त्याचा अर्थ तोच होऊ शकतो की, ते विषय तुम्ही घ्या अन्यथा आमचा तुमच्यावर सक्ती आहे आमची अशा पद्धतीच भाष्य किंवा पद्धती अर्थ का निघू शकणार नाही. त्याच्यातून असा अर्थ का निघू शकणार नाही असे मला बोलायचे आहे. मा. महापौर मॅडम माझे बोलणे अजून पूर्ण झालेले नाही. आपण मला पूर्ण बोलू द्यावे. मघाशी जो विषय सातत्याने आला.

रिटा शाह :-

स्थायी समिती अध्यक्ष आपण चुकीचे बोलत आहात. आम्ही कुठलाही दबाव केलेला नाही. आपण जे बोलतात ते चुकीचे बोलत आहात.

मोहन पाटील :-

तुम्ही मला आता बोलू द्यावे. तुम्ही सदस्य बोलत असतांना की, आम्ही बोलण्यासाठी उभे आहोत म्हणून आपण बोलत असतांना मी मघाशी बसलो होतो.

रिटा शाह :-

आपण बसावे. मा. महापौरांना बोलायला द्यावे.

मोहन पाटील :-

का? तुम्ही महापौर आहात का?

रिटा शाह :-

मी नाही महापौर.

मोहन पाटील :-

मग तुम्ही असे रुलिंग दिले तर तुम्ही महापौर झालात का? तुम्ही बोलल्यानंतर आम्ही बसलो. सन्मा. महापौरांनी एखादे रुलिंग दिल्यानंतर त्या रुलिंगवर जर सदस्यांनी डिस्कशन केले आणि ते डिस्कशन करत असतांना तेच तेच शब्द पुन्हा पुन्हा वारंवार त्या शब्दाचा उच्चार झाला आणि वारंवार त्या विषयावरती चर्चा निर्माण झाली तर त्याचा दबाव निर्माण होऊ शकेल कि नाही अशा पद्धतीचे मी सभागृहाला सांगू इच्छितो. मला बोलायचे नाही की, सभागृहामध्ये दबाव टाकला असे. दबावतंत्र निर्माण का होऊ शकणार नाही. आपण आमची आपली स्पष्टोक्ती दिली. हे विषय आपण मांडले त्या विषयावर आमचा याच्यावर हे राहणार नाही किंवा जबाबदार राहणार नाही. ही आपली भूमिका आहे. प्रत्येक सदस्याने आपली भूमिका मांडावी म्हणून मला या ठिकाणी बोलायचे आहे.

शशिकांत शाह :-

मा. महापौर मॅडम आपल्या संमतीने बोलतो. आपली युती आहे आणि तुम्ही आमचे उपमहापौर आणि तुम्ही बसून हे निर्णय घ्यायला पाहिजेत. सभागृहामध्ये वेळ वाया घालायला नको. आपण वेळ वाया घालवून एकमेकांवर आरोप करत असतो हे व्हायला नको. तरी आपण आणि मा. उपमहापौर बसून हे निर्णय करावे.

मा. महापौर :-

तुम्हांला असे वाटत असेल मी मिटींग मध्येच आणते. मी सर्व गटनेत्यांनी सुद्धा मिटींग ठेवते. मी सर्व काही ठेवते. मी स्वतःचे असे काहीच ठेवत नाही. चुकीचे कुणाचे होते तर तुमचे मा. उपमहापौर नाही आले तर चुकी कोणाची आहे. मी काल पण सर्वांना बोलाविले. वैतींना सुद्धा बोलाविले पण कोणीही आले नाही. याच्यात चुकले कोणाचे.

रतन पाटील :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतो की, मा. महापौरांनी जे निवेदन केले त्यांचा मी सन्मान करतो. पण मिरा भाईंदरच्या दृष्टीने इतका महत्वाचा विषय असतांना तो विषय डावलू नये. त्याच्यावर योग्य तो निर्णय सभागृहात घेणे गरजेचे आहे. उद्याला सुप्रीम कोर्टाने जर तसे आदेश काढले. नोटीसा तर बजावलेल्या आहेत. पण आदेश तसे काढले तर ह्या प्रकल्पाला जो विलंब होत आहे याला पूर्ण सर्वस्वी प्रशासन जबाबदार राहिल. सन्मा. नगरसेवक कोणीही नसणार. आमच्या शिवसेनेची भूमिका अशी राहिल की, आम्ही त्याच्यात कुठल्याही पद्धतीने सहभागी नसणार. ही जबाबदारी प्रशासनाची राहिल.

चंद्रकांत वैती :-

मा. आयुक्त साहेब प्लीज एक मिनिट फक्त बोलत आहे. थोडासा गैरसमज होतो आहे. सभागृहामध्ये मा. महापौरांनी सांगितले की, ते विषय पुढच्या महासभेमध्ये घेतो आहे असे सकारात्मक उत्तर आल्यानंतर आणि ज्यावेळेला मा. नगरसेवक जयंत पाटील यांनी सभाशास्त्रातील नियम सांगितल्यानंतर गेल्या वेळेची सभा ही रद्द न होता तहकुब होते या नियमाची पडताळणी करून घ्यावी आणि सदर विषय ह्या सभागृहासमोर आणावेत. सभागृहासमोर ते विषय अतिशय महत्वाचे होते आणि जेव्हा मा. महापौर मॅडम आपल्याला सांगितले की, ते विषय आम्ही पुढे घेत आहोत तेव्हा आमचे मित्र सन्मा. मोहन पाटील साहेब, स्थायी समिती सभापती यांनी ज्या प्रकारची शब्द शैली वापरली ती शब्दशैली त्यांच्याकडून चुकूनही निघाली असेल. ती वापरायला नाही पाहिजे होती. परंतु सन्मा.

नगरसेविका रिटा शाह ह्यांनी कुठल्याही प्रकारचे दबावतंत्र वापरले नाही. फक्त आपल्याला एखादा प्रश्न कळला नाही त्या प्रश्नाचा खुलासा मागण्याचा प्रयत्न त्यांनी केला आणि तो खुलासा मागण्याचा त्यांचा अधिकार होता. सन्मा. महापौरांनी आधीच दिलेला निर्णय होता, रुलिंग होते की, पुढच्या महासभेत ते विषय घेऊ. तो विषय त्यांनी पुन्हा तसा रिपीट केला असता तर तो विषय संपला असता आणि जेव्हा सभाशास्त्राचा नियम मा. जयंत पाटील यांनी सांगितलेला आहे तर तो पडताळून त्या विषयाचे महत्व आपल्याला माहित आहे आणि तो विषय परत सभागृहासमोर आणावा आणि त्याच्यावर जो काही निर्णय होईल तो निर्णय सर्वाना बांधिल असेल.

रिटा शाह :-

मा. महापौर मॅडम मला हा शब्द बोलायचा नव्हता पण आता मी शेवटी कंटाळून बोलते की, मागची मिटींग जी रद्द झाली तेव्हा सन्मा. नगरसेविका शानू गोहिल आणि मुक्ता रांजणकर माझ्याबरोबर आम्ही तिघीजणी मिटींगमध्ये हजर व्हायला येत होते तेव्हा स्थायी समितीचे अध्यक्ष बाहेर दरवाजाजवळ उभे होते आणि आम्हाला अडवण्याचा त्यांनी प्रयत्न केला की, तुम्ही मिटींगमध्ये जाऊ नका. तरी पुढच्या मिटींगपासून महिलांना पोलिस बंदोबस्ताची मी मागणी करीत आहे. आम्हांला मिटींगमध्ये जायला थांबवायचा अधिकार त्यांना नाही.

मोहन पाटील :-

मी असे कोणतेही कृत्य केलेले नाही आहे.

शानू गोहिल :-

सन्मा. महापौर मॅडम आपकी अनुमती से मै बोलूंगी। श्री. मोहन पाटीलजी ने गये महिनेकी जो मिटींग थी उस हमको लोगों को दरवाजे पर बाकायदा हाथो से रोककर बोल दिया की आप अंदर नहीं जायेगी। बाकायदा उसने दादागिरी की और ये झुट बोल रहे है। और उस समय मै और मुक्त रांजणकर, रिटा शाह हम तिनो थे।

रिटा शाह :-

उनके उपर कानून कारवाई की जाए।

मोहन पाटील :-

मी अशा प्रकारचे कृत्य केलेले नाही. याचा पुरवा तुम्ही द्यावा. तुम्ही काहीही सांगून चालेल का आम्हाला.

हॅरल बोर्जीस :-

आदरणीय महापौर मॅडम, सन्मा. सदस्यांनी जो प्रश्न उपस्थित केलेला आहे, सन्मा. सभापतींच्या सोबत मी आणि सभागृह नेते सुद्धा सोबत होतो. असे कोणत्याही प्रकारचे कृत्य बोहेर घडलेले नाही. ही वस्तुस्थिती आहे आणि जी परिस्थिती सभागृहासमोर आणलेली आहे ती संपूर्णतः चुकीची माहिती सभागृहाला दिलेली आहे.

रिटा शाह :-

साहेब बस झाले आता. माझा कोणावर आरोप नाही. फक्त मी तेवढेच सांगते की, मा. महापौर मॅडम सर्वसाधारण सभा लावत असतात आणि आम्हांला सरक्युलर येते आणि आम्ही मिटींगला येतो. स्थायी समितीचे अध्यक्ष बाहेर उभे राहतात पण मिटींगला हजर रहात नाही. याच्यापेक्षा लज्जेची गोष्ट कुठलीही नाही.

रोहित सुवर्णा :-

मा. महापौर मॅडम या ठिकाणी मी बोलू इच्छितो की, गेल्या मिटींगमध्ये सुद्धा मी ही मागणी केली होती. मा आयुक्त साहेब आपण याच्यावर काय कार्यवाही केली. याबाबत जरा खुलासा व्हावा. मला देखील गेटवर अडविण्यांत आले होते हे मी त्यावेळी मिटींगमध्ये रेकॉर्डस् केलेले आहे आणि मी त्यावेळी पोलिस स्टेशनमध्ये आपण फोन करा आणि पोलिसांना मागवा. पण सगळे नगरसेवक यायला तयार होते. पण त्यांना अडविण्यांत आले ही मी मागणी केली हाती तरी आपण मला याचा खुलासा द्यावा.

मा. आयुक्त :-

आपण सभा संपल्यानंतर मागणी केलेली होती.

रोहित सुवर्णा :-

नाही सभा चालू असतांना केलेली होती आणि ते रेकॉर्डस् मध्ये आलेले आहे. मिनिटस्मध्ये आहे. तरी ते आपण वाचावे, प्लीज.

मा. आयुक्त :-

मला वाटते या प्रश्नावरती भरपूर चर्चा झालेली आहे आणि आता जो चर्चेचा विषय आहे. सन्मा. पाटील साहेबांनी, वैती साहेब, सभागृहातील सर्व सदस्यांनी जी भावना व्यक्त केली की, मागच्या अर्जेठ्यावरचे जे विषय आहेत ते ह्या सभागृहामध्ये का आणले नाहीत. सन्मा. त्यावेळेचे पिठासिन

अधिकारी पाटील साहेब, विरोधी पक्ष नेते हे या ठिकाणी उपस्थित होते आणि त्यांनी पिटासिन अधिकारी म्हणून निर्णय असा दिला कि, ही सभा मी रद्द करीत आहे. आपल्याला सचिवांनी त्याबद्दलचे नियम सांगितले की, जर सभा तहकुब झाली असती तर मात्र मागच्या सभेतील विषय हे पुढे आले असते परंतु ती सभा रद्द झाल्यानंतर कुठले विषय वगळायचे व कुठले विषय नव्याने घ्यायचे हा संपूर्णतः मा. महापौरांचा अधिकार आहे. मग त्याच्यामध्ये काही सदस्यांनी भावना व्यक्त केल्या कि, हे विषय यायला पाहिजे होते. परंतु ते देखील आले नाहीत. आता मा. महापौरांच्या शंभर टक्के डिस्कशनचा भाग असल्यामुळे त्याच्यावर चर्चा होऊ नये अशी अपेक्षा आहे. परंतु प्रशासनातर्फे त्या विषयावरती थोडासा एक खुलासा करणे मला आवश्यक वाटते म्हणून मी उभा आहे. घनकचरा हा जो विषय आहे. खरोखरच महत्वाचा विषय होता आणि तो विषय मी का ठेवलेला होता त्याचे कारण मी सांगतो त्या विषयामध्ये मला मंजुरी हवी होती अशी अपेक्षाही नव्हती. त्याच्यामध्ये मागच्या आरक्षणाच्या वेळेला ज्यावेळेला तो मुद्दा येथे उपस्थित केला गेला होता त्या जिल्हाधिकारी सो. यांनी दिलेल्या ३२ हेक्टर जमिनीचे जर आपण आरक्षण केले तर ती किंमत जी आहे ४८ कोटी रुपये ती आपल्याला द्यावी लागणार नाही असा उद्देश त्याच्या पाठीमागे होता. आताची त्यानंतरची जी लेटेस्ट पोझीशन आहे ती आपल्याला सभागृहात अवगत करू इच्छितो की, शासन पातळीवर याबाबत चर्चा चालू आहे आणि घनकचऱ्यासाठी म्हणून शासनाने ज्या जमिनी दिलेल्या आहेत त्या जमिनीची किंमत वसूल करू नये असे नगरविकास विभागाचे देखील मत आहे. त्यामुळे आता येथून पुढे काही तगादा होईल. त्या बाबतीमध्ये अशी काही परिस्थिती नाही. दुसरी एक डेव्हलपमेंट या बाबतीत अशी झालेली आहे की, आपल्याला सर्वाना कल्पना आहे की, पाणी पुरवठा योजना जी आहे ती स्टेम म्हणजे शहर स्टेमघर प्राधिकरण हे राबवते. बल्कमध्ये पाणी घेणे आणि ते प्रोसेस करून आपल्याला शहराला पुरविणे आणि मग शहरामध्ये आपण फक्त इंटरनल डिस्ट्रीब्युशन करतो ही योजना देशातील एकमेव योजना आहे की, ज्या योजनेमध्ये तीन महापालिका एकत्र येऊन अशा प्रकारचा प्रयोग यशस्वीरित्या त्यांनी करून दाखविलेला आहे. खरे तर युनोच्या दृष्टीने सुद्धा हा एक आश्चर्याचा विषय झालेला होता. आणि म्हणून त्यांचे अभ्यासक सुद्धा येऊन की तीन महापालिका एकत्र येऊन एखादा प्रोजेक्ट करतात ही एक चांगली गोष्ट आहे. म्हणून त्याची स्टडी करण्यासाठी त्यांचे देखील लोक येथे आले होते. त्यांनी देखील त्याबद्दल गौरवोद्गार काढलेले आहेत. भिवंडी, ठाणे आणि मिरा भाईंदर आपण तिघेजण त्याच्यात पार्टनर आहोत आणि या पार्टनरशिपमध्ये हा वॉटर प्रोजेक्ट चालतो आहे. त्याच धर्तीवरती आपल्याकडे नाशिक महापालिकेचे आयुक्त ज्यांनी कचऱ्याचा प्रकल्प यशस्वीरित्या राबवला आणि देशामध्ये एक आदर्श प्रकल्प म्हणून ज्याचे आजही नांव घेतले जाते. ते दुर्दैवाने या स्टेममध्ये सामिल झालेले आहेत. अध्यक्ष गव्हर्नींग बॉडीचे या नात्याने आणि आयुक्त या नात्याने तेव्हा अशी एक चर्चा झाली की, जर स्टेममध्ये जसा पाण्याचा प्रयोग यशस्वीरित्या केला तसाच त्यांच्या ह्या ज्ञानाचा फायदा घेऊन आपण हा घनकचरा विल्हेवाट प्रकल्पाचा सुद्धा तीन महापालिकेने जर एकत्र येऊन केला तर मशिनरीवरती होणारा खर्च आणि इतर खर्च हा आपल्याला कमी होईल आणि फक्त अंतर आपल्या बद्दलचे जे येथून भिवंडीच्या साधारण जवळपास जो प्लॉट आहे तर ते जे वाढलेले अंतर आहे ते जर शेअर करत असतील तर आपल्याला हा प्रकल्प तिकडे नेणे देखील सोईचे होऊ शकेल आणि त्याची कास्ट जर शेअर होत असेल तर ती अतिशय चांगल्या पद्धतीने हा प्रकल्प राबवला जाऊ शकेल. मागच्या बैठकीमध्ये तुमच्याशी संबंधित आहे म्हणून बोलतो. सन्मा. महापौर महोदया आणि त्याच्या बरोबर स्थायी समिती सभापती यांना देखील त्या गव्हर्नींग बॉडीच्या बैठकीसाठी पाठविलेले होते. त्याच्यामध्ये मा. महापौर तिन्ही शहराचे आणि तिन्ही शहराचे मा. आयुक्त आणि इतर स्टेमचे अधिकारी उपस्थित होते. तर तिथे हा विषय घनकचरा प्रकल्पाचा चर्चेमध्ये आलेला होता. मा. सभापती त्याच्यावरती जास्त प्रकाश टाकतील. तर त्यांनी ह्यासाठी तयारी दर्शविलेली आहे. तेव्हा आपण जर थोडेसे याबाबतीत अजूनही थांबू शकलो आणि जर असा निर्णय झाला कदाचित ते आपल्याला सोईचे ठरेल या उद्देशाने हा विषय आजच्या बैठकीमध्ये मी स्वतःही आग्रही नव्हतो. हा एक मी माझ्यातर्फे एक खुलासा देतो. हा विषय नक्कीच सुप्रिम कोर्टाच्या धोरणानुसार आवश्यक आहे. तो राबवायचा आहे आपल्याला. परंतु हा जर प्रयोग यशस्वी झाला नाही तर आपल्याला साधारणतः ह्या पंधरा दिवसामध्ये आमची जी चर्चा चालू आहे ती फायनल होईल. जर होत असेल तर ठीक आहे नाहीतर घनकचरा प्रकल्प हा आपल्याला राबवायचा आहे आणि तो त्याच ठिकाणी राबविला जाईल. जर हे यशस्वी झाले नाही तर हे नक्की या सभागृहापुढे निवेदन करू इच्छितो. तर हे त्या विषया संदर्भात झाले. दुसरा जो विषय होता प्रतिनियुक्तीवर आलेल्या अधिकाऱ्यांविषयी चर्चा. तर ही चर्चा आणि माहिती देणे एवढाच विषय होता. त्याच्यामध्ये शासनाने त्यांच्याकडचे अधिकारी प्रतिनियुक्तीवरती पाठवल्यानंतर. निर्णयाचे विशेष काही नाही. तो निर्णय जरी असला तरी निर्णय असा असू शकतो की, एखाद्या अधिकाऱ्याला तीन वर्षा पेशा जास्त कालावधी झालेला आहे. मग त्याला परत पाठवायचे का? किंवा त्याची सेवा जर आपल्याला मुदतवाढ पाहिजे असेल तर ती मुदतवाढ देणेविषयी शासनाला लिहावे लागेल किंवा इतर काही करावे

लागेल या दृष्टीने आम्ही माहिती काढली आणि त्या माहितीमध्ये असे दिसले की, या कॅटेगरीमध्ये मोडणारा कुणीही अधिकारी नाही व सगळे अधिकारी हे नविन आहेत. त्यामुळे हा विषय सभागृहापुढे आला तर ठिक नाही तर धोरणात्मक रित्या त्याच्यामुळे अडचणीचे आहे अशातला भाग नव्हता. त्यामुळे तो ही विषय हा प्रशासनाच्या दृष्टीने फक्त माहिती ह्या स्वरूपामध्ये होता. हा दुसरा विषय होता आणि तिसरा विषय स्मशानभूमीच्या बाबतीमध्ये होता. ह्या स्मशानभूमीच्या बाबतीत आता हा घेतला नाही. परंतु त्याचे महत्व कमी आहे अशातली गोष्ट नाही. तर मी ह्या सभागृहाला नक्की मी एक सांगू इच्छितो मा. आयुक्तांना जे दहा लाखाचे पॉवर्स आहेत त्या दहा लाखाच्या पॉवर्समध्ये जेवढी तातडीची खरेदी ह्या स्मशान भूमीच्या वस्तुसाठी आणि हत्यारासाठी वगैरे लागेल त्याच्यातून ती दिली जाईल. त्याच्यात ही काही फारशी अडचण येईल असे मला वाटत नाही. धन्यवाद!

जयंत पाटील :-

मा. आयुक्त साहेब आपण चांगली माहिती त्याबद्दल आम्ही आभारी आहोत. स्थायी समितीचे अध्यक्ष श्री. मोहन पाटील हे माझे जवळचे मित्र आहेत. अभ्यासू आहेत, हुशार आहेत. परंतु मघाशी मी कुठल्याही तऱ्हेने मा. महापौरांना फोर्स केलेला नाही की, हा विषय का घेतला नाही. यांचे उत्तर कोणीतरी व्यवस्थित रित्या द्यावे अशी माझी अपेक्षा होती. त्याच्यामुळे एक अभ्यासू नगरसेवक मा. स्थायी समितीचे अध्यक्ष आहेत. त्यांनी त्या दृष्टीने अशा प्रकारचे त्या विषयाचे डायवर्ड करण्याची आवश्यकता नव्हती. आपण जी माहिती आम्हाला दिली ती अतिशय चांगली माहिती दिली. आणि आपण ह्या विषयाचे गांभीर्य लक्षात घेतलेले आहे. धन्यवाद.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम आता एका ठरावाची प्रत आम्हाला मिळालेली आहे या सभागृहामध्ये. जकात वसुली करिता जकात अभिकर्ता नेमणेबाबत आणि महाराष्ट्र शासनाला आपण ठरावाची प्रत पाठविलेली आहे. या ठरावामध्ये आपण दिलेल्या बहुमताने ठरावास मंजूरी मिळालेली असून आणि सदरचा ठराव आपल्याकडे अंतिम मंजूरीसाठी सोबत जोडून पाठवित आहे. ठराव पाठविला असला तरी त्या ठरावामध्ये ज्या ज्या लोकांनी ज्या ज्या पक्षांनी ज्या ज्या भूमिका मांडल्या त्याची प्रत यासोबत नाही. बहुमताने असला त्यावेळी मतदानाची मागणी केली गेली. मतदान झाले नाही. मतदान बहुमताने झाले तरी बहुमतांची नावे, विरोधामध्ये नावे आणि तटस्थतांची नावे या ठरावामध्ये शासनाकडे पाठविताना आली पाहिजे होती असे माझे मत आहे. पण एखाद्यावेळी ती गेली सुद्धा असावी तर ती प्रत याच्यात नाही. नसेल गेली तर ती प्रत गेली पाहिजे अशी आजच्या प्रोसेडिंगमध्ये नोंद करून घ्यावी.

रिटा शाह :-

आमचाही ठराव होता त्याबद्दलचा. तेही याच्यामध्ये दिसत नाही. मला वाटते तेही आपण पाठविलेले नाही आहे. पाठविला नसेल तर तो पाठवून द्यावा आणि त्याबद्दलचा माझा विरोध होता तो यांच्यामध्ये नोंदवून घ्या.

जोजफ घोन्सालविस :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलतो की, आम्ही तो प्रकल्प तिथेच राबविणार. परंतु लोकांनी ज्या हरकती घेतल्या होत्या आरक्षणामध्ये दाखवतांना तुम्ही नोटीसा काढल्या होत्या त्यामध्ये लोकांनी ज्या हरकती घेतल्या होत्या त्याचे काय झाले? मला एवढेच बोलायचे आहे की, जर त्या लोकांना आपण विश्वासात घेतले नाही तर उद्या जर त्या प्रकल्पाची झळ पोहोचली आणि त्यांनी उग्र आंदोलन केले तर आपण का आपल्या लोकांवर गोळीबार करणार का? आपणच त्यांचे जीवन घेणार का? मला एवढेच बोलायचे आहे की, आपण त्या लोकांची समजूत काढायला हवी.

मा. महापौर :-

आपण त्या लोकांची समजूत काढूनच सदरचा प्रकल्प सुरु करू.

मा. आयुक्त :-

लोकभावनेचा आदर करून आपण सुद्धा सभागृहाने दिलेले जे पर्याय होते ते पर्याय आपण तपासून पाहिलेले होते. आपण असे सुचविले होते की, सर्वानुमते एम.टी.डी.सी. साठी जी जागा दिलेली आहे ही जागा ह्या घनकचरा प्रकल्पासाठी योग्य आहे. त्याची पाहणी करावी आणि शासनाकडे त्याचा प्रस्ताव पाठवावा. आपल्याला मी सांगू इच्छितो या सभागृहाला सांगताना विसरून गेलो की, त्याची पाहणी झाली. स्वतः विधानपरिषदेचे उपसभापती मा. डावखरे साहेब सुद्धा आले होते. त्यांनी देखील पाहणी केली आणि हे सर्व झाल्यानंतर एम.टी.डी.सी.ला विनंती करण्यांत आली की, आपण ही जागा जी पर्यटन केंद्रासाठी राखीव आहे. तर ती ह्या प्रकल्पासाठी द्यावी. परंतु त्यांनी देखील त्याच्यामध्ये आम्हांला कळविलेले आहे की पर्यटक केंद्रासाठीच ही जागा उपयुक्त आहे आणि आम्हांला ती जागा देऊ शकत नाही. तेव्हा अशा परिस्थितीमध्ये जर आवश्यकता पडली तर आम्हांला त्या ठिकाणी प्रकल्प पूर्ण करावा लागेल.

जोजफ घोन्सालविस :-

परंतु एवढी निसर्गरम्य चेना वगैरे या बाजूला जागा असतांना पर्यटक क्षेत्रासाठी आणि हीच जागा पर्यटक क्षेत्रासाठी आहे का?

मा. आयुक्त :-

परंतु ती जागा उपलब्ध होणे महत्वाचे आहे.

जोजफ घोन्सालविस :-

सरकार यांचेच आहे आणि जागा उपलब्ध का होत नाही?

मा. आयुक्त :-

आपण या पर्यायाचा विचार करत आहोत. हा पर्याय जर आपला यशस्वी झाला तर कदाचित त्याची गरज पडणार नाही. म्हणून आमचा प्रयत्न या पर्यायासाठी जास्त आहे.

प्र. सचिव :-

प्रकरण क्र. १९, दि. २०/०३/२००३, १९/०४/२००३ व २०/०५/२००३ महासभेचे इतिवृत्तांत कायम करणे.

जयंत पाटील :-

मा. महापौर मॅडम घनकचरा निर्मूलनावर ज्या सन्मा. सदस्यांनी चर्चा केली तिकडे जर घनकचरा प्रकल्प टाकला गेल्यानंतर तिकडच्या लोकांना त्रास होईल. परंतु त्यांना ही कल्पना नाही की, माझ्या बाजूला जेवढे डंपिंग ग्राऊंड झालेले आहेत त्याचा प्रचंड त्रास आम्हांला होतो आहे. तरी ह्या जनतेची सेवा करण्यासाठी जनतेला कचरा टाकण्यासाठी दुसरीकडे जागा नाही तरी तो कचरा आमच्याकडे टाकला जातो आहे आणि तिकडे आरक्षण वगैरे कसलेही नाही. फक्त आपण टाकायचा, आणायचा, तो कुजतोय, वास येतोय, दुर्गंधी पसरते आहे. तरी कुठल्याही प्रकारची तक्रार आम्ही केलेली नाही. म्हणजेच आमच्याकडे जरी एखादा कचऱ्याचा प्रकल्प आला तर तो आम्हाला नकोय. आमचा कचरा दुसरीकडे गेला तरी चालेल. तिकडच्या जनतेला त्रास झाला तरी चालेल अशा तऱ्हेची सन्मा. सदस्यांची भावना आहे ती चुकीची आहे. आपण प्रत्यक्ष येऊन आमच्याकडे जर पाहिले तर अतिशय वाईट परिस्थिती तिथे आहे. मला वाटते मा. आयुक्त साहेब तिकडे एकदा आले होते.

जोजफ घोन्सालविस :-

मा. आयुक्त साहेब त्यांच्याकडे तो कचरा सध्या टेंम्पररी पडतो आहे. परंतु आमच्याकडे तो परमनंटली तो कचरा प्रकल्प असणार आहे.

मिलन पाटील :-

आता मा. आयुक्त साहेबांनी जे प्रतिनियुक्तीबाबत जी माहिती दिली ती चांगली माहिती आहे. परंतु जे प्रतिनियुक्तीवर जे अधिकारी आलेले आहेत त्यांना आपल्या नगरपालिकेचे सुद्धा काही हिस्सा पगार जातो आणि ते अधिकारी आपल्या नगरपालिकेच्या हिताकरिता सरकारने त्यांना प्रतिनियुक्ती केलेले आहे. तरी ते अधिकारी जर आपले स्वतःचे हित सांभाळत असतील आणि नगरपालिकेकडे लक्ष देत नसतील तर ज्यावेळी नगरसेवकांनी तक्रार केली तर मा. आयुक्तांनी जे प्रतिनियुक्ती आलेले अधिकारी असतील व जर जास्तीत जास्त नगरसेवकांची त्यांच्याबद्दल तक्रार असेल तर त्या अधिकाऱ्यांना परत पाठवणार का?

मा. आयुक्त :-

चौकशी करून जर तक्रारीत तथ्य आढळले तर नक्कीच.

मिलन पाटील :-

धन्यवाद.

अनंत पाटील :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतो आहे. इतिवृत्तांतावर बोलत आहे. दि. २०/०३/२००३ च्या मिटींगबाबत. पान क्र. ८.

मा. महापौर :-

प्र. सचिव आपण इतिवृत्तांताबाबत पेजवाईज लवकरात लवकर सुरुवात करावी.

मिलन म्हात्रे :-

मा. महापौर मॅडम इतिवृत्तांताबाबत एक धोरण ठरलेले आहे. पानवाईज आपण सुरुवात करावी. हरकत असेल तर ते आम्ही सांगू.

मोहन पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, आपण दुसरा विषय घ्यावा.

मा. महापौर :-

इतिवृत्तांताबाबतचा पहिला विषय मंजूर आहे. सचिव आपण दुसऱ्या विषयास सुरुवात करावी.

अनंत पाटील :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलत आहे की, पान क्र. ८ बाबत बोलत आहे की भुईभाडे बाबतच्या बाबतीत मी प्रश्न विचारला होता. तरी त्या संबंधी कोणती कार्यवाही झाली. तरी त्याबाबत काय पाहणी केली आहे का? भुईभाडे आहे किंवा नाही तसेच त्यांना परवानगी द्यायची किंवा नाही हे मी गेल्या वेळी तीन वेळा प्रश्न विचारला होता. पान क्र. ८, दि. २०/०३/२००३ चे इतिवृत्तांत याबाबत मी श्री. धनेगावे साहेबांना हा प्रश्न विचारला होता.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम आपल्या बजेटवरती त्या दिवशी जी चर्चा झाली सर्वप्रथम मा. सभापती साहेब यांनी आपल्या बजेटबद्दल सर्व माहिती दिली आणि प्रत्येक पक्षाने आपआपली बाजू मांडली आणि त्या बजेटमध्ये काही विषयामध्ये तरतूद दाखविली. काही फेरबदल दाखविले. ते केले आहे काय? कि आहे तसाच तो बजेट पास केलेला आहे का? कारण की कुठेही उल्लेख तसा याच्यात नाही व त्याची नविन प्रत मिळालेली नाही. मी सुद्धा चार पाच सुचना केलेल्या होत्या. एक अॅम्ब्युलन्स आपण जी घेणार आहोत. आपण हार्टची जी अॅम्ब्युलन्स आहे जे हार्टअटॅक आल्यावर जे अत्यंत गरजेचे आहे. तर त्याच्यामध्ये ती रक्कम तरतूद करून त्यासाठी जास्त निधी द्यावा आणि हार्टपेशंटला ताबडतोब उपचार करता येईल अशी अॅम्ब्युलन्स दोन नगरपालिकेकडे ऑलरेडी अॅम्ब्युलन्स आहेत. उद्यानामध्ये इलेक्ट्रॉनिक्स यंत्रे लावण्यासाठी मी सुचना केली होती. पण त्या बजेटमध्ये घेतले किंवा नाही की, तो बजेट तसाचा तसा पास केलेला आहे. त्यावेळी असे सांगितले सुद्धा होते की, नविन बजेट सर्व काही सुधारित करून बजेटची नवीन प्रत तुम्हाला देऊ. प्रत अजून आलेली नाही याचा अर्थ बजेट तुम्ही तसाचा तसा पास केलेला आहे का? कि त्याच्यात फेरफार केलेले आहेत. फेरफार केले असतील तर त्याची प्रत आम्हाला अजून मिळालेली नाही.

उपआयुक्त (नाईक सो.) :-

विषय इतिवृत्तांत वाचून कायम करण्याचा आहे. त्यामध्ये आलेले शब्द आणि वाक्य बरोबर आहे किंवा नाहीत.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

नाही साहेब बरोबर आहे. त्या बजेटवरती चर्चा झालेली होती आणि बजेटचे काय झाले याबाबत मला माहित नाही.

उपआयुक्त (नाईक सो.) :-

आले कि नाही ते आपल्याला आम्ही दाखवू. आपण कार्यालयात या आम्ही आपणांस ते दाखवू. काय बजेटवर दुरुस्ती केली आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

नाही असे नाही. बजेटची नविन प्रत तुम्हांला देऊ असे सांगण्यात आले होते.

मा. आयुक्त :-

आपण बजेटची एक प्रत मा. सदस्यांना देण्याची व्यवस्था करू.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

होय. मी हेच बोलतो. मी कुठे बोलत आहे त्याच्यात सुधारणा करा म्हणून.

प्र. सचिव :-

दि. १९/०४/२००३ च्या इतिवृत्तांताबाबत काही सुचना आहेत का?

अनंत पाटील :-

पान क्र. ८, दि. १९/०४/२००३ या इतिवृत्तांमधील मी राई गावातील भुईभाडे संदर्भात प्रश्न विचारला होता. त्याविषयी काय कारवाई झाली तरी त्यांना देणार आहात की नाही देणार आहात.

मा. महापौर :-

कारवाईचा काही प्रश्न येत नाही. इतिवृत्तांत दुरुस्ती काय हवी ते सांगावे.

अनंत पाटील :-

दुरुस्तीसाठी परवानगी मागितली आहे. भुईभाडे भरत असतांना जे काही गटाराच्या वरती जी गाळे होते ग्रामपंचायतीच्या नंतर नगरपालिका आली. नगरपालिका आल्यानंतर भुईभाडे धारकाच्या ज्या टपच्या होत्या त्या विस्थापित झालेल्या आहेत आणि त्याच्यासाठी त्या भुईधारकांनी महानगरपालिकेकडे मागणी केलेली आहे आणि मागणीप्रमाणे त्याचे सर्व्हे वगैरे झालेला आहे. फक्त त्यांना परवानगी आपल्या कडून मिळावी.

मा. आयुक्त :-

अर्ज तसे आलेले आहेत का?

अनंत पाटील :-

होय अर्ज दिलेले आहेत.

मा. आयुक्त :-

ठिक आहे. अर्ज आले असतील त्यावर आपण कारवाई करू.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

साहेब आज जी पद्धत सुरु केलेली आहे ती चांगली पद्धत आहे. मागच्या सभेमध्ये ज्या काही सुचना केल्या गेल्या त्याबाबत काय कारवाई केली आणि प्रत येथे दिलेली आहे. ही चांगली बाब आहे. परंतु यांच्यात काही सुटलेले आहे. मी त्यावेळी विचारले होते की, जे मासळी मार्केट आहे त्या मासळी मार्केटचा ठेका बाजारामध्ये नसतानाही तिकडे पैसे वसूल केले गेले. तरी मा. आयुक्त साहेब आपण त्यावेळी सांगितले की, ज्या ठेकेदारांनी ते पैसे वसूल केलेले आहेत त्याच्याकडून आपण पैसे वसूल करू. तरी त्याच्यावर काय कारवाई सुरु आहे का? पान क्र. ४ मध्ये खाली आहे. ठेकेदारांना अखत्यारीत येत नसतांना त्याने वसुली केलेली आहे असे उत्तर या ठिकाणी दिले गेले आहे आणि जर असे झाले असेल तर त्याची तपासणी केली जाईल आणि कायदेशीर दृष्ट्या त्यांचाकडून कशा पद्धतीने ही वसुली करता येणे शक्य आहे. या संदर्भात निश्चितपणे कारवाई केली जाईल. आता सद्य स्थितीत येणे म्हणू शकतो. पण वसुली नक्की केली जाईल.

मोहन पाटील :-

मा. महापौर मॅडम आपण कॅम्प्लायन्स रिपोर्ट वाचतो की इतिवृत्तांत याला मंजूरी देतो आहे. मा. आयुक्त साहेब कॅम्प्लायन्स रिपोर्ट आपण येथे घेत आहोत की, इतिवृत्तांताला मंजूरी देत आहोत.

मा. आयुक्त :-

अॅक्चुअली इतिवृत्तांताला मंजूरी आहे. कॅम्प्लायन्स रिपोर्ट हा जर राहिला असेल तर तो वेगळा देता येतो.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

होय. मी पहिल्यांदाच सांगितले की, सुचना दिल्यानंतर जे आपण कॅम्प्लायन्स रिपोर्ट दिलेले आहेत ही पद्धत चांगली आहे. यामध्ये लोकांना कळेल की, उत्तर मिळालेले आहे. मला उत्तर मिळालेले नाही म्हणून विचारले. मा. सभापती साहेब आपणही सभागृहामध्ये जे जे पत्र येतात मा. आयुक्तांकडून तसेच मा. महापौरांकडून पहिल्यांदा त्याची तपासणी करून घ्या. काय विषय कोण बोलत आहे आणि प्रत्येक ठिकाणी कोण उभा राहिला तर तो उभा का राहिला असे जर तुमचे मत असेल. ही लोकशाही आम्ही चालू देणार नाहीत. लक्षात ठेवा.

मोहन पाटील :-

अहो चालू देऊ नका, परंतु आम्ही लोकशाहीनेच बोलत असतो.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

कोण काय बोलतो ते अगोदर आपण समजून घ्यावे आणि नंतर आपण बोलावे कोणी टारगेट करतात हे करतात हे जरा समजून घ्यावे.

लिओ कोलासो :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतो आहे. मा. धनराजजी आपण थोडा वेळ जरा शांत रहात तर बरे होईल.

धनराज पाटील :-

नाही मी शांतच आहे साहेब. मी बोलललो नाही.

लिओ कोलासो :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतो आहे की, ओमप्रकाशजी एवढ्या जोरात बोलले आणि त्यांना मा. सभापतींनी सुद्धा त्यांना जोरात उत्तर दिले. वास्तविक खरी पद्धतच आपल्याला पाळायला पाहिजे आणि आम्ही पहिल्या दिवसापासून सांगत आहोत की, या सभागृहात शिस्तीने काम करायला पाहिजे. हे सभागृह ऐतिहासिक सभागृह आहे हे मी दहा वेळा बोललेलो आहे. परंतु आता ही अकरावी वेळ आहे. एकतर प्रोसेडिंग मंजूरीचा जो विषय आहे हा असाच आहे की, जे बोलले गेले आहे ते लिहिले गेले आहे किंवा नाही. त्याच्यामध्ये काही चुकीचे अँड किंवा कोणी मालमसाला लावून लिहिले आहे का किंवा अप्रोज करण्यासारखे काही लिहिले आहे का? किंवा शब्द गाळलेले आहेत का? या सगळ्या गोष्टी बघण्यासाठीच फक्त प्रोसेडिंग मंजूरीचा विषय आहे आणि बाकीच्या ज्या कॅम्प्लायन्स आहेत.

तुम्ही कॅम्प्लायन्सचे प्रश्न विचारू शकता आणि आम्ही विचारू शकत नाहीत का? आम्ही विचारू लागलो तर ही प्रोसेडिंग मंजूरीला चार दिवस सुद्धा त्याला कमी पडतील अशी परिस्थिती आहे. म्हणून कृपया आपण हे समजून घ्या की, पहिल्यांदा प्रोसेडिंगमध्ये आपले म्हणणे नोंदविलेले आहे की नाही अशा मार्गाने या प्रोसेडिंगचा निचरा आपण केला पाहिजे. तत्पुर्वी मी या सभागृहाच्या मुद्दामहून निदर्शनास आणेल की, प्रोसेडिंगवरचा विषय आहे. दुर्दैव असे आहे की आम्ही त्यासभेला नव्हतो. आमच्यापैकी बरेचसे सदस्य नव्हते. परंतु त्या नविन प्रोसेडिंगमध्ये पान क्र. ७ वरती सन्मा. सदस्य श्री. मिलन म्हात्रे आणि सन्मा. सदस्य जयंतराव पाटील या मंडळींनी सभागृहात काही भाष्य केलेले आहे. ते भाष्य मी

मुद्दामून वाचून दाखवित आहे की आजच्या महानगरपालिकेच्या इतिहासात विरोधी पक्षनेते महापौर झालेले आहेत. एकदिन का सी.एम. जैसा एक दिन का महापौर म्हणून त्यांनी शहराकरिता चांगले काम करावे अशी माझी इच्छा आहे. सन्मा. पाटील साहेब एक दिन का सी.एम. जैसा एक दिन का महापौर जैसा काम करो ऐसी हमारी शुभकामना आहे. इथपर्यंत ठिक आहे. सगळ्यांना सदिच्छा ह्या द्यायच्या असतात. आपल्याकडे शब्द संग्रह असतो आणि तो आपण वापरायचा असतो. कुणी आज उत्तनला मा. पंतप्रधानजी आलेले आहेत पी.एम. आलले आहेत तर कुणी म्हणेल पी.एम. बनो तर बनण्याच्या शुभेच्छा आपण देता आहोत. परंतु त्याच्या पलीकडे आमचे सहकारी बरीच वर्षे आम्ही एकत्र काम केलेले आहे आणि एकमेकांचा आदर्श ठेवूनच बोलतो, वागतो. तरी त्यांनी म्हटले की, म्हणजेच आज त्या खुर्चीला न्याय मिळालेला आहे आणि असली पर्सनलीटी कायमची त्या खुर्चीवर बसायला पाहिजे नाही ती साहेब अपूर्ण कोरम असलेली, कोरम झालेली सभा होती. जेव्हा कायद्यामध्ये सांगितले आहे की, ज्यावेळी मा. महापौर सभागृहामध्ये नसतील तर अशावेळी मा. उपमहापौर हे ती सभा चालवतील आणि जर त्यांच्या गैरहजेरीत एखादा सदस्य चालवील ही एक तात्पुरती व्यवस्था आहे. मी मुद्दाम म्हणतो ही तात्पुरती व्यवस्था आहे. काही वेळेला ही व्यवस्था दोन मिनिटासाठी सुद्धा असू शकते. तर काही वेळेला ही व्यवस्था दोन तासासाठी सुद्धा असू शकते. म्हणून एक मनुष्य दोन तासासाठी आपण जर त्या सभागृहाचे पिठासीन अधिकारी म्हणून नेमले असेल तर कृपया तो परमनंट आहे आणि असा पिठासीन अधिकारी असावा असे बोलणे हे जेव्हा आपण सर्वांनी बहुमताने, एकमताने निवडलेल्या सन्मा. महापौरांच्या वरती जवळ जवळ आपण त्यांच्या पदावर गदा आणण्यासारखा प्रकार आहे असे मला वाटते. सभागृहाने सर्व संमतीने अशा स्वरूपाची जी वाक्यरचना झालेली आहे मी जयंत दादांना विनंती करीन की, अशा प्रकारचे जर भावनाविवश होऊन जे भाष्य केलेले असेल तर ते आपण या सभागृहाच्या कामकाजातून काढून घेण्यास जर स्वतःच संमती दिली तर बरे होईल.

जयंत पाटील :-

सन्मा. नगरसेवक माझे जवळचे मित्र उत्तनसारख्या एका मनोरी ठिकाणी रहाणारे की, जिकडे आज मा. पंतप्रधान आहेत. हुशार आहेत. जिल्हा परिषदेमध्ये सभापती होते. खरे म्हणजे मॅडम सभाशास्त्रामध्ये त्या सभेमध्ये पिठासिन अधिकारी बसू शकत नव्हते. जोपर्यंत गणसंख्या होत नाही तोपर्यंत पिठासिन अधिकारी खुर्चीवर बसत नाही. सचिव साहेब आपण जर नियम वाचला असता तर त्या दिवशी पिठासिन अधिकारी तिकडे बसले नसते. ही आपली त्यावेळी चूक झाली आणि त्यावेळी जे काही मी बोललो ते भावनेच्या भरात बोललेले नाही. त्यांना भविष्यासाठी मी शुभेच्छा दिलेल्या आहेत. भविष्यकाळात त्यांनी त्या खुर्चीवर बसावे तरी त्यात काय वावगड आहे असे काही मला वाटत नाही आणि तसे जर आपल्याला वाटत असेल तर माझे शब्द मागे घ्यायला माझी हरकत नाही.

धनराज अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, पान क्र. १६ यात आता सुचना दिलेली आहे. पाणी पुरवठा विभाग, शहरातील वितरण व्यवस्था, शहरातील जलवाहिणी टाकणेबाबत नकाशाच्या प्रती देणे मी कितीतरी वेळा नकाशा मागितलेला आहे. परंतु मला अजून नकाशा मिळत नाही. नगरसेवकांना नकाशा देता नाही असे काही आहे का?

दशोरे :-

या बाबतीत मा. आयुक्तांशी चर्चा करून फक्त जे आपले पदाधिकारी मा. महापौर, मा. उपमहापौर, गटनेता, विरोधी पक्ष नेता त्यांना ज्या प्रत द्यायच्या होत्या त्यांना प्रत्येकांना एक-एक कॉपी देण्यांत आलेली आहे.

धनराज अग्रवाल :-

नगरसेवकांना मिळणार नाही का?

मा. आयुक्त :-

नगरसेवकांना पाहिजे असेल तर ती देण्यांत येईल.

धनराज अग्रवाल :-

साहेब मी नकाशाची प्रत मागितली आहे.

रोहित सुवर्णा :-

मलासुद्धा नकाशाची प्रत देण्यांत यावी.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम पान क्र. २६ आणि २७, सचिव साहेब दि. १९/०४/२००३ मध्ये तो चुकीचा पान टाकलेला आहे.

प्र. सचिव :-

दि. १९/०४/२००३ च्या इतिवृत्तांतामधील पान क्र. २६/२७ हे दुरुस्तीचे पान म्हणून सोबत देण्यांत आलेले आहे.

रिटा शाह :-

पान क्र. २६ रिटा शाह त्याच्यामध्ये लिहिले आहे. प्रश्न तो नाही तरी त्या पॅरेग्राफचे संपूर्ण विषयांतर झालेले आहे. त्याच्यामध्ये माझ्या बोलण्याचा अर्थ असा होता की, प्रश्न तो नाही आहे की, मी त्यांना प्युन बोलली. त्यांनी प्रोसेडिंगच्या कॉपीला चहा कॉफी बोलले म्हणून मी तशी बोलली होती त्यांना. अशी बोलली होती तरी त्याचे याच्यामध्ये सगळे विषयांतर झालेले आहे. आपण बरोबर वाचावे. कारण की, त्यांचा काही अर्थच निघत नाही. कुठलेही ग्रामर बसत नाही आणि कुठलीही वाक्यरचना त्याच्यात बसत नाही. आपण असे दिलेले आहे की, प्रश्नही नाही आहे बोललो नाही. प्युन बोलली त्याची काही वाक्यरचना बसत नाही. प्रोसेडिंगच्या कॉपीला चहा कॉफी बोलले असे मी बोलली होती ती प्रोसेडिंगच्या कॉपी असे त्याच्यात नमूद करावे. पान क्र. ३० पाचवा पॅरेग्राफ त्याच्यामध्ये आपण लिहिलेले आहे की, पण मी मतदान केले तेव्हा. परंतु मी मतदान केलेच नाही. तर कुठे मला मतदान करायला लावले. कारण ठरावावर कुठलेही मतदान झालेच नाही. बहुमताने ठराव झाला असे लिहिलेले आहे. पण मी मतदान केले तेव्हा रुलिंग दिले नाही. मतदान केले केव्हा.

प्र. सचिव :-

आपण मतदानाची मागणी केली होती.

रिटा शाह :-

पण ते विषयांतर झाले ना. वाक्यरचना वेगळी लिहिली आहे. मतदानाची मी मागणी केली होती असे मतदान केले असे नाही. मतदान केलेच कुठे, मतदान झालेच नाही.

प्र. सचिव :-

आपण फक्त मतदानाची मागणी केली होती.

आसिफ शेख :-

सन्मा. महापौर पान क्र. २० अधिकृत करू शकतो. तशाने धंदा करून हा अधिकृत केला तर मला वाटते ही रक्कम आपल्याला दोन कोटी किंवा पाच कोटी यापुढे जाईल असे लिहिलेले आहे. तर धंदा करून असा हा शब्द आहे तर या ठिकाणी मी असे म्हटलेले आहे की, ज्याप्रमाणे दिल्ली महापालिकेत आणि उल्हासनगर महापालिकेत जी अनधिकृत बांधकामे आहेत ती जर नियमात बसत असतील तर ती त्या पद्धतीने जर आपण अधिकृत करण्याची प्रक्रिया जर सुरु केली. तर ती जी फिगर आपली वाढू शकते असे त्यामध्ये दुरुस्ती करण्यांत यावी.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य श्री. आसिफ शेख सदरचे इतिवृत्तांत मंजूर झालेले आहे. आपण बसावे.

आसिफ शेख :-

पान क्र. ५४ वर त्यामध्ये अनुमोदन दोन दोनदा झालेले आहे. बजेटला जी मंजूरी दिली आपण. प्रकरण क्र. ४९ मा. स्थायी समितीने शिफारस केलेल्या मिरा भाईंदर महानगरपालिका सन २००३-०४ मुळ अर्थ संकल्पास मान्यता देणेबाबत जो ठराव केलेला आहे. त्या ठरावास सभागृह नेते ध्रुवकिशोर पाटील हे सुचक आहेत आणि अनुमोदक श्री. चंद्रकांत वैती आहेत. तर मला वाटते चुकून शानु गोहिल यांचे नांव त्या ठिकाणी आलेले आहे. तरी ती दुरुस्ती व्हावी.

प्र. सचिव :-

सदरची दुरुस्ती करण्यांत येईल.

प्रकरण क्र. १९ :-

दिनांक २०/०३/२००३, १९/०४/२००३ व २०/०५/२००३ रोजीच्या महासभेचे इतिवृत्तांत कायम करणे.

ठराव क्र. ११ :-

दिनांक २०/०३/२००३, १९/०४/२००३ व २०/०५/२००३ रोजीच्या महासभेचे इतिवृत्तांतामध्ये मा. सदस्य यांनी सुचविलेल्या दुरुस्त्यांसह इतिवृत्तांत कायम करण्यांत येत आहे.

सुचक :- श्री. ध्रुवकिशोर पाटील.

अनुमोदन :- श्री. चंद्रकांत वैती

ठराव सर्वानुमते मंजूर

मा. महापौर :-

एक तास जेवणाची सुट्टी देण्यांत येत आहे.

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. २० चे वाचन सभागृहात केले)

हॅरल बोर्जिस :-

आदरणीय महापौर साहेबा, आजच्या महासभेवरती अत्यंत महत्वाचा विषय सभागृहासमोर आलेला आहे. वृक्ष प्राधिकरणाची स्थापना करणेबाबत खरं तर प्रत्येक नागरीकांचे प्राथमिक कर्तव्य आहे.

वृक्षाचे संवर्धन करणे आणि त्या अनुषंगाने एक चांगला विषय येथे सभागृहाने घेतलेला आहे. नॉमिनेटेड सदस्यांच्या बाबत तीन सदस्य आपण घेऊ शकतो. असे आपण टिपणीमध्ये दिलेले आहे. तरी मी आपणांस अशी विनंती करीन की, जे नॉमिनेटेड सदस्य आपण घ्याल त्यांना खरं तर ह्या गोष्टीची जाण असायला पाहिजे आणि मनापासून त्यांना आवड असायला पाहिजे. अशा लोकांना तुम्ही प्राधान्य द्या अशा पद्धतीने मी आपणांला विनंती करतो.

महेंद्रसिंग चौहाण :-

मा. महापौर महोदया, यह सब्जेक्ट काफी दिन के बाद लेट आया। शहर का सुंदरीकरण करने के लिये बहुत ही आवश्यक है की, शहर में जगह जगह पर्यावरण का बराबर उतना ही ध्यान रखा जाए। जितनी साफसफाई स्वच्छता रखते हैं। उतना ही वृक्षों को रखा जाए, वृक्ष लगाने के बारे में मैं पिछले दस साल से हम सब लोग प्रयास करते हैं। एक पिछले पांच साल पुरी तरह से कमिटी थी। वृक्ष संवर्धन कमिटी। वह अपना काम करती थी और उसके अंतर्गत काफी वृक्ष लगाये गये। अभी नितान्त एक साल से कोशिश करने के बाद यह सब्जेक्ट आया। शिघ्र तो शिघ्र उसमें जितना ही बजेट में प्रोव्हिजन किया हो। मुझे लगता वह ठिक है। इस वर्ष का है। अगले वर्ष हमें ज्यादा ध्यान रखना पड़ेगा। शहर को ज्यादा वृक्ष लगाने हैं तो यह जो समय है, बरसात के पहले अभी तक अपने हाथ में वृक्ष संबंधित लगानेवाली सारी चीज अभी तक तयार नहीं है। इसके ऑर्डर, इसके पिंजडे, वृक्ष लाने का जो पौधशाला होती है उसका अंर्रजमेंट, उसके पिंजडे, उसकी मिट्टी, उसका खत यह मुझे लगता है अभी शायद एक हप्ता ही नहीं हुआ होगा। लगातार प्रयत्न करने के बावजूद मुझे लगता है मा. आयुक्त महोदय ने ये तय किया होगा। ये सारा काम एक महिना पहले हा जाना चाहिये। जैसे आपन नाले सफाई का ध्यान रखते हैं, वैसे ही वृक्ष संवर्धन एक महिना पहले सारा साहित्य मौजूद होना चाहिए और उसके बारे में जानकारी हम सब नगरसेवक मिलकर जैसे की, एक प्राविधान किया है। पचास पचास पेड हर नगरसेवक अपने वार्ड में इमानदारी से लगा देंगे तो शहर में अच्छी हरितक्रांती आ जाएगी। बड़े बड़े रोड पर तो लगाना है ही साथ में छोटी गल्लीया जो जादा संक्रिय गल्लीया हैं वहा यह पचास पचास झाड लगाने की मोहिम चालू किया जाये। और कमिटी शिघ्र बनाके इसके तरफ कार्य करने की व्यवस्था की जाए। धन्यवाद।

रतन पाटील :-

मा. महापौरांच्या परवागनीने बोलतोय की, उशिराने का होईना हा विषय आज सभागृहात आलेला आहे. दिवसेंदिवस पर्यावरणाचा समतोल ढिला होत चाललेला आहे आणि मिरा भाईंदरमध्ये ढासळलेले आहे आणि मिरा भाईंदरमध्ये सिमेंटची जंगले उभारली जात आहेत. मा. महापौरांनी चांगला निर्णय घेतलेला आहे. वृक्ष लावा, वृक्ष जगवा. माझी अशी नम्र विनंती आहे की, संपूर्ण मिरा भाईंदरमध्ये जास्तीत जास्त झाडे लावून या शहराचे सुशोभिकरण सुंदर भाईंदर, हरित भाईंदर अशी एक व्याख्या येथे निर्माण झाली पाहिजे आणि सर्व प्रभागात सर्व नगरसेवकांनी एक तशी आपआपल्या प्रभागामध्ये जास्तीत जास्त झाडे लावावीत. एक झाड, एक मुळ अशी पहिली एक व्याख्या होती. प्रत्येक सोसायट्यांना सुद्धा यांच्यामध्ये सामिल करून घ्यावे. प्रत्येक सोसायट्यांना निमंत्रित करून त्यांच्या विभागामध्ये सुद्धा झाडे लावण्यासाठी त्यांना प्रवृत्त करा अशी माझी मा. महापौराना विनंती आहे.

शुभांगी नाईक :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलत आहे की, प्रभागात वृक्षारोपण करतांना त्या ठिकाणी रस्त्याची जागा, केबलची जागा, पाण्याची पाईप लाईन आणि इतर गोष्टींचा विचार करावयाचा आहे. कारण ज्या ठिकाणी खड्डे पाडतात त्या ठिकाणी केबल्स असतात किंवा टेलिफोनच्या लाईन असतात तरी याबाबत माझी सुचना आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर साहेब या टिपणीमध्ये एक-दोन गोष्टींचा खुलासा होणे गरजेचे आहे. हे सदस्य वृक्ष प्राधिकरणासाठी ठरवित येईल अशा रितीने व मुदतीसाठी स्वीकृत करण्यांत आले पाहिजे. मुदतीसाठी परंतु मुदत त्या ठिकाणी नोंद झालेली नाही. एक वर्ष, दोन वर्षे, पाच वर्षे तरी याची मुदत काय आहे. तरी त्या टिपणीमध्ये त्याचा उल्लेख झालेला नाही. दुसरी गोष्ट आपण ०५/०२ अनुसार नगरपालिका क्षेत्रात असा अधिकारी सहा. नगरपालिका आयुक्तांच्या दर्जापेक्षा कमी दर्जाचा म्हणजे हे जे आपल्या ह्या महानगरपालिकेत आहेत का? ही वृक्षप्राधिकरण समिती नेमल्यानंतर मग ह्याची आवश्यकता वाटणार आहे. तर ह्या दर्जाचा अधिकारी आपल्या ह्या महापालिकेत नंतर घेतला जाईल कि फक्त घेण्याचे प्रोव्हिजन आहे. दोघांपैकी त्याच्यातले काय आहे. याचाही उल्लेख याच्यात झालेला नाही. कमीत कमी पाच आणि जास्तीत जास्त पंधरा स्वीकृत सदस्य आपण जे तीन म्हटलेले आहेत त्या स्वीकृत सदस्यांची परिभाषा ह्या टिपणीमध्ये झालेली नाही. कोण स्वीकृत सदस्य म्हणजे नगरपालिकेचा स्वीकृत सदस्य किंवा आम जनतेकडून स्वीकृत सदस्य तर त्याची कॅटेगरी काय? त्याला कोण माणूस कॅपेबल आहे त्याचाही याच्यात उल्लेख नाही. उद्या ही समिती नेमताना मा.

महापौर मॅडम आतापर्यंत झाडे लावली, जगविली, पण काही गोष्टी आता आपण दहा दिवसांपूर्वी वृक्षारोपणासाठी गेले होते आणि मी वारंवार आपल्या ह्या वृक्ष जे डिपार्टमेंट आहे. वनविभाग त्याच्याकडे टॅंकर नाही, त्यांच्याकडे फावडे, घमेले नाहीत. ही समिती स्थापन करतांना त्याच्यामध्ये सुधारणा होईल हे बरोबर आहे. परंतु यालासुद्धा अजून वेळ लागणार आहे. आज आपण याला मंजूरी दिल्यानंतर सर्व काही करण्यांस वेळ जाणार आहे. त्याआधी आता पावसाळा सुरु झालेला आहे. तर आपल्या वन विभागाकडून ज्या पद्धतीने ती झाडे लावतील त्याला पुरेसे खत, माती, पिंजरे, पाण्याचे टॅंकर कारण पाऊस नेहमीच पडतो असे नाही. या गोष्टीचा यामध्ये विचार झाला पाहिजे आणि ज्या दोन तीन गोष्टी मी विचारलेल्या आहेत तरी त्याचा जरा रितसर खुलासा झाला तर बरे होईल.

मा. आयुक्त :-

सन्मा. सदस्य श्री. ओमप्रकाशजी अग्रवाल यांनी ह्या ठिकाणी जे मुद्दे उपस्थित केलेले आहेत. तर त्याबद्दल मी खुलासा असा करू इच्छितो की, मुदतीच्या संदर्भात आपण पहिला विषय ह्या ठिकाणी उपस्थित केलेला आहे. पहिल्या पॅरेग्राफमध्ये याबद्दलचा उल्लेख आहे की, नागरिक स्थानिक प्राधिकरणाने त्या प्राधिकरणास ठरविता येईल अशा रितीने आणि मुदतीसाठी नेमण्यांत आलेल्या अध्यक्ष व इतर कर्मचाऱ्यांसह कमीत कमी पाच आणि जास्तीत जास्त पंधरा व्यक्तींची मिळून बनलेल्या एका वृक्ष प्राधिकरणाची रचना करता येईल. आता ह्या ठिकाणी मुदत आम्ही प्रशासनातर्फे दिलेली नाही याचे कारण हे आहे की, जे सन्मा. सदस्य ह्या ठिकाणी नगरसेवक म्हणून आहेत त्यांची मुदत हे सभागृह संपेपर्यंत म्हणजे पुढच्या पाच वर्षासाठी त्यातली जी मुदत संपलेली असेल ती कमी करून तेवढ्या कालावधीसाठी असेल. आपण एक वर्षासाठी ही प्राधिकरण नेमून पुन्हा पुढच्या वर्षी दुसरे सदस्य नेमावयाचे आहेत की, पाच वर्षासाठी जे सदस्य आपण नॉमिनेटेड करू ते रहाणार आहेत. हा विषय आपण ठरविण्याचा आहे. मात्र ज्यावेळेला दुसरे सभागृहा अस्तित्वात येईल त्यावेळी आपोआपच ह्या सभागृहातील काही सदस्य जर त्या सभागृहात नसतील तर ते सभागृह पुन्हा नव्याने त्या सदस्यांचे नामनिर्देशन करेल.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

आता जे तुम्ही त्या समितीवर जे सदस्य घेणार आहात तर आता राहिलेले चार वर्षे किंवा सव्वा चार वर्षे राहिलेले आहेत त्या मुदतीसाठी पंधरा लोक घेणार आणि त्यांच्यामध्ये जर दोन लोकांना त्या कामात इंटरेस्ट नसेल आणि जर पुन्हा दुसऱ्या दोन लोकांना इंटरेस्ट आहे.

मा. आयुक्त :-

म्हणूनच आपण कमी मुदतीसाठी जर निवडत असाल तर ती तुमची चॉईस असणार आहे. त्याच्यात मी खुलासा करीत आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

याच्यात खुलासा झालेला नाही आहे.

मा. आयुक्त :-

खुलासा आम्ही केलेला नाही. मुदत आम्ही घातलेली नाही तरी ती मुदत सभागृहाने ठरवायची आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

आमची अशी मागणी आहे की, भारतीय जनता पक्षाची ही मुदत प्रत्येक जसे अन्य समित्या एक एक वर्षाने करतो आहे. त्या पद्धतीने हे सुद्धा एका वर्षासाठी मुदतीसाठी ठेवावी आणि प्रत्येक मुदतीमध्ये नवीन नवीन मॅंबर, ज्यांना इंटरेस्ट असेल मागच्या वेळी ज्या मॅबर्सनी चांगले काम केले असेल त्यांना परत सभागृहच प्राधान्य देईल ज्यांना इंटरेस्ट नसेल त्यांनी बहेर पडावे आणि दुसऱ्यांनी काम करावे म्हणून एक एक वर्षामध्ये जी दुसरी समिती आपण करतो त्या पद्धतीने ह्याची मुदत एक वर्षाची राहावी असे आमचे भारतीय जनता पक्षाचे मत आहे.

मा. आयुक्त :-

हा सभागृहाने ठरवायचा विषय आहे. दुसरा विषय जो आहे तो आपण सांगितले की, जे स्वीकृत सदस्य आहेत तर हे स्वीकृत यांची सुद्धा संख्या तीनपेक्षा अधिक असता कामा नये. तर हे त्या क्षेत्रातले जे एक्सपर्ट असतील ज्यांना वृक्ष संवर्धन वृक्षारोपण आणि या विषयातले विशेष ज्ञान आहे. कुणी त्याच्यातले अॅग्रीकल्चरची डिग्री घेतलेली असेल किंवा कुणी अशी डिग्री न घेतासुद्धा या विषयामध्ये खास काम केलेले असे काही वृक्षप्रेमी नागरीक असू शकतील. संघटना असू शकतील. त्याचे कोणी प्रतिनिधी असतील तर त्यांना आपल्या मार्गदर्शनसाठी या समितीवर घेता येणे शक्य आहे. आणि यात तीन सदस्य कोणाला घ्यायचे हे प्राधिकरण ठरविणार आहे. त्यामुळे आजच्या बैठकीपुढे हा विषय नाही. आजच्या बैठकीपुढे हाच विषय आहे की, हे तीन सदस्य अधिक आयुक्त त्यांचे पदसिद्ध अध्यक्ष हे चार वजा जाता जे बाकी आपल्याला जर पंधरा सदस्य नेमावयाचे असतील तर उर्वरित अकरा सदस्य कोण

असू शकतील. याबद्दल आपण आम्हांला निर्णय घ्यायचा आहे आणि किती मुदतीसाठी हे नेमणार आहात याचाही निर्णय आपण घ्यायचा आहे.

मिलन पाटील :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलता आहे की, दहा मिनिटे झाली, सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवाल आपण बोलत आहात तरी इतर सर्वांना आपण बोलण्यांस द्यावे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. आयुक्त साहेबांनी जे उत्तर दिलेले आहे ते पुरक उत्तर आहे. परंतु त्याच्यात मी नवीन असे काही विचारत नाही. साहेबांनी काय उत्तर दिले तर त्याच्यामध्ये काही घोळ राहिलेला आहे किंवा मला जे काही समजले नाही तर ते मी विचारतो आहे. त्याबद्दल नवीन काही प्रश्न विचारत नाही. कारण की, आताच मला सभागृह नेत्यांनी बोलाविले आणि त्यांनी अकरा नांवे किंवा जी पंधरा नांवे घ्यायची ती घेतली. त्यात जी तीन नांवे स्वीकृत सदस्यांची घ्यायची होती त्यामध्ये सभागृहातील स्वीकृत सदस्यांची नांवे घेण्याचे आहे असे त्यांनी मला दाखविले. म्हणून हा प्रश्न विचारलेला आहे. जो घोळ आहे तो सभागृह नेत्यांना किंवा ज्या सभागृहातील सदस्यांना माहिती नाही ते माहिती होऊ द्यावे. तुम्हांला माहिती असेल तर मी कुठे बोलत आहे तुम्हांला. आणि सभागृह सहा वाजेपर्यंत चालणार आहे. जर सभेकरीता वेळ कमी पडला तरी उद्या मिटींग बोलवावी कोण अडवता तुम्हांला.

मिलन पाटील :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतो आहे की, आपण ह्या वृक्षरोपणावर लाखो रुपयाचा खर्च करतो. परंतु आपल्या महानगरपालिकेने अजूनही याचा गांभीर्याने विचार केलेला दिसत नाही. कारण ह्या कामाकरिता जो अधिकारी आपल्याला नेमायचा असतो त्याला प्रथम झाडाची गोडी किंवा आवड ही निर्माण झालेली असली पाहिजे. तो अधिकारी असा असला पाहिजे की, त्याला त्या झाडाच्या बदल ज्ञान असले पाहिजे. कोणत्या ठिकाणी कोणती झाडे लावायची, आणि कोणत्या ठिकाणी कोणता वृक्ष वाढेल किंवा जागा कुठली आहे किंवा जमिन कशी आहे अशा संपूर्ण परिस्थितीचा भौगोलिक विचार करून त्या ठिकाणी आपण ती झाडे लावायला पाहिजे. तर आपल्या नगरपालिकेकडे एक सुद्धा अधिकारी असा नाही. तरी त्याला त्या झाडाच्या बदल कुठले ज्ञान असेल आणि त्या ज्ञानाच्या पायी तो काही करू शकेल असे काहीही नाही. परंतु येथे जे आहेत त्याला फक्त गार्डनचीच माहिती आहे किंवा गार्डन कसे सुशोभित करता येईल आणि आपला इंटरेस्ट त्याच्याबद्दल किती आहे हेच फक्त त्यांना माहिती असते. परंतु झाडाची गोडी कुणालाच नाही. कारण आपण एक छोटीसी रोपवाटीका तयार केली पाहिजे. मंदर प्लॅन्ट त्यासाठी तयार केला पाहिजे. मंदर प्लॅन्ट म्हणजे असे असते की, जे वृक्ष असतात त्यांच्याकरिता त्या वृक्षाकडून कलमे तयार केली जातात. त्या जातीची कलमे तयार केली जातात त्यांना मंदर प्लॅन्ट म्हणतात. तर त्याकरिता ही सोय आपण केली पाहिजे आणि आता जो अधिकारी असेल तो अधिकारी नेमला पाहिजे कि जेणेकरून त्याला कृषी अधिकारी किंवा कृषी विभागाचे ज्ञान असले पाहिजे. तर अशा प्रकारचा अधिकारी आपल्याकडे नेमून त्याच्याखाली हे काम सोपविले पाहिजे. जास्तीत जास्त शुद्ध हवा देणेकरिता म्हणून निंबळाची झाडे लावली पाहिजे. निंबळाचे आपल्याकडे एकसुद्धा झाड नाही. निंबळाच्या झाडांची जास्तीत जास्त लागवड झाली पाहिजे. कारण आयुर्वेदिक दृष्टीकोनातून बेलपत्र असते त्याचा उपयोग केला पाहिजे. तरी अशी काही झाडे आणून आपण लावली पाहिजेत. तर तो अधिकारी याचा एकसुद्धा निंबळाच्या झाडाची व्यवस्था केलेली नाही. तर ह्या बाबतीत मा. आयुक्त साहेबांनी लक्ष घालून एक चांगला अधिकारी नेमावे कारण की, वृक्षरोपणासाठी आपण लाखो रुपये खर्च करत आहे. तरी एक चांगला अधिकारी नेमून आणि जास्तीत जास्त आयुर्वेदिकच्या दृष्टीकोनातून जी आवश्यक झाडे असतील ती लावावीत.

मा. महापौर :-

पुढच्या विषयांस सुरुवात करावी.

धनराज अग्रवाल :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतो आहे की, एक दुसऱ्यावर आक्षेप होतो आहे. हाच प्रश्न सन्मा. सदस्य श्री. ओमप्रकाश अग्रवाल यांनी विचारला होता की, सरकारी अधिकारी आपण नेमणार आहात का? हेच परत या लोकांनी विचारले. पण एक बोलल्यावर दुसरे त्याच्यावर आक्षेप करतात ही गोष्ट सभागृहात बरी नाही. ते ऐकत नाही. विरोधी पक्ष काय बोलतात आणि आम्ही काय बोलतो.

मा. आयुक्त :-

त्या प्रश्नाचे उत्तर अनावधानाने राहून गेले आहे. आपण असा प्रश्न विचारलेला होता कि, सहाय्यक आयुक्त दर्जाचा अधिकारी आपल्याकडे आहे का? उपआयुक्त हे सहा. अधिकारी दर्जाचे वरचे अधिकारी आहेत. सहा. आयुक्तांच्या दर्जापेक्षा कमी नसलेले अधिकारी अशी त्याची व्याख्या आहे. तो चार्ज सध्या उपआयुक्त यांच्याकडे राहिल. बाकी वृक्ष प्राधिकरणाने काय निर्णय घ्यायचे आहेत. यांच्या पॉलिसी विषयी मला वाटते वृक्ष प्राधिकरणालाच ठरवू द्यावे. आपणच त्याचे सदस्य असणार आहात

त्यामुळे पुढे काय केले पाहिजे याच्याविषयी थोडी कमी चर्चा होऊन याच्यातले जर कोणी आपल्यापैकी उत्साही आणि तज्ञ असतील तरी त्यांनी या समितीत यावे आणि ह्या वृक्ष प्राधिकरणाचे काम करावे अशी माझी विनंती आहे.

कैलासबेन जानी :-

मा. महापौर मॅडम सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवाल यांनी जे बोलले की, एका वर्षासाठी समिती असावी त्यास माझे अनुमोदन आहे.

ध्रुवकिशोर पाटील :-

समिती स्थापन करण्याचा निर्णय आज आपण घेणार आहोत. सदस्यांनी सांगितले की, समिती एक वर्षापर्यंत असली तर फार चांगले राहिल. तर माझे असे मत आहे कि, समितीचा कालावधी एक वर्ष राहिला पाहिजे. कारण की, जे असे नगरसेवक असतील ज्यांना इंटरेस्ट नसेल आणि त्यांनी आपली नांवे दिली तर तो चार वर्षापर्यंत राहिल. याच्या अगोदर आपण जर एक वर्षाची समिती स्थापन केली तर फार बरे होईल आणि तसेच ह्याच्यामध्ये अकरा सदस्यांनी डिमांड केली आहे आणि आपण एक बारा तर माझे असे मत आहे की, आपण पार्टीवाईज बघितले तर त्या प्रमाणे एन.सी.पी.चे चार, काँग्रेसचे तीन, बी.जे.पी.चे दोन, शिवसेना एक आणि जनता दलाचा एक असे अकरा सदस्य होतात. तर माझी अशी सभासदांना विनंती आहे कि, जे मी सांगितले आहे त्याप्रमाणे आपण आपल्या सदस्यांची नांवे दिली तर फार बरे होईल आणि या सभेचा कारभार पुढे चालू राहिल. तरी सर्व गटनेत्यांनी त्याप्रमाणे सभा संपल्यानंतर आपआपल्या सदस्यांची नांवे द्यावी आणि असा ठराव मी मांडत आहे.

चंद्रकांत वैती :-

या ठरावाला माझे अनुमोदन आहे.

प्रकरण क्र. २० :-

महाराष्ट्र (नागरी क्षेत्र) झाडांचे (संरक्षण व जतन) (सुधारणा) अधिनियम १९७५ अन्वये वृक्षप्राधिकरण समितीच्या सदस्य पदासाठी नेमणूक करणेबाबत.

ठराव क्र. १२ :-

महाराष्ट्र (नागरी क्षेत्र) झाडांचे (संरक्षण व जतन) (सुधारणा) अधिनियम १९७५ चे कलम ३(१) अन्वये १२ सदस्य व ३(३) अन्वये ०३ नामनिर्देशित सदस्य खालीलप्रमाणे एकूण १५ सदस्यांची नियुक्ती ही सर्वसाधारण सभा करित आहे.

वृक्षप्राधिकरण समिती सदस्य

- १) मा. आयुक्त सो. अध्यक्ष
- २) श्री. महेंद्रसिंग चौहाण
- ३) सौ. निर्मला सावळे
- ४) सौ. ज्युडी डिसोजा
- ५) सौ. प्रियांका प्रकाश करंबळे
- ६) सौ. सुनिता पाटील
- ७) सौ. गिता जैन
- ८) सौ. सुरेखा गायकवाड
- ९) श्री. मिलन म्हात्रे
- १०) सौ. संगिता म्हात्रे
- ११) श्री. अशोक पा. पाटील
- १२) श्री. सिंग मदन उदितनारायण

नामनिर्देशित सदस्य

- १) श्री. शरद देहरकर
- २) श्रीम. सुरेखा हेमंत पाटील
- ३) श्री. उल्हास बाबूराव कुलकर्णी

सुचक :- श्री. ध्रुवकिशोर पाटील.

अनुमोदन :- श्री. चंद्रकांत वैती.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

मा. महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. २१ चे वाचन केले)

चंद्रकांत वैती :-

मा. महापौर मॅडम, मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ मधील नियम २९(अ) अन्वये प्रभाग समिती स्थापन करण्याचा विषय जो आहे. या विषयाप्रमाणे आपण इथे एक चार्ट दिलेला आहे. चार्ट मध्ये तीन लाखापेक्षा अधिक ४.५ लाखापर्यंत प्रभाग समितीची संख्या तीन होते. आणि ४.५ लाखापेक्षा अधिक ह्याच्या मध्ये प्रभाग समितीची संख्या चार होते आणि कमाल संख्या नऊ आहे. हा जेव्हा आपण चार्ट पाहतो तेव्हा संपुर्ण मिरा भाईंदर लोकसंख्येचा विचार करताना २००१ च्या जनगणनेनुसार मिरा भाईंदरची लोकसंख्या ५,२०,३०१ होती आज निश्चितच ती लोकसंख्या वाढलेली आहे. परंतु लोकसंख्येचे प्राबल्य पाहतो तेव्हा आपल्याला पहिल्यांदा लक्षात येते की मिरा रोड परिसरात लोकसंख्या जास्त म्हणजे ५०० टक्के दराने लोकसंख्या त्या ठिकाणी वाढली आणि ह्या परिसरामध्ये आपण प्रभाग समिती बनवतांना त्याच्यामध्ये आपण प्रभाग पकडतोय १०, ११, १२, १३, १४, १५ तर १४ आणि १५ हे प्रभाग असे आहेत की, जिथली लोकसंख्या १,६०,००० पेक्षा जास्त आहे इतर जे चार प्रभाग आहेत त्या ठिकाणी लोकसंख्या आपण कमीत कमी ४० हजार जरी पकडली तरी दोन लाखापेक्षा अधिक लोकसंख्या एवढ्याशा परिसरामध्ये होईल. मग प्रभाग समित्या चार असाव्या कमीत कमी असे ठरवतोय तर त्यापेक्षा जास्त असाव्यात. आपण या समितीची निर्माती करतांना भौगोलीक स्थितीचा विचार केला की, ग्रामीण क्षेत्र पकडल्यानंतर त्या ग्रामीण क्षेत्राची प्रभाग समितीच वेगळी असावी. घोडबंदर, चेणा, वर्सावा, काजुपाडा पासुन पेणकरपाडा काशी, गावठण, महाजनवाडी हा जो परिसर आहे हा ग्रामीण क्षेत्रात समावेश करावा आणि शहरी क्षेत्रासाठी खास करुन मिरा रोड क्षेत्रासाठी एक वेगळी समिती असावी. एकूण भौगोलीक परिस्थिती पाहता संपुर्णतः शहरीकरण झालेला परिसर तेथील रस्तारस्त्यांची डागडूजी, गटाराची कामे म्हणजे फार मोठे बर्दन त्या प्रभाग समितीवरती पडणार आहे. आणि तेव्हा ह्या प्रभाग समितीच्या संख्येत वाढ व्हावी. अशी एक सुचना आहे.

मा. आयुक्त :-

सन्मा. सदस्य वैतीसाहेबांच्या सुचनेबाबत मी बोलतोय प्रभाग समितीची स्थापना करणे हे ७४व्या घटना दुरुस्ती ने आपल्याला बंधनकारक ठरलेले आहे. आणि हे करत असतांना ज्या गाईडलाईन शासनाने दिलेल्या आहेत तर त्याच्यामध्ये जनगणनेने जी ठरवून दिलेली लोकसंख्या आहे. त्या लोकसंख्येचा आधार धरुन ह्या प्रभाग समित्या केल्या पाहिजेत अश्या प्रकारे आपल्यावरती बंधन आहे. दुसरे बंधन असे आहे की, दीडलाख किंवा त्याच्यापेक्षा जास्त लोकसंख्या असेल तर त्याच्यासाठी अतिरीक्त एकसमिती असली पाहिजे असे देखील आपल्याला मुभा आहे. परंतु आपली लोकसंख्या ही पाच लाख वीस हजार आहे. म्हणजे दिड लाखापेक्षा ३० हजाराने जवळपास कमी आहे. त्यामुळे आपल्याला पुर्ण दीडलाख होत नाहीत म्हणुन आपण चार ही संख्या निश्चित केली आहे. जरी आपण म्हणता त्या पद्धतीने तीनचार वर्षे गेलेली आहेत आणि लोकसंख्या वाढलेली आहे हे सत्य आहे. तरी परंतु त्याचा आधार घेऊन आपल्याला ह्या प्रभाग समित्यांची संख्या वाढवता येणार नाही. हा खुलासा करू इच्छितो.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, लोकसंख्या जुन्या सॅन्सेसने पकडलेली आहे. नवी सॅन्सेस बहुतेक जानेवारी २००५ ह्या कालावधीमध्ये येण्याची शक्यता आहे. विधानसभा निवडणूक लागेल त्यावेळी तर एक प्रश्न माझा असा आहे की या समितीची मुदत पण एक वर्षाची असते तर आपण अजुन हे ती चार महिने पेंडिंग ठेवले आणि पुढच्या वेळी घेतले तर सॅन्सेसचे फिगर जुळणार आहे. तो जास्त आला तर आपल्याला काही प्रभाग समितीमध्ये वाढ करता येईल. याचा सभागृहाने विचार करावा. दुसरे आता सन्मा. नगरसेवक वैती साहेबांनी सांगितले महापालिकेच्या अधिकारामध्ये याच्यामध्ये लिहीले आहे. पुढील तक्त्यानुसार महापालिका ठरवतील अशा लागून असलेल्या प्रभागांचा समावेश करावा. आता हे जे प्रभाग समाविष्ट केलेले आहेत त्यामध्ये काही प्रभाग असे आहेत की तुम्ही घेतले पाहिजे याबाजुला तुम्ही घेतले त्या बाजूला. म्हणजे कशा पद्धतीने घेतले याचा खुलासा करावा. कारण आता तुम्ही १, २, ३, १७, १८, १९, ३ आणि १७, १७ हा वॉर्ड राहिला गावातला, ३ वॉर्ड राहिला या बाजुचा. तर आमचे असे मत आहे की १७ नंबर जो आहे तो १६ बरोबर दिला पाहिजे. म्हणजे तिकडचे नगरसेवक दोन्ही समाविष्ट असतील बरोबर असतील तर त्या प्रभागामध्ये डेव्हलपमेंट होईल नाहीतर एक दुसऱ्या समितीमध्ये गेला, दुसरा दुसऱ्या समिती मध्ये गेला त्याचाही तुम्ही विचार करावा. प्रभाग लागुन असेल त्या ठिकाणचे नगरसेवक समाविष्ट झाले तर वाद होण्याची शक्यता राहणार नाही. कारण यालाही फंड आहे, प्रभाग समितीला पुष्कळ अधिकार दिलेले आहेत. तुम्ही दिलेल्या प्रभाग समितीच्या वॉर्ड नंबर वर जरा विचार व्हावा. असे आमचे मत आहे.

मा. आयुक्त :-

लोकसंख्येची घनता आणि भौगोलीक सलगता हे निकष आपण ठरवुन, मला माहिती आहे की ते तितके फरफेक्ट असु शकत नाहीत काही एरिया ओव्हरलापटींग असु शकतात. परंतु ह्या सगळ्या गोष्टींचा विचार करुन आम्ही जे वॉर्ड ज्या प्रभागामध्ये समाविष्ट करायला पाहिजे त्या पद्धतीने हे प्रस्ताव

आपल्यासमोर ठेवलेला आहे. सर्वानुमते त्याच्यामध्ये बदल होत असेल तर प्रशासनाची त्याला काही हरकत नाही.

चंद्रकांत वैती :-

आयुक्त साहेब, महापौर मॅडम, आपण दुसरे एक बघतोय याच्यामध्ये अठरा नगरसेवक, एकोणीस नगरसेवक आणि पुन्हा एकदा अठरा नगरसेवक मात्र एका प्रभाग समिती मध्ये २४ नगरसेवक घेतोय तर पुन्हा अठरा नगरसेवकांच्या विभागणी मध्ये पण प्रभागाच्या विभागणीमध्ये पण बदल दिसतोय आणि माझी एक विनंती आहे साहेब पुन्हा एकदा ही तपासणी करून घ्यावी आपल्याला चारपेक्षा अधिक प्रभाग समित्या बनविता येतील का ? कारण आपल्याला वर्कलोड नंतर शेअर करायच्या आहे. प्रभाग समित्या ज्या-ज्या प्रभागाच्या समित्या असतील त्या प्रभागाची कामे त्या समित्यांमधून पाहिली जातील. आणि तुरतास आपण प्रभाग समित्या कायदेशीररीत्या महापालिका स्थापन झाल्यानंतर निवडणूक सदस्य आल्यानंतर त्यांनी तातडीने या प्रभाग समितीची निर्मिती करणे गरजेचे होते परंतु प्रभाग समित्या आपल्याकडे करावयास हव्या होत्या. ही गोष्ट आपल्यालाही माहिती होती. परंतु आपण प्रभाग समित्यासाठी वेगळ्या कार्यालयाची स्थापना अद्यापपर्यंत केलेली नाही. आणि ही कार्यालये जोपर्यंत होत नाहीत तोपर्यंत प्रभाग समित्यांच्या निवडणुका करायच्या, सदस्य घ्यायचे असे ही आपण करू नये. कारण आपण प्रभाग समित्यांची स्थापनाही करू. प्रभाग समित्यांच्या कारभार कुठे चालेल. उदाहरणादाखत धरायचे तर मिरा रोडला एक विभागीय कार्यालय आहे. पण प्रभाग समितीसाठी ते कार्यालय पुरेसे ठरेल असे मला वाटत नाही. ते कार्यालय देखील अपुरे पडेल कारण ग्राऊंड प्लस वन असे आहे. आणि तिथे आपण फक्त टॅक्स कलेक्शन करतो. आरोग्याच्या थोड्या अडीअडचणी ऐकतो. पण तिथे जर टॅक्स भरायला दहा पंधरा लोक आली तर कार्यालयात अजिबात जागा पुरत नाही. मग आता प्रभाग समित्यांना मॅगझीमम असा विचार करू समाज मंदिरे बांधलेली आहेत. संपुर्ण परिसरात, घोडबंदर क्षेत्रात एक समाज मंदीर आहे. पण त्या समाजमंदीरामध्ये देखील मग ह्या संपुर्ण परिसराची प्रभाग समितीचे कार्यालय तिकडे केले तर ते मिरारोडच्या लोकांना खुप लांबचे राहिल. मग आपण प्रभाग समित्यासाठी आधी कार्यालयांची निर्मिती केली पाहिजे. प्रभाग समित्या होणे कायदेशीररीत्या बंधनकारक आहे. परंतु तुम्ही सांगा आयुक्त साहेब आपण प्रभाग समित्यांच्या लोकांना कुठे बसवणार.

मा. आयुक्त :-

वैती साहेब आजचा जो विषय सभागृहापुढचा आहे, हा प्रभाग समित्यांची स्थापना करणे हा आहे. ह्या प्रभाग समित्यांची स्थापना झाल्यानंतर कुठले प्रभाग कुठल्या विभागामध्ये जातील. त्यांचे हेडक्वार्टर कुठे असेल किंवा एखाद्या प्रभाग समितीला जर कार्यालय उपलब्ध होत नसेल तर त्या ठिकाणी आपल्याला बांधकाम करावे लागेल हे जे निर्णय आहेत. हे निर्णय या नंतरच्या कालावधीमध्ये घेतले जाणार आहेत. प्रभाग समितींची स्थापना झाल्यानंतर तातडीने लगेच त्यांचे कार्य सुरू होईल असे नाही. हे सगळे जेव्हा आपल्याला सुविधा निर्माण होतील आता इतर शहरामध्ये देखील ठाण्यासारखे शहर किंवा उल्हासनगर सारखे शहर आहे. ज्याच्या मध्ये प्रभाग समित्यांची स्थापना ही मुळातच निवडणूका झाल्यानंतर चारचार पाचपाच वर्षांनी झाली. आपण तातडीने हा विषय आणलेला आहे. दुसरी गोष्ट अशी की त्या ठिकाणी तसे निर्णय होऊन देखीलही अजुनपर्यंत व्यवस्थितरित्या त्याचे कामकाज सुरू झाले नाही ही वस्तुस्थिती आहे. अजुनही त्याठिकाणी जागेचा शोध घेणे, जागा नसेल तर नवी इमारत उपलब्ध करून देणे, नवीन इमारत बांधणे. अशाप्रमाणे काही प्रस्ताव आमच्याकडेही आहेत. त्याच्यावरती आमचा विचार चालू आहे. जो पर्यंत कायदेशीररित्या यांचे गठन होत नाही. तो पर्यंत आम्हाला हा पैसा त्याच्यावर खर्च करणे शक्य नव्हते. त्या ठिकाणी इतर ज्या सुविधा करायच्या आहेत या सुविधा आम्हाला त्याच्या मध्ये लेखापरिक्षकाचा आक्षेप येऊ शकतो की, स्थापनाच झाली नाही तर तुम्ही कार्यालयावर खर्च कसा करणार. म्हणजे अगोदर काय अगोदर व्यवस्था करायची आणि नंतर प्रभाग समित्या स्थापन करायच्या की प्रभाग समित्या स्थापन करून व्यवस्था करायची हा विषय थोडासा ह्या ठिकाणी होता. आपण याला परवानगी द्या. बाकीच्या गोष्टी आम्ही तातडीने प्रभाग समित्यांच्या सुविधा आणि कार्यालयासाठी योग्य ती व्यवस्था करू.

प्रभात पाटील :-

तुम्ही प्रभाग समित्या स्थापन करताना बघा भाईदर पुर्वेचे सगळेच्या सगळे प्रभाग एका समितीमध्ये आलेत तीन नंबरच्या म्हणजे भाईदर पुर्व हा जो भाग आहे. मला वाटतं तो सर्वात जास्त लोकसंख्येचा भाग आहे आणि संपुर्ण भाईदर पुर्व एकत्र प्रभाग समितीमध्ये तर चौवीस नगरसेवक तिथे आहेत. आपण कसा न्याय देऊ शकतो. लोकसंख्येच्या हिशोबाने देतो, नगरसेवकांच्या हिशोबाने देतो की क्षेत्रफळाच्या हिशोबाने देतो. न्याय बसतच नाही त्या प्रभाग समितीला. अर्धा मिरारोडच्या भागामध्ये येतो.

मा. उपमहापौर :-

सन्मा. आयुक्त साहेब, सन्मा. सदस्य चंद्रकांत वैती यांनी आणि सन्मा. सदस्या प्रभातताई पाटील यांनी जो मुद्दा मांडला. मी सभागृहाच्या निदर्शनास एक बाब आणु इच्छितो की ज्या महानगरपालिकेची आपली निवडणूक पार पाडली ती योगायोगाने ९१ च्या सॅन्सेस प्रमाणे आणि प्रभागाची रचनाही झाली. या ठिकाणी भाईदरला प्राधान्य कमी मिळावे, पुर्वेला, पश्चिमेला किंवा उत्तनला, मिरा रोडला हा विषय असे न बघता सर्व संपुर्ण सभागृहाला माझी विनंती राहिल कि कोणीही हा प्रभाग माझा आहे. किंवा ते क्षेत्र माझे नाही किंवा अमुक पक्षाचे वर्चस्व आहे की तमुक पक्षाचे वर्चस्व आहे. असा दृष्टीकोन न ठेवता संपुर्ण शहराला येणाऱ्या काळामध्ये प्रशासन कसे व्यवस्थितपणे प्रत्येकाला प्रशासनाची जाणीव आणि प्रशासनाचा उपयोग पडेल या संपुर्ण शहराला या दृष्टीकांनातून या प्रभागाची रचना आपण सर्वांनी मिळून करायला पाहिजे आणि त्यामध्ये लोकसंख्येचा आधार ज्या ज्या प्रभागामध्ये आत्ताची जी लोकसंख्या आहे. सध्याची जी लोकसंख्या आहे. कारण भाईदर पश्चिमेला सुद्धा लोकसंख्या वाढते, पुर्वेलाही वाढते, उत्तन, राई, मुर्धे, मोर्वा हा काही ग्रामीण भाग राहिलेला नाही त्या ठिकाणी सुद्धा लोकसंख्या वाढते आहे. घोडबंदर, काशिमिरा, पेणकरपाडा ह्या ठिकाणी सुद्धा फारच ग्रामीण भाग आहे. त्यांच्यातला भाग नाही त्या ठिकाणी सुद्धा लोकसंख्या वाढत आहे. २००१ ची जणगणना पाच लाख वीस हजार आहे. तीस हजाराची तफावत आहे. आताच आपण या ठिकाणी उल्लेख केला आहे. कि ठाणे आणि बाकीच्या महानगरपालिकेमध्ये प्रभाग समित्या सात-सात आठ-आठ वर्षे झाल्या नाहीत. शेवटी हायकोर्टात तो विषय गेला आणि हायकोर्टाच्या रूलींग नंतर त्या ठिकाणी निवडणूका पार पाडल्या तर आपल्याला जर काही महिने थांबता आले आणि हा विषय जर योग्य तुम्हाला निवडणूक आयोगाकडे किंवा गव्हर्नमेंटच्या संबंधीत डिपार्टमेंट कडून जर हा मुद्दा त्यांच्यासमोर मांडून कि या शहराची परिस्थिती अशी आहे आणि आम्हाला भविष्यकाळासाठी सुद्धा परत याविषयावरती वाद होईल असे चित्र उभे करायचे नाही या महानगरपालिकेमध्ये. म्हणुन शासनाने जर तशी परवानगी दिली एखादी समिती तुम्ही वाढवा तर मला नाही वाटत की, या सभागृहात त्या गोष्टीला नाकारणार आहेत. कारण शेवटी प्रभाग समितीमध्ये प्रत्येक पक्षाचे नगरसेवक आपल्या संख्याबळाच्या हिशोबाने त्या ठिकाणी जाणार. त्याच्यामध्ये फार मोठा राजकीय फेरबदल होण्याची शक्यता नाही. पण आज जर दृष्टीकोनामध्ये बदल केला नाही आणि येणाऱ्या काळाला नजरेसमोर ठेवले नाहीतर या शहराचे फार मोठे नुकसान होण्याची शक्यता आहे. म्हणुन माझी सभागृहाला विनंती राहिल आयुक्त साहेबांना आणि मा. महापौर साहेबांना सुद्धा की या विषयावरती आपण योग्य मार्गदर्शन आणि सभागृहाचे मत शासनाकडे किंवा कॅन्सर्न डिपार्टमेंट किंवा जो कोणी असतील, मग तो निवडणूक आयोग असेल कि सी.यु.यु. असेल त्यांच्या कडे हा विषय मांडावा कि भारतामध्ये संपुर्ण देशामध्ये हाय्येस्ट मायग्रेटिंग पॉप्युलेशन जर कोणत्या शहरामध्ये असेल, तर ती १९६ टक्के या मिरा भाईदर शहरामध्ये आहे आणि असे असल्या कारणाने या ठिकाणी अशा प्रकारचा निर्णय घेणे गरजेचे आहे. अशा प्रकारची भुमिका आपल्या महानगरपालिकेने मांडली तर मला वाटत त्याला शासनसुद्धा नाकारणार कारण असे पण नुकसान फार मोठया प्रमाणात या शहराचे होत आहे. विधानसभेची मतदारसंघ तो बेलापुर मतदार संघामध्ये २००९ पर्यंत त्याला परत नेतृत्व मिळत नाही, व पाहिजे तसे विधानसभेचे लक्ष सुद्धा आम्ही या ठिकाणी वेधु शकत नाही. तर या शहरामध्ये राहणाऱ्या जनतेवरती फार मोठा अन्याय होत आहे. किमान प्रभाग समितीच्या विषयावरती तसे होऊ नये, जनतेवरती एवढाच दृष्टीकोन माझा आहे, असे माझे मत आहे. मला असे वाटते संपुर्ण सभागृह या माझ्या मताशी सहमत असणार आणि शहराचे हित, जनतेचे हित आणि महानगरपालिकेच्या प्रशासनात येणाऱ्या काळामध्ये चांगले राहिल या दृष्टीकोनातून आपण हा विषय शासनाकडून योग्य जे कॅन्सर्न डिपार्टमेंट असतील, ज्यांच्याकडून तुम्हाला सभागृहाचे मत मांडायचे असेल त्या ठिकाणी मांडुन आपण एक समिती वाढवुन घ्या किंवा दोन समित्या वाढवुन घ्या, अशा प्रकारचे मत मी या ठिकाणी मांडत आहे.

चंद्रकांत वैती :-

आत्ताचा उपमहापौर साहेबांनी जो विषय ठेवला आणि ह्या विषयामध्ये मी आधी सुचना केली होती की, आपण ५,२०,३०१ ही २००१ सालची जणगणना लक्षात घेतोय. मधल्या काळात निश्चितच लोकसंख्या वाढलेली आहे. फक्त एक प्रभाग समिती चारच्या ऐवजी पाच प्रभाग समित्या कश्याकरता येतील.

प्रभात पाटील :-

तो विषय नाही. शासन जितके देईल तितके मागू द्या त्यांना.

चंद्रकांत वैती :-

जास्त मागीतल्या तर नक्कीच चांगले. परंतु एक समिती आपल्याला निश्चित मिळते जर दिड लाख लोकसंख्या धरली तर.

मा. आयुक्त :-

सन्मा. उपमहापौर महोदय आणि सन्मा. सदस्यांनी याठिकाणी भावना व्यक्त केली कि दीड लाखाला फक्त तीस हजार लोकसंख्या कमी पडते आणि त्यानंतरच्या ह्या दोनतीन वर्षांमध्ये कदाचित लाख दिड लाख लोकसंख्या वाढली असेल तर त्यामुळे आणखी एका प्रभाग समितीची स्थापना होणे गरजेचे आहे. आपल्या भावनांशी सहमत होत असतानाच कायद्याने आपल्यावरती जी बंधने घालून दिलेली आहेत. त्याचेच मी या ठिकाणी आपल्याला निवेदन करू इच्छितो की, दर दहा वर्षांनी जनगणना होते, जोपर्यंत दुसरी जनगणना होत नाही आणि ही लोकसंख्या अधिकृत रित्या भारत सरकार प्रसिद्ध करित नाही तोपर्यंत पुर्वीच्या जनगणनेच्या आकडेवारीच्या आधारावरती आपल्याला हे निर्णय घ्यायचे आहेत आणि आपण म्हणता त्याप्रमाणे जर शासनाकडे हा रेफरन्स करायचा असेल तर माझी त्याला हरकत असल्याचे काही कारण नाही.

मा. उपमहापौर :-

माझे असे मत आहे की आपण शासनाला रेफर करावे कारण जर आपण आज निर्णय घेऊन टाकला तर दहा वर्षांसाठी या शहरावर फार मोठा अन्याय होणार आहे, लोकप्रतिनिधींवर अन्याय होणार आहे, जनतेवर अन्याय होणार आहे. म्हणून शासनाला हा विषय आपण व्यवस्थितपणे शासनाच्या निदर्शनास आणून देवु आणि काही महिने वाट बघु. जर शासनाने त्याच्यावरती योग्य निर्णय दिला तर तो स्विकारू. मला वाटतं सभागृह ह्या मताशी सहमत असावे.

जयंत पाटील :-

अध्यक्ष महाशय आपण आता लोकसंख्येच्या नुसार प्रभाग समित्या चार बनतील असे म्हणता म्हणजे आपण लोकसंख्या किती पकडली.

मा. आयुक्त :-

पाच लाख वीस हजार.

जयंत पाटील :-

पुढच्या टिपणीमध्ये आपली लोकसंख्या किती आहे दाखवा. आपण आपल्या पुढच्याच टिपणीमध्ये पुढचा जो विषय आहे. त्याच्यामध्ये सहालाख पन्नास हजार लोकसंख्या दाखवली आहे आणि खाली आपली सही आहे. अंदाजे तुम्ही कसे लिहू शकता.

मा. आयुक्त :-

प्रश्न असा आहे की इतर कुठल्याही बाबतीमध्ये त्यावेळेला धोरणात्मक निर्णय घ्यायचा असतो त्यावेळेला आपली वाढती लोकसंख्या विचारात घ्यायला शासनाचे बंधन नाही. परंतु हे करण्यामध्ये नक्की बंधन आहे. जनगणनेची जी फिगर आहे. तीच गृहित धरावी अशा प्रकारचे बंधन आहे. त्यामुळे इतर ठिकाणी आपण काही प्लानींग करत असताना आपल्या शहराची लोकसंख्या पाच लाख वीस हजार जर एक्यान्नवच्या प्रमाणे होते, त्यानंतर २००१ ची होते आणि त्यानंतर वाढली असेल तर आपण म्हणत असू ते काही चुकीचे आहे असे नाही.

जयंत पाटील :-

लोकसंख्या वाढल्यानंतर गुपीत राहिलेली नाही.

मा. आयुक्त :-

आपल्याला आधार याच्यासाठी तोच जनगणनेचा घ्यायचा असेल तर आपल्याला दुसरा उपाय नाही याच्यासाठी.

जयंत पाटील :-

सभागृहामध्ये हा निर्णय घ्यायला हरकत नाही कारण प्रभाग समित्या आपल्या चारच होणार आहेत, आपल्या म्हणण्याप्रमाणे आणि जुन्या जनगणनेनुसार. परंतु लोकसंख्या प्रचंड प्रमाणामध्ये वाढलेली आहे. भाईदर पुर्वेला आठ प्रभाग दिलेले आहेत आणि ग्रीनकोर्ट पर्यंत एक म्हणजे भाईदर पुर्वेचा तो पट्टा आहे. गोडदेवच्या पाठमागे तो संपुर्ण पट्टा येतोय. त्या दृष्टीने लोकांना ते सोयीचे होणार नाही. लोकांना प्रत्येक गोष्टीसाठी खुप लांबचा पल्ला गाठावा लागेल तर तो निर्णय आपल्याला घेणे गरजेचे आहे.

प्रभात पाटील :-

मला एक शंका आहे ती विचारते आपण लोकसंख्या किती म्हणालात. पाच लाखापेक्षा जास्त, साडेचार लाखापेक्षा अधिक, बारा लाखापर्यंत आपण नऊ प्रभाग समित्या दाखवता तो काय प्रकार आहे.

मा. आयुक्त :-

प्रत्येक दीड लाखाला एक प्रभाग समिती, अशा हिशोबाने जेवढी लोकसंख्या ही साडेचार लाखापेक्षा अधिक असेल तर त्या लोकसंख्येसाठी एक एक प्रभाग समिती जास्तीची मंजूर केलेली आहे. म्हणून ते स्टेटमेंट दिलेले आहे.

प्रकरण क्र. २१ :-

प्रभाग समित्या स्थापन करणेबाबत विचार विनिमय करणेबाबत.

ठराव क्र. :-

मिरा भाईदर महानगरपालिकेच्या प्रभाग समित्या स्थापन करणेबाबत प्रशासनाने चार प्रभाग समित्या स्थापन कराव्यात असा प्रस्ताव सादर केला असता सभागृहाने पाच प्रभाग समित्या स्थापन कराव्यात असा सर्वानुमते निर्णय घेतला. त्या संबंधी शासनाकडे विचारणा करावी व त्यानंतरच याबाबत निर्णय घेण्यासाठी पुन्हा सदरहू प्रकरण सर्वसाधारण सभेपुढे आणावे असे ही सर्वसाधारण सभा सर्वानुमते ठरवीत आहे.

**सुचक :- श्री. चंद्रकांत वैती. अनुमोदन :- श्री. दिनेश नलावडे.
ठराव सर्वानुमते मंजूर**

सही/-

मा. महापौर

मिरा भाईदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. २२ चे वाचन केले)

जयंत पाटील :-

आता पर्यंत दवाखाने नोंदणी झालेली नाही. असे आपले म्हणणे आहे का? साहेब आपली माहिती चुकीची आहे. बऱ्याचश्या दवाखान्याची नोंदणी झालेली आहे. ही माझी माहिती आहे. ज्यांनी पुर्वी नोंदणी केलेली असेल, आपण म्हणता नोंदणी झालेली नाही आणि ज्यांनी केलेली असेल तर आपण पुन्हा नोंदणी करायला लावणार का?

डॉ. बावस्कर :-

मा. महापौर महोदया, आपल्या महानगरपालिका क्षेत्रात जी रुग्णालये, दवाखाने किंवा नर्सिंग होमस् आहेत याची नोंदणी किंवा याला मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम ३८६ अन्वये आतापर्यंत आपण परवानगी दिलेली नाही परंतु यापुर्वी नगरपालिका असताना ज्या दवाखाने, रुग्णालये, नर्सिंग होम यांना आपण नाहरकत प्रमाणपत्र दिलेले आहे. यापुर्वी आपण नाहरकत प्रमाणपत्र द्यायचे. आता महानगरपालिका कायदान्वये त्यांना परवानगी द्यायची किंवा त्यांची नोंदणी करायची आहे आणि त्यांची सगळी माहिती आपल्याकडे आपल्याला वेळोवेळी मागवायची आहे. यापुर्वी ज्यांना एन.ओ.सी. दिलेली आहे. त्यांची मुदत संपल्यानंतर त्यांना नोंदणीसाठी सांगता येईल किंवा यापुर्वी कुणालाही नोंदणी दिलेली नाही. जर अशी कुठली नोंदणी असली तर त्याची मुदत ३१ मार्चपर्यंत प्रत्येक वर्षाच्या ३१ मार्चपर्यंत असते आणि त्यानंतर त्यांना पुर्ननोंदणी किंवा रेन्युवेशन ज्याला म्हणतो ती करायची असते त्याचे सुद्धा आपण यामध्ये प्रोव्हीजन ठेवले आहे. त्याच्यामुळे अशी अडचण आपल्या महानगरपालिका क्षेत्रामध्ये निर्माण होणार नाही.

मिलन पाटील :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतोय आता जी आपण दवाखान्यांना जी परवानगी देणार आहोत ती परवानगी तुम्ही नुसते बोर्ड बघून देणार आहात की, ऑल इंडिया मेडीकल कॉन्सीलच्या मान्यताप्राप्त जे डॉक्टर आहेत. अशा लोकांना तुम्ही देणार आहात आणि ते दिल्यानंतर त्यांना काय अटी नियम घालणार आहात की नाही. कारण प्रत्येक डॉक्टरांची किंवा प्रत्येक जे नर्सिंग होम असतात त्याची काही ठिकाणी भाव फरक असतात तर काही ठिकाणी कमी घेतात काही ठिकाणी एकदम जास्त घेतात. तर त्यांचे दरपत्रक असतात ते गरीबाला परवडणारे नसतात तर तुम्ही जेव्हा लायसेन्स देणार त्याच्यामध्ये अटी, नियम, शर्ती तुम्ही घालणार की नाही.

डॉ. बावस्कर :-

मा. महापौर महोदया, ज्या रुग्णायांना किंवा दवाखान्यांना नोंदणी करायची किंवा परवानगी द्यायची आहे अशा ठिकाणी जे डॉक्टर्स काम करतात ते मान्यताप्राप्त विद्यापिठाकडून संबंधीत वैद्यकीय शाखेतील पदवी किंवा पदवीधर असावेत. त्यांच्या रजिस्ट्रेशन आणि त्यांनी महाराष्ट्र मेडीकल कॉन्सीलकडे आपली नोंदणी केली असावी. या सगळ्यांच्या झेरॉक्स कॉपी अटेस्टेड आपण घेणार आहोत त्या ठिकाणी काम करणार त्यांचा नर्सिंग स्टाफ आहे किंवा इतर कर्मचारी आहेत ते सुद्धा क्लासीफाईड पाहिजेत आणि त्यांची सुद्धा नोंदणी आपण आपल्याकडे घेणार आहोत. याशिवाय त्यांच्या रुग्णालयात येणारे रुग्ण जन्म-मृत्यूच्या नोंदी त्यांनी आपल्याकडे वेळेत सादर केल्या पाहिजेत. त्यांच्याकडे साथीच्या आजाराच्या ज्या नोटीफाय झालेल्या असतील त्यांची माहिती त्यांनी आपल्याला वेळोवेळी द्यायला पाहिजे म्हणजे आपण त्यावर त्याविभागामध्ये जाऊन अॅक्शन घेऊ शकू. याशिवाय कुटूंबकल्याण शस्त्रक्रिया

असतील, कॉपरटी असेल इत्यादीची माहिती शासनाला वेळोवेळी द्यायची असते. किंवा त्यांच्या रुग्णालयात दवाखान्यात होणारे लसीकरण त्यांनी प्रत्येक महिन्याला हा रिपोर्ट सादर करायचा आहे. अशा बऱ्याचशा अटी आपण टाकलेल्या आहेत आणि त्या अटीशीनुसारच आपण त्यांना परवानगी देणार आहोत. दराच्या बाबतीत आपण बोललात. दराच्या बाबतीत आपण त्यांच्यावर बंधन घालू शकत नाही की, त्यांनी किती दर आकारायचे किंवा कन्सल्टिंग फी किती घ्यायची त्यावर आपण किंवा शासन सुद्धा बंधन घालू शकले नाही किंवा आपल्याला तसे बंधन कायदानुसार घालता येणार नाही परंतु महानगरपालिका हद्दीमध्ये असलेल्या सर्व रुग्णालये, दवाखान्यांची नोंदणी आपल्याकडे करणे आवश्यक आहे. जेणे करून आपल्याला वेळोवेळी त्यांच्याकडून आवश्यक ती माहिती मागवता येईल किंवा त्यांच्यावर बंधनकारक करता येईल.

रिटा शहा :-

मा. महापौर मॅडम आता जो विषय झाला दवाखाने रुग्णालये यांचे रजिस्ट्रेशन करायचे पण मिरा भाईंदरमध्ये असे काही दवाखाने आहेत, चार वर्षे कंपाऊंडरी करतात आणि डॉक्टर म्हणून ते दवाखाने उघडतात आणि तसे दवाखाने आपल्या क्षेत्रामध्ये चालुपण आहेत. तशा दवाखान्यावर आपण कानुनी कारवाई काय करणार आहोत. त्यांना बंद करणार की, काय कानुनी कारवाई करणार.

डॉ. बावस्कर :-

मा. महापौर महोदया, ज्यांच्याकडे वैद्यकीय शाखेची कुठल्याही विषयाची पदवी नसेल किंवा ज्यांना आपण आपल्या नेहमीच्या परिभाषेत बोगस डॉक्टर्स म्हणतो. ज्यांच्याकडे कुठलीही डिग्री नसेल अशा बोगस डॉक्टरांना आपण शोध मोहिम नोंदणीच्या निमित्ताने घेणार आहोत आणि जे बोगस डॉक्टर्स असतील त्यांच्यावर कारवाई करण्यासाठी जिल्हाधिकाऱ्यांकडे एक समिती असते. अशी नावे आपण जिल्हाधिकाऱ्यांना कळवू आणि जिल्हापातळीवर जी समिती आहे. त्या समितीला यांच्यावर अॅक्शन घेण्यासाठी त्यामध्ये आग्रह धरू.

रिटा शहा :-

साहेब आपण जो सर्वे करणार आहोत तो कुठल्या पद्धतीने सुरुवात करणार आहोत. त्या लोकांनी आपल्याला कॉन्टॅक्ट करायचे की आपण स्वतः सर्वे करणार आहोत.

डॉ. बावस्कर :-

आपण स्वतः त्यांच्या एरियामध्ये जाऊन त्यांच्या डिग्री तपासणार आहोत. कारण आपण आव्हान केले तर प्रत्येक माणूस आपल्याकडे येईलच असे नाही. प्रत्येक विभाग वाईज आपण त्या-त्या विभागात काम करणारे किंवा त्यांचे दवाखाने असतील. जे बोगस डॉक्टर असतील त्यांच्या डिग्री तपासून त्यांना नोटीसा देऊन त्यांनी जर विहित कालावधीमध्ये आपल्याला त्यांची कागदपत्रे किंवा डिग्री दाखविल्या नाहीत तर इजिमेटली आपण मुदत संपल्या संपल्या जिल्हाधिकाऱ्यांकडे यांची नावे बोगस डॉक्टरांच्या यादीमध्ये समाविष्ट करून त्यांना कळवू.

नरेंद्र मेहता :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलतो साहेब जेवढे मॅगझीमम हॉस्पिटल आहेत मिरा भाईंदरमध्ये ते सगळे रेसिडन्स बिल्डींगमध्ये आहेत. कमर्शियल बिल्डींगमध्ये मला नाही वाटत एकही हॉस्पिटल आहे. आणि ह्या बदल बऱ्याच सोसायट्यांनी तक्रार पण केली होती. मला धनेगावे साहेबांनी सांगितले होते त्यांना आम्ही नोटीसी पाठवू किंवा त्यांचा नाहरकत दाखला रद्द करू. कारण बिल्डींगमध्ये ते लोक काय करतात प्रायव्हेट स्टेर केस काढतात. दुसरे वेस्टेज सामान असते ते रोडवर फेकतात, कंपाऊंडमध्ये फेकतात. तर अश्या ज्या रेसिडन्स बिल्डींग आहेत. त्यांच्यामध्ये हॉस्पिटल आहे. त्यांना आपण परवानगी देताना सोसायटीचा नाहरकत दाखला घेणार आहोत का?

डॉ. बावस्कर :-

याचा समावेश आपण आपल्या नियमावलीमध्ये केलेला आहे. की जी सध्या हॉस्पिटल्स आहेत. जवळजवळ बऱ्याच हॉस्पिटल्सनी एन.ओ.सी. घेतलेली आहे. त्याच्यामुळे आपल्याला त्यांच्यावर कारवाई करता येणे शक्य नाही. परंतु यापुढे जी रुग्णालये किंवा दवाखाने महानगरपालिका हद्दीमध्ये नव्याने येणार आहेत. अशासाठी प्रथम त्या इमारतीचा नकाशा किंवा बिल्डींग प्लान मंजूर असावा. रुग्णालय किंवा दवाखाना पहिल्या मजल्यापेक्षा जास्त मजल्यावर ठेवता येणार नाही आणि ज्या जागेमध्ये दवाखाना किंवा रुग्णालय उघडले जाणार आहे. त्या ठिकाणची जागा प्लानमध्ये कमर्शियली सॅक्शन पाहिजे, म्हणजे रेसिडेन्शल नको. त्यांच्यावर रुग्णासाठी यांनी स्वतंत्र लिफ्ट किंवा स्टेअर केस त्यांनी प्रोव्हाईड केली पाहिजे. जर रेसिडेन्शन एरियामध्ये असेल तर त्या सोसायटीचे नाहरकत दाखला आपल्याला द्यायला पाहिजे. ह्या सगळ्या गोष्टींचा समावेश आपण नवीन जे रुग्णालय दवाखाने या महानगरात येणार आहेत त्यांच्यासाठी आपण ठेवलेले आहे आणि त्या निकषानेच आपण ह्या पुढे परवानगी देणार आहोत. त्या निकषानेच यापुढे रुग्णालय, दवाखाने उघडण्यासाठी त्यांना तशी परवानगी देणार आहोत.

नरेंद्र मेहता :-

माझे असे म्हणणे आहे साहेब, ज्या जुन्या तक्रारी आपल्याकडे पडलेल्या आहेत, ऑब्जेक्शनचे लेटर वगैरे त्यांना आपल्याला काय करता येणार नाही.

डॉ. बावस्कर :-

अशा सोसायटीच्या किंवा अशा रुग्णालयाच्या संदर्भात आपल्याला एक त्यांचे स्वतंत्र विचार करून वैयक्तिक पातळीवरती किंवा व्यक्तिगत पातळीवर किंवा प्रत्येकाचा स्वतंत्र विचार करून त्यावर सुद्धा आपल्याला कारवाई करता येईल जर खूप ऑब्जेक्शन असतील आणि त्यावर सुधारणा होण्यासारखे काही नसेल तर तसे सुद्धा आपल्याला त्यावर कारवाई करणे शक्य होईल.

नरेंद्र मेहता :-

ते रद्द करता येईल.

गीता जैन :-

जिन डॉक्टरोके पास आयुर्वेद या होमोपॅथीकी डिग्री है और वा अॅलोपॅथीकी प्रॅक्टीस कर रहे है उनके उपर कोई कानुनी कारवाई होगी क्या ?

डॉ. बावस्कर :-

अशा डॉक्टरांना या विषयीचे आपण डायरेक्ट अॅक्शन घेऊ शकत नाही. जी जिल्हा समिती आहे किंवा महाराष्ट्र शासनाकडे अशा डॉक्टरांची माहिती आपण. कारण सुप्रीम कोर्टाचा निर्णय आहे. त्या निर्णयानुसार शासनाने यावर कारवाई करावी यासाठी आपण शासनाला लेखी कळवू आणि त्याचा पाठपुरावा सुद्धा करू कारण तशी कारवाई करणे महानगरपालिकेच्या नियमात कुठेही नाही आणि त्याच्यावर बंधन घालू शकणार नाही परंतु ज्यांची नावाची तक्रार आली तर नक्कीच कळवू.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, आज जो विषय डॉ. बावस्करांनी जो घेतलेला आहे. यापुर्वी उपायुक्त शिवमुर्ती नाईक यांच्याशी आम्ही चर्चा केली होती. आज जो विषय घेतलेला आहे महापालिकेचे उत्पन्न वाढविण्याचा खास विषय आहे. विषय असा आहे की महापालिकेच्या बजेटमध्ये आपण पाच कोटीचे उत्पन्न अशा लायसेन्स पद्धतीने दाखविली आहे. त्यावेळी पण मी हा विषय मांडला होता की ही लायसेन्स पद्धती तुम्ही शिथिल करून आणि अशा पद्धतीने शिथिल केल्यानंतर महापालिकेच्या उत्पन्नामध्ये वाढ होणार आहे आणि हा प्रथम विषय या सभागृहामध्ये आलेला आहे. प्रथम मी डॉ. बावस्कर साहेबांना धन्यवाद देतोय. दुसरी गोष्ट आता काही जे मुद्दे निघाले एकत भावाचा आता भाव प्रत्येक नागरीकाला प्रत्येक व्यापाऱ्याला आपला भाव ठरवण्याचा अधिकार आहे गरीब माणुस बिल्डरकडेही जातोय, गरीब माणुस भाजीवाल्याकडे पण जातोय, पण तो त्याचा लुकआऊट आहे त्याला किती पैसे कमी करायचे बिल्डर पण गरीब माणुस बघून त्याला पाचशे रुपये कमी करत नाही. हजार रुपयाचा प्लॅट आहे म्हणून पाचशे रुपये देऊन टाकतोय हा विषय त्यांचा आहे. पण अटी शर्ती बाबत मी बावस्कर साहेबांना विचारले थोडीशी अटीशर्ती अशी असली पाहिजे ह्याच्यामध्ये, ज्यामुळे नगरपालिकेचे थोडे कुठे हित असेल. एक हित म्हणजे आता कुठलाही रोग पसरला, रोग पसरल्यानंतर किमान त्या प्रभागातील डॉक्टर्सनी महापालिकेला त्यावेळी मदत केली पाहिजे, अशी थोडीशी त्यामध्ये तरतुद असली पाहिजे. नाहीतर काय बाहेरून डॉक्टर येतात पैसे कमवतात निघतात. भाईदरचे जे लोकल डॉक्टर आहेत. काही मदत करतात काही करत नाही अशा अटीशर्ती ज्या भविष्यात काही रोगराई झाली तर महापालिकेला ते धावत धावत येऊन मदत करतील अशी थोडीशी अटीशर्ती यामध्ये असली पाहिजे. दुसरी गोष्ट लायसेंस फी फार कमी आहे. कमी म्हणजे छोटे डॉक्टर्स आहेत ५०० आणि २५० रुपये. पण काही चेरीटेबल ट्रस्ट आहेत, इकडे जे शंभर टक्के मोफत औषध आणि ट्रिटमेंट देतात अशा लोकांसाठी काहीतरी ह्याच्या मध्ये थोडीशी आणखीन तरतुद केली पाहिजे अशी मी सुचना देतोय. त्याच्यावर साहेबांनी विचार करावा. हा ठराव चांगला आहे आणि महापालिकेच्या उत्पन्नाचा आहे. अशाच पद्धतीने अन्य जे दुकानदार हॉटेल आणि जे किराणा, मेडीकल यांचाही ठराव सभागृहामध्ये लवकरच यावा अशी मी ठरावा संदर्भात मागणी करीत आहे.

मिलन म्हात्रे :-

आता जे सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवाल साहेबांनी सांगितले आज आपल्या शहरामध्ये मेटर्निटी किंवा दवाखाने आहेत. आजची परिस्थिती अशी आहे की आपल्या शहरामध्ये आजच्या तारखेला काविळची साथ शहरात फार माठ्या प्रमाणात आहे. अशा काही साथी शहरामध्ये होतात आणि नंतर त्या प्रशासनाला थोडाथोडा त्याचा चांगला परिणाम, वाईट परिणाम प्रशासनाकडे ओघाने येत असतो. जे जागृत नागरीक असतात ते बोलत असतात काही बोलत नाहीत. पण असे हॉस्पिटल किंवा दवाखाने आहेत तिकडची जर गर्दी बघितली आपण संध्याकाळच्या वेळेला लहान मुलांची गर्दी तरी ह्यांची गर्दी बघितली आपण तर कळते की एखादी साथ आपल्या शहरामध्ये आहे. हा जो आपण परवाना देणार आहात त्याच्यामध्ये काही एक दोन लाईन आपण टाकाव्यात असे मला वाटते की, ह्या शहरामध्ये वैद्यकीय अधिकारी हे सेवा तत्पर बुद्धीने आपल्याकडे येत असतात. वैद्यकीय सेवेचे जेव्हा

त्या लोकांना मेडीकल असोसिएशनची परमिशन देते त्यावेळेला एक प्रकारची शपथ त्यांनी ती घेतलेली असते. त्या अनुषंगाने शहरामध्ये जो कोण डॉक्टर आपल्याकडे येणार आहे, आहेत आणि येणार आहेत. अश्यांनी त्या परवान्यामध्ये आपण एक अट टाकावी की, शहरामध्ये यदाकदाचित कधी एखादी अशी परीस्थिती उद्भवली तर त्या करीता आपली कॅपॅसिटी किती आहे, म्हणजे तुमच्याकडे स्टाफ किती आहे, तुमच्याकडे सहाय्यक डॉक्टर किती आहेत, तुमच्याकडे डॉक्टर्स किती आहेत. संपुर्णपणे मेडीकल असोसिएशनस किंवा वैद्यकीय शास्त्रानुसार आता नवीन नियमानुसार जी औषधाची दुकाने आहेत ती आता ए.सी. करणार आहेत. म्हणजे त्याच्यामध्ये एअरकंडीशनची सोय असली पाहिजे असे चालू आहे हा एक विषय आपल्याला याच्यात टाकता येण्यासारखा आहे. कारण बऱ्याच ठिकाणी कधी कधी जी औषधे ही मुदतीच्या बाह्य गेली आहेत अशीसुद्धा औषधे दिली जातात असे अनुभवाला आलेले आहे. त्याकरीता ती औषधे ठेवण्याची जागा येणारा जो काही नियम आपला येतोय, मेडीकलचा एसीमध्ये औषधे असली पाहिजेत ह्याचा उल्लेखसुद्धा आपल्या परवान्यामध्ये करावा अशी माझी आपल्याला सुचना आहे.

ध्रुवकिशोर पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, सभागृहात बरीच चर्चा झाली आणि त्याप्रमाणे सगळ्या सदस्यांच्या सुचना एक्सेप्ट करून महानगरपालिका रुग्णालये, प्रसुतीगृह आणि इत्यादीची नोंदणी मुंबई नर्सिंग होम रेजिस्ट्रेशन अॅक्टच्या संदर्भात व मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम ३८६ अंतर्गत दवाखाने डेंटल क्लिनिक व इत्यादी दवाखाने, सीटी स्कॅन मशिन एक्सरे मिशन इत्यादी वैद्यकीय आस्थापना इत्यादीची नोंदणी मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम ३८६ अन्वये ही सभा ठराव मान्य करीत आहे. आणि तसेच रुग्णालये दवाखाने १००% मोफत वैद्यकीय सेवा देत आहेत त्यांना ही नोंदणी फी १००% माफ करावी असा सुद्धा मी या सभेपुढे ठराव मांडत आहे.

चंद्रकांत मोदी :-

या ठरावास माझे अनुमोदन आहे.

प्रकरण क्र. २२ :-

मुंबई नर्सिंग होमस् रजिस्ट्रेशन अॅक्ट १९४९ व मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम ३८६ अन्वये महानगरपालिका क्षेत्रातील रुग्णालये, नर्सिंग होमस्, प्रसुतीगृहे, दवाखाने, पॅथॉलॉजी लॅब इत्यादीची नोंदणी करणेबाबत.

ठराव क्र. :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिकेचे क्षेत्रफळ १७९ चौ.कि.मी. आहे. महानगरपालिकेची लोकसंख्या अंदाजे ६,५०,००० एवढी आहे. महानगरपालिका हद्दीत अंदाजे ३६ रुग्णालये, दवाखाने, नर्सिंग होम आहेत. महानगरपालिका हद्दीतील रुग्णालये, दवाखाने, नर्सिंग होम यांची महानगरपालिकेकडे नोंदणी होत नसल्याने त्यांच्याकडून साथीचे आजार, कुटूंब कल्याण, संसर्गजन्य आजार, लसीकरण इत्यादीची माहिती प्राप्त होत नाही. अशी माहिती उपलब्ध नसल्याने साथीचे आजार, संसर्गजन्य आजारांचे प्रमाण तसेच महानगरपालिका क्षेत्रातील नागरीक किती प्रमाणात कुटूंब कल्याण पद्धतीचा अवलंब करतात ते माहित होत नाही. याकरिता महानगरपालिका हद्दीतील सर्व रुग्णालये, दवाखाने, नर्सिंग होम इत्यादीची नोंदणी मुंबई नर्सिंग होमस् अॅक्ट नं. एक्स.व्ही. १९४९ चे व मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम ३८६ च्या तरतुदीनुसार परवानगी घेणे आवश्यक आहे.

रुग्णालये व दवाखाने नोंदणीसाठी खालीलप्रमाणे नोंदणी फी आकारणेबाबत शिफारस करणेत येत आहे. विहित नमुन्यांतील अर्ज महानगरपालिकेकडून दिले जातील. रुग्णालये / दवाखाने नोंदणी नंतर प्रत्येक वर्षी नुतनीकरण ३० एप्रिल पुर्वी करावयाचे आहे.

	नोंदणी फी	नुतनीकरण फी
५ खाटापर्यंत	१०००/-	५००/-
६ ते १० खाटापर्यंत	१५००/-	५७०/-
११ ते १५ खाटापर्यंत	२०००/-	१०००/-
१६ ते त्यापेक्षा जास्त खाटा	५०००/-	२५००/-

महानगरपालिका हद्दीतील महाराष्ट्र नर्सिंग होम अॅक्टमध्ये ज्या वैद्यकीय आस्थापना समाविष्ट केलेल्या नाही. त्यांची नोंदणी मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम ३८६ अन्वये करणे आवश्यक आहे.

महानगरपालिका हद्दीत सध्या ३६ रुग्णालये ८ प्रसुती रुग्णालये, १५ नर्सिंग होम्स आहेत. महानगरपालिका क्षेत्रात एकूण २२९ दवाखाने, १६ पॅथॉलॉजिकल लेबोरेटरीज आहेत. रुग्णालये, नर्सिंग होम, प्रसुतीगृहे, दवाखाने यांचे नोंदणीकृत महानगरपालिकेस अंदाजे रु. ५,००,०००/- ची नोंदणी फी मिळेल.

महानगरपालिका रुग्णालये, प्रसुतिगृहे इत्यादींची नोंदणी मुंबई नर्सिंग होमस् रजिस्ट्रेशन अॅक्ट व मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम ३८६ अंतर्गत व दवाखाने, डेंटल क्लिनीक्स, पॉलिक्लिनीक्स, क्लिनीक्स, ब्लड बँक, पॅथॉलॉजी, एक्स-रे सेंटर, सिटीस्कॅन, इतर वैद्यकिय आस्थापना इ. ची तसेच जी रुग्णालये, दवाखाने शंभर टक्के धर्मदाय म्हणून किंवा पूर्ण मोफत वैद्यकिय सेवा देत असतील त्यांना नोंदणी फी पुर्णपणे माफ करावी अशी ही महासभा मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम ३८६ अन्वये करण्याचे ठरवतील.

सुचक :- श्री. ध्रुवकिशोर पाटील.

अनुमोदन :- डॉ. रमेश जैन.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

मा. महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. २३ चे वाचन केले)

चंद्रकांत वैती :-

मा. महापौर महोदया, महानगरपालिकेच्या २९ शाळामध्ये आपण गेल्यावर्षी बरीच चर्चा झाली होती परंतु आपण गणवेश द्यायला उशीर केला होता मात्र आता नुकताच शाळा सुरु झालेल्या आहेत आणि खरोखर जे लोक शिक्षण घेण्यापासून वंचित राहतात त्यांच्याकडे कपडे घेण्यासाठी, वह्यापुस्तके घेण्यासाठी देखील पैसे नसतात. शाळेच्या महापालिकेच्या माध्यमातून नगरपालिका अस्तित्वात होती तेव्हा देखील आपण पाठयपुस्तके, वह्या त्यांना पुरवत होतो. तर त्यांना गणवेश आणि पाठयपुस्तके देखील पुरवण्यात यावी असा मी ठराव मांडत आहे.

जयंत पाटील :-

या ठरावाला माझे अनुमोदन आहे. परंतु मला एक कळत नाही त्यांना कपडे देण्यासाठी एवढा उशीर का करतो आपण. शाळा सुरु झालेल्या आहेत. केंद्र सरकारची पुस्तके त्यांना मिळाली. केंद्र सरकारने आपल्याला जी पुस्तके पाठवली आपल्याकडे ती आपण त्यांना दिली परंतु महापालिकेडून मिळणारी पुस्तके त्यांना अजुन दिली गेली नाहीत ती पुस्तके त्यांना कधी देणार? सहामाहीची परिक्षा झाल्यानंतर देणार का? आणि केंद्र सरकारने दिलेली पुस्तके फक्त मुलींसाठी आहेत. आणि अनुसूचित जाती आणि जमातीच्या मुलांसाठी आहेत.

मा. महापौर :-

गणवेशाबाबत बोलता कि पुस्तकाबाबत बोलता.

जयंत पाटील :-

दोन्ही विषयी बोलतोय मी, कारण आपण पुस्तके द्यायचे. पुर्वी गरीब मुलांकडे पुस्तकांना पैसे नाही आहेत आणि गणवेशही आपण द्यायचो. मधल्या दोन चार वर्षांच्या काळामध्ये गणवेश आणि पुस्तके दिली नाहीत. केंद्र सरकार पुस्तके पुरवते ती फक्त मुलींसाठी मिळाली. परंतु जी ओपन कॅटगरीतील मुलं आहेत, अनुसूचित जाती जमाती सोडून ओबीसी सुद्धा त्यांच्यामध्ये आहेत त्यांना पुस्तके मिळाली नाही. आपण शाळा बांधतो लाखो रूपये खर्च करतो त्या मुलांसाठी आणि अभिमानाने सांगतो. आज आपण दोन मुलींचा सत्कार केला. ह्या मुली चांगल्या गुणांनी पास झाल्या म्हणुन सत्कार करतोय आपल्या शाळेत शिकणारा मुलगा कधीतरी पुढे येईल. फक्त आपण सत्कार करणार परंतु आज जी परिस्थिती आहे ती परिस्थिती आपण सुधारली पाहिजे. त्यांना वह्या, पुस्तके, गणवेश सर्व काही मिळाले पाहिजे ह्याची आपण दखल घ्यावी.

तुलशीदास म्हात्रे :-

त्याचप्रमाणे महापालिकेच्या २९ शाळा आहेत त्यांची अवस्था पावसामध्ये जाऊन कोणीतरी बघितली का? बऱ्याचश्या शाळामध्ये खिडक्यांना काचा नाहीत, शाळेत गेल्या नंतर शिक्षक लोक सांगतात टेबल, खुर्च्या नाहीत बसायला. ही जी परिस्थिती आहे त्यावर आपण जास्त करून लक्ष दिले पाहिजे. जेणेकरून तिथे गरीब विद्यार्थी शिक्षण घेतात. शिक्षण अधिकाऱ्यांचे काय झाले ते आतापर्यंत समजले नाही अशी वाईट परिस्थिती आहे या शहराची. परवा पुस्तक वाटपाचा कार्यक्रम झाला तेव्हा आम्हाला याची कल्पना आली. गेल्या वर्षी मोर्वा राईच्या शाळेत गेलेलो. शाळेला कौले नव्हती, शाळेत पाणी सांचलेले होते अशी परिस्थिती आहे. ही महानगरपालिका आहे याचा दर्जा ओळखुन त्या ठिकाणी लक्ष दिले पाहिजे.

प्रभात पाटील :-

२९ शाळा आहेत आपल्याकडे त्या शाळांतील १ ते ७ पर्यंतच्या सर्व वर्गांना शिक्षक आहेत का? आपण वहा देऊ पुस्तके देऊ सगळे काही देऊ परंतु जो शिकवणार शिक्षक आहे तो आहे का प्रत्येक वर्गावर नाही मग याच्याबाबतीत आपली धोरण काय आहेत. त्यांच्या गळी उतरवायचे कोणी हे पुस्तक आणि हे सगळं.

संन्याशीव :-

मी प्रथमच बोलतोय या सभागृहामध्ये काही चुक झालीतर क्षमा मागतो. मी आपल्या महानगरपालिके मध्ये एकूण २२ शिक्षक कमी आहेत. आणि तसे पाहिले सर्व एस.टी. चे शिक्षक बाकी आहेत. तर महापालिकेला शिक्षक भरण्याचा पुर्णपणे अधिकार आहे. परंतु आपल्या महापालिकेत शिक्षण मंडळ नसल्यामुळे तो अधिकार आपल्याला प्राप्त झालेला नाही आणि म्हणून जे निवड मंडळ आहे. शिक्षण मंडळ त्याच्यावर लिहिलेले आहे ते कबुल करतो. सुरुवातीपासून शिक्षण मंडळ असे लिहिलेले आहे. खर म्हणजे शिक्षण मंडळ लिहिले ते चुकीचे आहे. शिक्षण विभाग लिहायला पाहिजे. शिक्षण मंडळ जोपर्यंत नाही तर जे आपले निवड मंडळ आहे. जिल्हाचे, त्याचे अध्यक्ष मा. जिल्हाधिकारी साहेब आहेत आणि निवड मंडळाकडे आम्ही २२ शिक्षकांची मागणी केलेली आहे. आणि जर शिक्षण मंडळ झाले तर शिक्षक भरण्याचा अधिकार आपल्याला पुर्णपणे प्राप्त होणार आहे. शिवाय आता पुस्तक पेढीचा विषय काढला तर सर्व शिक्षा अभियान जी केंद्रशासीत योजना आहेत. त्या योजनांतर्गत मागच्या वर्षी ३० सप्टेंबरच्या पट संख्येनुसार शासनाकडे मागणी केली होती. त्यानुसार ती पुस्तके प्राप्त झाली आणि ती पुस्तके वाटप करण्यात आलेली आहेत. आमच्याकडे विशेष घटक योजना त्यांच्यामध्ये १७५ सेट दिलेले आणि जवळ जवळ १९७१० पुस्तके दिली आहेत. याच्यामध्ये नगरपालिकेच्या शाळा, नंतर अंशतः अनुदानीत आणि अनुदानीत शाळा या सर्व मुली आणि अनुसुचित जाती जमातीच्या मुलांना दिलेल्या आहेत. जनरल मुलांना ती योजना नाही. ती महापालिका देऊ शकते.

प्रभात पाटील :

शिक्षणमंडळाचे लेटर पॅड कधी फॉर्म झाले.

संन्याशीव :

ते लेटरपॅड अगोदर पासून होते मी तर आता रुजू झालो आहे.

महेद्रसिंग चौहाण :

गोषवारा में भी दिया है। पाहिले नही था ऐसा।

प्रभात पाटील :

शिक्षकांचा जो प्रश्न आहे आणि तो वर्षानुवर्षे आहे. मला असे वाटते तिसऱ्या टर्ममध्ये काम करतो. तेव्हा पासून हा शिक्षकांचा प्रश्न आहे.

संन्याशीव :

आम्ही निवड मंडळाकडे २२ शिक्षकांची मागणी केलेली आहे. म्हणजे निकषाप्रमाणे २२ शिक्षक कमी आहे. आणि सर्व बॅकलॉग आहे. एस.टी. चे आहे आणि जर कधी महापालिकेचे शिक्षण मंडळ झाले तर तो शिक्षण मंडळाला भरण्याचा अधिकार पुर्णपणे प्राप्त होईल. आज संपुर्ण महाराष्ट्रामध्ये किंवा ठाणे जिल्ह्यात शिक्षण मंडळे महापालिकेची आहेत ते स्वतः शिक्षक भरती करू शकतात.

तुलशीदास म्हात्रे :

या ठिकाणी आपण प्रभारी म्हणून आलात असे सांगितले.

संन्याशीव :

प्रभारी पण नाही मी माझ्याकडे फक्त चार्ज आहे. मी मुळचा माझ्याकडे पुर्ण चार्ज जिल्हापरिषदेचा आहे.

तुलशीदास म्हात्रे :

तरी सुध्दा आपण मागणी केली आहे का या ठिकाणी मी प्रभारी नेमलेला आहे. दुसरा अधिकारी लवकरच पाठवा अशी. आपले जे शाळेत सफाई करण्यासाठी कर्मचारी आहेत. काजु पाडयाला तोच सफाई कर्मचारी मुलांना शिक्षण देतो. ही परिस्थिती आहे. आणि आपण आदिवासी भागाची सुधारणा करायला निघालोत. संत गाडगेबाबा महाराज योजना आखायला निघालो आहोत. आपण जरी प्रभारी असला तरी आपण त्या ठिकाणची कधी पाहणी केली आहे का

संन्याशीव :

मी जरी प्रभारी असलो तरी इथे पुर्णवेळ असतो. ऑफिसची कामे एवढी पेंडींग आहेत ती कामे करता करता मला वेळ मिळत नाही. सोमवारी आमची नाशिकला मिटींग आहे. मंगळवार पासून मी शाळा भेटीला जाणार आहे. दुसरी गोष्ट शाळा एवढ्या लांब आहेत. आमच्याकडे वाहनाची व्यवस्था नाही. हा प्रश्न सर्वात मोठा आहे.

तुलशीदास म्हात्रे :

तुम्हाला जेव्हा पाहणीकरीता जायचे असेल तर मा. आयुक्त साो. तुम्हांला तात्पुरती व्यवस्था करून देतील. कायम स्वरूपाची कशाला पाहिजे. २९ शाळांची दोन तासात पाहणी होऊ शकते.

संन्याशीव :

संपुर्ण नियोजन केलेले आहे आणि नियोजन मुख्याध्यापकांना मी मिटींगमध्ये दिलेले सुध्दा होते. माझा नाईलाज आहे कारण ऑफिसची कामे एवढी आहेत शिवाय लिपिक वर्ग सुध्दा कमी आहे. शिक्षण विभागात फक्त एक लिपिक आहे. एका लिपीकावर शिक्षणमंडळ चालत नाही.

तुलशीदास म्हात्रे :

आयुक्त साहेब याची पुर्तता करावी.

मा. आयुक्त :

या ठिकाणी सर्व सन्मा. सदस्यांनी शिक्षणाच्या दुरावस्थेबद्दल जे मतप्रदर्शन केले त्याच्याशी असहमत व्हायचे काही कारण नाही. जी वस्तुस्थिती आहे ती वस्तुस्थिती नाकारून चालणार नाही. ही वस्तुस्थिती जी आपल्या कार्यक्षमतेमुळे किंवा अकार्यक्षमतेमुळे निर्माण झालेली असेल तरी नक्कीच दुरुस्त करण्याचा प्रयत्न केला जाईल. परंतु ज्या काही अडचणी आहेत त्या अडचणीचा उहापोह प्रशासन अधिकाऱ्यांनी याठिकाणी केला. सगळ्यात महत्वाची गोष्ट होती कि काही शाळांची अवस्था अशी आहे की त्यांच्या खिडक्या तुटलेल्या आहेत. दरवाजे तुटलेले आहेत. लाईटच्या फिटींग्ज काही ठिकाणी नाही आहेत. मला वाटत सर्व शिक्षण अभियानाखाली केंद्र सरकारने प्रत्येक शाळेला ५ हजार रुपये देऊ केलेले होते. आणि त्यांची अॅलॉटमेंट केल्याची मला चांगले आठवते. तर ती रक्कम आपण त्या शाळेच्या मुख्याध्यापकाला दिलेली आहे. हा केंद्रसरकारचा पैसा आपण आतापर्यंत वापरला नसेल तर तो कृपया करून या कामासाठी ताबडतोब वापरा आणि त्यानंतर आपल्याला कमी पडत असतील पैसे या कामासाठी, किरकोळ दुरुस्त्या असतील किंवा अन्य काही असेल तर तुम्ही यासाठी महापालिकेकडे मागणी करा असे मी आपल्याला मागे सुध्दा बोललेले होते. परंतु आपल्याकडून अशाप्रकारे कम्युनिकेशन प्राप्त न झाल्यामुळे हे ५ हजार रुपये भरपूर होतील असा माझा समज होता. आपण तातडीने हे काम हाती घ्यावे. शिक्षकांची संख्या कमी आहे. याबाबतही आपण चर्चा केली. तातडीने जिल्हा निवड समिती आहे. त्या निवडसमितीने शिक्षक पुरवावेत. अशा प्रकारचा आग्रह मी केलेला आहे. पत्र देखील लिहिलेली आहेत. मी स्वतः जिल्हापरिषदेच्या सी ओ शी बोललेले आहे. त्याच्यावरती ही कार्यवाही होते. दुसरी गोष्ट अशी आहे. शिक्षणमंडळाची स्थापना करायची आहे. तर त्या संदर्भातील जी कारवाई आहे कि आपल्या सभागृहापुढे हा विषय आणून मंजुरी घ्यायची आहे. तो गोषवारा आमचा तयार आहे. फक्त एक दोन मुद्द्यावर डायरेक्टर ऑफिसकडून काही खुलासे आम्हांला यायचे आहेत. तर त्यासाठी सुध्दा आमचे सचिव आणि ओ. एच. डी हे स्वतः गेलेले होते. काही खुलासे आता आलेले आहेत. हे येत्या महासभेमध्ये या शिक्षण मंडळाच्या स्थापनेचा विषय हा नक्की आम्ही आणू. पाठयपुस्तके देण्याबातचा जो विषय आहे. अनुसूचित जाती जमातीची मुले आणि मुली वगळून जे इतर विद्यार्थी आहेत. त्यांना देण्यासाठी मला वाहत आपल्या बजेटमध्ये तरतुद केलेली नाही यावर्षीसाठी. जर तसे ठरवले गेले पुढच्या बजेटला तर नक्की आपण त्याचा बजेटमध्ये अंतर्भाव करू आणि पुढच्या वर्षीपासून आपल्याला त्याची सुरुवात करता येणे शक्य आहे. गणवेशाच्या बाबतीमध्ये हा जो आज मुद्दा उपस्थित केलेला आहे. या विषयाला आपण मंजुरी द्यावी. अशी प्रशासनातर्फे मी विनंती करतो.

मिलन पाटील :

मा. महापौर मॅडम माझी छोटीशी सुचना आहे. कि शिक्षण विभागामध्ये आधळं दळतय आणि कुत्र पीठ खातय परिस्थिती आपल्याकडे आहे. कारण आपण मुलांना खारू देतो. गणवेश देतो सर्व काही देतो. परंतु त्यांची शारीरिक दृष्ट्या आपण कोणतीही तपासणी करत नाही. काही मुलांना फळयावरचे अजिबात दिसत नाही. आणि काही मुलांना ऐकायला येत नाही. काही मुले शारिरीक दृष्ट्या फार कमजोर आहे. आपल्याला अनुभवी डॉक्टर मिळालेले आहेत. तर महिन्यातून पंधरादिवसातून प्रत्येक शाळा चेक करून मुलांची तपासणी करून त्याचा अहवाल मा. आयुक्त साो. कडे द्यावा. शक्य झाल्याच तो सर्व खर्च महानगरपालिकेने सोसावा. कारण आपल्याकडे शिक्षण घेणारी मुले गरीब असतात आणि आपण हे सर्व दिल्यानंतर आता नविन शिक्षण अधिकारी आपल्याकडे आलेले आहेत. कारण मागचे जे शिक्षण अधिकारी होते ते फक्त प्रॉवीडेंट फंडाचे किंवा शिक्षकांचे पैसे येत होते. ते फक्त गोळा करण्याच्या मागे होते. गोळा करण्याच्या मागे त्यांना पकडले गेले आता जे अधिकारी आलेले आहेत. त्यांना अशा बाबतीत पुर्ण विचार करावा. आणि प्रत्येक शाळेला भेट देऊन त्या शिक्षकांच्या बाबतीत जे मुलांना बरोबर शिकवतात कि नाही. आपण सर्व त्यांना देतो पण मुलांचा रिझल्ट काही लागत नाही. ७ वी, ८वीच्या मुलांना वाचता येत नाही. त्यांचे पुर्ण नाव सांगता लिहिता येत नाही. अशी परिस्थिती आपल्याकडे आहे. शैक्षणिक दर्जा सुधारला नाही तर आपले पैसे वाया जातील. त्याच्याकडे शिक्षण अधिकाऱ्यांनी लक्ष द्यावे ही जबाबदारी आयुक्तांनी त्यांच्यावर टाकावी अशी माझी विनंती आहे.

हेरल बोरिस :-

मा. महापौर मॅडम सन्मा. सदस्य मिलन पाटील शिक्षणाच्या बाबतीत गांभिर्याने मत प्रदर्शित करत असतांना सभागृहामध्ये शिक्षण अधिकाऱ्यांचा पत्ताच नाही . शिक्षण अधिकारी गायब झालेले आहेत.

रीटा शहा :-

मा महापौर मॅडम आपल्याकडे शाळा आहेत. मुलांना गणवेश देणार सर्व काही आपण देतो. आपल्याकडे टिचर्स नाही आहेत. ती महत्वाची बाब आहे. आपल्याकडे टिचर्स नाहीत तर काहीच फायदा नाही. आपण कॉन्ट्रक्ट बेसीसवर टिचर्स होऊ शकत नाही काय? सर्व बाबतीत आपण कॉन्ट्रक्ट देतो तर हे कॉन्ट्रक्टवर करू शकत नाही का?

प्रभात पाटील :-

हा विषय नगरपरिषद असतांना होता. माझे जुने सहकारी बरेचसे इथे आहेत. असा विषय झालेला आणि आपण शिक्षक सुध्दा नेमलेले होते. बाराशे रुपये अनुदानावर आणि मासिक अनुदानावर असे शिक्षक ही नेमले होते. विद्यार्थ्यांची कुचंबना आणि त्यांचे एकंदर शैक्षणिक नुकसान होऊ नये ह्या हिशोबाने आपल्याला जर तो नियम पुन्हा बसवता आला तर मला वाटते जुने अजित पाटील आहेत हरीभाऊ आहेत. आपण तशी प्रोव्हीजन तेव्हा केली होती. विद्यार्थ्यांसाठी आपण गणवेश आणि पुस्तके बाकी सगळ्या गोष्टी करत आहोत. पण गळी उतरवणारा शिक्षकच नसेल तर त्याचा काही फायदा नाही.

मा. आयुक्त :-

महत्वाचा विषय त्याच्यामध्ये हा आहे कि त्याची जी जिल्हा निवड समिती आहे. जिल्हा निवडसमिती सुध्दा ह्याच्याबद्दल गंभीर नाही अशातली गोष्ट नाही. परंतु जो मुद्दा प्रशासन अधिकाऱ्यांनी सांगितला की ती जी पदे आहेत. ती फक्त अनुसुचित जमातीच्या उमेदवारांकरिता राखीव आहेत. आता आम्ही इथे मुलाखती घेतल्या तेव्हा आमच्या असे निर्देशनाला आले की, काही गोष्टी काही ट्रेडस किंवा काही जी पदे आहेत त्याच्यामध्ये आम्हांला अनुसुचित जातीचे उमेदवार एकही उपलब्ध नाही. इम्प्लॉयमेंटच्या लिस्टवरती देखील एक सुध्दा अनुसुचित जमातीचा उमेदवार उपलब्ध नाही. ही वस्तुस्थिती आहे. आणि जमातीचा उमेदवार मिळाला नाही तर त्या ठिकाणी इतर कोणाला भरता येत नाही. टिचर ही कॅटगरी अशी आहे कि त्या ठिकाणी नुसता अनुसुचित जमातीचा उमेदवार असून चालणार नाही तो डी.एड. पाहिजे त्याला तिथले प्राविण्य पाहिजे. ह्या सगळ्या गोष्टी ज्या आहेत. ह्या कायदयामध्ये बसणाऱ्या नाहीत आणि शिक्षण मंडळाची स्थापना करणे हा याच्यावरती एकमेव उपाय आहे. मला आपणाला एक विनंती आहे, शिक्षण मंडळाची स्थापना यथाशिघ्र करू आणि त्यानंतर आपले प्रश्न आपल्याला सोडवता येणे शक्य आहे.

रीटा शहा :-

आमच्या ह्या विषयासंदर्भात मी अशी सुचना मांडत आहे की, लवकरात लवकर शिक्षण मंडळ स्थापून शेवटी आपण एस.टी आणि प्रकीया पुर्ण करायच्या अगोदर गरीब मुलांच्या भवितव्याचा प्रश्न आहे. तर आपण महासभेची मंजूरी होऊन आपण इतर सर्व कारभार कॉन्ट्रॅक्टवर चालवतो मग आपण टिचर कॉन्ट्रॅक्टवर घेतले तर मला वाटत नाही कि कोणी आपल्यावर दोषारोपण करणार आणि भ्रष्टाचाराचा आरोप करणार. महासभेची मंजूरी घेऊन १२००-१५०० च्या स्केलवर टिचर नेमले तर मला वाटत नाही कोणाचे ऑब्जेक्शन येणार आहेत.

मा. आयुक्त :-

त्याच्यामध्ये बॅकलॉगचा जो प्रश्न आहे. त्याठिकाणी आपल्याला उमेदवार जरी भरायचे म्हटले तरी त्या कॅटगरीचे उमेदवार असणे आवश्यक आहे. जर तसे उमेदवार मिळत असतील तर आपणच आम्हांला नावे द्या आम्ही समितीला सांगू हे उमेदवार आहेत म्हणून.

रीटा शहा :-

चालेल आही आपल्याला नावे देऊ.

मा. आयुक्त :-

कारण त्यांची अडचण उपलब्ध होत नाही अशीच आहे. आपण त्यांची नावे द्या. आम्ही निवड समितीला सांगू त्यांची नियुक्ती करा म्हणून.

तुळशीदास म्हात्रे :-

मा. आयुक्त महोदय, आपण ह्या विषयी जे सांगितले ती सत्य परिस्थिती आहे. बॅक लॉगची परिस्थिती फार वाईट आहे. दुसरी गोष्ट आपल्याकडे ज्या २९ शाळा आहेत. त्यात फक्त आपण सातवीपर्यंत मुलांना शिक्षण देतो. पण आठवीत जातांना त्यांना इतका त्रास होतो. इतर ज्या खाजगी

शाळा आहेत. हायस्कूल वगैरे, त्यांना तिथे प्रवेश मिळत नाही. आठवी हा प्रश्न आहे. जेवढ्या शाळा आहेत त्यांना आपण अनुदानपण देतो. आठवीत जाणाऱ्या मुलांना प्रवेश देण्यासाठी अशा सर्व शाळांच्या अध्यक्षांना एकदा बोलावून त्यांच्याशी चर्चा करावी.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा महापौर मॅडम फक्त माहितीसाठी विचारतोय, कि ज्या पध्दतीने स्थायी समितीमध्ये १० लाख किंवा कधी कधी २० लाखांचे प्रस्ताव येतात. आपण दरवेळी मुलांना गणवेश देतो. हा नेहमी लेट होतो. ३ महिने ४ महिने आज तुम्ही हा विषय घेतला नंतर निविदा मागवणार, नंतर कपडे मागवणार तर स्थायी समिती मध्ये हा निर्णय घेता येत नाही काय पंधरा पंधरा शाळेचे १०, १० शाळेचे गुप करुन स्थायी समिती मध्ये दिला तर मुलांना वेळेवर गणवेश मिळेल असे नियमात आहे कि नाही कि महासभेतच यायला पाहीजे.

मा. आयुक्त :-

धोरणात्मक निर्णय प्रशासकीय मंजूरी जी आहे ती महासभेनेच दयायला पाहीजे आणि पुढचे याच्यामधील टेंडरींग आणि इतर ज्या फॉर्मॅलीटीज आहेत त्याला वेळ लागू नये म्हणून आपण शासनाच्या महामंडळातून ही तातडीने घ्यावे अश्या प्रकारचा प्रस्ताव वेळ वाचावा म्हणून ठेवलेला आहे.

हेलन गोविंद :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलते आयुक्त साहेब माझ्या वार्डामध्ये जवळजवळ एकवर्ष शिक्षण अधिकाऱ्यांनी शिक्षक येथे कामासाठी लावलेला. त्या शिक्षकाचे नाव शिंदे आहे. त्या शिक्षकावर एवढ्या अन्याय केला त्या अधिकाऱ्यांनी आता त्यांचे १५ दिवसाचे पगार काढले नाही. जेव्हा ते कामाला आले. तेव्हा सांगायचे मी पगार देणार नाही. तुला शाळेतून हाकलून लावणार एक वर्ष झाले ते माझ्या शाळेमध्ये शिक्षक नव्हते आणि अजूनपर्यंत तिथे शिक्षक नाही. त्यांच्यावर अन्याय केलेला आहे.

संन्याशीव :-

शिंदे हे शिक्षक त्या शाळेवर आहेत. अन्याय असा म्हणता येणार नाही कारण काय एस.एस.अ. म्हणजे सर्व शिक्षण अभियान यांचे काम एवढे जबरदस्त आहे कि ते दोन-चार माणसाकडून होत नाही. आपल्याकडे या शिक्षण मंडळामध्ये महिलांचा समावेश जास्त असल्याकारणाने पुरुष कमी आहेत. लिपीकही कमी आहेत. आणि कोणाचीही मदत घेतल्याशिवाय हे काम होत नाही. म्हणून होतकरु शिक्षकांना आम्हांला घ्यावे लागते. त्यावेळेस त्यांनी सहकार्य केले पाहिजे. त्या दृष्टीकोनातून ते झाले होते.

हेलन गोविंद :-

पुर्ण वर्षभर तुम्ही एका शिक्षकाला त्या कामासाठी ठेवले.

संन्याशीव :-

पुर्ण वर्षभर नाही.

हेलन गोविंद :-

मी प्रत्यक्ष येऊन पाहणी करायची पुर्ण वर्षभर दोन वर्गावर एक शिक्षक असायचा. तुम्हांला माहिती नाही साहेब. त्या शिक्षकावर आणि विद्यार्थ्यांवर देखिल खुप अन्याय झाला. मुलांना शिकवले गेले नाही. तुमच्या कामासाठी दुसरा अधिकारी नेमायचा शिक्षकच का आणि त्याऐवजी तुम्ही दुसरा शिक्षक दयायला पाहीजे होता.

संन्याशीव :-

मुळातच आपल्याकडे शिक्षक कमी आहेत.

हेलन गोविंद :-

आता असे होता कामा नये. माझ्यावार्डामध्ये शिक्षक पाहीजे. तुम्ही परत परत त्याला बोलावू नका. हयाची नोंद घ्या.

रतन पाटील :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतोय आपल्या महापालिकेच्या २९ शाळामध्ये १ ते ७ पर्यंत विद्यार्थी शिकले जातात. हयावर्षी सातवीचे विद्यार्थी पास झाल्यानंतर फार मोठी समस्या निर्माण झाली होती. ती सातवीच्या विद्यार्थ्यांना आठवीच्या प्रवेशा संदर्भात मा. शिक्षण अधिकारी, ठाणे यांच्याशी सुध्दा आम्ही पत्रव्यवहार केला. मा. आयुक्त साहेबां सोबतही आम्ही या विषयासंदर्भात बसलो होतो. कि ही जी समस्या आहे ही विक्राळ रुप धारण न करण्यासाठी हयाच्यावर कोणता तरी एक तोडगा काढा कि यावर्षी कशीतरी त्यांची अॅडमिशन झालेली आहेत. पण पुढच्या प्रत्येक वर्षी ही समस्या निर्माण होईल तर हया संदर्भात योग्य तो निर्णय घेण्याची नितांत गरज आहे. तसेच आपल्या २९ शाळांमधून बहुतेक काही शाळा अश्या आहेत. १० ते १२ स्लॅबच्या आहेत आणि बाकीच्या सर्व कौलारु आहेत. ज्या कौलारु शाळा आहेत. त्यांची कौले फुटलेली आहेत आणि इथून पाणी जे गळते. विद्यार्थ्यांना बसण्याची परिस्थिती

इतकी दयनीय झाली आहे. तर मा. आयुक्तांनी नम्र विनंती आहे. पावसाळा सुरु आहे. आणि जोरदार पाऊस होतोय. उद्याच्या उद्या सर्व शाळांची कौले दुरुस्ती व्हायला पाहिजेत. एवढी नम्र विनंती आहे.

प्रकरण क्र. २३ :-

प्राथमिक शिक्षण विभागाकडील असलेल्या प्राथमिक शिक्षण शाळांमधील मुले/मुली यांना सन २००३/०४ आर्थिक वर्षाकरिता गणवेश खरेदी करणे व त्याकामी येणाऱ्या खर्चास आर्थिक/ प्रशासकिय मंजूरी देणेबाबत.

ठराव क्र. :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या एकूण २९ प्राथमिक शाळा आहेत. सदरच्या शाळेत गरीब आदीवासी, मागासवर्गीय इत्यादी मुले/मुली शिक्षण घेत आहेत. सदर शाळेतील मुले/मुलींना महानगरपालिकेतर्फे मोफत गणवेश देण्याचे ठरविले आहे. या कामी शिक्षण विभागाने वयोगटानुसार अहवाल सादर केलेला आहे. सदर अहवालानुसार मुले/मुली यांना गणवेश देणे आवश्यक आहे. खाली नमूद केलेली मुले/मुली संख्या शाळा सुरु न झाल्याने अंदाजित आहे. त्यामध्ये वाढ किंवा घट होण्याची शक्यता आहे. मुले/मुली यांचे शर्ट/ब्लॉऊजसाठी पॉलीस्टर कॉटन कापड व पॅट/पिनास्कर्ट साठी कॉटन कापड वापरण्यांत येणार आहे.

त्याचा अंदाजित खर्चासह तपशिल खालील प्रमाणे.

(१) वयोगट	मुले	मुली	एकूण
१ ते ८	१५१६	१४९७	३०१३
प्रत्येकी गणवेश	X २	X २	
एकूण गणवेश	३०३२	२९९४	६०२६
अंदाजित दर प्रति गणवेश	X १८०	X १९०	
एकूण रक्कम	५,४५,७६०	५,६८,८६०	११,१४,६२०
(२) वयोगट	मुले	मुली	एकूण
८ ते १०	१३१७	१३८६	२७०३
प्रत्येकी गणवेश	X २	X २	
एकूण गणवेश	२६३४	२७७२	५४०६
अंदाजित दर प्रति गणवेश	X २००	X २१०	
एकूण रक्कम	५,२६,८००	५,८२,२१०	११,०९,०१०
(३) वयोगट	मुले	मुली	एकूण
१० ते १२	१३१२	१३५३	२६६५
प्रत्येकी गणवेश	X २	X २	
एकूण गणवेश	२६२४	२७०६	५३३०
अंदाजित दर प्रति गणवेश	X २२०	X २३०	
एकूण रक्कम	५,७७,२८०	६,२२,३८०	११,९९,६६०
(४) वयोगट	मुले	मुली	एकूण
१२ ते १४	५७२	६२५	११९७
प्रत्येकी गणवेश	X २	X २	
एकूण गणवेश	११४४	१२५०	२३९४
अंदाजित दर प्रति गणवेश	X २६०	X २८०	
एकूण रक्कम	२,९७,४४०	३,५०,०००	६,४७,४४०

अ.क्र.	एकूण मुले/मुली	एकूण गणवेश	एकूण रक्कम
१	३०१३	६०२६	११,१४,६२०
२	२७०३	५४०६	११,०९,०१०
३	२६६५	५३३०	११,९९,६६०

४	११९७	२३९४	६,४७,४४०
	९५७८	१९१५६	४०,७०,७३०

उपरोक्त २९ शाळांपैकी माशाचा पाडा शाळा क्र. १९ मधील ७१ मुला/मुलींना गणवेश वाटप करण्यांत आलेले आहे. उक्त ९,५७८ मुला/मुलींना प्रत्येकी २ याप्रमाणे १९,१५६ गणवेश खरेदी करणे आवश्यक आहे.

वरीलप्रमाणे सन २००३/२००४ या वर्षीच्या अंदाजपत्रकात गणवेश खरेदी या शिर्षाखाली एकूण ५० लाख इतकी तरतूद केलेली आहे. अंदाजित मुले/मुली संख्या (वयोगटाप्रमाणे) व गणवेशाची अंदाजे किंमतीनुसार एकूण रु. ४०,७०,७३०/- इतका खर्च अपेक्षित आहे. महाराष्ट्र शासन उद्योग उर्जा व कामगार विभाग शासन निर्णय क्र. भारवंस १०८८/(९५१२)/उद्योग ६, मंत्रालय, मुंबई-३२, दि. ०२/०१/९२ नुसार सदरचे गणवेश मे. महाराष्ट्र राज्य यंत्रमाग महामंडळ यांचेकडून खरेदी केल्याने उपलब्ध होऊ शकतील व त्यामुळे निविदा मागवून पुढील कार्यवाहीस होणारा विलंब टळून शाळा चालू होताच गणवेश वाटपही करता येईल.

तरी सदरचे गणवेश मे. महाराष्ट्र राज्य यंत्रमाग महामंडळ यांचेकडून खरेदी करणेंस व त्याकामी येणाऱ्या खर्चास व येणारी देयके अदा करणेंस सर्वसाधारण सभा आर्थिक व प्रशासकिय मंजूरी देत आहे.

सुचक :- श्री. चंद्रकांत वैती.

अनुमोदन :- श्री. जयंत पाटील.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

मा. महापौर,

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. २४ चे वाचन केले)

शानु गोहील :-

मा. महापौर की अनुमतीसे बोलना चाहूंगी । भाईंदर ईस्ट से भायंदर वेस्टमे जाने के लिए लोगो को, व्हेईकल्सको रेल्वे फाटक से जाना पडता है। और उससे काफी समय बरबाद होता है हमारा। ट्राफीक भी जाम हो जाता है। तो ये एक महत्वपूर्ण विषय आहे और इसको सिरियसली इंम्प्लीमेंटेशन करना चाहिए। जैसे कि गोषवारामे दिया है कि रेल्वे पटरी के पॅरेलल और रेल्वे पुलके निचेसे रास्ता बनाया जा सकता है। जिसे कम बजेट और जल्दी तयार किया जा सकता है। ये ट्राफिक के लिए सही है। और उसे और भी चौडा एवं आकर्षक बनाया जा सकता है। मगर मेरी ये मांग है। कि लोग पैदल आने जाने के लिए सबवे नही है। इस्ट मे जेसलपार्क और नवघर रोड से आप सबवे बना सकते है। जैसे की चर्च गेटमे है। बोरीवलीमे है और दहिसर मे है। तो मै चाहूंगी लोग आज ईस्ट और वेस्ट से आने के लिए लोगोकी जो भीड बढती है। तो वे सबवे जादा सुरक्षित रहेगी।तो मेरी ये मांग है। आयुक्त साहब आपसे और इसलिए मै ठराव मांडती हू की यहाँ एक सब वे की मांग है। और एक सबवे बनाया जाय।

रीटा शहा :-

शानु गोहील यांच्या ठरावाला माझे अनुमोदन आहे.

महेंद्रसिंग चौहाण :-

मा. महापौर मॅडम, ये जो सब्जेक्ट है, भाईंदर पश्चिम और भाईंदर पुर्व जोडणे के लिए एक रस्ता बनाया जाय। पिछले काफी बरसोसे हम लोग चाहते है की सबवे जैसी कोई रस्ता बनाया जाय। जैसे कि मा. नगरसेविकाने कहा सबवे होना चाहिए। हर साल प्रतिवर्ष ऐसे पच्चासो अॅक्सीडेंट होते है। जो सुबह से शाम तक एक दो अॅक्सीडेंट हो जाते है। इस सबके लिए हम लोगाने पिछले दस बरसोमे काफी प्रवास किये। फुट ओवर ब्रिजका प्रपोजल रखा वो जगह न होने से, फिजीबिलीटी न होनेसे नारायण नगर से हटाकर दुसरी तरफ रखा गया। जिसका कम प्रयोग किया जाता है। फिलहाल एक रस्ता सुझाया गया के जिसका के गोषवारा दिया है। एक ऐसा रस्ता है। मा. नगरसेविका की वार्ड मे जेसलपार्कमें जानेके लिए लाईट व्हेईकल, पादचारी पुल, पादचारी पैरसे जाने के लिए छोटे छोटे व्हेईकल जाने को फिलहाल हमने आपको सबको दिखाया। पिछले पंधरा दिन पहले एक पुराना ब्रिज, कॅन्सल किया हुआ पुराना ब्रिज नवीन चालू ब्रिज, बन रहा है। उसमे कॅन्सल पुराने ब्रिजकी मिट्टी हटाई दी गयी है। फिलहाल गाडी या आसानी से पास होकर जेसलपार्क को जा रही है। जेसलपार्कसे इधर आ रही है। ये काफी पेंडीग जो प्रपोजल था। वो बडी आसानीसे सुझा क्योकी नो करोड का प्रपोजल

सबवे का था। फिलहाल मुझे लगता है बजेट के हिसाब से आसानी से नहीं हो पायेगा या ना हो सके या होने की कोशीश कि जाए। लेकिन फिलहाल जो बड़े आसामीसे हो सके। यहाँ से लेके सफाला तक देखे दो जगे रास्ता रेल्वेने दिया हुआ है। वैतरणा नदी के किनारे पुराके पुरा ट्रक का रस्ता रेल्वेने उनको दिया है। इस तरह का पुराना रेल्वे का ब्रीज जो कॅन्सल किया है।उसके निचे अभी ट्रक चल रहे है। नया चालू ब्रिज उसका एक कॉलम पुरा का पुरा रोड के लिये खाली है। बन रहा ब्रिज उसका भी एक कॉलम थोडासा मिट्टी और आगे बनाके भित बनादी जाय तो बड़े आसानी से मुझे लगता है। इस की भी फिजीबिलिटी विदईत सिक्समंथ अगर हम लोग कोशिश करे नगरपालिका इसकी सही से जानकारी ले। रेल्वे का जो कन्सेक्शन डिपार्टमेंट उसके पास पहुँच करे तो इस तरह की एक्झमापल है। वैतरणा और सफाला के पास दो जगह उन्होने ब्रिज के अंडर ग्राउंड रोड, ब्रिज अंडर रोड दिया हुआ है। मा. नगरसेविकाने बोला भाईदर इस्ट ऑर वेस्ट मिलनेका बहुत संभव रास्तस है। आपने येजो सब्जेक्ट लाया। पुरी तरह से सारा हाऊस मुझे लगता है। कही कोई प्रॉब्लम न होगी। इस लिए हम लोग सर्व संमतीसे पास करे। इसके पिछे पडे और उसके बावजूद जो लंबा पिरियड है। जैसेकी सबवे बनालि वो तीन जगे जब तक सब वे न बनेगा जैसे कि दहिसर मे, तब तक भाईदर इस्ट और वेस्ट कि जो संख्या बढ रही है। वो जल्दी सॉल्व नही होगी लेकीन फिलहाल ये लाईट व्हेईकल का रास्ता आसानीसे बन सके।

प्रभात पाटील :-

हयाला आमचा विरोध नाही. परंतु पुर्वेकडून पश्चिमेकडे जाणाऱ्या लोकांसाठी मार्ग बनलाच पाहिजे. किती दिवस आम्ही रेल्वे मार्ग क्रॉस करुन जायचे किती लोक मरतात. किती लोकांचे, लहान मुलांचे हाल होतात. सगळ्यांना गरजेचे आहे हे सगळे लोक गाड्यांनी जात नाहीत. सगळ्या लोकांकडे काही गाड्या नाहीत.

शानु गोहील :-

गॅमन इंडियाने ऑल रेडी आर. यु. बी. रोड है क्वालिटी कच्चा बनाया हुआ है। नगरपालिका को सिर्फ उसको पक्का करना है। मुझे नहीं लगता इसमें जादा खर्च आयेगा। सब वे के बारे में सोच सकते है। और शहरकी मांग है ये। और मेरी भी मांग है ये।

प्रभात पाटील :-

आमचा याला विरोध नाही. प्रपोजल चांगले आहे. गाड्यांना जाण्यासाठी मार्ग चांगला आहे. नागरीकांना चालण्यासाठी नागरीक सहजतेने पुर्वेकडून पश्चिमेला जातील अशी रचना तुम्ही करायला पाहिजे.

शानु गोहिल :-

मा. आयुक्त साो. मैने ठराव मांडदिया है। और रिटा जीने इसका अनुमोदन किया है।

जयंत पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, हा रस्ता आपण चालण्यासाठी बनवतो कि व्हेईकलसाठी. परंतु नवघर रोडवरुन भाईदर वेस्टला जाण्यासाठी आपण पायवाट जरी बनवलीत तर तिकडल्या लोकांना सोईचे होईल. रेल्वेतुन येता जाताना अनेक प्रकारे अपघात झालेले आहेत. बरीचशी लोक मेलेली आहे. तो प्रकार थांबेल म्हणजे त्यासाठी नरु कोटी खर्च करायची गरज नाही. रेल्वेच्या पुलाखालून रस्ता झालेला आहे. चव्हाण साो. तो आपल्याला व्हेईकलसाठी चालू शकेल म्हणजे दोन्ही मार्ग करता येतील.

प्रभात पाटील :-

हे प्रपोजल खुप चांगले आहे आणि आमचे अनुमोदन पण आहे. परंतु जाणाऱ्या-येणाऱ्या माणसांसाठी तुम्हाला त्यांची काय तरी सोय करणे गरजेचे आहे. म्हणून सबवे होणे गरजेचे आहे.

महेंद्रसिंग चौहाण :-

मा. महापौर मॅडम रेल्वेका जो प्लॅन है उसके दो साल चार लाईन डालने को लग रहे है। रेल्वे कंस्ट्रक्शन डिपार्टमेंट से बात कि उन्होने कहा कम से कम दो साल उनकी चार लाईन डालने के लिए लगेंगे। नया जो ब्रिज बनके तयार हो रहा है वो मिरा रोड तक बन गया है। इसकी फिजीबिलिटी है वहाँ से लाईट व्हेईकल और आम जनता चलके जा सकती है। और जब ये काम इनका पुर्ण हो जायेगा चार लाईन का तब आसानी से सब-वे की बात हो जाय, उसकी चौडाईका पत्ता चलेगा। कितनी चौडाईपर चार लाईन पडी है। रेल्वे स्टेशनपे आठ लाईन है। जरूरत से जादा लंबाई रेल्वे स्टेशनपे हो गयी है। जब लाईन का काम पुरा हो जायेगा तब सब-वे का प्रपोजल लेके मिरा रोड स्टेशन दहिसर की तरह के विरार की तरफ सब-वे आपको आसानी से बना सके। फिलहाल अब चौडाईका पत्ता नहीं चल रहा है। इसके लिए ये सबजेक्ट पेंडींग नौ करोड का है। उसके बारेमें उन्होने बताया।

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

आता जो सबवेचा विषय निघाला आहे. फाटकासमोर जे काम चालू आहे. माझ्या माहिती प्रमाणे तो नागरीकांच्या येण्याजाण्यासाठी ते काम सुरु आहे. माझ्या माहितीप्रमाणे तिकडे मी चौकशी केली

जेसलपार्कवाल्यांना किंवा गोडदेव नाक्यावाल्यांना किंवा मोदीपटेलच्या लोकांना सबवे पार करतांना थोडे फिरून यायला लागेल. पण एक सबवे रेल्वे स्वतः तयार करत आहे. दुसरी गोष्ट हा जो प्रपोजल दिलेले आहे. यापुर्वी भाईंदर रेल्वे पादचारीचे उद्घाटन करायला त्यावेळी रेल्वेमंत्री राम नाईक सोा. आले होते. परांजपे साहेब आपले खासदार होते. अन्य जे अधिकारी होते. मंत्री होते त्यावेळी हा सबवेचा विषय निघाला होता आणि त्यावेळी त्या लोकांनी हमीपत्र दिले कि भाईंदर इस्ट आणि वेस्टला जोडणारा सबवे ताबडतोब करण्यासाठी आम्ही प्रयत्न करू तर हा ठराव पाठवतांना माझी अशी आपणाला सुचना आहे आपले खासदार आणि राम नाईक साहेब हया दोघांना पहिला इकडे बोलवावे आणि ही वस्तुस्थिती त्यांना दाखवावी जेणकरून आपले हे कार्य हलके होईल. आपण पत्रव्यवहार केला डिपार्टमेंटली डिपार्टमेंट किती सहकार्य करते तुम्हाला माहिती आहे आणि प्रॅक्टीकली स्वतः जाऊन आमदारांनी खासदारांनी किंवा मंत्र्यांनी सांगितल्यानंतर त्याला आणखीन वेग मिळणार आहे. उदा. चौपाटीचे आहे. आता राम नाईक साहेब आले. त्यांनी चौपाटीसाठी एक कोटी रुपये देऊ केले. प्रॅक्टीकल त्यांनी त्या ठिकाणी बघितले त्याठिकाणी चौपाटी होण्यासारखी आहे. पहिली गोष्ट चाळीस लाख रुपये खर्च करतांना जशी चौपाटी दोन वेळा हटवायला लागली, त्याच्यावर प्रेशर आणायला लागले. उद्या चाळीस लाख रुपये खर्च करून बुडले नाही पाहिजे अशी हमीपत्र आपल्याला रेल्वेकडून पाच, दहा, पंधरा वर्षासाठी मिळाली पाहिजे नाहीतर चार वर्षांनंतर आम्हांला हे करायचे आहे आणि तुमचा रस्ता बंद असे पण नाही झाले पाहिजे. म्हणून या विषयाला मान्यता दिलेली आहे. ठराव झालेला आहे. पण माझे आग्रहाचे निवेदन आहे. कि आपण या विषयामध्ये मा. राम नाईक साहेब ज्यांना रेल्वेचा फार अनुभव आहे आणि छोटी छोटी गोष्ट त्यांच्या लक्षात आहे आणि आपले खासदार परांजपे साहेब हयांना समाविष्ट करून लवकरात लवकर होईल यासाठी तेही प्रयत्न करतील. या केंद्र सरकारकडून जी जी मदत लागेल आम्ही सर्व भाजपचे नगरसेवक प्रयत्न करू या महापालिकेसाठी याचे हमी पत्र देतो.

रतन पाटील :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने हा प्रस्ताव जो आलेला आहे. पुलाखालून त्याला आमची पुर्ण अनुमती आहे आणि आमची पुर्ण परवानगी आहे. पण मिरा भाईंदर पुर्व-पश्चिम नवघर नाक्यावर विरारच्या बाजुला इथे रेल्वेखालून एक भुयारी (अंडरग्राऊंड) मार्ग असावा. कारण आम्ही त्या संदर्भात मा. खासदार प्रकाशजी परांजपे, मा. रेल्वेमंत्री त्यावेळेला होते. राम नाईक साहेब यांच्याशी सतत पत्रव्यवहार चालू आहे. आणि त्या संदर्भात आमच्या पक्षाने हस्ताक्षर अभियान सुरू करून आम्ही दहा हजार सहया गोळ्या करून तिथे केलेले आहे. आणि आज तिथे एवढे अपघात होतात. पूर्वेचा विद्यार्थी पश्चिमेकडे शाळेमध्ये जातो, पश्चिमेचा विद्यार्थी पूर्वेकडे शाळेमध्ये जातो. इतके अपघात होतात आणि नितांत गरज आहे. भुयारी मार्ग काढण्याची याच्यात जातीने लक्ष दयावे.

मिलन म्हात्रे :-

मा. महापौर मॅडम, मला हया विषयावरती महत्वाचे बोलायचे आहे. कारण याच्यामध्ये जी तरतुद केली गेलेली आहे. या रस्त्यामध्ये एकूण ३ ब्रीज येतात आणि जो जुना ब्रिज आहे आता महेंद्रसिंग चौहाण यांनी सांगितले कि त्या ब्रिजची रेल्वे खालील माती काढली गेलेली आहे. परंतु हा ब्रिज भविष्यामध्ये लाईट व्हेईकल करीता खुला होणार आहे. याचा जरा आपण विचार केलेला बरा. त्यानंतर रेल्वेच्या खालून आता त्यांनी वैतरणेचे उदाहरण दिले. वैतरणेच्या तिकडची परिस्थिती थोडी निराळी आहे. या प्रपोजलला माझा विरोध नाही. ही व्यवस्था झाली तर अगदी चांगले आहे. त्यात काही वाईट नाही. परंतु जुना रेल्वे ब्रिज चालू होईल. त्यावेळेला आपल्याला जुन्या ब्रिजच्या खालून जाण्याची प्रोव्हीजन आहे का. हयाचा जरा थोडा गांभियाने विचार करा. फक्त आता आपण दोन ब्रीजचा विचार करतोय त्यांची उंची आहे. आणि जुन्या ब्रीजची उंची कमी आहे. ज्यावेळेला हाय टाईड येते सगळ्यात मोठी भरती जी वर्षातून दोन तीन वेळा येते तेव्हा जुन्या ब्रीजच्या गडर पासून चार ते पाच फुटापर्यंत पाण्याचे अंतर असते. हे प्रॅक्टीकल आहे आणि जुन्या ब्रीजच्या उंचीचा विचार आणि जुन्या ब्रीजचे पुढे काय होणार आहे. स्कॅप होणार आहे. रस्त्याचे आता मघाशी सन्मा. सदस्यांनी सांगितले कि राम नाईकांना वगैरे आणि खासदारांना बोलवा. आम्ही वर्तमानपत्रात वाचले आहे कि त्यांनी सुध्दा हयाच्यामध्ये मागणी केली आहे कि तो ब्रिज लवकरात लवकर चालू करावा. लाईट व्हेईकल करीता तर एकीकडे आपण आपल्या मार्गाचा खर्च करणार आणि त्यावर प्रयत्न करणार. परंतु रेल्वेचे स्वतःचे काय ओपीनियन आहे हि झाली एक पहिली बाब माझ्या माहितीनुसार या ब्रिजच्या लगत एस.आर.पी. वाल्यांची बॉऊन्डी आहे. ती आता रेल्वे नव्याने बांधायला सुरुवात करते. म्हणजे आपण जी लागत लावणार आहोत ती फुकट जाणार आहे का. कारण एस.आर.पी. ची बॉऊन्डी कुठपर्यंत येणार आहे. उद्या आपण रस्त्यासाठी प्रोव्हीजन करायची आणि नंतर एस.आर.पी. वाल्यांनी ते तिकडे कंपाऊंड टाकून बंद करायचे हया सगळ्यांचा विचार करून त्या प्रकारे आपल्याला रेल्वेशी पत्रव्यवहार करायला लागेल आणि आर.पी.एफ. वाल्याशी पण करा. कारण तिकडे नव्याने काम चालू होणार आहे. ती माझा प्रभाग आहे. त्या साईडचा त्यामुळे मला जास्त माहिती आहे. खांबीत साहेब गेले असतांना आम्ही ही गोष्ट

त्यांच्या निर्देशनात आणली होती. कोणीतरी प्रपोजल दिले चांगले आहे. काही वाईट नाही. त्यांचा साधक बाधक विचार करा. रेल्वे ब्रिजच्या संपूर्णपणे म्हणजे त्या संरक्षण विषयावरती सुध्दा रेल्वे परमिशन देते का ते पण जरा पडताळून बघितले पाहिजे. आणि त्याच्यानंतर मग या सगळ्याचा विचार करा आणि हे प्रपोजल करावे अशी माझी सुचना आहे.

प्रकरण क्र. २४ :-

भाईदर पश्चिम व भाईदर पूर्व जोडणारा रेल्वे पुलाखालील (आर.यु.बी.) रस्त्याबाबत विचार विनिमय करणे.

ठराव क्र. १५ :-

मिरा भाईदर महानगरपालिका हद्दीत भाईदर पूर्व जेसल पार्क धक्का व भाईदर (प.) धक्का यांच्यामध्ये रेल्वेचे पूल आहेत. रेल्वेच्या दोन्ही पुलाखालून येण्या-जाण्याकरिता जागा उपलब्ध आहे. भाईदर पूर्व व पश्चिम दोन्ही ठिकाणी रेल्वे समांतर रस्ते असून सदरचे दोन्ही रस्ते पुलाखालून तयार करून जोडल्यास भाईदर पूर्व पश्चिम जोडणारा रस्ता तयार होणार आहे. सदर रस्ता झाल्यास जेसल पार्क ते भाईदर पश्चिम रेल्वे गार्डन येथील सबवेची आवश्यकता लागणार नाही व मोठ्या प्रमाणावर खर्चाची बचत होईल, रेल्वे पुलाखालून भाईदर पूर्व पश्चिम रस्ता तयार करण्याकरिता लागणारी संपूर्ण जागा रेल्वेच्या मालकीची आहे. सदर जागा रेल्वेकडून मागणी करून रेल्वेने जागा दिल्यास रस्ता तयार करण्याकरिता अंदाजे रुपये ४०.०० लक्ष एवढा खर्च होणार आहे. तर सबवे तयार करण्याकरिता रु. ९.०० कोटी एवढा अपेक्षित आहे.

तरी वरील प्रस्तावानुसार भाईदर पश्चिम व भाईदर पूर्व जोडणारा रेल्वे खालील (आर.यु.बी.) रस्त्याची जागा मागणी करून रस्ता तयार करण्याची मा. महासभेची परवानगी असल्यास रेल्वेस प्रस्ताव पाठवून पाठपुरावा करता येईल. तरी सदर प्रस्तावानुसार भाईदर पूर्व व पश्चिम जोडणारा रेल्वे पुलाखालील आर.यु.बी. तयार करणेकामी रेल्वे प्रशासनाला प्रस्ताव पाठवून पत्रव्यवहार करण्यांस व जागा ताब्यात आल्यानंतर रस्ता तयार करण्यांस येणाऱ्या खर्चास मंजूरी देण्यांत येत आहे.

सुचक :- सौ. शानु गोहिल.

अनुमोदन :- सौ. रिटा शाह.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईदर महानगरपालिका

(प्र.सचिवांनी प्रकरण क्र २५ चे वाचन केले.)

मोहन पाटील :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलू इच्छितो की, महानगरपालिका मध्ये पाण्याच्या प्रश्नावरती बऱ्याच सन्मा. नगरसेवकांनी चांगल समाधान व्यक्त केले. आणि ती योजना कार्यान्वित करण्याकरिता बऱ्याचश्या अडचणी आल्या होत्या. त्या अडचणीच्या अनुषंगाने १ ते ७ लोकांना याठिकाणी कामावर रुजू केलेले आहे. मला प्रशासनाला यामार्फत असे विचारायचे आहे. कोणत्याही समितीचा ठराव झाल्यानंतर कि ठराव केल्यानंतर आपण त्यांना किती काळ कामावर ठेवू शकतो. तसेच याच्यामध्ये आपण असे दर्शवलेले आहे. आपण टिपणी दिलेली आहे. कि नेमणूक करणे उक्त शासन निर्णयाशी उल्लंघन असून स्थायी समिती सभा दि. ७/१/२००० ठराव क्र. १८२ (क) अन्वये केलेल्या रोजंदारी नेमणूकीची वस्तुस्थिती दर्शक प्रस्ताव जो आता आपल्यासमोर आणलेला आहे तो. परंतु कोणत्या समितीने हा ठराव केला कि अशा पध्दतीने एखादा कामात बाधा आणल्यानंतर आपण विशिष्ट लोकांना आपण कामावर ठेवले आपण तर त्यांना किती काळ आपण कामावर ठेवू शकतो. सहा महिने परंतु माझ्या माहिती प्रमाणे लोक सहा महिन्यांच्या वरती आहेत. तर ह्या कामाच्या बरोबर रोज मिळावा. स्थानिक लोकांना नोकरी आपल्या महापालिकेत मिळावी. त्यांना त्या पालिकेची आस्था असते. त्यांना त्या विकास कामाची आस्था असते. आणि अश्या आस्थेच्या आधारे आपण अशा लोकांना या ठिकाणी कामावर ठेवले पाहिजे. अश्या पध्दतीने १६ ते १८ लोक आहेत. ज्यांच्या जागेतून पाईप लाईन गेलेली आहे आणि त्यांना त्यांच्या ठेकेदारांनी पगार दिला होता. एम.जे.पीचा जो ठेकेदार होता त्या ठेकेदारांने त्यांना पगार दिला होता सहा महिन्यापुरता नंतर ती लोक पालिकेच्या बाहेर गेली आणि ही लोक पालिकेच्या पटावर आल्याकारणाने सहा महिन्याच्यावर त्यांना रुजू ठेवता येत नाही. पण तशा लोकांना या ठिकाणी कामावर ठेवले गेले. तर मला सभागृहाला आणि प्रशासनाला असे आवर्जून सांगायचे आहे कि इथे थोडा फार कायदयाचा भंग झालेला आहे. त्याप्रमाणे जी १६ ते १८ लोक बाहेर आहेत त्यांना ही आपण याच्यामध्ये समाविष्ट करावे. त्याप्रमाणे असा जो ठराव झाला. या ठरावा प्रमाणे जो ठराव झाला

पान क्र. ५०

होता. कि प्रकल्पग्रस्त पाच आपल्याला भरायचे होते. त्यांचाही ठराव झाला होता. त्या प्रकल्पग्रस्तामध्ये आपण चार लोकांना भरती केले. परंतु आपण एक प्रकल्पग्रस्त त्या ठरावा प्रमाणे भरला नाही आणि माझ्या माहितीप्रमाणे तो या जिल्हयातील प्रकल्पग्रस्त म्हणून त्याची जिल्हाधिकार्याची नोंद आहे. तर या ठरावामध्ये आपण याचाही समावेश करावा आणि १६ ते १८ लोक जे बाहेर आहेत. ते मला वाटत या महापालिकेमध्ये महापालिका झाल्यानंतर अनेक वेळेला अनेकदा आली आपल्या बरोबर त्यांनी चर्चा केलेली आहे. आमचे प्रतिनिधी मंडळ होते. त्यांच्याशी चर्चा केलेली आहे. कायदयाने त्यांना ठेवता येत नाही परंतु अशा प्रकारचा आपण जो प्रस्ताव पाठवत आहात त्या प्रस्तावाबरोबर त्यांचाही प्रस्ताव पाठवावा अशी मी सभागृहाला विनंती करतो आणि दुरुस्तीसह ठराव असा आपण पुढे आणावा असा मी ठराव या ठिकाणी मांडत आहे.

मिलन म्हात्रे :-

मा. महापौर महोदय, या विषयावरती पाण्याची पाईप लाईन त्यांच्या जमिनीतून टाकल्यास विरोध करून नगरपालिकेत मुलांना नोकरीत घ्यावे अन्यथा जमिनीतून पाईप लाईन जाऊ देणार नाही. आंदोलन करू अशी धमकी सदर व्यक्तींच्या नातलगांनी वगैरे दिली अशीही वाक्यरचना हयाच्यामध्ये आहे. मला असे म्हणायचे आहे साहेब कि ज्या फॅमिलीजने अशी धमकी दिली अशा लोकांना आपल्या सवेमध्ये अकोमाईड करून घेतोय. परंतु अशी काही अजून आदिवासी कुटुंब असतील कि ज्यांनी त्या धमकीचा सहारा घेतला नाही. आपल्या नगरपालिकेला पाईप लाईल टाकण्यासाठी सहकार्य केला. त्याच्यामध्ये शेतकरी आहेत. आदिवासी आहेत म्हणजे आपल्या टी.एम.सी.च्या हद्दीपासून भाईदरच्या नगरपालिकेच्या हद्दीपर्यंत अनेक लोकांना सहकार्य केले. विनासायास काही त्रास न देता अशा माणसांचा याच्यामध्ये विचार होणार आहे का. कारण एकीकडे जर मी धमकी दिली तर मला नोकरी मिळाली असा मॅसेज नंतर पुढे जातो. त्याकरीता जर विचार करायचा असेल. अर्थात मागणीदार व्यक्तींना आपण दयाव असे मला वाटते. आपल्याकडे जर असे अर्ज आले असतील. नोकरीसाठी मागणी केली असेल तर याचा जरूर आपण विचार करावा. कारण मला माहिती आहे. बऱ्याचश्या लोकांच्या शेतीमधुन पाईप लाईल टाकली गेली त्यांनी संपूर्ण शहराच्या हिताचा विचार केला. पाण्याचा प्रश्न आहे. या माणूसकीच्या भावनेतून महापालिकेला सहकार्य केले आहे. आणि अशा लोकांचे अर्ज आपल्याकडे प्रलंबीत आहेत अशी माझी खात्री आहे.

केशव घरत :-

मा. महापौर मॅडम आता ज्यांचा प्रकल्पग्रस्त म्हणून उल्लेख झालेला आहे. परंतु आमच्या घोडबंदर गावचे शेतकरी हयापासून वंचित राहिलेले आहेत. आत मिलन म्हात्रे साहेबांनी जे सांगितले कि ज्यांनी धमकी देऊन ज्यांना नोकरी मिळाली म्हणून प्रयत्न केले परंतु भाईदर शहराला पाण्याचा पुरवठा होतोय त्या पाण्याची लाईन जाते. त्यासाठी आमच्याकडील कोणीही शेतकऱ्यांनी विरोध केलेला नाही मग त्या शेतकऱ्यांना सुध्दा हयाच्यात सामावून घेतले पाहिजे अशी माझी विनंती आहे.

मोहन पाटील :-

या ठरावामध्ये मी पहिल्यांदा बोललो ज्याच्या जमिनी बाधीत झाल्या आहेत त्यांना घेणार.

लिओ कोलासो :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने अशाप्रकारे भागाभागातून ही वस्तुस्थिती आपल्या निर्देशनास आणून दिलेली आहे. आमच्या डोंगरीला आणि उत्तनला सुध्दा अशापध्दतीने पाईपलाईन गेलेल्या आहेत. त्यांचा सुध्दा विचार करण्यात यावा.

अनंत पाटील :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतोय आता सन्मा. नगरसेवक कोलासो साहेब बोलले राई मुर्धाच्या हद्दीतून सुध्दा अशा तऱ्हेने काही पाईप लाईन गेलेल्या आहेत. तत्पुर्वी विषयांतर करून तशाच तऱ्हेचे क्रिंडागणाला सुभाषचंद्र बोस जे क्रिंडागण आहे. त्यात सुध्दा नगरपालिकेने अतिक्रमण केलेले आहे. तर तिकडच्या शिलोत्र्यांच्या मुलांना या सेवेचा फायदा मिळणे आवश्यक आहे. तुम्हाला जर नोकऱ्या दयायच्या असतील तर त्यांचा सुध्दा विचार करावा. अशी मी विनंती करतो.

रीटा शहा :-

साहेब गावकऱ्यांची जमिन होती म्हणून त्यांनी दिली तुम्ही त्यांना नोकऱ्या पण देणार. पण भाईदर शहराची जी लोक आहेत. ती बिचारी पोर ठेका पध्दतीत १०,१० वर्षापासून लागलेली आहे. आणि त्यांच्याकडे जमिनी नाहीत त्यांच्या आईबापाकडे जमिनी नाहीत तर ते देणार कुठून. मग त्या पोरंच या शहरामध्ये काय होणार.

अनंत पाटील :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतोय, ज्या वेळेला राई, मुर्धे, मोर्वा, उत्तन, डोंगरी, तारोडी, नवघर, काशिमिरा हा ग्रामिण भाग होता. आणि ग्रामिण भागातील शेतकरी, तिकडचे असलेले सरपंच यांनी संपूर्ण वस्तुस्थिती पाहिलेली आहे. आतापर्यंत महानगरपालिका झाली परंतु आमच्या स्थानिक

भूमिपुत्रांचा कुठलाही विचार न करतांना बाहेरील लोक मागविले गेले आहेत. वास्तविक आमच्या भूमिपुत्रांचा विचार करुनच तुम्ही अन्य लोकांना संधी दिलेली चालू शकेल. परंतु टारुन प्लानिंग मध्ये आमची दहा-दहा गुंठे जागा होती. त्याच्यात एक गुंठा फक्त जागा आहे. मग शाळेसाठी टारुन प्लानिंग, गार्डनसाठी अन्य कामासाठी उपलब्ध केले. त्यामध्ये सर्व समाजाचे लोक आहेत. ख्रिश्चन समाज आहे, आगरी आहेत, कोळी आहेत. आमच्या जमिनी घ्यायच्या मग आमच्या मुलांना नोकरीत समाविष्ट करायला काय हरकत आहे. त्यांना संधी मिळालीच पाहीजे. एवढीच मी तुम्हांला विनंती करतो.

जयाबाई भोईर :-

आमच्या काशिमिरा भागातून पाईप लाईन गेलेली आहे. त्यांना पण तुम्ही नोकऱ्या दयाव्यात.

रोहित सुवर्णा :-

मिरा रोड मध्ये अनेक बिल्डरच्या जागेतून पाईप लाईन गेलेली आहे. त्यांच्या मुलांना पण नोकरी दयायला गेले वाटत खान साहेब.

मा. आयुक्त :-

सन्मा. महापौर महोदया याठिकाणी हा जो गोषवारा सादर केलेला आहे. सभागृहाला ज्याच्यामध्ये सात अशा शेतकऱ्यांच्या मुलांचा प्रश्न सादर केलेला आहे. कि ज्याच्यामध्ये त्यांची जमिन पाईप लाईनसाठी संपादन करण्यात आली होती. तत्कालीन परिस्थिती लक्षात घेऊन त्यावेळच्या अधिकाऱ्यांनी आणि पदाधिकाऱ्यांनी काही निर्णय घेतले काही कमिटमेंट्स त्यांना दिलेल्या होत्या आणि त्या कमिटमेंटसचा आदर राखून ही मुले आपल्याकडे हया अगोदरच सेवेत होती. मी आल्यानंतर ज्यावेळी हा आढावा घेतला त्यावेळी माझ्या असे लक्षात आले कि, अश्याप्रकारे हया मुलांना पुन्हा मुदतवाढ देणे हे बेकायदेशीर होईल. कारण सहा महिन्यापर्यंत आपण स्थायी समितीच्या मान्यतेने या मुलांना रोजंदारीवरती ठेऊ शकत होतो. परंतु सहा महिन्याच्या वरती आपल्याला महासभेची परवानगी लागते हा एक भाग. दुसरी गोष्ट अशी की अशा प्रकारची मुळामध्ये भरती करणे हे कायदेशीर आहे का. याला माझे उत्तर असे आहे हे अजिबात कायदेशीर नाही. प्रकल्पग्रस्त कोणाला म्हणावे याची एक व्याख्या ठरलेली आहे. ती व्याख्या शासनाने ठरवली आहे. त्या व्याख्यामध्ये मोठ मोठ्या प्रकल्पामध्ये बाधीत होणारे जे शेतकरी आहेत. ते शेतकरी किंवा ज्यांची घरे जात असतील, जमिनी जात असतील त्याला प्रकल्पग्रस्त असे म्हटले जाते. या प्रकल्पग्रस्तासाठी स्वतंत्रसेवा योजना कार्यालय हे जिल्हाधिकारी कार्यालयात उपलब्ध आहे. तेव्हा ज्याची कुणाची जमिन अशा प्रकल्पामध्ये जाते त्यांची नोंद या जिल्हाधिकारी कार्यालयात केली जाते. आणि ज्या ज्या ठिकाणी जागा निघतील त्याठिकाणी मग प्राधान्याने या उमेदवारांची मागणी केली जाते आणि त्यांना उमेदवार पाठविले जातात. प्रश्न असा आहे कि, पाईप लाईन ज्याच्या शेतातून गेलेली आहे ते प्रकल्पग्रस्त आहेत का. मुळातच हा प्रश्न सुरु होतो कि ते प्रकल्पग्रस्त नाही आहेत. तर मग अशा वेळेला फक्त रोजंदारी असलेली पाच सात मुल जी आहेत ती ऑलरेडी आपल्या सेवेमध्ये आहेत. आणि म्हणून यांना आता पुन्हा डिस्टब न करता शासनाकडे हा मुद्दा पाठवायचा आणि शासनाच्या निर्देशनास आणायचे कि अशा परिस्थितीमध्ये यांना घेतले गेलेले आहे. तर यांना पुढे आपल्याला कंटिन्यु करता येईल का. मला वाटत शासन याला परवानगी देईल कि नाही हा एक शंकास्पद असा विषय आहे. त्यामुळे हया सात मुलांपुरताच मर्यादित विचार या ठिकाणी करावा. नाहीतर मग सभागृहापुढे ज्या प्रत्येक सदस्यांनी आपली भावना व्यक्त केली. त्या प्रत्येकाचा समावेश याच्यामध्ये करायचा म्हटल तर अतिशय कठिण अशा प्रकारची परिस्थिती येथे निर्माण होईल. त्यामुळे आपल्या सेवेत जे ऑलरेडी आहेत. त्यांना न्याय देण्याच्या दृष्टीने जर आपल्याला सभागृहाला विचार करायचा असेल आणि शासनाला जर शिफारस करायची असेल तर तेवढ्यापुरताच हा प्रस्ताव आहे. आपण कृपा करुन याच्यामध्ये कुठल्याही प्रकारचे अॅडीशन करू नये. माझी प्रशासनातर्फे आपल्याला विनंती आहे. कारण शासन याला मान्यता देईल असे नाही. जर प्रकल्पग्रस्त म्हणून हयांना ट्रीट करायचे असे सरकारने एक विशेष बाब म्हणून धोरण स्विकारले तर कदाचित यांना नोकरी मिळू शकेल आणि प्रकल्पग्रस्त म्हणून ज्यांची नोंद होईल. त्यांना आपल्याच महापालिकेत नोकरी दयायला पाहीजे असेही नाही. त्यांना महाराष्ट्राच्या कानाकोपऱ्यामध्ये कुठेही नोकरी मिळू शकते. परंतु तसा निर्णय हा सरकार घेते आणि म्हणून हा निर्णय आपल्याला सरकारवरती सोपवायचा आहे. तेव्हा या सात मुलांच्या बदल जर आपल्याला सहानभुतीपूर्वक निर्णय घ्यायचा असेल तर तो आपण घ्यावा आणि शासनाला या बाबतचा संदर्भ आम्ही करू एवढीच प्रशासनातर्फे आपल्याला विनंती आहे.

मोहन पाटील :-

मा. महापौर महोदया, याठिकाणी बरीच चर्चा या विषयावर झाली परंतु एम. जे. पी. मार्फत जेव्हा मुख्य जलवाहिनी याठिकाणी आली त्या जलवाहिनीमध्ये ही जी सात लोक आपण घेतलेली आहेत. त्यांच्या जमिनी गेल्या आहेत. त्याचबरोबर ती अठरा लोक होती त्याच वेळेला तो ठराव झालेला आहे. नवीन ठराव घ्यायचा विषय नाही.

मा. आयुक्त :-

शासनाला पाठवण्यापुरत मला मान्य आहे. मग त्यांना सेवेत घ्यावे आत हा विषय मान्य नाही.

मोहन पाटील :-

दुरुस्तीसह.

मिलन पाटील :-

मोहन पाटील यांनी जो ठराव मांडला त्याला माझे अनुमोदन आहे.

महापौर :-

विषय मंजूर, सचिव पुढच्या विषयाला सुरुवात करा.

प्रकरण क्र. २५ :-

महानगरपालिकेत कार्यरत रोजंदारी कर्मचाऱ्यांबाबत.

ठराव क्र. :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिका परिसरात भेडसावत असलेली पाण्याची ज्वलंत समस्या सोडविण्यासाठी महाराष्ट्र शासनाने सहकार्याने ५० द.ल.लि. क्षमतेची नविन १३५० मी.मी. व्यासाची पाणी पुरवठा लाईन टाकण्याचे काम काजूपाडा ते घोडबंदर या तत्कालीन नगरपालिका परिसर क्षेत्रात महाराष्ट्र जीवन प्राधिकरणामार्फत सुरु असतांना त्या परिसरातील स्थानिक आदिवासी शेतकरी ज्यांचे जमिनीमधून पाण्याची लाईन टाकण्याचे काम सुरु होते त्या स्थानिक शेतकरी यांनी पाण्याची पाईप लाईन त्यांचे जमिनीतून टाकण्यास विरोध करून नगरपालिकेत मुलांना नोकरीवर घ्यावे अन्यथा पाण्याची लाईन आमचे जमिनीतून जावू देणार नाही व आंदोलन करू अशी धमकी देवून पाईप लाईन टाकण्याचे काम बंद पडल्याने पाणी पुरवठा योजना विहित मुदतीत पूर्ण होवू शकणार नाही व मिरा भाईंदर परिसरात पाण्यासाठी यापूर्वी मोठ्या प्रमाणात झालेली आंदोलने पहाता व शहराची वाढती लोकसंख्या विचारात घेता, पाणी पुरवठा योजना विहित मुदतीत पूर्ण होणे जरूरीचे समजून तत्कालीन नगरपालिका स्थायी समिती सभा दि. ०७/०१/२०००, ठराव क्र. १८२ (क) अन्वये ज्या शेतकऱ्यांचे जमिनीतून पाण्याची पाईप लाईन टाकण्यांत आली अशा खालील शेतकऱ्यांच्या सात मुलांना रोजंदारीवर कामावर ठेवून घेण्यास मान्यता देण्यांत आली होती.

अ.क्र.

शेतकऱ्यांची नावे

शेतकऱ्यांच्या मुलांची नावे

१. श्री. शनिवार तारवी	श्री. उमेश शनिवार तारवी
२. श्री. मंगळ तारवी	श्री. महादेव मंगळ तारवी
३. श्री. कृष्णा तारवी	श्री. दत्ता कृष्णा तारवी
४. श्री. कृष्णा ताडवी	श्री. महादेव कृष्णा ताडवी
५. श्री. वासुदेव चौधरी	श्री. पुंडलिक वासुदेव चौधरी
६. श्री. बाबू तारवी	श्री. शशिकांत बाबू तारवी
७. श्री. बिस्तुर मरले	श्री. प्रदिप बिस्तुर मरले

महानगरपालिकेत/नगरपालिकेत रोजंदारीवर भरती करू नये असे शासनाचे २१ नोव्हेंबर १९८५, २४ जून १९८६ चे आदेश व मा. संचालक, नगरपालिका प्रशासन, मुंबई यांचे परिपत्रकात स्पष्टपणे नमुद आहे, की जर रोजंदारीवर भरती करणे अपरिहार्य असल्यास तात्पुरती उपाययोजना म्हणून मा. जिल्हाधिकारी यांची परवानगी घेवून ६० दिवसांकरिता तात्पुरत्या स्वरूपात नियुक्ती करून मुदतीनंतर तत्काळ कमी करावे. असे निर्देश असतांना केवळ काजूपाडा ते घोडबंदर या परिसरातील शेतकऱ्यांनी पाण्याची पाईप लाईन टाकू देण्यास अडथळा निर्माण केला. या कारणास्तव ठराव पारित करून सात शेतकऱ्यांच्या मुलांना रोजंदारीवर कामावर ठेवून घेतले होते. परंतु मा. स्थायी समिती सभा दि. १६/१०/२०००, ठराव क्र. २२९ अन्वये टेमघर ते माजीवडा व गायमुख या तत्कालीन नगरपालिका क्षेत्रातील खालील १८ शेतकऱ्यांचे मुलांना रोजंदारीवर हजर करून घेण्याबाबत ठराव पारित करण्यात आला होता. मात्र त्यांना नगरपालिकेत रोजंदारीवर हजर करून घेतले नव्हते. तर त्यांनाही ठरावानुसार कामावर हजर करून घेण्यांत यावे असे सभेत ठरविण्यात आले. परंतु परस्पर रोजंदारीवर नेमणूक करणे उक्त शासन निर्णयाचे उल्लंघन होऊन मा. स्थायी समिती सभा दि. ०७/०१/२०००, ठराव क्र. १८२ (क) व दि. १६/१०/२०००, ठराव क्र. २२९ अन्वये रोजंदारीवर नेमणूक करण्यास दिलेल्या मंजूरीस अनुसरून ज्या शेतकऱ्यांच्या जमिनी या योजनेखाली बाधीत होत आहेत त्यांचे बाबतीत महसुल विभाग जिल्हाधिकारी कार्यालय, यांचे अहवाल मागवून त्या अहवालासह वस्तुस्थिती दर्शक प्रस्ताव शासनास पाठवून शासनाचे मंजूरीनंतर सेवेत ठेवणे उचित असल्याने सध्या कार्यरत सात रोजंदारींना तात्पुरती शासनाची मंजूरी प्राप्त होईपर्यंत मुदतवाढ देण्यास व सदर प्रकरणी सात अधिक अठरा मिळून एकूण पंचवीस जणांचा प्रस्ताव शासनास पाठविणेस मंजूरी देण्यांत येते.

अ.क्र.

नावे

नावे

१. अनंत गौऱ्या म्हात्रे	श्रीधर अनंत म्हात्रे
२. दशरथ कृष्णा म्हात्रे	विनोद दशरथ म्हात्रे

३.	नरेश लडकू म्हात्रे	परशुराम नरेश म्हात्रे
४.	गजानन नाना पाटील	गुलाब गजानन पाटील
५.	दिगंबर सोन्या म्हात्रे	जगदीश दिगंबर म्हात्रे
६.	बाबुराव चाहू म्हात्रे	जयहिंद बाबुराव म्हात्रे
७.	शासिक धर्मा पाटील	हनुमान शासिक पाटील
८.	शांताराम काबोड पाटील	नामदेव शांताराम पाटील
९.	मोतीराम काल्या पाटील	राजाराम मोतीराम पाटील
१०.	नारायण पाटील	जयप्रकाश नारायण पाटील
११.	हरिश्चंद्र भास्कर पाटील	राजकुमार केशव पाटील
१२.	जयहिंद धर्मा पाटील	आकाश जयहिंद पाटील
१३.	मोतीराम उंदऱ्या पाटील	नरेश मोतीराम पाटील
१४.	शांताराम भिंगे	राजेश शांताराम भिंगे
१५.	नारायण हरी पाटील	रमेश नारायण पाटील
१६.	रामचंद्र वारंग	विलास रामचंद्र वारंग
१७.	अॅन्थॉनी फिलीप्स	एडवर्ड अॅन्थॉनी फिलीप्स
१८.	अर्जुन इंदर भोईर	किशोर मदन पाटील

सुचक :- श्री. ध्रुवकिशोर पाटील.

अनुमोदन :- श्री. मोहन पाटील.

ठराव सर्वानुमते मंजुर

सही/-

मा. महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र २६ चे वाचन केले.)

रीटा शहा :-

यामध्ये शेवटचा जो आहे धोकादायक बिल्डींग पाडणे. त्यात आपण जी धोकादायक इमारत म्हणजे कुठली इमारत पाडणार जी लिस्ट आपण डिक्लर केलेली आहे ती की आपल्यासर्वेच्या हिशोबाने अजून धोकादायक आहे आणि ती धोक्याची आहे ती जाऊन पाडणार कुठली पाडणार आपण.

मा. आयुक्त :-

विषय एकचुअली आपल्या आपल्या सभागृहापुढे तो नाही. त्या विषयाबद्दल आपल्याला माहित असेल तर वेगळी देऊ. सभागृहाचा त्यासाठी वेळ घेण्याची आवश्यकत आहे असे मला वाटत नाही. भांडवली कामावरती.

रीटा शहा :-

मी ऑब्जेक्शन घेत नाही. पाडा तुम्ही फक्त मला हे समजायचे आहे की, मागच्या ५ वर्षांमध्ये आपण ज्या धोकादायक इमारती डिक्लर केल्या त्याच्यामधुन काही लोकांनी रिपेअर करुन घेतलेले आहेत. माझा बोलायचा हा उद्देश होता.

मा. आयुक्त :-

तसे ते करू शकतात.

रीटा शहा :-

त्या इमारती धोकादायक आहेत कि नाहीत याचा सर्वे परत करणार आहात कि नाही

मा. आयुक्त :-

करणार, नक्की करणार.

परशुराम पाटील :-

मा महापौरांच्या परवानगीने बोलतो कि आपण २००३-०४ या वर्षात उपलब्ध असलेल्या तरतुदी विविध विकास कामांना प्रशासकिय व आर्थिक मंजूरी देणेबाबत. सर्वाना मंजूरी आम्ही देत असतो. तीन महिने उलटून गेले. मा महापौर साहेबांच्या लक्षात आणू इच्छितो कि आपल्या हायकोर्टामध्ये काही अपील झाल्या होत्या. त्या कारणाने वकिल आपण नेमले होते हायकोर्टाचे आतापर्यंत आपण त्यांची फी दिलेली नाही. तर ती का रखडली गेली आहे. त्यांचे रोज फोन येत आहेत. महापालिकेची आर्थिक स्थिती कठिण आहे का आणि त्याच्यापुढे आपण त्यांना पेमेन्ट देऊ शकत नाही का. हा आपल्या अब्रुचा प्रश्न आहे. कारण आपणच वकील केले होते.

मा. आयुक्त :-

आपल्याकडे तशी तक्रार आली आहे का.

परशुराम पाटील :-

किती तरी फोन आले.

मा. आयुक्त :-

तक्रार माझ्याकडे करायला पाहीजे. आपल्याकडे तक्रार करायचे काही कारण नाही वकीलाला तशी फी मिळत नसेल. तशी पेमेंट करण्याची व्यवस्था करू.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

महापौर मॅडम या प्रशासकिय ठरावामध्ये आपण २००३-०४ साली किती कामांना किती तरतुद आहे ती ही आपण दिलेली आहे. सुरु कामे तेसुद्धा दिलेले आहे. शिल्लक रक्कम किती आहे तेसुद्धा दिलेले आहे. आता २९ कामे दिलेले आहेत. त्यामध्ये प्रत्येक हेडखाली किती खर्च होणार आहे आणि किती शिल्लक राहणार आहे हे दिले पाहिजे, हे दिलेले नाही.

मा. आयुक्त :-

याची टोटल मी आपणांला सांगू इच्छितो. ही जी तरतुद आहे ती पूर्ण १८ कोटी ४५ लाखाची आहे. त्याच्यामधून सुरु कामे ७ कोटी ८२ लाखाची होती. शिल्लक १० कोटी ४२ लाख आहे. त्याच्यातून आता जी प्रस्तावित केलेली कामे आहेत, ती ७ कोटी ३५ लाखाची आहेत. आणि हे मंजूर केल्यानंतर जी शिल्लक राहिल. ३ कोटी ७ हजार इतकी राहणार आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

आता साहेब हेड क्रमांक १०, १२. १३ देवचंद नगर मुख्य रस्ता व इतर अंतर्गत रस्ते पृष्ठीकरण करणे भाईदर (पूर्व), बी. पी. रोड डांबरीकरण दुरुस्ती करणे, मिरा रोड शिवार गार्डन उंची वाढविणे, हे तीन रस्ते मी जी माहिती देतोय उपआयुक्त बसलेले आहेत शिवमुर्ती नाईक साहेब, भाईदरचा सर्वात मोठा रस्ता आणि ज्याला सुंदर केलेले आहे, अतिक्रमण काढून, तो रस्ता आहे आज भाईदर पश्चिमेचा. साहेब आता पण तिथे गेलो तर जागोजागी पाणी भरलेले आहे. रस्ता फार मोठा झालेला आहे. पण त्याचा उपयोग होत नाही आणि त्या रस्त्याला अत्यंत आवश्यकता असतांना त्याला याच्यात धरलेले गेले नाही. भाईदर पोलिस स्टेशन ते भाईदर रेल्वे स्टेशन पर्यंतचा सर्वात मोठा रस्ता. मा. आयुक्त शिवमुर्ती नाईक यांच्या वेळी अतिक्रमण हटवून सर्वात मोठा रस्ता झाला असेल तर तो भाईदर पश्चिमेचा रस्ता आहे. पण या रस्त्याला कुठलीही रक्कम दिलेली नाही. तरी त्याचा याच्यात समाविष्ट करून घ्यावा.

मोहन पाटील :-

सन्मा. सदस्य. अग्रवालजींनी सांगितले की, आपण पुर्नपृष्ठीकरणामध्ये सदर रस्ता करत नाही आहोत.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

पुर्नपृष्ठीकरणामध्ये म्हणजे आपले म्हणणे काय?

रिटा शाह :-

महापौर मॅडम, मेहेरबानी करून आपण रुलिंग द्यावे. स्थायी समिती अध्यक्षांना रुलिंग द्यायचा अधिकार नाही.

मोहन पाटील :-

तुम्ही कोणाला अधिकार शिकवू नका. आमचे अधिकार आम्हांला माहिती आहेत. सन्मा. सदस्य अग्रवालजी यांनीही बोललेले आहे. तुम्ही दोन सदस्यांमध्ये बोलू नका तुम्हाला अडचण होत असेल तर.

रिटा शाह :-

मी दोन सदस्यांच्या मध्ये बोलत नाही. पण कुठलाही सदस्य बोलला कि आपण उत्तर द्यायला उभे राहता.

मोहन पाटील :-

हो बरोबर आहे. पण आपल्याला काय अडचण. जर आपल्याला अडचण होत असेल तर आपण त्याचा विचार करावा.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

जो सर्वात चांगला रस्ता आहे त्याच्यावर आज सर्वत्र पाणी साचलेले आहे. दुकानाच्या समोर पाणी साचलेले आहे. आणि तुम्ही मिरा रोडचा जर रस्ता घेतला तर त्या रस्त्यावर कुठेही पाणी साचत नाही आहे. त्याला तुम्ही याच्यात घेतलेले आहे. आणि हा रस्ता पहिला घेतला पाहिजे तो तुम्ही घेतलेला नाही आहे.

महेंद्रसिंग चौहाण :-

मा. महापौर महोदया, मैं फिर से एक बार जैसे ओमप्रकाशजी बोल रहे हैं इनके बिच में इतनाही बोलूंगा, इंटरप्शन नहीं है। ये बड़ा रास्ता है हम सब लोगों का। समझिए सब लोग उससे संबंधित है। आप अकेले संबंधित नहीं है। वो रास्ता पंचवर्क के काम में समय समय पर लिया जाता है। और सबसे अच्छा रास्ता जैसे आपने सुंदर उसकी व्याख्या कि उसमें कोई कमी नहीं है। लेकिन बरसात में जगह जगह पानी भर जाने से जो अभी मैं एक महीने से सतत प्रयत्न में था की, किसी तरह उसका पंचवर्क हो जाये। जगह जगह जहाँ खोदा हुआ है बी.एस.ई.एस. है, टेलिफोन है इनकी बदौलत। लेकिन अभी सारा का सारा पंचवर्क का काम जो डिले हुआ या कुछ हुआ उसके कारण से वो है। लेकिन इतना बड़ा रास्ता है। अगर इसमें लेंगे तो पुरा का पुरा बजेट इसमें आ जाता है। वो तीन टुकड़ों में स्टैंडींग कमिटी में अभी पास हुआ है की, भाईदर पोलिस चौकी से रेल्वे स्टेशन तक रिपेअर किया जाये। आयुक्त महोदय दो दिन पहले ही, पेपर में जाहिरात थी कि कुछ धोकादायक बिल्डींगें हैं ये सबजेक्ट यहाँ पर नहीं है। बिना सबजेक्ट के उन्होंने यहाँ बोला। मैं भी बोलना चाहता था मगर सभागृह का समय नष्ट ना हो इसलिए मैं नहीं बोला। लेकिन धोकादायक बिल्डींगें आपकी तरफ से ३८ बिल्डींगें डिक्लेर हो चुकी हैं। धोकादायक का जो प्रोव्हिजन आपने रखा है उसका तात्पर्य ये है की ये धोकादायक बिल्डींगें निकाली जाएगी उसमें एक चंदनावाला बिल्डींग भी है मेरे वॉर्ड का। जिसमें मा. नगरसेविका रहती थी। उसके लोग दो दिन पहले मेरे पास ये पेपर का कर्टींग लेके आए। यशोदिप बिल्डींग। जादातर बिल्डींग हमलोगों के वार्ड की है। हम दोनों नगरसेवक रहे उसके। तो एक बिल्डींग नगरसेविका खुद रहती है। खुदका रुम है। सारे के सारे लोग आये, बोले इसका क्या करना है। शायद मौका पड़ेगा तो मैं पुछुंगा और पुछकर जानकारी लुंगा के ये बिल्डींग गिराने की है तो पर्यायी व्यवस्था कहा पर बनाकर रखी है या इनके लिए बनाने का ऑर्डर दिया जायेगा। ऐसी चार बिल्डींग हम लोगोंके वॉर्ड की है। बरसात शुरू हो गयी बोलना जरुरी है। नहीं बोलेंगे तो भी आप लोग पुछेंगे साहेब क्या हुआ, आप तो बोलके गये। तो ये चंदनवाल बिल्डींग का चार बार से नोटीस जा चुका है। नगरसेविका रहती इसलिए किसीने उसको हाथ नहीं लगाया। मगर अभी वो नहीं रहती है।

रिटा शाह :-

इनकी भूल हो रही है। मैं यशोदिप में नहीं रहती थी। इसलिए मैंने पहले ही क्लियर कर दिया की आपने मुझे क्या जवाब दिया। ये विषय नहीं है। मैंने आपको क्या पुछा की अगर वो रिपेअर कर ली

महेंद्रसिंग चौहाण :-

उसके संदर्भ में मैंने बोला।

रिटा शाह :-

मेरा ऑब्जेक्शन है इसके लिए। बार बार ये बोल रहे हैं कभी यशोदिप बोलते हैं। कभी चंदनदिप बोलते हैं।

मा. महापौर :-

हा विषय यथेच थांबविण्यांत यावा.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मंडम जे मी विचारलेले आहे. तुम्ही मिरा रोड चा रस्ता घेतला २६ लाखामध्ये. हा रस्ता तुम्ही आज बघितला तर पंचवर्क नाही झालेले. साहेब सन्मा. नगरसेवक धनराजजी आणि मी आपणांस चार-पाच वेळा भेटलो आणि या मेन रस्त्याच्या ठिकाणी काही दुकानदारांनी साहेब जो रस्ता आपण रुंदीकरण केला, गटारे बांधली तेथे पाणी साचते. तेथे रोड नाही आहे. खड्डे आहेत. त्याच्या ज्या लाद्या आहेत त्या आजपर्यंत झालेले नाही. आणि आता पृष्ठीकरणामध्ये ते का होऊ शकत नाही तेच मला समजत नाही आहे.

दिपक खांबीत :-

छत्रपती शिवाजी महाराज मार्गाचे दुरुस्तीचे काम सुरु आहे. पण तो रस्ता जर पूर्ण लेयींग करावयाचा असेल तर साहेब त्यासाठी आपणांस जवळ जवळ ८० लाख रुपये भाईदर पोलिस स्टेशन ते स्टेशन पर्यंत लागणार आहे. आणि जे बी. पी. रोडचे काम आहे बारा नंबर ते तेरा नंबर.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

खांबीत साहेब, किती रक्कम बोललात आपण.

दिपक खांबीत :-

८० लाख.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

कुठल्या रस्यासाठी.

दिपक खांबीत :-

भाईदर पोलिस स्टेशन ते रेल्वे स्टेशन पृष्ठीकरणासाठी.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

तुमच्या माहितीसाठी सांगतो, नगरपालिका काळामध्ये तुम्ही ५६ लाखामध्ये पूर्ण रस्ता खडीकरण व डांबरीकरणासाठी आणला होता आणि तो रस्ता झाला नव्हता. माझ्याकडे ते अजूनही पडलेले आहे आणि त्यावेळेचे अध्यक्ष मॉरस रॉड्रीक्स यांनी उद्घाटन केले. तो रस्ता झाला नाही.

दिपक खांबीत :-

१९९७ साली आपण या रस्त्याचे पुर्नपृष्ठीकरण केले होते. ५६ लाख झाले होते हे बरोबर आहे. तेव्हा रस्ता ३५ फुटाचा होता. आज तोच रस्ता कुठे ५०, कुठे ८० फुट झालेला आहे आणि पाच वर्षांमध्ये रेटसुद्धा वाढलेले आहेत.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

बघा साहेब मी आताही सांगतो. आयुक्त साहेब आपण पाहणी करा.

मिलन पाटील :-

साहेब आपली ही महासभा आहे. आपण सिटी इंजिनियर नेमलेले आहेत. सिटी इंजिनियरने याचे उत्तर द्यावे. खांबीत का उत्तर देतो. ही स्टॅडींगची मिटींग नाही. आम्हांला सिटी इंजिनियर कडून जवाब पाहिजे.

शरदचंद्र वैरागडे :-

खांबीत साहेबांनी जे सांगितले आहे त्यास माझी सहमती आहे. आणि जी काही जुनी डीटेल्स आहेत ती मला माहिती नाही. त्यांच्याकडे जे रायटींगमध्ये होते ते त्यांनी वाचून दाखविले आहे आणि नव्याने जर रस्ते केले तर पूर्वीचा जो रस्ता होता तो रुंदीकरण केलेला आहे. आणि पूर्वीच्या दरापेक्षा आता रेट वाढलेले आहेत आणि विन्थ पण वाढलेले आहेत त्यामुळे ८० लाखाचा रोड होतो.

मिलन पाटील :-

नाही पण त्याचे एस्टीमेंट खांबीत ने केलेले आहे का तुम्ही केलेले आहे? तुमचे शिक्षण उंच आहे. तुम्ही व्यवस्थित उत्तर द्या की, एस्टीमेंट तुम्ही केले आहे म्हणून.

शरदचंद्र वैरागडे :-

हो एस्टीमेंट आम्हीच केलेले आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

बघा साहेब मी अजूनही सांगतोय, जर तुम्ही एस्टीमेंट केलेले आहे. हा चुकीचा फिगर सांगता तुम्ही ८० लाख रुपये. पाहीजे तर मी आणेन यामधील तज्ञ आणि तुम्हाला याचे एस्टीमेंट काढून देईन. साहेब तुमच्याकडे बजेट असेल तर घ्या. मी असे म्हणत नाही कि, तुम्ही घेतलेच पाहिजे. हा रस्ता एकदम रहदारीचा रस्ता आहे. चांगला रस्ता आहे. रुंदीकरण झालेला आहे. तर त्याच्यावर तुम्ही विचार करायला पाहिजे असे माझे म्हणणे आहे. इतकी तरतुद तुम्ही केलेली आहे तर त्या रस्त्यावरही तुम्ही तरतुद करायला पाहिजे असे माझे म्हणणे आहे. माझे हे म्हणणे नाही की, तुम्ही केलीच पाहिजे. त्या रस्त्यावर जाऊन तुम्ही पहा त्या रस्त्यावर तुमचे कामगार लागलेले आहेत.

दिनेश नलावडे :-

मा. महापौर मॅडम माझा विषय आलेला आहे सभागृहामध्ये. मॅडम मी आपली फक्त दोन मिनिटे घेतो. आज ह्या ठिकाणी आपण विकास कामाला मंजुरी देतोय. सर्व रस्ते या ठिकाणी आलेले आहेत. मॅडम आपण स्वतः नवघर रोडची पाहणी करा. आज अतिशय दयनिय अवस्था आहे त्या रोडची. तेथे तीन वेळा पाण्याच्या पाईप लाईन टाकलेल्या आहेत. तीन वेळेस टेलिफोनच्या इंजिनियर लोकांनी तो रोड खोदलेला आहे. रस्ता रुंदीकरण झालेले आहे आणि आज त्या ठिकाणी नावाला सुद्धा डांबरीकरण दिसत नाही. पंचवर्कवरती आजपर्यंत दोनतीन वर्षे झाली तो रोड तसाच आलेला आहे. आयुक्त साहेबांना मी विनंती करतोय की, आपण या विकास कामामध्ये इतर रोड जे घेतलेले आहेत त्याप्रमाणे नवघर रोड देखील आपण पूर्णपणे डांबरीकरणासाठी घ्यावा अशी मी आपणांस विनंती करीत आहे.

कैलाशबेन जानी :-

महापौर मॅडमच्या परवानगीने मी बोलतेय. गोम्स स्ट्रीट देना बँक गल्ली १० लाख ५० हजार लिहिलेले आहेत. पहिल्यापासून झालेला आहे. तो रोड दोन दोन वेळा होऊन गेलेला आहे. याचा खुलासा करावा.

(सभागृहात गोंधळ)

कैलाशबेन जानी :-

दुसरे एक महाराणा प्रताप गार्डन त्याच्यामध्ये अकरा लाख दोन हजार पाचशे अशी रक्कम दाखविलेली आहे. ते विकसित गार्डन आहे. त्यामध्ये आपण नक्की काय भर करणार आहोत. सर्व मिरा भाईंदरच्या गार्डनचे इथे लिहिलेले आहे का?

शरदचंद्र वैरागडे :-

महाराण प्रताप येथील साईबाबा गार्डन मध्ये आपण जे ग्रील्स तुटलेले आहेत ते ग्रील्स लावणार आहोत, गेट बनवायचा आहे, रंग लावायचा आहे, खेळणी दुरुस्ती आणि फाऊन्टन लावायचे आहे, ही कामे करायची आहेत.

रिटा शाह :-

साहेब हा प्रभाग क्र. २१ चा मुद्दा आहे आणि आता सिटी इंजिनियरने सांगितले की, याच्यात ग्रील बसवायचे आहेत. मागे याबद्दलचे मी पत्र दिले होते.

कैलाशबेन जानी :-

मॅडम मी उभी आहे. माझं झाल्यानंतर तुम्ही बोला ना. अगोदर मला उत्तर देऊ द्या नंतर तुम्ही बोला.

शरदचंद्र वैरागडे :-

उत्तर दिले.

कैलाशबेन जानी :-

काय उत्तर दिले तुम्ही?

शरदचंद्र वैरागडे :-

ग्रील बसविणे, रंगकाम करणे, खेळणी दुरुस्ती, फाऊन्टन, या सर्वांचा जवळ जवळ दहा लाख खर्च येईल.

कैलासबेन जानी :-

दहा लाख खर्च येईल का? आणि खेळणी कुठली बसविणार आहात?

शरदचंद्र वैरागडे :-

खेळणी दुरुस्त करणार आहोत.

कैलासबेन जानी :-

आणि दुसरं पेणकरपाडा सुकाळ तलाव सुशोभिकरण करणे याच्यामध्ये चौतीस लाख रुपये लिहिलेले आहेत. पण माझ्या माहितीप्रमाणे तुम्ही सर्व्हे करा. नगरपरिषद असतांना सुद्धा हा विषय आलेला आहे आणि माझ्याकडे लेखी स्वरूपामध्ये सुद्धा असेल आणि मी ते येथे हजर करेन. नगरपालिका असतांना सुद्धा सुशोभिकरणाचा हा विषय आलेला होता आणि आताही हाच विषय येथे आलेला आहे. तरी एकच तलाव आपण किती वेळा सुशोभिकरण करणार आहोत.

हरेश गावंड :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलतोय. सुकाळ तलाव पेणकरपाडा हे काम सन्मा. नगरसेविका सांगतात त्याप्रमाणे चालू आहे. सदर बांधकाम, वॉल कॅम्पाऊंड, ग्रील्सचे काम झालेले आहे. मधील गार्डन, खेळणी, फाऊन्टन बसविणे, गाळ काढणे अशी अनेक कामे बाकी आहेत. त्यामुळे आलेला ठराव हा पारित होणे गरजेचे आहे.

कैलाशबेन जानी :-

साहेब हा विषय आता का आला हे मी सांगत नाही आहे. नगरपरिषद असतांना सुद्धा हा विषय आलेला आहे.

हरेश गावंड :-

परंतु ते काम चालू आहे. वॉल कॅम्पाऊंड झालेले आहे. त्याच्यावर ग्रील लावलेले आहेत. परंतु पूर्ण काम झालेले नाही आहे.

कैलाशबेन जानी :-

पण त्यावेळी कामासाठी मंजूरी घेतलेली आहे.

हरेश गावंड :-

पण ती वॉल कॅम्पाऊंडची होती.

शरदचंद्र वैरागडे :-

पूर्वी काम केलेले आहे. परंतु हे काम टप्प्या टप्प्याने चालू आहे.

कैलाशबेन जानी :-

टप्प्याटप्प्याने काय चार वर्षांनी करणार काय?

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

साहेब पूर्वी किती आर्थिक मंजूरी दिलेली होती.

कैलासबेन जानी :-

तो रेकॉर्ड यांच्याकडे नसेल.

दिपक खांबीत :-

साहेब पेणकरपाडा सुकाळ तलाव हा शिवार गार्डनच्या जोडीचा तलाव आहे. मोठा तलाव आहे साहेब तो. आपण त्यामध्ये आतील आणि बाहेरील कंपाऊन्डचे काम पूर्ण केलेले आहे. आता जे काम घेतलेले आहे...

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

खांबीत साहेब आपण किती आर्थिक मंजूरी घेतलेली आहे. जी निविदा मागवून काम सुरु केले त्याची फक्त रक्कम सांगा.

दिपक खांबीत :-

साहेब सुमारे ३० लाखापर्यंत आपण तेथे काम केलेले आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

बघा. जे नगरसेविका बोलतात त्यामध्ये तथ्य आहे. ३० लाख आणि ३४ लाख असे एकूण ६४ लाख. ३० लाखाची तुम्ही मंजूरी घेतलेली आहे. ३४ लाखाची मंजूरी घेत आहात. तर ३० लाखाच्या कामाबाबतची सविस्तर माहिती आम्हांला देण्यांत यावी.

मिलन म्हात्रे :-

या तलावामध्ये कंपाऊन्ड वॉलची जी रक्कम सांगितली ती संपूर्ण कंपाऊन्ड वॉल कोसळलेली होती. त्याचे निकृष्ट बांधकाम तेथे एखादा अपघात झाला असता त्याची मी लेखी तक्रार फोटोसहित प्रशासनाला दिली होती. त्याच्यावर कार्यवाही करण्याकरीता सांगिलेले होते. नविन बांधलेली भिंत याचा जो डायग्राम आहे दिड फुटाची भिंत जवळ जवळ १२ फुट उंच बांधली गेली. त्याच्यात मातीचा भराव झाला. नंतर ती कोसळली. आणि ती भिंत जेथे कोसळलेली आहे तेथे धोबीघाट आहे. महिला तेथे धुणीभांडी करतात, कपडे धुवायला तेथे बसतात. आणि त्या ठिकाणी हि भिंत कोसळलेली होती. आणि हे मी फोटोसकट प्रशासनास कळविलेले आहे. आणि त्याबाबतीत मला एका ओळीचे सुद्धा पत्र दिले गेलेले नाही. आपण कार्यवाही कुठली केलेली आहे.

हरेश गावंड :-

महापौर साहेब, महापालिकेतर्फे त्याचे बांधकाम करण्यांत आलेले आहे.

मिलन म्हात्रे :-

त्याच्या अगोदर कोसळलेली आहे ती भिंत. त्यावेळेस आपण नगरसेवक नव्हतात.

हरेश गावंड :-

हो. बरोबर आहे. पण आता बांधकाम झालेले आहे.

मिलन म्हात्रे :-

त्या भिंतीचे बांधकाम निकृष्ट दर्जाचे झाले. आपल्या महापालिकेचे पैसे फुकट गेले त्याबद्दल प्रशासनाचे म्हणणे काय आहे?

दिपक खांबीत :-

सदरची भिंत ठेकेदाराकडून दुरुस्त करण्यांत आलेली आहे.

प्रकाश दुबोले :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलतोय. विकास कामामध्ये बरीचशी कामे घेतलेली आहेत. सर्व गार्डन सुशोभिकरण करण्यासाठी घेतलेले आहेत तसेच आमच्या येथील व्यंकटेश्वर नगर येथे एक छोटे गार्डन आहे. ते गार्डन सुद्धा सुशोभिकरण करणे गरजेचे आहे अशी मी सभागृहाला आणि महापौरांना विनंती करतो. त्याचीसुद्धा तरतुद याच्यात होऊन ते गार्डन सुशोभिकरण झाले पाहिजे.

रिटा शाह :-

महापौर मॅडम, मघाशी कैलासबेन जानी यांनी जो प्रभाग क्र. २१ मधिल मुद्दा उचलला. मागच्या वर्षी जेव्हा नगरपालिका होती तेव्हा प्रफुल्ल पाटील हे नगराध्यक्ष होते तेव्हाही मी एक पत्र टाकले होते. त्याच्यामध्ये ३०-३० हजारांची सात आठ टेंडर काढले होते. तेव्हा मागच्या वर्षात अडीच लाखाचे टेंडर होते. त्याच्यामध्ये गेट बसविणे, जाळी दुरुस्त करणे, खेळणी दुरुस्त करणे. मी त्या प्रभागामध्येच राहते. त्या वॉर्डची मी नगरसेविका आहे. तेथे आपण स्वतः येऊन पाहणी करा कुठली खेळणी खराब आहेत. आताच नवीन खेळणी बसवून घेतलेली आहेत. तर आपण तेथे नवीन खेळणी आणखी घेणार आहात कि, दुरुस्त करणार आहात. नवीन गेट बसवणार कि दुरुस्त करणार. मला वाटत नाही कि, तेथे अकरा लाख खर्च होणार आहे. यावर माझे ऑब्जेक्शन आहे. आणि आपण जे काम करणार आहोत त्यामध्ये आपण प्रभागातील नगरसेवकांना विश्वासात घेत नाही. आणि सांगत नाही कुठल्या प्रकारे काम करणार. कारण लाद्या बसविणे, गेट बसविणे सर्व मागच्या वर्षी झालेले आहे मग आता आपण नवीन काय करणार.

महेंद्रसिंग चौहाण :-

मा. महापौर महोदया, मेरे पत्र देने के अनुसार पिछले दो-तीन साल से सिर्फ उसमें खिलौने लगाए गये हैं। जमिन का निचला हिस्सा इतना खराब है उसमें चारों तरफ से लोग घुस जाते हैं। कहीं भी जाली नहीं है। वो नगरसेविका है मगर गार्डन जब से बना है तबसे मेरे हाथ का स्टे लिया हुआ गार्डन है। पंधरह साल से मैं उस गार्डन की देखभाल करता हूँ। मा. नगरसेविका जिस तरह से बोल रही है उनको शायद पता नहीं है, सारे दिन बच्चे उसमें क्रिकेट खेलते रहते हैं। कोई खिलौनों का उपयोग नहीं होता। खिलौने कहा से लाये कहा लगा दिये गये। क्रिकेट खेलते हैं, वॉचमेन को वहाँ रहने नहीं देते। चारों तरफ से जालिया नहीं हैं।

रिटा शाह :-

ये दोषारोपन का भाग है। ये गलत बात कर रहे हैं। नगरसेविका ये नहीं करती वो नहीं करती, पंधरा साल से वही काम कर रहे हैं। जेसल पार्क का मुद्दा उठाया तो वो उठ गये बिच में।

महेंद्रसिंग चौहाण :-

जिस दिन से गार्डन बना है, तबसे मैं उस वार्ड का संबंधित नगरसेवक हूँ। सारे गार्डन का रखरखाव मेरे देखभाल में होता है। उसके बावजूद भी अभी जो इस्टीमेट लिया गया है चारों तरफ जाली निचे पैडल शिट डालके उसको सुंदर करने का। हम काम नहीं करेंगे कॉन्ट्रैक्टर काम करेगा, इस तरह की बात उठाने का मतलब क्या है।

रिटा शाह :-

मैंने तकलिफ पैदा करनेवाली बात नहीं की है। ये गलत भाषा वापर रहे हैं। हर नगरसेवक को बोलने का अधिकार है।

महेंद्रसिंग चौहाण :-

मैं सिर्फ महापौर मॅडम को बोल रहा हूँ। मुझे कुछ दिखाई नहीं देता आप क्या है क्या नहीं है।

रिटा शाह :-

आपको दिखाई नहीं देता तो डबल चष्मा डाल दो।

महेंद्रसिंग चौहाण :-

मैं महापौर मॅडम से परमिशन लेकर बोल रहा हूँ। ये जो इस्टीमेट लगा कर दिया है मेरे कहने के अनुसार दो गार्डन का सुशोभिकरण करने के लिए बना है। उसमें कहीं चूँक नहीं है। अन्य नगरसेविका जानीबेन ने बोला उनकी बात सही है। वो मेरे कारण मैंने इस्टीमेट बनवाया। मैंने इस्टीमेट लिया। और ये काम वहाँपर होगा।

रिटा शाह :-

यहाँ पर नगरसेवक इस्टीमेट निकालते हैं

ध्रुवकिशोर पाटील :-

मा. महापौर मॅडम

रिटा शाह :-

मैं खड़ी हूँ। मैं बैठनेवाली नहीं हूँ।

ध्रुवकिशोर पाटील :-

मा. महापौर मॅडम मी सुद्धा या वॉर्डचा नगरसेवक आहे. महाराणा उद्यान व साईबाबा उद्यान विकसित करणेबाबत हा जो विषय आहे तो मीच उपस्थित केला होता. आणि मॅडमना त्या त्यावेळी सांगितलेले होते हा प्लॅन असा बनविलेला आहे. गार्डन आपल्याला डेव्हलप करायचे आहे.

रिटा शाह :-

त्यावेळेस मला वेगळेच सांगितलेले होते म्हणून मी मुद्दामहून बोलते.

ध्रुवकिशोर पाटील :-

महाराणा प्रताप उद्यान व साईबाबा उद्यान हे दोन्ही एकत्र केलेले आहेत. जो प्लॅन आपण बनवला होता तो फक्त साईबाबा उद्यानाचा होता. महाराणा उद्यानाबाबत चव्हाण साहेबांनी सजेशन दिले होते या सर्व सजेशनचा उल्लेख करुन अकरा लाखाचे इस्टीमेट बनविले आहे. हे फक्त इस्टीमेट आहे. याला फक्त आपण प्रशासकीय मंजूरी देत आहोत. आपण खर्च करीत नाही आहोत. याच्यामध्ये काय काय सिच्युएशन असणार आहेत.

रिटा शाह :-

सभागृह नेते बोलले ते बरोबर आहे. ते व्यवस्थितपणे बोलतात. त्यांचे ऐकायला सुद्धा मी तयार आहे. ते नेहमी मध्ये उठतात. आता तुम्हांला मी सांगते, त्या गार्डनच्या किल्यासुद्धा यांच्याकडे असतात.

महेंद्रसिंग चौहाण :-

बहोत पहले से चाबीया मेरे पास है। रिना मेहता नगरसेविका थी तभी भी चाबीया मेरे पास थी। अभी भी चाबीया मेरे जेब मे है। इस तरह का आरोप लगाना अच्छा नहीं है। महापौर मॅडम मैं आपसे परवानगी लेता हूँ। मैंने जो विकास के काम का लिख के दिया है मेरा लेटर है।

रिटा शाह :-

साहब मैंने कोई ऑब्जेक्शन नहीं लिया है। वो काम के लिए मुझे सभागृह नेता जी ने बुलाया था। हमारी बातचीत भी हुई। मैंने उनको बोला था, मेरा कोई ऑब्जेक्शन नहीं। आप जो कर रहे हैं ठिक कर रहे हैं। मैंने यहा मुद्दा यह उठाया था की, जाली की बात हमारी नहीं हुई थी। हमारी वहा बात ये हुई थी, ये जो गार्डन है उसको फिरसे नया नुतनीकरण बनाने की। उसको राऊंड के अंदर शेपिंग करेंगे, उसमें बँचेस डालेंगे, फाऊन्टन बिठायेंगे, ऐसी कुछ बातें हुई थी। उसके अंदर वापस खिलौनों की दुरुस्ती, जाली दुरुस्ती, गेट दुरुस्ती इसकी बात हमारी नहीं हुई थी। ये मैंने इसिलिए पुछा था की, गये साल इन चिजों का इस्टिमेशन हुआ था। आप पिछले साल का रेकॉर्ड निकाल कर देखीए। और उसकी इन्क्वायरी करके आप बताइये। मैंने ये कभी नहीं बोला। ये जिस भाषा में बात कर रहे हैं ये गलत है। मैंने आज तक सहन किय है अभी सहन नहीं करुंगी। महापौर मॅडम आप उनको भाषा सुधारने के लिए बोलिये।

रतन पाटील :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतोय. भाईदर पूर्व बी. पी. रोड खडीकरण दुरुस्तीचे पुर्नपृष्ठीकरण संदर्भात जे टेंडर निघालेला आहे त्यांना मंजूरी मिळालेली आहे. या अनुषंगाने बाळाराम पाटील रोडवर चार प्रभाग जोडले जातात. आणि या चार प्रभागांना जोडलेला हा बाळाराम पाटील रोड आहे. आणि याच्यासाठी फक्त आपण २६ लाख ३३ हजार अशी नियोजित रक्कम त्याला मंजूर केलेली आहे. माझी मा. महापौरांना नम्र विनंती आहे की, प्रभाग क्र. २२ मध्ये अंतर्गत जे काही रस्ते आहेत एम.टी.एन.एल., बी.एस.ई.एस. व आपल्या पाईप लाईनचे केलेले खोदकाम तसेच आहे. त्या रस्त्यांचा सुद्धा पंचवर्कसाठी पुर्नविचार करावा व खर्चामध्ये त्याची तजवीज करावी अशी मी मा. महापौरांना विनंती करतो.

तुळशीदास म्हात्रे :-

मा. महापौर मॅडम, या ठिकाणी प्रशासकिय मंजूरी देतांना घोडबंदर येथील कापडिया कंपाऊन्डचा जो विषय आलेला आहे त्याच्यासाठी २३ लाख ३७ हजार १५४ रुपये खर्च येणार आहे. हा जो विषय आहे हा विषय स्वतः कापडीया यांनी तो डोंगर खोदलेला आहे. तेथे महानगरपालिका कशासाठी खर्च करते. प्रायव्हेट माणसांनी माती खोदल्यानंतर आणि रस्ता कोसळला गेला तेथे एस.टी. बंद झाली आणि त्यासाठी महानगरपालिका खर्च करते. त्याच्यावर शासकिय कारवाई सुद्धा कलेक्टरने केली नाही. याच्या संदर्भात आपण विचार केला का? आज आपण इतका खर्च करतोय.

मा. आयुक्त :-

या रस्त्याची पाहणी मी स्वतः केलेली आहे. आणि माझ्या स्वतःच्या असे लक्षात आले की, हा अतिशय धोकादायक रस्ता आहे. याच्यामुळे मोठा अपघात घडण्याची भीती आहे. आपणही तो रस्ता पाहिला असेल तर आपल्यालाही ते जाणवेल. त्यामुळे नागरिकांच्या जीवीताची आपण काळजी घेऊन हा रस्ता करणे आपण महत्वाचे समजलो असल्यामुळे हा रस्ता या ठिकाणी घेतलेला आहे. आणि ज्याने तिथली माती काढली तो रस्ता नसतांना किंवा असतांना त्याच्यावरती काय कार्यवाही करायची हा एक कायद्याच्या दृष्टीने वेगळा विषय असू शकेल. पण आजच्या परिस्थितीमध्ये त्या ठिकाणी एखादा अपघात झाला आणि तेथे जर काही जीवीतहानी झाली तर ती अतिशय नुकसानीची ठरू शकते. या दृष्टीने मला या रस्त्याची आवश्यकता वाटली. आणि हा रस्ता घेण्याचे आम्ही ठरविले तेव्हा स्थायी समितीचे अध्यक्ष सुद्धा होते. इतरही काही मंडळी बरोबर होती. हा रस्ता घेणेबाबत दुमत होऊ नये अशी अपेक्षा आहे. जी चौकशी आपण म्हणताय त्या चौकशीचे काय झाले हे आम्ही तपासणी करुन आपणांस सांगू. परंतु हा रस्ता अत्यंत आवश्यक असा रस्ता आहे.

तुळशीदास म्हात्रे :-

मला याची पूर्ण कल्पना आहे. पण त्या ठिकाणी माती खोदत असतांना जे काही माणेस सुद्धा मेली गेली.

चंद्रकांत वैती :-

चौदा माणसे मेली होती.

तुळशीदास म्हात्रे :-

त्या ठिकाणी आता भाईदर ठाणा बस सुद्धा बंद आहे. मी सर्व परिस्थितीची पाहणी केली आहे. तरीसुद्धा आपण त्या माणासाकडून पैसे का वसूल करू शकत नाही. खरे म्हणजे त्याच्याकडून आपण पैसे वसूल करायला पाहिजे. त्यांनीच आपणांला हा भुर्दंड दिलेला आहे. एखादा माणूस नुकसान करेल आणि आपण त्याची भरपाई करायची का? खर्च करू नये अशातला भाग नाही आहे. अत्यंत आवश्यक गोष्ट आहे ती. पण तरीसुद्धा त्याच्यावर कलेक्टरकडून काहीतरी कारवाई मागे झाली होती. त्याचा जर आपण पाठपुरावा करून शहानिशा केली तर बरे होईल.

मोहन पाटील :-

सन्मा. सदस्य तुळशीदास म्हात्रे यांनी हा प्रश्न मांडलेला आहे. कमिशनर साहेबांनी काही नगरसेवक तेथे आले होते. सन्मा. गटनेते चंद्रकांत वैती साहेबांशी सुद्धा या विषयावर चर्चा झाली होती. प्रश्न तेवीस लाखाचा नाही आहे. कारण सध्या त्या परिस्थितीमध्ये बस, टॅम्पो किंवा कोणती गाडी त्या ठिकाणी कोसळेल काहीच सांगता येत नाही. अतिशय धोकादायक तो रस्ता झालेला आहे. परंतु सन्मा. सदस्य तुळशीदास म्हात्रे यांनी जो मुद्दा उपस्थित केलेला आहे की, त्या ठिकाणी १४ लोक मेलेले आहेत आणि त्याच्या विषयी आपल्या प्रशासनाने कोणती काळजी घेतली होती. कोणती कारवाई केली होती. आणि ते प्रकरण कुठे आहे अशी माहिती आपण सभागृहाला द्यावी. परंतु तो रस्ता होणे अत्यंत जरूरी आहे. रस्त्यासाठी त्या नागरिकांना वेठीस आणू नये आणि त्या ठिकाणी याच्या पूर्वीही गटनेते चंद्रकांत वैती तेथे राहत होते त्यांनाही सर्व परिस्थिती माहिती आहे. तेथील स्थानिक नगरसेवकांना सुद्धा सर्व परिस्थिती माहिती आहे. कृपया आपण त्या रस्त्याच्या बाबतीत जो निर्णय घेतलेला आहे तो अतिशय योग्य निर्णय आहे. परंतु ज्या सदस्यांनी हा प्रश्न उपस्थित केला की, त्या कापडीयाने तेथे माती काढून धंदा केला. लोकांना वेठीस आणलेले आहे. चौदा लोक मेली. कृपया त्याच्यावर काही कार्यवाही करता येईल. जे काही प्रकरण असेल ते आपण निकाली काढावे.

जयंत पाटील :-

सन २००३ प्रशासकीय मंजूरीसाठी येथे विषय आलेला आहे. बऱ्याच वेळेला आपण प्रशासकीय व आर्थिक मंजूरी देत असतो. परंतु त्या कामाचा फॉलो होतो का? आतापर्यंत आपण करोडो रुपयांच्या कामांना मंजूरी दिलेली आहे. माझ्या प्रभागामध्ये काही कामे चालू आहेत. नवघर गांव तलाव तीन-साडेतीन वर्षांपासून, निवडणूक झाल्यानंतर नगरपालिकेला मी पत्र पाठवून माहिती विचारली. सहा महिन्यांचा कालावधी त्या कॉन्ट्रॅक्टरला दिलेला आहे. आज तीन वर्षे होऊनसुद्धा ते काम अर्धवट अवस्थेत आहे. कामाची अमाऊंट जवळ जवळ पन्नास लाखापर्यंत आहे. दोन टप्प्यामध्ये चोवीस चोवीस लाखाची आहे. ठेकेदाराचे नांव आहे, राहूल स्टोन पे. स्टोन पे हे नांव जरा विचित्रच वाटत आहे. कामाची अंदाजीत रक्कम आहे चोवीस लाख सदुसष्ट हजार. दुसरे आहे चेन्ना रेड्डी चोवीस लाख एकाहत्तर हजार. ठेकेदाराला अदा केलेली रक्कम चौदा लाख. इथे अदा केलेली रक्कम आठ लाख. या पत्राचे उत्तर मला दि. १०/१०/२००२ रोजी आलेले आहे. कामाची मुदत सहा महिन्यांची होती. हे पत्र मी जेव्हा नगरपालिकेत पाठविले तेव्हा मला वाटते एक ते दिड वर्षे काम चालू होते आणि अशा प्रकारचे ठेकेदार. आम्ही मंजूरी देत असतो. त्याच्यानंतर काय फॉलो होते हे माहिती नाही. आमचे हे अधिकारी वर्ग इंजिनियर त्या गोष्टीकडे लक्ष देतात कि, नाही कि आणखीन काही सहभाग असतो त्यांचा तेही आम्हांला कळत नाही. दुसरे मी एक उदाहरण देईन. माझ्या प्रभागात जे नवघरचे स्मशान आहे. लोकांना पत्रव्यवहार करतांना अतिशय अडचणीचे होते. तरी त्या स्मशानाचे नामकरण व्हावे. स्टॅंडींगमध्ये जी नामकरणाची नांवे आलेली आहेत मी त्या संबंधित पत्र पाठविले. मला बांधकाम विभागाकडून त्या पत्राचे उत्तर आले की, त्याचे नांव त्याचे बोर्ड तयार झालेले आहेत. त्या पत्राला आता सहा महिने झाले आहेत. अजूनपर्यंत बोर्ड तयार होत असतील. तरी अशा तऱ्हेच्या ठेकेदारांना आपण काळ्या यादीत टाकावे. सर्वांच्या माहितीसाठी आणखीन एक विषय सांगतो दि. १९/१२/२००२ रोजी आपण दैनंदिनीसाठी या सभागृहाने मंजूरी दिली होती. आणि दैनंदिनीमध्ये प्रत्येकाने आपआपले मत प्रदर्शित केले की, अशा तऱ्हेची दैनंदिनी व्हावी. दैनंदिनी होती २००३-२००४. ती दैनंदिनी आजपर्यंत आलेली नाही. आज या सभागृहाचा अनुभव आहे. आपण या सभागृहामध्ये आहात. आणि हॅरल बोर्जीस यांनी तो ठराव मांडला होता आणि आसिफ शेख यांनी अनुमोदन दिले होते. काय झाले त्या दैनंदिनीचे. हे वर्ष संपल्यावर २००३ ची दैनंदिनी मिळेल. म्हणजे आम्ही एका गोष्टीला मान्यता देतो आणि त्या गोष्टीचा कुठेच फॉलो होत नाही. नवघर तलावाबाबत काय होणार आहे. त्याची या सभागृहात मला माहिती द्यावी आणि त्या ठेकेदाराचा काय निर्णय घेणार आहोत. दि. ७/१०/२००२ रोजी मी नवघर तलावासंबंधी पत्र पाठविलेले आहे आणि त्याचे उत्तर मला १०/१०/२००२ रोजी आलेले आहे. नाहीतर आम्हांला रोकडे पैसेच द्या आम्हीच दैनंदिनी घेऊन येऊ. काय चालले काय आहे. २००२ साली तलावासंबंधी पत्र पाठविले. त्याच्या अगोदर एक वर्ष नंतर सहा महिने गेले. मला हे कळत नाही की, १३० करोडचे बजेट असलेली ही महानगरपालिका येथे डिप्लोमा होल्डर इंजिनियर आपण ठेवलेले आहेत. दुःखाची गोष्ट आहे की, जे उंटावरून शेळ्या हाकतात. जे पालिकेच्या कॅबीनमध्ये बसतात

आणि शहरामध्ये कामे चालू आहेत. काय काम चालू आहेत सर्व ढोंग चालू आहेत शहरामध्ये. कुठल्याही प्रकारचे निरीक्षण या लोकांचे नाही आहे. ज्या ज्या वेळेस आम्ही यांना भेटायला यावं त्या त्या वेळेस ठेकेदारांचा गराडा यांच्या भोवती असतो. दुःखाची गोष्ट आहे मॅडम ही. ह्या तलावासंबंधी आपला निर्णय काय आहे तो सांगा मला. आणि या ठेकेदारासंबंधी आपण काय करणार आहात.

दिपक खांबीत :-

सदर ठेकेदार राहूल टोनपे याला आपण एकूण तीन नोटीसा दिलेल्या आहेत. शेवटची अंतिम नोटीस सुद्धा त्यांना दिलेली आहे. तरी सुद्धा त्यांनी काम केलेले नाही. त्याला आपण ब्लॅक लिस्टमध्ये टाकण्याकरिता स्थायी समितीसमोर विषय घेणार आहोत.

जयंत पाटील :-

अहो तुम्ही टोनपेला ब्लॅक लिस्टमध्ये टाकणार आहात. अशा तऱ्हेचे शंभर कॉन्ट्रॅक्टर या पालिकेमध्ये आहेत की, ज्यांचे कुठलेही रजिस्ट्रेशन नाही. रजिस्ट्रेशन एकाच्या नावाचे व काम करणारे दुसरे की ज्यांनी स्वतःचे घर बांधलेले नाही. रस्त्याची मोठमोठी कामे करतात. अशा तऱ्हेचा आपला कारभार चालणार आहे का? आपण खऱ्या कॉन्ट्रॅक्टरला कामे देणार आहोत की, डुप्लीकेट कॉन्ट्रॅक्टरला कामे देणार आहोत. या शहरामध्ये कोण कामे करतोय. किती खरे कॉन्ट्रॅक्टर आहेत. हा टोनपे काम करतो का तेथे? कि, टोनपेच्या नावाखाली दुसऱ्या कोणी काम घेतलेले आहे की, चेन्ना रेड्डीच्या नावाखाली दुसऱ्या कोणी काम घेतलेले आहे. पैसे कोणाला अदा करत आहोत. काय चालले आहे.

दिपक खांबीत :-

साहेब रजिस्ट्रेशन आहेत त्यांना आम्ही कामे दिलेली आहेत.

जयंत पाटील :-

अहो इंजिनियर साहेब, सगळं तुम्हाला माहिती आहे. खरा कॉन्ट्रॅक्टर कोण, डुप्लीकेट कोण, कोण येतोय, कोण जातोय हे सर्व आपल्याला माहिती आहे. परंतु जनतेच्या घामाच्या पैशाने आपण ही कामे करीत आहोत ही गोष्ट तुम्ही विसरू नका. आज आमच्या फ्लॅट धारकांनी तुमचा टॅक्स थांबविला कि तुम्ही त्यांच्या घराला टाळी लावता, जप्ती आणता. मग ही कोणावर जप्ती आणायची. तुमच्या घरावर आणायची का?

दिपक खांबीत :-

साहेब ब्लॅक लिस्टचा आपण विषय देतोय.

जयंत पाटील :-

ब्लॅक लिस्ट हा त्याच्यावरचा पर्याय नाही आहे. आम्ही विषय आणल्यानंतर तुम्ही ब्लॅक लिस्ट म्हणता.

मा. आयुक्त :-

जी जी अशी कामे असतील कि, जी दिलेल्या मुदतीमध्ये ठेकेदाराने कामे केलेली नसतील. मी शहर अभियंताला आदेश देतो त्यांनी त्याची लिस्ट तयार करावी आणि दिलेल्या मुदतीत काम न करणाऱ्या ठेकेदारांना काळ्या यादीत पाठविण्याचा प्रस्ताव ताबडतोब तुम्ही तयार करावा.

प्रभात पाटील :-

साहेब छोटीसी सुचना आहे पण मला वाटते ती चांगली आहे. जे ठेकेदार येतात यांच्या भोवती गराडा घालण्यासाठी त्यांना एक दिवस द्यावा. त्या दिवशी नगरसेवक येणारच नाहीत. हा दिवस त्यांनी त्यांच्यासाठी मुखरं करवा.

नरेंद्र मेहता :-

साहेब एक दुसरें असे ठरले होते. मला कालच एक ठेकेदार भेटला मी त्याला विचारले, आता नगरपालिकेत कुठे काम चालू आहे. तो अगोदर रोडचे जांबरीकरण करायचा आता तो मिरा रोडची गटारे साफ करीत आहे. म्हणजे या टाईपचे ठेकेदार आपल्याकडे आहेत. त्याला कुठले तरी एकच काम द्या. तोच गटारे साफ करतोय, तोच खुर्ची सप्लाय करतो, तोच रोडचे बांधकाम करतोय. मग तो आपल्याला क्वालीटी काय देणार. आता बी. पी. रोडचे फुटपाथ आपण चार महिन्यांपूर्वी बांधलेले आहेत. त्या फुटपाथची हालत बघा. सगळी चेकर्स लादी बाहेर निघालेली आहेत. आणि गटार कोसळले गेले आहे. म्हणजे आपण जे काम देतो ते एज्युकेटेड जो असेल त्यालाच काम द्याव. आणि दुसरे साहेब होते. ज्या धोकादायक इमारती आपण पाडणार आहोत. त्यांना आपण नोटीस देखील बजावलेल्या आहेत. तर खरं म्हणजे त्यांनी ती इमारत स्वतः पाडून घ्यायची. ते नाही पाडणार तर आपण पाडणार आहोत. बरोबर साहेब? तर माझं एक असे सजेशन होते आपण पाडून पंचवीस लाख खर्च करण्यापेक्षा आपण कुठल्यातरी प्रायव्हेट ठेकेदाराला दिले तर तो उलट महानगरपालिकेला रॅबीट वर्गरेचे पंचवीस लाख देईल. दुसरं म्हणजे साहेब आपल्या महानगरपालिकेची दुसरी जनरल मिटींग होती. तेथे आपण स्मशानभूमीसाठी खर्च दाखविलेला आहे २७ लाख रुपये. त्यावेळी दोन संस्थांनी तेथे

अर्ज दिलेले होते की, आम्हांला द्या चांगले सुशोभिकरण करुन व्यवस्थित अगदी प्लॅनिंगने बांधून देतो तरी ते तुम्ही आम्हांला द्यावे. त्यावेळी असे ठरले होते की, आपण ते पुढच्या मिटींगमध्ये पुन्हा आणू. पण ते पुढच्या मिटींगमध्ये आलेच नाही. उलट आपण इथे २७ लाखाचा खर्च आणलेला आहे. परत माझे एक म्हणणे आहे.

मोहन पाटील :-

सर्व स्मशानासाठी आपण ती प्रोव्हीजन ठेवलेली आहे.

नरेंद्र मेहता :-

नाही तसे नाही. आपल्याकडे खर्च करुन देणाऱ्या संस्था आहेत त्यांना द्यायला काय हरकत आहे.

मा. आयुक्त :-

धोरणच आहे.

नरेंद्र मेहता :-

पण साहेब त्या लोकांनी अर्ज केले होते. त्यावेळी सांगितले होते की, पुढच्या मिटींगमध्ये आम्ही आणू पण ते पुढच्या मिटींगमध्ये आलेच नाही. तर ते आपण त्यांना रिकॉल कसे करणार? तरी हे एक आणि धोकादायक इमारतींची आपण नोंद करुन घ्यावी.

रोहित सुवर्णा :-

महापौर मॅडम मला या ठिकाणी काही खुलासा पाहिजे आहे. पान नंबर ३३ वर सिरियल नंबर १४ या ठिकाणी हेडलाईनमध्ये आपण लिहिलेले आहे की, नवीन गटारे. तरतुद केली आपण २७५ लाख रुपयांची आणि त्यापैकी काम चालू आहे २५४ आणि बाकी आहे २१ लक्ष. पान नंबर ३४ वर सिरियल नंबर ४ वर टॉपला भाईदर (प.) भागात ज्या ठिकाणी मी राहतो त्या भाईदर (प.) भागात विनायक मंदिर ते राधा सदन ऑलरेडी त्या ठिकाणी गटारे आहेत. पण या ठिकाणी आपण लिहिलेले नाही आहे की, गटारे आपण नवीन बांधणार आहोत कि, दुरुस्त करणार आहोत. याबादल कुठेही खुलासा नाही आहे. ऑलरेडी आपल्याकडे २१ लाख शिल्लक आहेत आणि मग परत आपण सुमारे ११ लाख रुपयांची प्रशासकिय मंजूरी मागत आहात. हे मला कळत नाही. दुसरं सिरियल नंबर ११ मध्ये आपण बघा. भाईदर (प.) चा वार्ड विकसित करण्यासाठी सुमारे एक कोटी साडेचार लाख रुपये आपण तरतुद केलेली आहे आणि आमच्या कडून प्रशासकिय मंजूरी मागवता. मग तेच आपण पान नंबर ३३ वर सिरियल नंबर १९ वर भाईदर पूर्व व पश्चिम परत शंभर लक्ष रुपये म्हणजे या ठिकाणी भाईदर पूर्वेला चौपाटी विकसितचे काम होणार नाही का? कि तो टाईपरायटींगची मिस्टेक आहे हे मला समजत नाही, सिरियल क्रमांक ११ मध्ये. आपण तरतुद केलेली आणि शंभर लक्ष रुपये लिहिले. एक कोटी रुपयांची मागणी केलेली आहे. आपण भाईदर पूर्व आणि पश्चिम चौपाटी असे तरतुद नसतांना का लिहिले?

शानू गोहिल :-

महापौर मॅडम के अनुमती से बोलना चाहूंगी । भाईदर पूर्व चौपाटी उस पर अभी तक गॅमन इंडिया का काम चालू है ये शायद आपको मालूम ही है । उन्होने जो एक करोड का बजेट अभी दिया है वहा पर क्या डेव्हलपमेंटस होंगे उस के बारे मे मुझे जानकारी चाहिए ।

दिपक खांबीत :-

बजेटमध्ये भाईदर पूर्व आणि पश्चिम दोन्ही आहेत.

शानू गोहिल :-

हा मगर बताइये वहा पर आप क्या डेव्हलप करेंग? वो आपके ताबे मेहै क्या?

दिपक खांबीत :-

नही है । इसिलिए काम नही लिया ।

रोहित सुवर्णा :-

महाराणा प्रताप उद्यान बाबत तिकडचे स्थानिक नगरसेवक बोलले की, चावी त्यांच्याकडे असते. हे चुकीचे आहे. हे महाराणा प्रताप उद्यान महानगरपालिकेचे उद्यान आहे आणि चावी नगरसेवकाच्या खिशात राहते. ते स्वतः बोलतात तसे.

महेंद्रसिंग चौहाण :-

महापौर जी पचास बार बोला चाबी मेरे पास नहीं है । कितना गलत आरोप है । जो आदमी गार्डन का, शहर के पर्यावरण का ध्यान रखता है, उसकी जेब मे चाबी है, उसके दिमाख मे चाबी है । ये बोलने का तरीका गलत है ।

रोहित सुवर्णा :-

आपके पास चाबी है क्या?

महेंद्रसिंग चौहाण :-

ये कैसे पढेलिखे है, हायकोर्ट का काम देखते है ।

रोहित सुवर्णा :-

सभागृह मे आपने कहा, रिना मेहता के जमाने से चाबी मेरे पास है ।

महेंद्रसिंग चौहाण :-

हा कहा तो फिर आईये और मेरे जेब मे से चाबी निकालिए । अरे कुछ तरीका है बोलने का ।

शानू गोहिल :-

अभी अभी आपने ही बोला की, आपके जेब मे चाबी है ।

महेंद्रसिंग चौहाण :-

गलत बोला था । चाबी क्यों होगी मेरे पास ।

शानू गोहिल :-

आप बोलते समय सोचके बोलिए ।

ज्युडी डिसोजा :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलतेय. एकोणतीसावा विषय मनपा मुख्य कार्यालयामागील चर्च रोड डांबरीकरण करणे. या रस्त्याबाबत आम्ही तीन्ही नगरसेवकांनी प्रस्ताव दिला होता आणि वारंवार त्याचा आम्ही पाठपुरावा केला. तरी हा रस्ता अत्यावश्यक रस्ता आहे. पाच हजार मुले नाझरेथ शाळेमध्ये शिकत आहेत आणि ती मुले त्या घाण पाण्यातून शाळेत जातात अशा तक्रारी नेहमी आम्हांला टिचरकडून येतात. तरी आता पावसाळा सुरु झाल्याने डांबरीकरण होणे शक्य नाही. तरी याच्यामध्ये फरक करून हे डांबरीकरण रद्द करून सी.सी. रोड करावा तसेच दोन्ही बाजूंनी भिंत असल्यामुळे तेथे पाणी जाण्यासाठी गटार नाही आहे. तरी याच्यामध्ये एक अॅडीशन गटाराची सुद्धा सोय होण आणि याच्यामध्ये रक्कम वाढ करणे इतकी माझी विनंती आहे.

धनराज अग्रवाल :-

आता जे माझे मित्र रोहित सुवर्णाने सांगितले भाईदर पश्चिम भागात विनायक मंदिर ते राधा सदन पर्यंत गटार बांधलेला आहे. सहा सात वर्षापूर्वी दगडाचा गटार बांधला होता. ते पूर्ण दगड आता आतमध्ये पडले आहेत. त्यामुळे पाणी गटारातून जात नाही. आमचे बहुतेक नगरसेवक त्या प्रभागात राहतात. पण फिरत नाहीत. राहत पण तेथे नाही मुंबईला जातात आणि येथे सांगतात आम्ही त्या प्रभागाचे नगरसेवक आहोत. त्या प्रभागात मला वाटते ते फिरत नाहीत. तेथे पूर्ण जनतेची मागणी होती आणि इंजिनियरने सर्व्हे केलेला आहे. बावस्कर साहेबांनी सर्व्हे केलेला आहे आणि ती आवश्यक बाब होती म्हणून गटाराचे काम घेतलेले आहे. या गटाराचे, माझ्या मनाप्रमाणे एस्टिमेट कमी केलेले आहे. दहा लाख त्र्याऐशी हजार नऊशे बहात्तर या रक्कमेत गटार होणार नाही. मी तर अशी मागणी करतो की, एस्टिमेट वाढविले पाहिजे. पुर्ण गटार त्या एस्टिमेटमध्ये होणार नाही आहे. गटारावर जाळी वगैरे बसविता येणार नाही. कारण तेथे चाळीस बिल्डींग आहेत. सर्व मोठमोठे टॉवर्स आहेत. ते सर्व लोक तेथे कचरा टाकतात आणि त्यामुळे ते बुजते. तेव्हा तेथे जाळ्या बसविणे जरूरीचे आहे. आणखीन मला या बदल सांगायचे आहे, प्रभाग क्र. २१ चे जे मॅटर झाले की, उद्यानामध्ये एस्टिमेट झालेले आहे. तर हे एस्टिमेट घरी बसून केलेले आहे की पाहणी करून केलेले आहे. एक नगरसेवक सांगतात तेथे जाळ्या, दरवाजे सर्व नीट आहेत. काही जरूरी नाही. इंजिनियर सांगतात जाळ्या रिपेअरिंग करायच्या आहेत, दरवाजे लावायचे आहेत. हे एस्टिमेट रुपयांनी केलेले आहे. एकशे बारा रुपये, एकशे पंधरा रुपये, सातशे पंधरा रुपये. तर एस्टिमेट कसे करतात, जागेवर जाऊन पाहणी करून करतात की ऑफीसमध्ये बसून करतात याचे मला उत्तर द्या.

शरदचंद्र वैरागडे :-

एस्टिमेट जागेवर जाऊनच केलेले आहे.

धनराज अग्रवाल :-

नाही पण ते नगरसेवक सांगतात की, जाळ्या वगैरे सर्व बरोबर आहेत. गेल्या वर्षी रिपेअरिंग केलेल्या आहेत.

रिटा शाह :-

साहेब आपण सर्व्हे केलेला आहे ना? मग मला आपण टायमिंग द्या आणि आपण कुठला काही सर्व्हे केलेला आहे तो दाखवा आणि कुठे काय एस्टिमेशन केलेले आहे ते दाखवा.

शरदचंद्र वैरागडे :-

नॉमीनल तशी प्रोव्हीजन आहे. आपण डीटेल एस्टिमेट नंतर काढणार आहोत.

रिटा शाह :-

प्रोव्हीजनचा प्रश्न सोडा तुम्ही. अकराचा पंधरा लाख खर्च करा माझे काही ऑब्जेक्शन नाही आहे. फक्त माझे सांगणे एवढेच आहे की, तुम्ही जो हा सर्व्हे केला तो एकदा दाखवा आम्हांला.

धनराज अग्रवाल :-

त्या गटाराच्या कामामध्ये काही वाढविता आहे की नाही साहेब.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

साहेब आपण स्वतः बावस्कर साहेबांना पाठविले होते. तिथला जो एस.आय. आहे त्यानेच सर्व रिपोर्ट दिलेला आहे आणि आम्ही सांगत नाही आहोत. आपण स्वतः त्या भागातल्या वीस बावीस बिल्डींग आहेत त्या जाऊन पाहणी करा. सहा टॉवर आहेत आणि कमीत कमी सव्वीस बिल्डींग आहेत आणि पंच्यान्नव नंतर तो गटार बांधलेला आहे. ज्यावेळेला सतीश गायकवाड नगरसेवक होते. त्यांनी तो गटार बांधला होता. सहा वर्षांमध्ये आपल्या ऑफीसरने एक रुपया त्याच्यावर खर्च केला असेल तर आम्हांला सांगावे. काळाची गरज आहे. संपूर्ण पाणी त्या विनायक नगरच्या गटारातून वाहत आहे. त्यावेळी साहेबांनी मी बोललो होतो की, दहा लाखांमध्ये हे काम होणार नाही. गटाराच्या वरही स्लॅब टाकावा लागेल कारण टॉवरवाले बिल्डींगवाले या गटारावर कचरा टाकतात. रोज रोज आपले सफाई कामगार तेथे सफाई करतात परंतु सफाई होत नाही कारण गटार खोल आहेत. त्यावेळी आम्ही सांगितले होते तेव्हा कमिशनरने सांगितले आम्ही करतो. आमची तीन साडेतीन लाखाची निधी अजून बाकी आहे तेही आम्ही द्यायला तयार आहोत पण तो गटार गरजेचा आहे. फक्त त्याच्यावर कुणी राजकारण करू नये. बाकी उद्याने आहेत ठिक आहे दोन दिवस फिरायला नाही गेले तरी ठिक आहे. पंचवीस चाळीस बिल्डींगचे त्या गटारावरून पाणी वाहणार आहे. पावसाचे पाणी वाहणार आहे. गटाराचे पाणी वाहणार आहे. म्हणून फक्त या सभागृहात कुणी सांगितले आणि त्याला आपण हे केले तर हे बरोबर नाही. आपण याच्यावर थोडीशी वाढ करून आणि आमच्या प्रभागामध्ये आम्ही कुठलेही काम सुचविलेले नाही आणि आमची जी निधी होती तीसुद्ध तुमच्या कामासाठी आम्ही दिलेली आहे. म्हणून याच्यावर आपण सहानुभूतीपूर्वक विचार करावा.

महेंद्रसिंग चौहाण :-

मा. महापौर मॅडम, ये गटर से हम लोगों का वार्ड जो आगे पडता है सारा का सारा संबंधित है । गटर होना बहुत आवश्यक है । ये कई सालो से नहीं हो रहा था । यह तरतुद बिल्कुल सही है । मोदी पटेल रोड, विनायक मंदिर रोड, महाराणा प्रताप रोड और छब्बीस नंबर वार्ड वहा तक के लिए गटर होना बहुत जरूरी है ।

मिलन पाटील :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलतोय. आता आपण रस्ता रुंदीकरणाकरीता एक बिल्डींग पाडलेली आहे आणि त्या बिल्डींगला आपण धोकादायक म्हणून डिकलर केलेली आहे. शिवमुर्ती नाईक साहेबांनी त्या दुकानातील सामानांचे संरक्षण म्हणून त्यांना शटर लावायची परवानगी दिली होती तर ते आता दुकानवाले त्या दुकानामध्ये शटर लावून दुकान थाटतात. ती बिल्डींग एवढी जर्जर झालेली आहे की, एखादा गिन्हाईक त्या दुकानात गेला आणि जर जीवित हानी झाली तर त्याला जबाबदार कोण? आणि अशांवर आपण कारवाई करणार आहात का? मी आयुक्तांना असे विचारतो.

उपआयुक्त (नाईक सो.) :-

पाहणी करून सविस्तर चर्चा आयुक्त साहेबांसोबत करू.

प्रभात पाटील :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलते. विकासकामाच्या बाबतीमध्ये हा विषय चाललेला आहे. शहरातील सर्वात महत्वाचे रस्ते आपण रुंदीकरण आणि डागडुजी करत असतांना नवघर रोडचा यात उल्लेख नाही. इतर रस्त्यांपेक्षा नवघर रस्त्यांची सुद्धा दुर्दशा झालेली आहे. याचा आपण कुठेतरी समावेश केला पाहिजे हा एक भाग. आणि नाईक साहेब इथे आयुक्त असतांना रस्तारुंदीकरणाची चांगली मोहिम राबविली होती. या रस्ता रुंदीकरणामध्ये मार्गात येणारी मंदिरे पण हटविली. परंतु काही असे भाग राहिलेले आहेत. उदा. चर्मकार लोकांचे जे स्टॉल्स आहेत त्यांना हात लागलेला नाही. त्यांना पर्यायी जागा द्यावी नाहीतर त्या रस्तारुंदीकरणाचा काही अर्थच राहत नाही. आणि ते बऱ्याच ठिकाणी आहे. पाच पाच मिनिटांच्या अंतराने त्यांचे स्टॉल्स आहेत. मला असे वाटते की, आपण त्यांची तपासणी करावी की, ज्यांना आपण स्टॉल्स दिले आहेत ते इथले स्थानिक आहेत की आणखीन कुठचे आहेत. ही माझी मागणी आहे, तसे मी पत्रही दिलेले आहे. आणि रस्तारुंदीकरणामध्ये त्यांना काही प्रॉब्लम येत असेल आणि येतच आहे. माझ्या वार्डातील मंदिर हटविले पण तो स्टॉल तसाच राहिला. मग आपण त्या दोन लोकांना वेगळा न्याय देतो का? तरी या बाबतीत सर्वांना समान न्याय मिळाला पाहिजे. आणि आपला रस्ता रुंदीकरणाचे मुख्य उद्दीष्ट साध्य झाले पाहिजे. नाईक साहेब आपण बोला, मी तसे पत्रही दिलेले आहे.

उपआयुक्त (नाईक सो.) :-

यामध्ये ज्या चर्मकारांच्या केबिन्स आहेत त्यांचा सर्व्हे झालेला आहे. यामध्ये गावांत राहणाऱ्या लोकांचीच आहेत की, बाहेरच्या लोकांची आहेत. काही लोकांनी भाड्याने दिलेले आहेत की, काही लोकांनी विक्री केलेली आहे. त्या केबिन्स काढून जे गावातलेच नागरीक आहेत त्यांना रस्ता रुंदीकरणामध्ये न देता जेथे जागा मिळेल व ती रस्ता रुंदीकरणामध्ये बाधित होणार नाही अशा ठिकाणी त्यांना द्यावे या दृष्टीने सर्व्हे झालेला आहे. फक्त निर्णय घ्यायचा बाकी आहे.

प्रभात पाटील :-

याचा निर्णय कसा होणार? आपण तो विषय विषय पटलावर आणाल किंवा त्याचे कसे काय होणार? त्याचा निर्णय कोण घेणार?

मा. आयुक्त :-

सर्व्हे झालेला आहे आणि आम्ही तो स्थायी समिती सभेसमोर निर्णयासाठी ठेवू.

अनंत पाटील :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलतोय. येथे मुर्धा राममंदिर तलावाचे सुशोभिकरणासाठी वीस लाख बारा हजार रक्कम दिलेली आहे. सद्य परिस्थितीमध्ये मुर्धा तलावाची परिस्थिती काय आहे? सर्व्हे केलेला आहे का?

शरदचंद्र वैरागडे :-

सर्व्हे करूनच एस्टिमेट बनविलेला आहे.

हॅरल बोर्जिस :-

सन्मा. आयुक्त साहेब.

अनंत पाटील :-

राम मंदिर तलाव सुशोभिकरणासाठी वीस लाख बारा हजार आहेत. त्याचा आपण सर्व्हे केला आहे का? कि नवीन मंजूरी आपण देत आहोत.

दिपक खांबीत :-

साहेब सदर तलावाकरीता एकूण सदतीस लाखाचे एस्टीमेट तयार केले होते. परंतु गेल्यावर्षी बजेटची तरतुद नसल्याने आपण सतरा लाखाचे काम काढले होते. यावर्षी तरतुद झाल्याने आपण वीस लाखाचे काम काढले आहे आणि त्याप्रमाणे आपल्याला एकूण काम करून घ्यायचे आहे.

अनंत पाटील :-

याच्यामध्ये आपण ॲंडीशनल खर्च करणार आहात का?

दिपक खांबीत :-

एकूण ३७ लाखाचा खर्च होता. सतरा लाखाचे काम तेथे सुरु आहे. आणि उरलेले वीस लाख रुपये आहेत त्याचा एस्टीमेट तयार करून प्रशासकिय मंजूरीकरीता घेतलेला आहे आणि प्रत्यक्ष जागेवर जाऊन मोजमाप घेऊनच एस्टीमेट आपल्यासमोर सादर केली जातात.

अनंत पाटील :-

म्हणजे तुम्ही सर्व्हे केलेला आहे.

हॅरल बोर्जिस :-

प्रकरण क्र. २६ विकास काम क्र. ११.

रिटा शाह :-

साहेब एक मिनीट जरा. आताच आपण साठफुटी रोडवर नवरंग हॉटेलच्या उजव्या बाजूला रस्ता बनवून घेतलेला आहे. आता पावसाळा पण सुरु झालेला नाही आहे. थोडाफार पाऊस पडलेला आहे. रस्ता बनविला आहे पण त्या गल्लीत लहान मोठी गटारे नाही आहेत. कालच्या दिवशी तेथे पाणी भरले होते. बिल्डींगमध्ये सुद्धा पाणी शिरले होते. माझी मागणी आहे की, तेथे एक छोटीशी नाली काढून द्या कारण तेथे पाणी जायला रस्ता नाही आहे. आपण रस्ता जरूर बनविलेला आहे पण तेथे एक नाली काढा आणि दुसरे एक भाईदर पश्चिम एक करोडचा जो चौपाटीचा बजेट दिलेला आहे. त्या अंतर्गत आपण चौपाटीमध्ये काय विकसित करणार आहोत.

शरदचंद्र वैरागडे :-

भाईदर पश्चिमेला आपण जी चौपाटी विकसित करणार आहोत. ती चार फेजमध्ये डेव्हलप करणार आहोत.

रिटा शाह :-

चार फेज मध्ये करा किंवा सहा फेजमध्ये करा. परंतु आपण त्याच्यात काय काय करणार आहोत.

शरदचंद्र वैरागडे :-

आपण याच्यात माती भराव करणार आहोत, कम्पाऊन्ड करणार आहोत आणि गार्डन बनविणार आहोत.

रिटा शाह :-

गार्डन तर तिकडे आहे.

मिलन पाटील :-

प्रधान साहेबांकडे याचा प्लॅन तयार आहे आणि एस्टिमेटसुद्धा तयार आहे.

रिटा शाह :-

मिलन पाटील साहेब आपण जरा बसा. सिटी इंजिनियर बोलत आहेत.

महेंद्रसिंग चौहाण :-

पुरा नक्शा हम लोगोने बैठके बनाया.

रिटा शाह :-

ठिक आहे साहेब मी आपल्या केबिनमध्ये येऊन ते समजून घेईन. माझे या बाबतीत ऑब्जेक्शन नव्हते. फक्त माझ्या नॉलेजसाठी मला विचारायचे होते. आपण दुसरा रस्ता मंजूर केलेला आहे, टेंभा हॉस्पिटल ते अमृतवाणी संतसंग. म्हणजे हा नेमका कुठचा रोड. कारण टेंभा हॉस्पिटलपासून रोड बनविलेला आहे.

शरदचंद्र वैरागडे :-

हा डि. पी. रोड आहे.

रिटा शाह :-

डि. पी. रोड म्हणजे नेमका कुठून चालू होणार. टेंभा हॉस्पिटलजवळ नवीन रोड झालेला आहे.

मिलन पाटील :-

साहेब एक सभासद एकच प्रश्न किती वेळा विचारू शकतो. यांनी चार प्रश्न, सहा प्रश्न, आठ प्रश्न विचारले. तुम्ही यांना एकट्यांना बोलायला परवानगी घाल का? इतर सदस्यांना सुद्धा त्यांच्या सुचना मांडायच्या आहेत. या नाही त्या वार्डमध्ये लक्ष घालतात. नाही त्या वॉर्डबद्दल विचारतात. त्यांनी स्वतःच्या वार्डबद्दल विचारावे.

महेंद्रसिंग चौहाण :-

वो वाल हिसाब है की आज तक चॅनल सब से तेज है। उसमे ये हो न सका। रिटा शाह नहीं बोली ये हो न सका। वह अमृतवाणी के लिए रोज सुबह तीस हजार आदमी वहा जाते है। वह डि. पी. रोड है। वह डलवाने पुरा काम हमारे जैसे लोगो ने महापौर को निवेदन किय की, जहा लोग नहीं जाते है वहाँ रोड बनते है। जहा शहर के कम से कम तीस हजार आदमी अमृतवाणी के लिये जाते है। वह रोड अगर डेव्हलप कराए तो इनको क्या तकलिफ है।

ज्योत्स्ना हसनाळे :-

चौहाण साहेब जरा आप भी रुकिये। आप भी बहोत बार बोल चुके हो। ग्यारह बजे से साडे पांच बजे तक हम यही सुनते आ रहे है। हमारे वॉर्ड के प्रश्न बोलने के लिए हमारे पास टाईम नहीं है? कितनी बार बटन दबाने का, रेड लाईट चालू करने का, हाथ उपर करने का, और निचे बैठने का? हमारे वार्ड के लिए हमको भी बोलना है।

मा. महापौर साहेब या प्रशासकिय कामकाजामध्ये २००३-०४ या विकास कामांच्या ज्या तरतुदी केलेल्या आहेत या तरतुदीमध्ये प्रभाग क्र. ११ गाळलेला आहे. प्रभाग क्र. ११ मधील सर्व कामे झाली का? का कामे करण्याची आवश्यकता नाही? आजच्या या महासभेमध्ये दारिद्र्य रेषेखालील दुर्बल घटकांचा विकास झाला पाहिजे, आदिवासी, मागासवर्गीय लोकांचा विकास झाला पाहिजे. सर्व सभासदांनी बोलले. मा. आयुक्त साहेब सुद्धा याच्यावर बोलले. ज्यावेळेला सत्य परिस्थिती अस्तित्वात करायची असते ती कामे व्हायला पाहिजेत ती कामे येथे नोंद होतच नाहीत. मी नगरसेविका म्हणून पत्र दिले नाही का? जीवी वार्डेनी पत्र दिले नाही का? आत्माराम गावंड साहेबांनी पत्र दिले नाही का? कि आमच्या वार्डाचा विकास फक्त दलित वस्ती सुधारणा योजने अंतर्गतच करायचा. दुर्बल घटक अंतर्गत करायचा. म्हणजे आम्ही काय फंडाची वाट बघत रहायची का? एक कोटी दहा लाखाचा फंड आपण शासनाकडे मागितलेला आहे. शासनाने त्यापैकी आपणांस वीस लाख निधी दिलेला आहे. बाकीचे पैसे शासनाने अजून दिलेले नाही. तेव्हा देणार की नाही याची शाश्वती नाही. तर ती कामे आमची पाच वर्षात होणार नाही का? शासनाचा फंड आल्यानंतर आमच्या वॉर्डातील विकास कामे होणार का? आमच्या नागरिकांनी आम्हांला मते दिली नाहीत का? का आमचे नागरिक तुम्हांला टॅक्स देत नाहीत? काय प्रकार आहे हा? आमच्या भागातील प्रभाग क्र. ११ व १३ ची कामे तुम्ही डावललेली आहेत. मिरा रोडची कामे तुम्ही घेतलेली आहेत. भाईंदरची कामे घेतलेली आहेत. कुठलीही कामे घ्या त्याबद्दल वाद नाही पण आमच्या विभागातील कामे का घेतली नाहीत? हा माझा प्रश्न आहे.

दिपक खांबीत :-

साहेब प्रभाग क्र. ११ मधील आपण एक कोटी दहा लाखाची दलित वस्ती निधीमधून कामे प्रस्तावित केलेली आहेत त्यापैकी वीस लाखाचा जो निधी आपल्याकडे आलेला आहे आणि नव्वद लाखाचा निधी आपण स्वतः पवार साहेबांशी चर्चा केली. त्यांनी सांगितले की, तुम्ही आमच्याकडे या नवीन प्रस्ताव द्या आणि पिचड साहेबांशी सुद्धा यावर पत्रव्यवहार झालेला आहे. म्हणून तो निधी आपल्याला लवकरच मिळेल आणि हे टेंडर काढून ती कामे सुरु करणार आहोत.

मा. आयुक्त :-

समाजकल्याणजे जे ऑफीसर आहेत पवार साहेब, त्यांच्याशी या विषयावर मी चर्चा केलेली आहे. आणि आपल्याला जी रक्कम त्यांनी अलाऊड केलेली आहे ती रक्कम नक्की देतो असे आश्वासन त्यांनी दिले आहे. हे जे एस्टिमेट आहे हे एस्टिमेट आम्ही त्यांच्याकडे सादर करणार आहोत. ते स्वतः पाहणी करायला येणार आहेत. आणि नक्की त्या भागातील कामे होतील. आणि असा जर फंड उपलब्ध झाला नाही तर आपण महानगरपालिका फंडातून ही कामे करण्याचा विचार करू.

ज्योत्सना हसनाळे :-

माझी हिच विनंती आहे साहेब. जर तो फंड उपलब्ध झाला नाही तर आपल्याकडील जनरल फंडातून.....

मा. आयुक्त :-

त्याचे कारण असे आहे, आजच्या विषयामध्ये तुमच्या प्रभागाचा समावेश एवढ्यासाठीच नाही की, ते जे फंड आहे ते आपण दुसरीकडे वापरू शकत नाही. ते फक्त त्याच प्रभागासाठी आपल्याला वापरायचे आहे. म्हणून त्याचा वेगळा विचार ज्यावेळेला फंड आपल्याकडे उपलब्ध होतील त्यावेळेला ते आपण करणार आहोत आणि नक्की ते उपलब्ध होणार आहे. कारण माझी जी त्यांच्याशी चर्चा झालेली आहे त्याच्यातून त्यांनी सांगितलेले आहे की, आम्ही तुम्हांला फंड देऊ. जर फंड उपलब्ध नाही झाले तर आपण नक्की विचार करू.

ज्योत्सना हसनाळे :-

साहेब पावसाळ्याचा पिरिएड आहे. चार महिने ठराविकच कामे होणार आहेत. या चार महिन्यांच्या कालावधीमध्ये आपण शासनाला विनंती करावी कि तो फंड आम्हांला मिळावा म्हणजे पावसाळा गेल्यानंतर ती विकास कामे सुरु होती आणि नागरिकांना एक दिलासा मिळेल आणि आम्हां नगरसेवकांना उत्तर देता येईल आणि शिवाया साहेब मी प्रत्येक वेळेला संरक्षक भिंतीबद्दल पत्र दिलेले आहे. पावसाळा सुरु झाला आहे त्या खदाणीची अतिशय बेकार अवस्था आहे. ती आहे आपल्या पाण्याच्या टाकीजवळ, जनता नगर विभाग. केव्हाही घरे कोसळू शकतात. आणि त्याचा दोष नगरसेवकांवर येतो, प्रशासनावर येतो. महानगरपालिकेने काही केले नाही, नगरसेवकांनी काही केले नाही असा दोष लावला जातो. नागरिक लावतात, सर्वजण लावतात. आण अशा परिस्थितीमध्ये प्रशासनाने त्याकडे लक्ष दिले पाहिजे. सत्य परिस्थिती काय आहे? ती खदाण कोसळू शकते का? धोकादायक आहे का? आणि असेल तर त्या भागातील नागरीक तेथून हलू शकतात का? हे प्रत्यक्ष पाहिले पाहिजे. साहेब जर ते काम होण्यासारखे असेल तर ते याच्यामध्ये नमूद करून घेतले पाहिजे. कारण ती अतिशय आवश्यक बाब आहे. संरक्षक भिंत बांधणे कामी तीन ते साडेतीन लाखाचा खर्च येईल. तसे एस्टिमेट आपण काढू शकता. मी याबाबत पत्र दिलेले आहे तेव्हा ते तरी याच्यात नमूद व्हायला पाहिजे. कुठल्याही प्रभागामध्ये विकास कामे व्हायला पाहिजेत. संपूर्ण भाईंदर शहरामध्ये विकासकामे झाली पाहिजेत. नगरसेवकांची वारंवार मागणी आहे आणि ते होणे अत्यंत गरजेचे आहे. कारण नगरसेवकांनी नागरिकांना तसे आश्वासन दिले आहे कि आम्ही निवडून आल्यानंतर तुमच्या येथे रस्ते बांधू, गटारे बनवू, दिवाबत्तीची सोय करू. तेव्हा या सर्व आश्वासनाची पूर्तता करणे आमचे कर्तव्य आहे. म्हणून या विकास कामांवर नगरसेवक नेहमी बोलत असतात.

मा. आयुक्त :-

मला वाटते मी या प्रश्नाचे उत्तर दिलेले आहे. याउपरही आपल्याला ती संरक्षक भिंत बांधणे खुप आवश्यक वाटते, लोकांच्या जिवीताच्या दृष्टीने तर नक्की हे बांधू. दहा लाखाच्या आतल्या पॉवर्स माझ्याकडे आहेत. सभागृहापुढे विषय ठेवण्याची आवश्यकता सुद्धा नाही. पण माझी आपणांला विनंती आहे की, आपण नगरसेवक निधी जर खर्च केला नसेल तर तो यासाठी उपलब्ध करून द्यावा.

ज्योत्सना हसनाळे :-

साहेब मी याबद्दल पत्र दिलेले आहे. नगरसेवक निधीची सुद्धा आवश्यकता लागली तर तुम्ही त्यामध्ये घ्या. दोन लाखामध्ये जर ती भिंत होणार असेल तर दोन लाखामध्ये बांधा, हरकत नाही आहे. पण ती भिंत पुन्हा पडली नाही पाहिजे. म्हणून आपल्या जनरल फंडातून ते काम झाले तर चांगलया

पद्धतीने होईल. नगरसेवक निधीचा वार होत असेल तर तोही वापरा. आम्ही तीन्ही नगरसेवक तसे पत्र देतो. परंतु ते काम होणे अत्यंत गरजेचे आहे.

रिटा शाह :-

साहेब मला असे विचारायचे आहे, कारण मागून अशी टिपणी होते की, यांच्या वार्डात आणि त्यांच्या वार्डात जेव्हा राष्ट्रवादी काँग्रेसचे नगरसेवक महेंद्रसिंग चौहाण जेसल पार्कचे विचारू शकतात, कुठल्याही प्रभागातील विचारू शकतात. मग मी पण मला जेथे संशय आला तेथे विचारू शकते आणि महापौर मॅडमनी मला न्याय द्यावा कि, मी विचारू शकते कि नाही. तुम्ही नाही म्हणालात तर मी खाली बसेन.

मा. महापौर :-

विचारू शकता परंतु आपण दुसऱ्यांना सुद्धा चान्स दिला पाहिजे. कारण ह्यामध्ये सभेचा वेळसुद्धा वाया जातोय.

रिटा शाह :-

चान्स कोणाला द्यायचा मी नाही म्हटलेला नाही. ती गोष्ट वेगळी आहे मॅडम. आपण मला आदेश द्या मी खाली बसते. परंतु जे मागून टिपणी करतात कि, माझा वार्ड आणि तुझा वार्ड. सभागृहामध्ये आपण बसतो तेव्हा संपूर्ण मिरा भाईंदरच्या विकासाबाबत आपण विचार करतो. मला जेथे संशय वाटला, मला समजले नाही तर मी विचारले त्यात काय कमीजास्त झाले. आता मी विचारले अमृतवाणी कुठे आले तर ते म्हणतात मी पास करून घेतले. आता मीलन पाटलांना ऑब्जेक्शन नाही का की, त्यांनी कसे पास करून घेतले दुसऱ्यांच्या वार्डामध्ये आणि ते बनविणार आहेत. ही काय टिपणी चाललेली आहे आपल्याकडे. आम्ही अशी वेडीवाकडी उत्तरे देत नाही आणि कोणाच्या मध्ये सुद्धा उठून बोलत नाही. मला जे समजले नाही टेंभा रोडपासून अमृतवाणी सत्संग कुठे आला ते मला माहिती नाही. म्हणून मी ते विचारले की, आपण कुठपर्यंत रस्ता बनविणार आहात. कसा रस्ता बनविणार आहात. आमच्या संशयाचा जवाब नसेल द्यायचा तर नका देऊ पण अशी पाठीमागून टिपणी करायचा अधिकार कोणाला नाही आहे.

रमेश जैन :-

मा. महापौर मॅडम कि अनुमती से बोल रहा हू। पेज नं. ३४ क्रमांक १० देवचंद नगर मुख्य रस्ता व इतर अंतर्गत रस्ते असा रस्ता डांबरीकरण करणे. व्हॉट इज द अॅक्चुअल अमाऊंट इसके लिए पास किया।

रिटा शाह :-

साहेब मला उत्तर मिळणार आहे कि नाही.

दिपक खांबीत :-

तो रस्ता बिल्डर लोकांनी बनविलेला आहे. त्याच्या पुढचा रस्ता आपणाला माती भराव करून १८ मीटर रुंदीचा तो रस्ता बनवायचा आहे. त्याचेच हे एस्टीमेट आहे.

रिटा शाह :-

तेथे लोकवस्ती किती आहे.

दिपक खांबीत :-

लोकवस्ती नाही. तेथे मंदिर आहे लोकांना अमृतवाणी सत्संग येथे जाण्याकरिता.

रिटा शाह :-

अमृतवाणी सत्संग म्हणजे राधास्वामी का?

दिपक खांबीत :-

अमृतवाणी सत्संग वेगळा आहे.

रिटा शाह :-

वेगळा आहे ना. हे माहिती नव्हते म्हणून आपणांस विचारले. विचारायचे म्हणजे आम्ही काही चुकीचे बोलत नाही. आम्ही कोणाला दोष लावत नाही. मग हे तापतात कशाला, वैतागतात कशाला तेच समजत नाही.

रमेश जैन :-

प्रज क्र. ३४ क्रमांक नंबर १० देवचंद नगर मुख्य रस्ता व इतर अंतर्गत रस्त्यास पूर्णपृष्ठीकरण करणेबाबत. इसके अंदर आपने टोटल अमाऊंट कितना सँक्शन किया है।

शरदचंद्र वैरागडे :-

वीस लाख.

रमेश जैन :-

इसके पहले आपने उनतीस लाख किया था । दो तीन महिने पहले ।

शरदचंद्र वैरागडे :-

उसको रिवाइज किया था ।

रमेश जैन :-

वापस नौ लाख बढा दो । देवचंद नगर बहोत बडा है ।

मिलन पाटील :-

मग त्यावेळेला एस्टीमेंट काय चुकीचे केले होते. तुम्ही नऊ लाख कमी कसे केले.

दिपक खांबीत :-

टायपिंग मिस्टेक झालेली आहे.

मिलन पाटील :-

टायपिंग मिस्टेक झालेली आहे मग अगोदरचे काय झाले होते. एस्टीमेंटमध्ये तुमचे वीस लाख आहे का?

दिपक खांबीत :-

नऊच्या ऐवजी झिरो झालेला आहे.

रमेश जैन :-

यहाँ तेईस किया वहाँ उनतीस किया । और फिर से कहेंगे टायपिंग मिस्टेक है ।

मिलन पाटील :-

एस्टीमेंट तुम्ही पुन्हा चेक करुन घ्या.

हॅरल बोर्जीस :-

मा. आयुक्त साहेब प्रकरण क्र. २६ विकासकाम क्रमांक ११. भाईदर पश्चिम चौपाटी विकसित करणे. विकासकामाबाबत प्रकरण क्र. २६ वर बऱ्याचशा सदस्यांनी आपआपले विचार मांडलेले आहेत. काही दिवसांअगोदर चौपाटी विकसित करण्याच्या संदर्भात आपल्या मिरा भाईदरमध्ये जे स्थानिक रेती उत्पादक संघ आहे त्यांनी आपल्या समोर एक निवेदन सादर केले होते. सन्मा. आयुक्त साहेब, महापौर साहेबा, सदर चौपाटी विकसित करण्यासाठी कोणाचाही विरोध नाही, सर्वांचे समर्थन आहे. कारण मिरा भाईदर शहराच्या दृष्टीकोनातून अत्यंत आवश्यक अशी बाब सभागृहासमोर आलेली आहे. आपणासमोर मी एक-दोन मुद्दे मांडू इच्छितो. सर्व्हे नं. ३४२ त्याच्यामध्ये आरक्षण क्र. ५७(अ) असे आरक्षण पडलेले आहे. या आरक्षामध्ये काही जमीनी खोचीच्या दोन्ही बाजूला जमीन आहे. परंतु खोचीच्या डाव्या बाजूची जी जमीन आहे, रेती उत्पादक जे व्यवसाय करतात ज्यांच्या बोटी खोचीतून मध्ये येतात, डाव्या बाजूची जी जमीन आहे त्यावरती सर्व्हे नं. ३४२ आरक्षण क्र. ५७(अ) असे जे आरक्षण आहे. तर उजव्या बाजूला चुकीने आरक्षण दाखविले गेलेले आहे. तरी ही चौपाटी विकसित करतांना आपले जे स्थानिक भूमिपूत्र आहे जे रेतीचा व्यवसाय करतात त्यांच्या व्यवसायाला कुठे बाधा येईल अशा तऱ्हेने चौपाटी विकसित न करता खोचीच्या डाव्या बाजूला सर्व्हे नं. ३४२ आहे. त्याच्यावर जे चौपाटीचे रिझर्व्हेशन आहे तर त्याच ठिकाणी आपण हे रिझर्व्हेशन विकसित करावे. आणि हे विकसित करण्यासाठी संबंधित रेती मालकांकडून जी काही गरज भासेल ते आपणांस मदत करण्यांस तयार आहेत. त्यांनी आपणांस जे निवेदन केले होते त्याच्यावर आपण विचार करावा व त्यांना कोणत्याही प्रकारची अडचण न होता सदर चौपाटी विकसित करण्याचा विचार करावा. प्रकरण क्र. २६ जे काही विकास कामाच्या संदर्भामध्ये विषय आहे त्या विषयां मी मंजूरीचा ठराव मांडत आहे.

आसिफ शेख :-

या ठरावास माझे अनुमोदन आहे.

शुभांगी नाईक :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलते. गोडदेव एम.आय. उद्योग या ठिकाणी जी जेसल पार्कला जाणारी पाईप लाईन आहे त्या ठिकाणचा स्लॅब खाली कोसळला आहे. तरी या ठिकाणी डॉ. बावस्कर स्वतः येऊन गेलेले आहेत. त्यांनी तेथे सर्व्हे केलेला आहे. परंतु तो रोड अद्यापही सांगून सुद्धा मी पत्र व्यवहार करुनसुद्धा अद्यापही झालेला नाही. तो रोड आवश्यक आहे कारण त्या ठिकाणी हजारो मुले, नागरीक ये-जा करीत असतात तरी याची दखल आपण घ्यावी. आणि या ठिकाणी आजच्या आज आपले अधिकारी स्वतः जाऊन बघा कि त्या ठिकाणी काय परिस्थिती आहे आणि मगच मला त्याचा खुलासा करा कि तो रोड तुम्ही बनविणार कि नाही.

चंद्रकांत वैती :-

प्रकरण क्र. २६ या विषयावर आताच मा. हॅरल बोर्जीस यांनी ठराव मांडलेला आहे. मात्र हा ठराव मांडताना आपल्या निदर्शनास काही बाबी आणू इच्छितो.

जोजफ घोन्सालवीस :-

उत्तनची जी स्मशानभूमी विकसित करायची आहे. जरा एक मिनीट साहेब मी चार-पाच वेळा उठलो. मी महापौरांची परवानगी घेतलेली आहे.

चंद्रकांत वैती :-

महापौर मॅडम, त्यांना कृपया नंतर बोलण्यांस परवानगी द्यावी. हॅरल बोर्जिस यांनी जो ठराव मांडला त्यामध्ये मिरा भाईंदरच्या बऱ्याच विकास कामांचा उल्लेख आहे. बऱ्याच लोकांच्या तक्रारी आहेत की, त्यांच्याकडे रस्ते व इतर विकास कामे घेतलेली नाही आहेत. अशा आशयाचे एक पत्र मनपा/सांबा/३०५/२००२-२००३ हे कार्यकारी अभियंता यांच्या सहिनुसार प्रभाग क्र. २४ चे नगरसेवक प्रेमनाथ पाटील यांना दिले होते. परंतु त्यांनी जी कामे घेण्यासाठी सांगितली होती ती याच्यात समाविष्ट केलेली नाहीत. आजच्या विषयामध्ये ती कामे समाविष्ट करता येत असतील तर ती करून घ्यावीत. जर करता येत नसतील तर पुढील मिटींगमध्ये तातडीने सदस्यांनी सुचविलेली सर्व कामे घेऊन आजचा विषय हा पूर्ण करावा.

जोजफ घोन्सालवीस :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलतोय. पान क्र. ३४ सिरियल क्र. २७ उत्तन स्मशानभूमी विकसित करणे. ही कुठली स्मशानभूमी आहे.

उर्मिला भामरे :-

महापौरांनी मला बोलण्याची परवानगी द्यावी.

जोजफ घोन्सालवीस :-

अहो मॅडम मला अगोदर उत्तर देऊ द्या. कुठली उत्तनची स्मशानभूमी आहे.

उर्मिला भामरे :-

आमचे सन्मा. सभासद श्री. घोन्सालवीस साहेबांनी हा जो प्रश्न उपस्थित केलेला आहे की, ही नक्की कोणती स्मशानभूमी तर मी त्यांना प्रश्न विचारते की, उत्तनमध्ये किती स्मशानभूमी आहेत.

जोजफ घोन्सालवीस :-

जी एक आहे ती विकसित करायची म्हणजे नक्की काय करायचे? हे विचारतोय मी. याची रक्कम किती आहे.

उर्मिला भामरे :-

उत्तन भोतोडी बंदर येथे एकच स्मशानभूमी आहे. नक्की काय करायचे म्हणजे गेल्या वीस वर्षांमध्ये प्रशासनाचे या स्मशानभूमीकडे संपूर्ण दुर्लक्ष झालेले आहे. या स्मशानभूमीची अवस्था खुप बिकट आहे. आमचे सन्मा. सदस्य त्याच वार्डाचे नगरसेवक आहेत.

जोजफ घोन्सालवीस :-

मला असे म्हणायचे आहे की, ही रक्कम कमी पडेल त्याला. तुमचे काय म्हणणे आहे बोला.

उर्मिला भामरे :-

कमी पडले तर वाढवून घेऊ.

हेलन गोविंद :-

सन्मा. सदस्य घोन्सालवीस साहेब, एस्टीमेंट काढलेले आहे. आणि त्यांचा पत्रव्यवहार झालेला आहे आणि उत्तनमध्ये फक्त एकच स्मशानभूमी आहे आणि हिंदू लोकांची फार गैरसोय होते ते तुम्हांला माहिती आहे आणि ती सुद्धा तुमच्या वार्डांमध्ये आहे. त्यांनी अधिकाऱ्यांना नेऊन एस्टीमेंट काढलेले आहे.

जोजफ घोन्सालवीस :-

मी एस्टीमेंट काढलेले नाही.

हॅरल बोर्जिस :-

सन्मा. सदस्य घोन्सालवीस साहेब यांनी सांगितले की, हा निधी कमी पडेल. माझी त्यांना विनंती आहे की, त्यांनी त्यांचा नगरसेवक निधी या कामासाठी वर्ग करावा. कारण हे एक सामाजिक काम आहे, चांगले काम आहे. त्यांनी जर त्यांचा नगरसेवक निधी येथे वर्ग केला तर काम सुलभरित्या पार पडेल.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

साहेब त्यांचा विचारण्याचा उद्देश हाच होता की, ते कशा मध्ये वापरणार आहेत. कारण त्या स्मशानभूमीवर मी सुद्धा गेलेलो आहे. माझ्या माहितीप्रमाणे आज जे नगरसेवक सांगत आहेत की, रक्कम वाढवावी. ते असं असं न जाता असे गेले त्यामुळे सगळा गैरसमज झाला आहे.

मा. महापौर :-

विषय संपलेला आहे. पुढील विषय घेण्यांत यावा.

तुळशीदास म्हात्रे :-

हॅरल बोर्जिस यांनी ठराव मांडलेला आहे आणि पास झालेला आहे.

जोजफ घोन्सालवीस :-

आमच्या वॉर्ड क्र. १९ मध्ये पावसाळ्यामध्ये तेथील परिस्थिती एकदम बिकट होते. रस्त्यांवर पाणी साचते. तर गटार बनविण्यासाठी मी पत्र दिले होते. त्या कामाचा एस्टीमेंट बनविलेला आहे. परंतु या कामामध्ये घेतलेला नाही. मी एक विनंती करीन की, पुढच्या वेळेला ते काम यामध्ये समाविष्ट करावे.

मा. महापौर :-

नगरसेवक निधीबाबत पत्र द्या.

जोजफ घोन्सालवीस :-

त्या एस्टीमेंटचा सत्तावीस लाख खर्च आहे असे मला वाटते.

उर्मिला भामरे :-

मा. महापौर साहेबा जर कमी निधी लागला तर माझा जो नगरसेवक निधी आहे तो मी त्या स्मशानभूमीच्या रस्त्यासाठी आधीच दिलेला आहे. घोन्सालवीस साहेब आपण जी सुचना मांडली तसा जर निधी कमी पडला तर आपण आपला नगरसेवक निधी तेथे द्या.

मा. महापौर :-

तुम्ही दिला म्हणजे ते पण देतील.

रोहित सुवर्णा :-

घोन्सालवीस साहेबांनी लेखी द्यावे नगरसेवक निधी दिला म्हणून.

निर्मला सावळे :-

मा. महापौर साहेबा यांच्या परवानगीने बोलू इच्छिते. साईनाथ सेवा नगर तसेच नेहरु नगर येथील पायवाटा नादुरुस्त आहेत व गटारे तुटलेली आहे. तेथील जनतेला व्यवस्थित चालण्याची सोय नाही आणि आपल्या सभागृहाचे सभागृह नेते, सभापती तसेच खांबीत साहेब व त्या विभागाची वरिष्ठ मंडळी यांनी त्या विभागाला भेट देऊन प्रत्यक्ष पाहणी केलेली आहे की, त्या विभागाची काय परिस्थिती आहे. तरीसुद्धा त्या कामाला वारंवार पत्रव्यवहार करूनसुद्धा हे काम पुढे का येत नाही, आणि या कामाला प्रथम प्राधान्य देऊन ते काम खरं तर पूर्ण करायला हवे होते, पुढे यायला पाहिजे होते, तरी ह्या कामासाठी विलंब का होत आहे याचे मला स्पष्टीकरण हवे.

दिपक खांबीत :-

मा. स्थायी समिती सभा दि. १३/०६/२००३ च्या सभेमध्ये या सर्वाना मंजुरी दिलेली आहे. आणि तसे ठेकेदारांना आदेशसुद्धा दिलेले आहेत. लवकरच काम सुरु होईल.

तुळशीदास म्हात्रे :-

भाईंदर पश्चिमेच्या चौपाटीचा जो विषय झाला, हॅरल बोर्जिस यांनी सांगितले. परंतु त्यांनी काय सांगितले जी खोची आहेत त्या खोचीच्या त्या बाजूला करणार आहात कि या बाजूला करणार आहात.

हॅरल बोर्जिस :-

खोचीच्या डाव्या बाजूला सर्व्हे नं. ३४२ आरक्षण ५७(अ) याच्यावर चौपाटी विकसित करण्याचे म्हटले आहे. सध्या जे आरक्षण पडलेले आहे ते खोचीच्या उजव्या बाजूला जी बंदर विभागाची जागा आहे त्याच्यावर पडले आहे.

तुळशीदास म्हात्रे :-

मग त्या खोचीवर आपण काय पुल बांधणार आहात. बंदर विभागाची जागा आहे ती. त्यांच्याकडून आपण मंजुर करून घेतले पाहिजे. त्या बाजूला कसे जाता तुम्ही.

हॅरल बोर्जिस :-

आमची आयुक्त साहेबांना हीच विनंती आहे की, खोचीच्या डाव्या बाजूला चौपाटी विकसित करावी.

तुळशीदास म्हात्रे :-

पण तेथे जाताना लोकांचे पडाव खाली होतात मग त्यांचे पडाव तेथून कसे येणार.

हॅरल बोर्जिस :-

जुन्या रस्त्याच्या बाजूला सार्वजनिक शौचालयाची व्यवस्था झालेली आहे. तेथून आपल्याला प्रस्तावित रस्ता मिळणार आहे.

आसिफ शेख :-

सन्मा. महापौर मॅडम यामध्ये काहीतरी गफलत होत आहे. ते म्हणतात की, बंदर विभागाची जागा आहे, पुन्हा तेथे रेंतीचे व्यवसाय करणारे व्यापारी वगैरे आहेत त्यांची गैरसोय होऊ नये. पण मला असे वाटते की, आपण या सर्वांची पाहणी करावी व भाईंदर पश्चिमेला सुशोभीकरण करत असतांना कोणतीही अडचण वगैरे असेल तर ती दुर करावी. कुठे त्रास होत असेल, बंदर विभागाची परवानगी

नसेल तर आपण प्रत्यक्ष जागेची पाहणी वगैरे करुन सामोपचाराने त्याचा निर्णय घेण्यांत यावा. आपल्या शहरातील नागरीकांना फिरण्यासाठी चौपाटी वगैरे नाही आहे. तरी योग्य निर्णय घेण्यांत यावा.

हॅरल बोर्जीस :-

सन्मा. सदस्य आसिफ शेख साहेब, बंदर विभागाचा जो प्रश्न आहे या जागेवरती चुकीने आरक्षण दाखविले गेले आहे. ही जागा बंदर विभागाने रेती उत्पादकांना ऑलरेडी पंधरा वर्षाआधी अलाऊड केलेली आहे.

तुळशीदास म्हात्रे :-

तो प्लॉट अलाऊड केलेला नाही. माझा तेथे प्लॉट होता तीस वर्षापूर्वी. माझा तेथे स्वतःचा बिझनेस होता. नंतर या खोट्या लोकांनी येऊन तेथे धंदा केला. रेल्वेचा खांबा कोसळल्यानंतर ते बंदर बंद झाले आहे. आणि ती समोरची जी बंदर विभागाची जागा आहे ती ओपन जागा आहे. त्या ठिकाणी आपण चौपाटी विकसित केली पाहिजे. उलट तुम्ही खाडीच्या त्या बाजूला कुठे चालले आहात. रेतीच्या धंद्याचा तेथे काही प्रश्न येत नाही आणि छोटे छोटे प्लॉट दिलेले आहेत. पाहिजे तर किती स्ववेअर फुट जागा दिलेली आहे याची मी तुम्हांला डिटेल देऊ शकतो.

मिलन म्हात्रे :-

महापौर मॅडम आपल्या परवानगीने बोलतोय. भाईदर पश्चिम चौपाटीचा जो विषय चालू आहे याच्यामध्ये वास्तविक.....

मा. महापौर :-

ठराव झालेला आहे.

मिलन म्हात्रे :-

मॅडम एक मिनिट, एवढे सर्वजण बोलले मला जरा बोलू द्या. मी त्या वॉर्डचा नगरसेवक आहे. या विषयामध्ये वास्तव असा आहे की, ज्या गोष्टीबद्दल बोर्जीस साहेब बोलत आहेत. ज्या जागेबद्दल म्हात्रे साहेब बोलत आहेत ती जागा ना तहसिलदाराची आहे ना पोर्ट ट्रस्टवाल्यांची आहे. ती जागा रेल्वेची आहे. त्याचा नकाशा माझ्याजवळ आहे. उगीच तुम्ही सभागृहाचा वेळ घेऊ नका. आयुक्त साहेब पाहिजे तर माझ्याकडचा नकाशा आणून मी आपल्याला दाखवतो. त्याच्यावरच्या बॉर्डर क्लिअर करा आणि मग इथे जी काय भाषणे करायची आहेत ती करा. माझ्याकडे नकाशा आहे. एक दिवस आपला सविस्तर वेळ राखून ठेवा मी तो नकाशा आणून दाखवितो म्हणजे जेणेकरुन उद्या तुम्ही भराव केलात लाखो रुपयांचा, पटकन भराव होईल. भरावाला टाईम लागणार नाही. परंतु आजची परिस्थिती तेथे अशी आहे. आपले सार्वजनिक शौचालय जे तेथे बनलेले आहे तेथे रेल्वेने स्वतःची बॉन्ड्री बनवायला घेतलेली आहे. ही सत्य परिस्थिती आहे. कशाला आपण उगीच येथे बसून भांडायचे. साईट वर जाऊन रेल्वेची जागा किती आहे. रेल्वेने तुम्हांला जागा दिली तर रेल्वे तुम्हांला रेंट बेसीवरती देणार, नाहीतर रेल्वे तुम्हांला जागा देणार नाही.

मा. महापौर :-

हेच आपण अगोदर बोलले असते तर सभागृहाचा वेळ वाया गेला नसता.

मिलन म्हात्रे :-

नाही पण आम्हांला बोलायला संधी तर दिली पाहिजे ना. खांबीत साहेब स्वतः जाऊन आले साईडवर. त्यांना माहिती आहे रेल्वेचे काम चालू आहे. कम्पाऊंड वॉलचे काम चालू आहे. त्यांनी तसा खुलासा करायला हवा होता ना बोर्जीस साहेब उठल्यावर.

मा. महापौर :-

हा विषय पूर्ण झालेला आहे. सचिवांनी पुढचा विषय घ्यावा.

प्रकरण क्र. २६ :-

सन २००३-०४ या वर्षात उपलब्ध असलेल्या तरतुदीमधून विविध विकास कामांना प्रशासकीय व आर्थिक मंजूरी देणे.

ठराव क्र. १७ :-

मिरा भाईदर महानगरपालिकेचे सन २००३-०४ या वर्षाचे अर्थसंकल्प मंजूर झालेले असून सदर अर्थसंकल्पात विविध लेखाशिर्षाखाली तरतुदी उपलब्ध करण्यात आलेल्या आहेत. सदर उपलब्ध तरतुदीमधून सन २००२-०३ या वर्षात मंजूर असलेल्या सुरु कामांचा अपेक्षित खर्च व सन २००२-०३ या वर्षातील प्रलंबित देयके वजा करता उर्वरित तरतुदीमधून (सन २००३-०४ या वर्षात) नव्याने कामे प्रस्तावित करावी लागणार आहे. सन २००३-०४ या वर्षातील भांडवली कामांकरिता असलेली तरतूद खालीलप्रमाणे आहे.

भांडवली कामे :-

अ. क्र.	लेखाशिर्ष	तरतुद (२००३-०४)	सुरु कामे	शिल्लक	प्रशासकिय आर्थिक मंजुरी करिता ठेवलेली कामे	शिल्लक
१	मुख्य कार्यालय इमारत इले. फिटींग	१०.००लक्ष	५.५० लक्ष	४.५०लक्ष	--	४.५०लक्ष
२	नविन शाळा इमारत विद्युत फिटींग	१०.००लक्ष	३.८६ लक्ष	६.१४लक्ष	३.५०लक्ष(स्थायी)	२.६४लक्ष
३	स्मशान विकास खर्च	५०.००लक्ष	२३.०८ लक्ष	२६.९२लक्ष	२६.४०लक्ष	०.५२लक्ष
४	कत्तल खाने	१५.००लक्ष	--	१५.००लक्ष	--	१५.००लक्ष
५	मार्केट बांधकाम	१००.००लक्ष	--	१००.००लक्ष	--	१००.००लक्ष
६	उद्याने विकास	१२५.००लक्ष	२३.१०लक्ष	१०१.९०लक्ष	६५.१४लक्ष	३६.७६लक्ष
७	अग्निशमन इमारत वाढीव काम	१५.००लक्ष	--	१५.००लक्ष	१४.५०लक्ष	०.५०लक्ष
८	ऐतिहासिक स्मारके विकसित करणे	२५.००लक्ष	--	२५.००लक्ष	२४.६५लक्ष	०.३५लक्ष
९	वाहन कार्यशाळा	२५.००लक्ष	--	२५.००लक्ष	--	२५.००लक्ष
१०	नविन रस्ते बांधकाम	५००.००लक्ष	३६५.९०लक्ष	१३४.९०लक्ष	१३०.३१लक्ष	३.७९लक्ष
११	डी.पी.रोड बांधकाम	२००.००लक्ष	--	२००.००लक्ष	२०४.३६लक्ष	४.३६लक्ष
१२	क्रिडा संकुलन मैदान विकास	५०.००लक्ष	१९.७०लक्ष	३०.३०लक्ष	--	३०.३०लक्ष
१३	मुख्य कार्यालय इमारत फर्निचर	१५.००लक्ष	१४.३४लक्ष	०.६४लक्ष	--	०.६४लक्ष
१४	नविन गटारे	२७५.००लक्ष	२२१.००लक्ष	५४.००लक्ष	५४.२०लक्ष	--
१५	सार्व. शौचालये, मुतारी खरेदी	१०.००लक्ष	६.००लक्ष	४.००लक्ष	४.००लक्ष(स्थायी)	--
१६	सार्व. इमारत बांधकाम	२५.००लक्ष	--	२५.००लक्ष	--	२५.००लक्ष
१७	सार्व. तळी, विहिरी	१००.००लक्ष	८५.४२लक्ष	१४.५८लक्ष	--	१४.५८लक्ष
१८	बालवाडी शाळा बांधकाम	३५.००लक्ष	३५.००लक्ष	--	--	--
१९	भाईदर पूर्व पश्चिम चौपाटी	१००.०० लक्ष	--	१००.००लक्ष	१०४.५०लक्ष	४.५०लक्ष
२०	मनपा विश्रामगृह	३५.००लक्ष	--	३५.००लक्ष	--	३५.००लक्ष
२१	रस्ते पुर्नपृष्ठीकरण	१००.००लक्ष	--	१००.००लक्ष	८७.७२लक्ष	१३.२८ लक्ष
२२	धोकादायक इमारती पाडणे	२५.००लक्ष	--	२५.००लक्ष	२५.००लक्ष	--

भाईदर (पश्चिम) विभागातील कामे :-

- १) भाईदर (प.) पालखाडी रस्ता मजबूतीकरण करुन डांबरीकरण व अंतर्गत रस्ते सी.सी. करणे. रु. २९,२९,०२७/-
- २) भाईदर (प.) प्रभाग क्र. ४ जय अंबे वसाहत नं. २ मध्ये प्रमुख रस्त्यांच्या कडेला गटार बांधणे. रु. ९,८९,३३२/-
- ३) भाईदर (प.) गोम्स स्ट्रीट देना बँक गल्ली सिमेंट काँक्रीट करणे. रु. १०,५०,०००/-
- ४) भाईदर (प.) भागात विनायक मंदिर ते राधासदन पर्यंत गटार बांधणे. रु. १०,८३,९७२/-
- ५) मुर्धा राम मंदिर तलाव, सुशोभिकरण करणे. रु. २०,१२,०००/-
- ६) महाराणा प्रताप उद्यान व साईबाबा उद्यान विकसित करणे. रु. ११,०२,५००/-
- ७) अग्निशामक दल कार्यालयावर वाढीव मजल्याचे बांधकाम करणे. रु. १४,५०,०००/-
- ८) वीर चिमाजी अप्पा स्मारक विकसित करणे. रु. २४,६५,११२/-
- ९) टेंबा हॉस्पिटल ते अमृतवाणी सत्संग व त्यापुढील स्मशानभूमी पर्यंत (६०'-००'') डी. पी. रस्त्याचे माती काम करणे. रु. १५,५४,४८०/-
- १०) देवचंद नगर मुख्य रस्ता व इतर अंतर्गत रस्त्याचे पुर्नपृष्ठीकरण करणे. रु. २९,९६,०००/-
- ११) भाईदर (प.) चौपाटी विकसित करणे. रु. १,०४,५०,१३१/-
- १२) भाईदर पूर्व बी. पी. रोड खडीकरण दुरुस्तीसह पुर्नपृष्ठीकरण करणे. रु. २६,३३,७१५/-

१३) मिरा रोड शिवार गार्डन ते एन. एच. हायस्कूल रस्ता उंची वाढवून पुर्ननृष्ठीकरण करणे.	रु. २७,६३,७५०/-
१४) घोडबंदर कापडीया कंपाऊंड येथे संरक्षक भिंत बांधणे.	रु. २३,६७,९५४/-
१५) मिरा रोड ब्युरल ग्राऊंड शेजारी नाला बांधणे.	रु. ३३,४८,०५०/-
१६) मिरा रोड कृणाल अपार्टमेंट (पोलिस चौकी) ते साहिल फराज पर्यंतचा डी. पी. रोड खडीकरण, डांबरीकरण करणे.	रु. १५,४७,४००/-
१७) भाईंदर (पूर्व) गोडदेव गांव श्रीजी अपार्टमेंट ते ३०.०० मी. डी. पी. रोड पर्यंत रस्ता तयार करणे.	रु. २५,०७,०४०/-
१८) मिरा रोड शांतीनगर रस्ता ब्रीज ते सृष्ठीपर्यंत डांबरीकरण करणे.	रु. २८,२०,९५०/-
१९) डॉ. हेडगेवार मार्ग दिपक हॉस्पिटल पासून जाणारा डी. पी. रोड तयार करणे.	रु. २०,३९,७५०/-
२०) मिरा रोड येथे रेल्वे समांतर डी. पी. रोड साहिल फराज ते उड्डाणपूल पर्यंत मातीभराव करणे.	रु. ६३,०९,७००/-
२१) मिरा रोड एस. के. स्टोन ते शितलनगर पर्यंतचा डी. पी. रोड रुंदीकरण करून डिव्हायडर बसविणे.	रु. ६६,८५,४५०/-
२२) मिरा भाईंदर महानगरपालिका हद्दीतील धोकादायक इमारती पाडणे.	रु. २५,००,०००/-
२३) पेणकर पाडा सुकाळ तलाव सुशोभिकरण करणे.	रु. ३४,००,०००/-
२४) डॉ. हेडगेवार मार्ग एस. के. स्टोन ते खाडीकडे जाणारा डी. पी. रोड तयार करणे.	रु. ३७,००,५००/-
२५) पेणकर पाडा स्मशानभूमी विकसित करणे.	रु. १६,५०,०००/-
२६) घोडबंदर येथे बस स्टॉप ते राजा शिवाजी विद्यालय पर्यंत डांबरीकरण करणे.	रु. ३,८०,५००/-
२७) उत्तन स्मशानभूमी विकसित करणे.	रु. ९,९०,०००/-
२८) डॉ. हेडगेवार मार्ग (प्लीझट पार्क) ते जांगीड कॉम्प्लेक्स पर्यंत डी. पी. रोड तयार करणे.	रु. ४३,५०,०००/-
२९) मनपा मुख्य कार्यालयामागील चर्च रोड सिमेंट कॉंक्रीटकरण करणे.	रु. ३,००,०००/-

वरीलप्रमाणे कामांना प्रशासकीय व आर्थिक मंजूरी देण्यांत येत आहे.

सुचक :- श्री. हॅरल बोर्जिस.

अनुमोदन :- श्री. आसिफ शेख.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. २७ चे वाचन केले)

प्र. सचिव :-

सदर बाबत मा. आसिफ पटेल साहेबांचे पत्र आलेले आहे. त्यांनी काजूपाडा चेना या दरम्यान कत्तलखाना असावा असे सुचविले आहे.

मिलन पाटील :-

माझी प्रशासनाला अशी विनंती आहे की, जे स्टेशन रोडला मांस-मच्छीची दुकाने आहेत त्यांना लायसन्स देण्यापुर्वी, आम्ही अगोदरच तुम्हांला पत्र दिलेले आहे की, या स्टेशन रोडला जी खुल्यावर मांस विक्री करत आहेत त्यांना तुम्ही परवानगी देऊ नका. आम्ही जी जागा दाखविलेली आहे त्या जागी त्यांची शिफटींग करावी. लायसन्स देतांना डॉक्टर साहेबांनी याचा जरूर विचार करावा. त्या ठिकाणी त्यांना लायसन्स देऊ नका. बाकी इतर ठिकाणी लायसन्स दिले तर आमची काही हरकत नाही आहे. फक्त स्टेशन रोडला जे खुल्यावर विक्री करतात त्यांना लायसन्स देऊ नका.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

महापौर मॅडम याच्यामध्ये जे डॉ. बावस्कर साहेबांनी नियम दिलेले आहेत. अटीशर्ती दिलेल्या आहेत. आज जी मटणाची दुकाने झालेली आहेत जसा आपला अगोदर हॉस्पिटलचा विषय झाला कि, जिकडे हॉस्पिटल आहेत तेथे त्यांना आपण जुन्या परवानग्या देऊ. यांनाही काही दुकानदार जसे आहेत

पान क्र. ७६

तसे त्यांना फ्रीक्वेन्सी घेऊन परमीशन द्यायला लागेल. काही दुकाने खरोखर शाळेच्या, मंदिरांच्या जवळ आहेत. त्यांना एखादी स्वतःची खाजगी जागा असेल, विक्री घेतली असेल तर त्यांची प्राईज जागा करून किमान त्या लोकांना त्या देवळासमोर किंवा शाळेसमोर तशी दुकाने देता येणार नाहीत. याची जरा खबरदारी घ्यावी. दुसरी गोष्ट जे आता सन्मा. नगरसेवक मिलन पाटील यांनी सांगितले की, जे भाईदरचे नाक आहे, रेल्वे स्टेशनवरून उतरले की, छत्रपती शिवाजी मार्गवारून येतो आणि तेथेच सर्वात जास्त मटणाची, चिकनची दुकाने आहेत. त्याबद्दल लायसन्स देतांना आपण गांभीर्याने विचार करावा. शहराचे सुशोभिकरण, शहराचे आरोग्य, शहराचा देखावा चांगल्या पद्धतीने राहिल. म्हणून त्या दुकानांचा लायसन्स देतांना खांस करून विचार करावा अशी माझी सुचना बावस्कर साहेब तुम्हांला आहे.

रतन पाटील :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतोय. मांस विक्रीचा जो हा प्रश्न आहे, माझी प्रशासनाला नम्र विनंती आहे. पूर्ण मिरा भाईदरशी संबंधित असा हा प्रश्न आहे. मिरा भाईदरमध्ये जेवढी मांस दुकाने आहेत ती आजपर्यंत उघड्यावर मांस विकले जाते. प्रशासनाने एक सक्ती करावी की, याच्यापुढे मांस विक्री करतांना झाकून म्हणजे पडदा लावून मांस विक्री करावी, उघड्यावर मांस विक्री करू नये. एवढे प्रशासनाने त्याची दखल घ्यावी.

सुरेखा गायकवाड :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलतेय. चंद्रेश अॅकॉर्डच्या समोरचे जे मटणाचे दुकान आहे आणि तेथे दिवसाढवळ्या गटाराच्यावरती बकरे कापले जातात आणि बाजूला शेजारीच साईबाबा मंदिर सुद्धा आहे. तर माझे ऑब्जेक्शन आहे की, त्यांना लायसन्स देऊ नये.

मिलन म्हात्रे :-

मा. महापौर महोदया, क्रमांक २७ या ठरावावरती आपण जी परमीशन देणार आहोत, जे अर्जदार आपल्याकडे अर्ज करतील त्याच्यामध्ये निरनिराळे प्रकार आहेत. कारण ह्या ज्या टर्म्स कंडीशन आहेत याच्यामध्ये गावठण विभागसुद्धा आहे. त्यानंतर काही अशी जुनी वर्षानुवर्षे चालणारी दुकाने आहेत की, ज्यांना तुमच्या नवीन कायदानुसार त्या बिल्डींगचा भोगवटा दाखला म्हणा किंवा अन्य कुठचे जुने दाखले जे मिळाले आहेत असे भोगवटे दाखले त्या घरांना, दुकानांना नाहीत. परंतु आपल्याला आता नव्याने त्यांना परमिशन द्यायची आहे. या शहरामध्ये मांसमच्छी न खाणारे लोक सुद्धा आहेत आणि खाणारे लोकसुद्धा आहेत. परसेंटेज मोजायला गेलो तर जास्त निघेल. सर्वात महत्वाचे म्हणजे ती जी दुकाने आहेत. त्याच्यामध्ये आरोग्य दृष्टीकोनातून स्वच्छता आहे का? कारण नुसते आपण गेलो हे दुकान बंद करा त्याने एक बाहेर फळी लावली आणि आतमध्ये जर घाण असेल तर त्याचा दर्प बाहेर मारणार. त्याकरीता आरोग्य निरीक्षकांचे पहिले महत्वाचे काम आहे की, एकतर तुम्ही त्यांना प्रोत्साहित केले पाहिजे की, ही जी दुकाने आहेत त्याच्यातील जे ओले मांस नंतर कुजते त्याचे छोटे छोटे पिसेस आपल्या घंटागाडीमध्ये टाकावे. ही नोंद त्याच्यामध्ये नाही आहे. मिरा रोडला आम्ही गेलो होतो. आता दहा पंधरा दिवसापूर्वीची गोष्ट. संपूर्णपणे जवळ जवळ एक चार चाकी टॅम्पो भरेल एवढी मोठ्या गाय, बैल जे काय असतील ते मला माहित नाही. हाडावरून कळत नाही की, ती गाय कापली आहे कि बैल कापला आहे. परंतु मोठ्या जनावरांची हाडे पायापासून मोठमोठे पिसेस मिरा रोड रेल्वेच्या पावर हाऊसच्या बाजूला पडलेली मी दाखवून दिलेले आहे. आम्हाला ते दृष्टीपथात आले. नालेसफाईच्या सर्व्हेला आम्ही गेलेलो होतो त्यावेळेला आपल्याकडेच आरोग्य निरीक्षक, डॉक्टरसाहेब माझ्या बरोबर होते. सांगायचा दृष्टीकोन असा आहे जर कच्चे रक्त असलेले मांस किंवा ते रक्त ज्यावेळेला कुत्री खातात त्यापासून कुत्र्यांमध्ये एक प्रकारचा रोग तयार होतो आणि मग ती चावत सुटतात. याचा आपण गांभीर्याने विचार केला पाहिजे. तसेच कोंबडीची जी दुकाने आहेत त्याच्या कोंबडीचे जे वेस्ट मटेरीयल असते ते सरळ कुठेतरी उघड्यावर टाकतात. आता जर माझ्याबरोबर आरोग्य निरीक्षक आले, भाईदर जेसल पार्क रेल्वेच्या साईटवरती, रेल्वेच्या एरियात समोरच्या आपल्या जेसल पार्क एरिया मधील जी मटणाची दुकाने आहेत रेल्वेच्या लाईनच्या बाजूला हे सर्व वेस्ट मटेरीयल टाकलेले असते. त्याचा वास एवढा घाणेरडा मारतो कारण ते सर्व मांस कुजते. याचासुद्धा विचार केला जावा. नुसत्या दुकानांना तुम्ही परमीशन द्याल. परंतु त्याच्यातून निघणारा जो वेस्ट मटेरीयल आहे ते कुठे चालले आहे. मिरा रोडला आम्ही त्या दिवशी गेलो असतांना आपण संपूर्णपणे दुकान बंद केल्याचे सांगितले. परंतु ही दुकाने नंतर चालू होती. ती स्वतः डॉक्टरसाहेबांनी बंद केलेली आहेत. म्हणजेच आपण जो धाक दाखवतो, जो कायदा बनवता, त्याचे लगेच दुस-या दिवशी कुठेतरी उल्लंघन होते. त्याला कुठे कुठे राजकिय लोक सुद्धा सपोर्ट करत असतात. नियम जो झाला तो झाला. आता माझ्या वार्डामध्ये मटणाची दुकाने आहेत फार पूर्वीपासून आहेत. नगरपालिकेने त्यांना एन.ओ.सी. दिलेली आहे सर्व काही आहे ग्रामपंचायतीने सुद्धा त्यांना परमिशन दिलेले आहे. परंतु अशी दुकाने पहिली गोष्ट साफसफाई कशी राहतील. नुसती बंद राहून चालणार नाहीत. त्याच्यात पुरेसा उजेड, जर बकरे वगैरे काही कापत असतील तर तयाची जी घाण आहे त्याची विल्हेवाट तो दुकानदान कुठे

लावतो, आरोग्य निरिक्षकांनी या संपूर्ण दुकानांचा आपल्याकडे रिपोर्ट ठेवला पाहिजे. दुकानाचा नंबर, एरिया सांगितला कि लगेच तो रिपोर्ट बाहेर आला पाहिजे. या सर्वांची पूर्तता या एन.ओ.सी. मध्ये करावी. पुन्हा एकदा सांगतो एन.ओ.सी. मध्ये ग्रामीण विभागाचा सुध्दा भाग लक्षात ठेवा. गावठण. जे आपण परमिशनची मागणी करता ते उत्तन पासून पेणकरपाडा चेना वगैरे पासून थेट आमच्या भाईदर शहरामध्ये सुद्धा जो भाग ग्रामीणमध्ये आहे तिथून जे आमचे मटणचे दुकानदार आहेत किंवा मच्छीवाले आहेत काही आता आपल्या नगरपालिकेच्या येथे दुकाने उघडून बसले आहेत त्यांच्याकडे या परमिशन नसणार आहेत. तर त्या थोड्या शिथिल कराव्यात. त्यांना दुकान स्वच्छ ठेवायला सांगावे. आरोग्य निरिक्षकांची त्यांच्यावर देखरेख असावी. प्रसंगी वेळ पडला तर केसेस ही करा. त्याशिवाय ऐकणार नाहीत ते लोक अशी माझी आपणांस विनंती आहे.

चंद्रकात वैती :-

मा. महापौर मॅडम, याच्यामध्ये एक अट टाकलेली आहे. अट क्र.३ मांस विक्री दुकानांची जागा खाजगी अथवा महानगरपालिकेच्या मंडईमध्ये आजुबाजूला अशी दुकाने असतात. तर खाजगी अथवामहानगरपालिकेचे असा आपण उल्लेख करतो परंतु ही अट शिथिल करावी. कारण काही दुकाने पूर्वीपासूनच आहेत. आणि एकाच ठिकाणी जर सर्व वस्तु मिळत आहेत तेव्हा संबंधित ठिकाणी काळजी घ्यावी की, व्हेज मार्केटला त्यापासून काही त्रास होणार नाही. इतरही काही आपण अटीशर्ती घातलेल्या आहेत कि चार फुटापर्यंत टाईल्स असाव्यात, काळ्या काचा असाव्यात, पत्रा असावा, पार्टीशन असावे, पडदा असावा.

याकुब कुरेशी :-

प्रकरण क्र. २७ मध्ये जी माहिती आहे ती माझ्या मते ती चुकीची आहे. त्याच्या मध्ये बदल करावा कारण की एकच व्यक्ती अनेक दुकानात धंदे करू शकतो. त्याला दुसरे परमिशन मिळणार नाही. अशी जी अट टाकलेली आहे. ती चुकीची आहे. तरी त्यात बदल भरावा ही विनंती.

ध्रुवकिशोर पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, सगळ्या सदस्यांनी आपआपल्या परीने सुचना मांडलेल्या आहेत. तसेच एक विषय राहुन गेला की यांना जी फी आकारलेली आहे. ती खुप जास्त आहे. सर्व साधारणपणे आपण जर बघितले तर ज्या मोठमोठ्या हॉस्पिटल जी फी आकारली गेलेली आहे ती फार कमी आहे. आणि ह्या कोंबडी कापून त्यांचे मांस मिळून व्यवसाय करणे दोन हजार रुपये लहान जनावरांचे मांस मिळणे त्यांना तीन हजार रुपये तर माझे असे मत आहे की आपणही फी कमी करावी. म्हणजेच निम्मे करावी. आणि ह्या सगळ्या सन्मा. सदस्यांच्या सुचनासहीत हा ठराव मी, मांडीत आहे.

प्रेमनाथ पाटील :-

ह्या ठरावास माझे अनुमोदन आहे.

मिलन म्हात्रे :-

अहो फी पण नक्की करावी. ठराव पास करत असतांना जी फी जास्त आहे ती कमी करावी.

ध्रुवकिशोर पाटील :-

साहेब आपण फी अशी घेऊ या की मोठ्या जनावरांचे मांस विक्री व्यवसाय करणे साठी रुपये तीन हजार. पाच हजाराचे आपण तीन हजार केले. आणि नुतनीकरण रुपये दिड हजार केले. लहान जनावराचे मांस विक्री करणेसाठी तीन हजार होते, त्यांचे आपण दोन हजार केलेले आहे आणि नुतनीकरण हजार रुपये केले. कोंबडी कापून त्यांचे मांस विक्री करणे दोन हजार रुपयाचे आपण एक हजार केले आणि नुतनीकरण पाचशे रुपये केले आणि खाजगी जागेत ते आहेत त्यांचे तेच आपण ठेवलेले आहेत.

मोहन पाटील :-

कोंबडी कापून मांस विक्री करणे पंधराशे रुपये आणि नुतनीकरण सातशे पन्नास रुपये असे केले.

प्रकरण क्र. २७ :-

मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम ३८२ व ३८६ अन्वये महानगरपालिका हद्दीतील मांस विक्रीस परवानगी देणेबाबत.

ठराव क्र. :-

मिरा भाईदर महानगरपालिका क्षेत्रात जवळ जवळ ५५ लहान जनावरोचे व २२ मोठ्या जनावरांचे मांस विक्री, कोबडी मांस विक्री ९२ दुकाने आहेत. मुंबई प्रांतिक अधिनियम १९४९ चे कलम ३८२ अन्वये शहरात किंवा कोणत्याही कत्तलखान्यात खाटकाचा व्यवसाय चालविता येत नाही. शहरातील कोणतीही जागा कोणत्याही जनावराच्या मांसाची विक्री करण्यासाठी किंवा शहराबाहेरील कोणतीही जागा शहरात खपविण्यासाठी अशा मांसाची विक्री करण्यासाठी परवानगीशिवाय वापरता येत नाही.

कलम ३८६ अन्वये महानगरपालिका क्षेत्रात कोणताही व्यवसाय आयुक्तांचे परवानगीशिवाय किंवा कलम ६९ अन्वये अधिकार देण्यांत आलेल्या अधिकाऱ्यांच्या परवानगीशिवाय चालविता येत नाही.

महानगरपालिका क्षेत्रातील कोणत्याही मांस विक्री दुकानांस परवानगी नाही, त्यामुळे ती बंद करण्याची कार्यवाही करून त्यांना नियमानुसार परवानगी देणे आवश्यक आहे.

महानगरपालिकेने महानगरपालिका क्षेत्रात कत्तलखान्याची सुविधा उपलब्ध करून न दिल्यामुळे लहान जनावरांचे मांस विक्री करणारे खाटीक त्यांच्या जागेतच बोकड व मेंढ्या यांची कत्तल करतात. मोठ्या जनावरांचे मांस विक्री करणारे व्यावसायिक मुंबई किंवा ठाणे किंवा इतर महानगरपालिकेच्या कत्तलखान्यातून कत्तल केलेल्या जनावरांचे मांस आयात करून विक्री करतात.

महानगरपालिका क्षेत्रात खाटीक व मांस विक्रीची परवानगी देतांना मुख्यतः खालील बाबींची पूर्तता झाल्याशिवाय त्यांच्या अर्जाचा विचार करण्यांत येऊ नये.

- १) मुंबई दुकाने व आस्थापना अधिनियम १९४९ अन्वये दुकानाची नोंदणी करणे आवश्यक आहे.
- २) मांस विक्री केल्या जाणाऱ्या जागेचा संपूर्ण पत्ता, मालकाचे नांव व त्यासाठी जागा भाड्याची असेल तर कायदेशीर करारनामा.
- ३) मांस विक्री दुकानाची जागा खाजगी अथवा महानगरपालिकेच्या मंडईपासून १०० मिटरच्या आत नसावी.
- ४) मिरा भाईंदर महानगरपालिका हद्दीत अर्जदाराचे नांवावर विक्री साठी दुसरा परवाना नसावा.
- ५) स्वच्छतेच्या दृष्टीने जागा योग्य असावी व दुकानात स्वच्छता ठेवावी.
- ६) दुकानात काम करणाऱ्या व्यक्तींनी योग्य वैयक्तिक स्वच्छता राखवी.
- ७) दुकानाच्या जागेपासून २० मीटर अंतराचे आत दुभत्या जनावरांच्या किंवा बैलांचा गोठा
- ८) दुकानाच्या जागेपासून ५ मीटर अंतराचे आत केस कापण्याचे दुकान, पिठाची गिरणी, कोळशाचे दुकान नसावे.
- ९) दुकानापासून ५० मिटरचे आत मंदिर किंवा धार्मिक स्थळ नसावे.
- १०) दुकानाचा आकार कमीत कमी ६५ ते ७० चौ. फुटांचा असावा.
- ११) दुकानात पाण्याची योग्य व्यवस्था असावी.
- १२) दुकानात सर्व भिंतींना कमीत कमी ४ फूट टाईल्स लावलेल्या असाव्यात.
- १३) दुकानातील मांस रस्त्यावरून जाणाऱ्या नागरिकांस दिसणार नाही यासाठी दुकानासमोर टांगू नये. दुकानाच्या दर्शनी भाग काळ्या काचा किंवा पत्रा यांनी बंद करावा.
- १४) दुकानातील घाण व कचरा स्वतंत्र डब्यात तो महानगरपालिकेच्या घंटागाडीत टाकावा.
- १५) ज्या इमारतीत मांस विक्री दुकान सुरु करावयाचे आहे त्या इमारतीच्या रहिवाशांचे ना हरकत प्रमाणपत्र.
- १६) मांस विक्री दुकानदाराने नागरिकांचे आरोग्यास कोणताही अपाय होणार नाही अशी कृती करू नये.

महानगरपालिका हद्दीत लहान व मोठ्या जनावरांचे तसेच कोंबडी कापून मांस विक्री करणाऱ्या याशिवाय शीत पेटीतून मांस विक्री करणाऱ्या दुकानास परवानगी देतांना खालीलप्रमाणे दर आकारण्यांत यावे. अशी शिफारस आहे.

- १) मोठ्या जनावरांचे मांस विक्री व्यवसाय रुपये ३०००/- नुतनीकरण फी रुपये १५००/-
- २) लहान जनावरांचे मांस विक्री व्यवसाय रुपये २०००/- नुतनीकरण फी रुपये १०००/-
- ३) कोंबडी कापून त्याचे मांस विक्री व्यवसाय रुपये १५००/- नुतनीकरण फी रुपये ५००/-
- ४) खाजगी जागेत शीतपेटीमध्ये मांस व मासळी ठेवून विक्री करणे रुपये १०००/- नुतनीकरण फी रुपये ५००/-

महानगरपालिकेच्या हद्दीत बाहेर अधिकृत कत्तल खान्यात कापलेल्या मोठ्या व लहान जनावरांचे मांस मिरा भाईंदर महानगरपालिका हद्दीमध्ये आयात करून विक्री करणे व वार्षिक फी रु. १०,०००/- अशा दुकानदारांची त्यांनी रोज आयात केलेल्या मांसाची अधिकृत कत्तल खान्यात कापल्याबाबतची प्रत्येक दिवसाची पावती त्यांचे दुकानात पाहण्यासाठी ठेवावी व महानगरपालिका मागेल तेव्हा सादर करावी.

जे दुकानदार महानगरपालिकेच्या लेखी परवानगीशिवाय मांस विक्रीचा व्यवसाय करतील त्यांची दुकाने बंद करण्याची कार्यवाही करण्यात येईल. अशी ही सभा ठरवित आहे.

सुचक :- श्री. ध्रुवकिशोर पाटील.

अनुमोदन :- श्री. प्रेमनाथ पाटील.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

**मा. महापौर,
मिरा भाईंदर महानगरपालिका**

(प्र. सचिवांनी प्रकरण २८ चे वाचन केले)

ध्रुवकिशोर पाटील :-

मा. महापौर मॅडम डॉ. बावस्कर यांना महापालिकेत घेतल्यानंतर त्यांनी ह्या महानगरपालिकेत आपला ठसा उमटविलेला आहे.त्यांनी नाले सफाई बद्दल खूप लक्ष दिलेले आहे. तसेच त्यांनी जी चांगली कामगिरी केली त्याबद्दल सगळेच नगरसेवक त्यांचे कौतुक करीत आहेत तरी त्यांना परत आपल्या महापालिकेत ५ महिन्याकरीता आपण मुदतवाढ द्यावी असा ठराव मी मांडत आहे.

रिटा शाह :-

साहेब ठराव अनुमोदन करण्याच्या अगोदर मी, बोलू इच्छिते कारण डॉ. बावस्कर यांना आपण या महानगरपालिकेत संत गाडगे बाबा स्वच्छता अभियान अंतर्गत त्यांची आपण नियुक्ती केली होती. त्या अभियान अंतर्गत मी एक अभिनंदनाचा ठराव माडू इच्छिते की, आपले नगरपालिकेचे चीफ ऑफीसर श्री. शिवमूर्ती नाईक साहेब जेव्हा ते येथे चीफ ऑफीसर म्हणून होते तेव्हा रोड वायडिंग, ५० एम.एल.डी. पाणी योजना, आणि जास्तीत जास्त टॅक्स वसूली ह्या तीन कार्यामुळे आपल्याला संत गाडगेबाबा स्वच्छता अभियाना अंतर्गत मिरारोडला पारितोषिक मिळालेले आहे. तरी त्यांच्याबद्दल अभिनंदनाचा ठराव मी मांडित आहे आणि त्यांच्यामुळे हे पारितोषिक मिळाले म्हणून त्याबाबत मी अभिनंदनाचा ठराव मांडित आहे.

शानु गोहिल :-

सदर ठरावास माझे अनुमोदन असे.

प्र. सचिव :-

सदर डॉ. बावस्कर यांच्या मुदतवाढीबाबत विरोधी पक्ष नेते यांनी सुद्धा शिफारस केलेली आहे.

आसिफ शेख :-

तस नाही आपण जी टिपणी केलेली आहे.

रिटा शहा :-

एक मिनीट सन्मा. सदस्य आसिफ शेख मला माझ्या प्रश्नाचे उत्तर मिळू द्या.

लिओ कोलासो :-

मा. महापौर साहेब आम्हांला या विषयावरती बोलण्यास परवानगी द्यावी. तसेच सन्मा. सदस्य रिटा शहा यांचे बोलणे प्रथम ऐकून घ्या आणि नंतर आम्हाला परवानगी द्या.

रिटा शहा :-

तुम्ही टोमणे मारा किंवा काहीही करा तरी मला काही असर होणार नाही. आता मी सुद्धा धीट झालेली आहे. साहेब डॉ. बावस्कर यांना आपण परत आता घेत आहोत. तरी नालेसफाई वैगरे जेव्हा नगरपालिका होती तेव्हा पण आपण काम करीत होतो तरी साहेब माझे एक मिनिट ऐकून घ्या. नालेसफाई, गटारसफाई औषध फवारणी हे जेव्हा नगरपालिका असतांना आपण ही कामे करत होतो आणि आता सुद्धा आपण करून घेत आहोत. तरी त्यांच्यामध्ये आपण काही मोठी धाड मारलेली नाही आहे. असे मला वाटत नाही की, आपले डॉ. बावस्कर साहेबांचे स्केल किती तीस हजाराचे आहे. माझ्या हिशोबाने तरी एवढे तीस हजार एवढा पगार देवून मला वाटत नाही की मिरा भाईंदर महानगरपालिकेमध्ये सहा-आठ महिन्यामध्ये नवीन काही कार्य करून घेतलेले आहे. कारण संतगाडगे बाबा यांच्या अंतर्गत आपल्याला जे पारितोषिक मिळालेले आहे. त्याचे संपूर्ण श्रेय हे श्री. शिवमूर्ती नाईक साहेबांना जाते. कारण त्यावेळी त्यांनी रोडवायडिंग केले. ५० एम्.एल्.डी. पाणी योजना अंतर्गत त्यांनी जी कामे करून दाखविली आणि ते टॅक्सेशन वसूली मध्ये जी काही भुमिका गाजवली तरी त्यांचा ह्या पारितोषिकमध्ये फार मोठा हातभार आहे. आणि मला असे वाटत नाही की त्यांना मुदतवाढ द्यावी असे मला वाटत नाही कारण तीस हजार पगार देऊन तेच कंत्राट हे करतात आणि टेंडर काढतात आणि मला वाटत नाही की त्यांचे ते काम आहे. उद्या समजा ते तीन महिन्यांनंतर गेले तर त्यांचा जबाब आपल्यालाच द्यावा लागेल याबाबत संपूर्ण विचार करूनच ह्या ठरावास अनुमोदन द्यावे.

मा. आयुक्त :-

सन्मा. महापौर महोदया या ठिकाणी जो मुद्दा उपस्थित झालेला आहे की, डॉ. बावस्कर साहेबांच्या मुदतवाढी बाबतचा सहा महिन्यापर्यंतची मुदत वाढीबाबतचे अधिकार हे स्थायी समितीला होते किंवा नियुक्तीचे अधिकार होते त्यानुसार स्थायी समितीने ही नियुक्ती केलेली होती आणि ही मुदत पुढच्या महिन्यात संपत आहे. तर त्याच्या अगोदर हा विषय महासभेपुढे आणावा आणि पुढची मुदतवाढ द्यावी अशा हेतूने हा विषय आपल्या समोर ठेवलेला आहे. या महापालिकेमध्ये नगरपालिकेची महापालिका झाल्यानंतर ज्या अनेक जबाबदाऱ्या आपल्या वाढलेल्या आहेत, अपेक्षा सुद्धा वाढलेल्या आहेत त्या अपेक्षा पूर्ण करणे आणि खास करून जे शासनाचे कार्यक्रम आहेत, कदाचित आपल्याला

माहिती असेल किंवा नसेल की फक्त साफसफाई, औषधफवारणी किंवा इतर जे आपण पहातो. याच्या व्यतिरीक्त देखील आरोग्य अधिकारी यांची जी महत्वाची कामे आहेत तर ही कामे वेळोवेळी शासनाशी संपर्क ठेवणे, नियंत्रण ठेवणे, वरिष्ठ पातळीवरच्या ज्या बैठका किंवा राज्य पातळीवरच्या ज्या बैठका असतात त्या बैठकांना उपस्थित रहाणे कॉन्फरन्सना उपस्थित रहाणे आता जे पाच हॉस्पिटल आपण प्लॅन करत आहोत त्याची आस्थापना किंवा त्यांची व्यवस्थितरित्या संयोजन करणे. याबाबत एक व्यक्ती आपल्याला योगायोगाने या ठिकाणी मिळालेली आहे. बऱ्याचशा सदस्याचे या बाबतीमध्ये एकमत आहे की ज्या व्यक्तीने ठाणे महापालिकेत काम करीत असताना त्यांचा बायोडाटा सगळा आपल्यासमोर देण्यात आलेला आहे की देशातील सुंदर शहर असे या शहराचा जो गौरव झाला तो डॉ. बावस्कर त्या ठिकाणी आरोग्य अधिकारी असतांना झालेला आहे आणि त्यांच्या स्वतःच्या काही अडचणीमुळे त्यांना ती महापालिका सोडली लागली वाडीयामध्ये त्यांना जायचे होते त्यामुळे वाडीया हॉस्पिटलमध्ये ते रुजू झाले होते जवळ जवळ सातशे खाटांचे ते हॉस्पिटल त्यांनी अतिशय कार्यक्षमतेने चालविले आणि त्या ठिकाणची मुदत तीन वर्षांची संपल्यानंतर पुन्हा मुदतवाढ देण्यासाठी त्यांना प्रशासन आग्रही होते. परंतु दरम्यानच्या काळात आमची चर्चा झाल्यानंतर आम्ही त्यांना विनंती केली की आमच्याकडे नवीन महापालिका आहे. आणि येथे व्यवस्थित घडी या आरोग्य विभागात बसविण्याच्या दृष्टीने अशा जेष्ठ अधिकाऱ्यांची गरज आहे तेव्हा ते आमच्या विनंतीला मान देवून आणि मा. स्थायी समितीला आम्ही विनंती केली की अशा अधिकाऱ्यांची ह्या ठिकाणी आवश्यकता आहे त्यावेळी त्यांनी त्यांची नियुक्ती केली गेली. या नियुक्तीचे हे फक्त एक्सटेंशन आहे आपल्या महापालिका झाल्यानंतर कलम ४५ (बी.पी.एम. अॅक्ट) मुख्य वैद्यकीय व आरोग्य अधिकारी यांचे जे पद मंजूर व्हायला पाहिजे होते त्याच्या ऐवजी चुकून आरोग्य अधिकाऱ्यांचे पद मंजूर झालेले आहे. मुख्य वैद्यकीय आरोग्य अधिकारी हे पद मंजूर व्हावे म्हणून शासनास परत रेफरन्स केलेला आहे. हे पद साधारणतः डेप्युटी डायरेक्टर च्या दर्जाचे अत्यंत सिनियर अशा प्रकारचे पद आहे. डॉ. बावस्करांच्या सॅलरी बाबत आपण प्रश्न उपस्थित केला ही सॅलरी त्यांना काही प्रथमच देत आहोत अशातली गोष्ट नाही वाडीया हॉस्पिटल त्यांना पन्नास हजार रुपये सॅलरी देत होत हे आपल्या माहितीसाठी सांगतो आपण चौकशी करू शकता. आणि ठाणे महापालिका ज्यावेळी त्यांनी सोडली त्यावेळी आम्ही त्यांना विनंती केली की आम्ही ठाणे महापालिका इतका पगार नक्की देऊ शकतो. वाडीया हॉस्पिटल इतका पगार आम्ही देऊ शकत नाही. कारण की, आमच्या कायद्यात ते बसणार नाही. त्यावेळी त्यांनी ती विनंती मान्य केली आणि या ठिकाणी ते रुजू झालेले आहेत. नालेसफाई असो, गटार सफाई असो किंवा इतर सफाई असो साथीच्या रोगाच्या बाबती मधील दक्षता असो या सर्व बाबतीमध्ये आतापर्यंत त्यांनी दक्षतेने काम केलेले आहे. संत गाडगेबाबा अभियाना बाबत जे यश या महापालिकेला मिळालेले आहे, पाच लाख रुपये शासनाचे बक्षीस सुद्धा मिळाले आहे. हे शिवमूर्ती नाईकांमुळे मिळाले किंवा त्यांच्या मुळे मिळाले किंवा माझ्यामुळे किंवा तुम्हा सर्वांच्या सहकार्यामुळे मिळाले हा काही चर्चेचा विषय ह्या ठिकाणी असू शकत नाही ठिक आहे. त्यांच्यामुळे मिळाले असे आपण गृहीत धरतो. परंतु त्यांच्या मुदतवाढीचा प्रस्ताव ह्या ठिकाणी नाही मुदतवाढीचा प्रस्ताव जो आहे. तो डॉ. बावस्करचा आहे. माझी आपल्याला विनंती आहे की एक जेष्ठ अधिकारी आपल्याला योगायोगाने ह्या ठिकाणी उपलब्ध झालेले आहेत आणि जोपर्यंत ह्या दर्जाचे अधिकारी आपल्याला मिळत नाही तोपर्यंत त्याच नियुक्तीला मुदतवाढ द्यावी अशी मी सभागृहाला विनंती करतो.

प्रभात पाटील :-

ह्या अनुषंगाने मनात एक प्रश्न उपस्थित होतो की संत गाडगे बाबा अभियानाचा आपल्याला जो पुरस्कार मिळाला त्याची काही तारीख वैगरे असेल ती सांगावी. ज्या दिवशी आपणांस तो पुरस्कार जाहिर झाला त्याची काही तारीख वगैरे माहित आहे का ?

डॉ. बावस्कर :-

१ मे २००३ अशी ती तारीख आहे.

प्रभात पाटील :-

१ मे २००३ अशी आहे तरी त्यावेळी डॉ. बावस्कर होते. महापालिकेत रुजू होऊन त्यांना किती महिने झालेले होते. तरी डॉ. बावस्कर साहेब आपण येऊन किती महिने झालेले होते त्यावेळी.

डॉ. बावस्कर :-

मा. महापौर महोदया, मी १९ जानेवारी २००३ ला ह्या ठिकाणी हजर झालो.

आसिफ शेख :-

सन्मा. सभागृह नेते यांनी जो या ठिकाणी ठराव मांडलेला आहे आणि त्या ठरावा संदर्भात जी या ठिकाणी चर्चा उपस्थित झाली आणि सन्मा. आयुक्त साहेबांनी ज्याप्रमाणे ह्या ठिकाणी डॉ. बावस्करांच्या संदर्भात भावना व्यक्त केली तरी या ठरावास आम्ही अनुमोदन देत आहे.

दिनेश नलावडे :-

आताच सन्मा. सदस्य श्री. आसिफ शेख यांनी डॉ. बावस्कर साहेबांना मुदतवाढ देण्याची जी सुचना केलेली आहे. त्या सुचनेस मी अनुमोदन देत आहे.

प्रकरण क्र. २८ :-

मुंबई प्रांतिक महानगपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम ४५ अन्वये वैद्यकिय आरोग्य अधिकारी या पदावर नियुक्ती होईपर्यंत डॉ. बी. एस्. बावस्कर, विशेष कार्य. अधिकारी (आरोग्य) यांना मुदत वाढ देणेबाबत.

ठराव क्र. :-

मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम ४५ अन्वये शहर अभियंता, वैद्यकिय आरोग्य अधिकारी, मुख्य लेखा परिक्षक, महापालिका सचिव, उप आयुक्त व सहाय्यक ही पदे संबंधिक असून या पदावर राज्य शासनाने मान्यतेने योग्य उमेदवाराची नेमणूक करणे गरजेचे आहे. महानगरपालिकेच्या आस्थापनेवर वैद्यकिय आरोग्य अधिकारी या पदावर अद्यापपर्यंत नेमणूक केलेली नाही. वैद्यकिय आरोग्य अधिकारी या पदासाठी आवश्यक असणारी शैक्षणिक पात्रता, अनुभव व वेतनश्रेणी यासाठी महाराष्ट्र शासनाची मंजूरी होऊन या पदावर नियुक्तीची कार्यवाही प्रशासनाकडून करण्यात येत आहे.

महानगरपालिका ह्यातील दैनंदिन साफसफाई, घनकचरा व्यवस्थापन, बायोमेडीकल वेस्टची व्यवस्था, साथीचे आजारास प्रतिबंध करणे, मांस विक्री दुकानांस परवानगी देणे, अनधिकृत मांस विक्री दुकानांवर कार्यवाही करणे, आरोग्यास अपायकारक वस्तूची पहाणी करून त्यावर कार्यवाही करणे, महानगरपालिका हद्दीत राष्ट्रीय आरोग्य कार्यक्रम राबविणे, महानगरपालिकेची आरोग्य केंद्रे सुरू करणे इ. महत्त्वाचे कामासाठी आरोग्य विभागाकडे वैद्यकिय आरोग्य अधिकारी या पदावर नियुक्ती होईपर्यंत सक्षम अधिकारी असणे आवश्यक आहे.

मा. स्थायी समिती ठराव क्र. ८९ दि.१०/१/२००३ अन्वये डॉ. बी. एस. बावस्कर यांची दि.२०/१/२००३ पासून सहा महिन्याचे कालावधीसाठी मासिक रूपये २९,४७७/- मानधनावर आरोग्य विभागाकडील कामकाज पाहण्यासाठी विशेष कार्य. अधिकारी म्हणून नियुक्ती केलेली आहे. डॉ. बी. एस. बावस्कर यांना महानगरपालिका प्रशासनाचा आरोग्य अधिकारी, वैद्यकिय आरोग्य अधिकारी म्हणून १४ वर्षांचा अनुभव, महाराष्ट्र शासनाकडे अधिव्याख्याता व जिल्हा क्षयरोग अधिकारी म्हणून ४ वर्षे ५ महिने व मुंबईतील वाडिया बाल व स्त्री रुग्णालयातील मुख्य ज्येष्ठ कार्यकारी म्हणून २ वर्षांचा अनुभव आहे. डॉ. बी. एस. बावस्कर यांचे मिरा भाईंदर महानगरपालिकेची ५ महिन्याचे काम समाधानकारक आहे.

वरील सर्व बाबी विचारात घेऊन महानगरपालिकेच्या आस्थापनेवारील वैद्यकिय आरोग्य अधिकारी या पदावर महाराष्ट्र शासनाचे मान्यतेने योग्य व्यक्तीची नियुक्ती होईपर्यंत डॉ. बी. एस. बावस्कर यांचे विशेष कार्य अधिकारी म्हणून मासिक रू.२९,४७७/- एवढ्या मानधनावर पाच महिन्याकरिता मुदत वाढ देण्यास ही महासभा मंजूरी देत आहे.

सुचक :- श्री. ध्रुवकिशोर पाटील.

अनुमोदन :- श्री. चंद्रकांत वैती.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

मा. महापौर,

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

महापौर :-

प्र. सचिवांनी पुढील विषयास सुरुवात करावी.

(प्र. सचिवांनी प्रकरण २९ चे वाचन केले)

चंद्रकांत वैती :-

मा. आयुक्त साहेब आणि मा. महापौर मॅडम घरपट्टी व पाणीपट्टी वसूली करीता खाजगी अभिकर्ता नेमणेबाबत हा विषय जेव्हा स्थायी समिती समोर आला होता. त्यावेळेला स्थायी समितीच्या सर्व सदस्यांच्या भावना अतिशय तीव्र होत्या की, ह्या अशा प्रकारचा प्रयत्न होऊ नये. कारण जकात वाल्यांकडून एवढा त्रास होतोय आणि जर असा ठेकेदार नेमला तर मग येथे अगदी रणकंदन माजेल.

पान क्र. ८२

म्हणून हा विषय घेऊच नये. आपण जी महापालिकेच्या मार्फत पाणी पट्टी वसूली, घरपट्टी वसूली करतोय तशाच प्रकारे करावी अशी विनंती आहे.

तुळशीदास म्हात्रे :-

महानगरपालिकेच्या कर्मचाऱ्यांमार्फत घरपट्टी, पाणीपट्टी वसूली करणे बाबत सक्ती करावी. परंतु तुम्ही ठेकेदारांस देऊ नये. जर सर्वांना येथे यायचे असेल तर.

रतन पाटील :-

मा. महापौरांच्या परवानगी बोलतोय घरपट्टी, पाणीपट्टी वसूली ठेक्याने द्यायचा असा जो विषय आहे. या संदर्भात माझ्या पक्षाच्या वतीने मी विनम्र विनंती करतो की, हे खाजगीकरण करू नये. ज्या पद्धतीने महापालिकेच्या अधिकाऱ्यांमार्फत जी वसूली चालू आहे. त्या पद्धतीने चालू करावी. खाजगी करणातून दिली तर त्याच्यामध्ये फार गैर प्रकार होतील. आणि फार मोठे असे जे सांगता येत नाही. असे प्रकार घडतील म्हणून मा. महापौरांना, मा. आयुक्तांना नम्र विनंती आहे की, आपल्या कर्मचाऱ्यांमार्फत जशी आहे त्याच पद्धतीने ही करवसूली झाली पाहिजे. तसेच त्यांना आपली जी वसूली आहे ही शंभर टक्के वसूली जास्तीत जास्त कशा पद्धतीने वसूल करता येईल यासाठी आपण आपल्या कर्मचाऱ्यांमार्फत वसूल करता येईल. यासाठी आपण आपल्या कर्मचाऱ्यांवर सक्ती करावी, एवढेच मी बोलत आहे.

शुभांगी नाईक :-

त्याला माझे अनुमोदन आहे.

मिलन पाटील :-

मा. महापौर मॅडम आपण जी कर वसूली करतो, ती आपण ठेका पद्धतीने देणार म्हणजेच आपण त्या ठेकेदाराला काहीतरी कमिशन देणारच. पण मी अशी सुचना करतो की जे आपले अधिकारी आहेत त्या अधिकाऱ्यांना वर्ष अखेरीस जास्तीत जास्त जो अधिकारी करवसूली करून आणेल. त्याला काहीतरी बक्षीसयोजना ही आपण जाहिर करावी. आणि त्या अधिकाऱ्याला एक बक्षीस द्यावे. किंवा पदोन्नती द्यावी किंवा वरची ग्रेड द्यावी, असे मी काहीतरी सुचना करतो तरी मा. आयुक्तांना विनंती करतो की जे कर्मचारी मेहनत करतात त्यांना मेहनतीचे फळ मिळावे आणि त्यांना थोडे जास्त पैसे देऊन त्यांना ही योजना जाहिर करावी.

कैलासबेन जानी :-

पाणी डिपार्टमेंट व टॅक्स डिपार्टमेंटची वसूली व्यवस्थितरित्या होत नाही म्हणून हा विषय येथे आणलेला आहे का? टॅक्स वसूली साठी सक्षम अधिकारी नाहीत का? मग हा विषय कशासाठी सभागृहात आणला.

मा. आयुक्त :-

आपण कृपा करून खाली बसावे प्लीज मी आपणांस त्याविषयी खुलासा करतो. या ठिकाणी सर्वच सदस्यांनी ज्या भावना व्यक्त केल्या, मला वाटते काही गैरसमजावर आधारित आहेत तो गैरसमज मुलतः असा आहे की जकातीचा ठेका आणि प्रॉपर्टी टॅक्स तसेच पाणीपट्टी वसूलीचा ठेका यांच्यामध्ये एक मुलभुत फरक आहे. हा फरक असा आहे की, जकाती मध्ये अशा प्रकारचे ॲलीगेशन होऊ शकतात की, ठरवून दिलेल्या दरापेक्षा जास्त वसूली ठेकेदार करतो किंवा त्याच्यामध्ये छळवणूक करतो. या प्रकारचे प्रयोग या ठेकेदाराला या पद्धतीत करता येणार नाही त्याचे मुख्य कारण असे आहे की, एखाद्या एक्सवायझेड व्यक्तीकडे एक लाख रुपयाची वसूली आहे तर तो एक लाख एक रुपया वसूली त्याच्याकडून करणार नाही. ही वसूली जी आहे ही आम्ही ठरवून दिलेल्या दराने आणि आम्ही फिक्स केलेले जे डिमांड असेल त्या डिमांडने तो करणार आहे त्यामुळे पहिली गोष्ट म्हणजे नागरीकांवरती अन्याय कशा प्रकारे होणार आहे ही न कळणारी गोष्ट आहे. आपण ठरवून दिलेले जे डिमांड आहे ते डिमांड फक्त त्यांना वसूल करावयाचे आहे. सन्मानीय सदस्यांनी या ठिकाणी प्रश्न विचारला की प्रशासन या बाबत अकार्यक्षम आहे का ? तरी प्रशासनाची कार्यक्षमता, अकार्यक्षमते बाबत खरे तर बोलले गेले पाहिजे आतापर्यंत जी वसूली झालेली आहे ती फक्त साठ टक्के वसूली झालेली आहे हे आपल्या माहितीसाठी सांगतो आहे. याच्यावरती आपणाला टिका करावयाची असेल तर जरूर टिका करा. परंतु जे फॅक्ट आहे ते मी या सभागृहापुढे मांडू इच्छितो की एकोणपन्नास कोटी रुपये आपले डिमांड असतांना प्रॉपर्टी टॅक्स बाबत बोलतो मी, फक्त एकोणतीस कोटी रुपये वसूल झालेले आहेत. असे कोटयावधी रुपये जर वसूल न होता जर राहत असतील तर एकीकडे आम्ही चौदा किंवा पंधरा टक्के या दराने एम्.आर.डी.ए. कडून कर्ज काढावयाचे किंवा इतर वित्त संस्थेकडून आणि शहराचा विकास करावयाचा. जे नागरीक प्रामाणिकपणाने कर देतात त्यांचा पैसा विकासासाठी लावायचा आणि ज्या नागरीकांची प्रवृत्ती वर्षानुवर्षे न देण्याची आहे त्यांना नोटीसा द्या, वॉरंट द्या, त्यांच्या जप्त्या करा तरी देखील त्यांच्यावरती परिणाम होत नाही. असे नागरीक या शहरामध्ये जवळपास चाळीस टक्के आहे. अनेक वेळा आढावे घेतलेले आहे. अनेकवेळा आम्ही स्टाफला सुचना देत आहोत. उद्या आम्ही

त्यांच्यावरती अॅक्शन देखील घेऊ मीच या मंडळींना नोटीसा दिलेल्या आहे. की, तुम्ही जर ८० टक्के वसुली केली नाही तर आपल्या वरती निलंबनाची कारवाई करू. त्यावेळेला कदाचीत या सभागृहामध्ये त्यांचे समर्थन केले जाईल. त्यावेळेला कृपाकरून आपण सभा गृहामध्ये अशाप्रकारचे विषय घेऊ नका. ज्यावेळी प्रशासन अॅक्शन घेते. अशा अकार्यक्षम व्यक्तीवरती त्यावेळी आपला सपोर्ट असेल का? हा एक महत्वाचा मुद्दा आहे. कारण शेवटी आपलेच कर्मचारी आहेत. हा मुद्दा एक सहानुभुतीचा आणि भावनेचा या ठिकाणी उभा रहातो. दुसरी गोष्ट अशी आहे की, ही जी वसुली आहे, खाजगीकरणातून जर केली तर ती अधिक कार्यक्षम रितीने होणार आहे. कारण हा खाजगी ठेकेदार जो आहे हा कोण असेल तो आज आम्हाला माहित नाही ओपन ऑफर्स मागवून आम्ही कमीत कमी कमिशन देऊन जो आम्हाला ही वसुली करून देईल. कदाचीत चार टक्के पाच टक्के कमिशन असेल किंवा सहा टक्के कमिशन असेल परंतु आज चाळीस टक्के वसुली न होता ही रक्कम वाया जाते आहे तर एक तीनचार, पाच टक्के, सहा टक्के कमिशन जर गेले आणि त्यांच्या बदली जर आम्हाला इतकी मोठी रक्कम मिळाली. तर ती का मिळू नये हा एक या ठिकाणचा महत्वाचा मुद्दा आहे. तिसरी गोष्टी अशी आहे की, स्टाफचे जे शॉर्टेज आहे. हे शॉर्टेज फार मोठ्या प्रमाणावरती आहे. आपण एकीकडे क्लेम करतो की देशामध्ये सर्वात कमीत कमी आस्थापना खर्च असलेली महापालिका आहे. हे सत्य आहे परंतु दुसरीकडे आम्हाला वसुलीसाठी पुरेसे क्लर्कचे संख्याबळ नाही. हे देखील फॅक्ट आहे. आता आम्ही जे भरती करणार आहोत मागासवर्गीय अनुशेषामधून ही देखील भरती केली आणि त्याच्यामध्ये मिळविली तरी देखील स्टाफची संख्या ही दिडशे दोनशे पेक्षा जास्त नाही. आणि ही संख्या अतिशय कमी आहे. म्हणून मुद्दा हा आहे तर आपल्याकडे स्टाफ नाही बाहेरून स्टाफ भरून आपण त्याला पाचव्या वेतन आयोगाप्रमाणे हजारो रुपयाचे कमीत कमी एक क्लर्क भरायचा म्हटला तर सात हजार, आठ हजार त्याला पहिल्यांदा सुरुवातीचा पगार द्यावा लागतो. ठेकेदार पद्धतीमध्ये अशा प्रकारे इतके पेमेंट करण्याचे त्यांच्यावर बंधन नसते. मिनीमम तो ठेकेदार त्याला पेमेंट करीत असतो तरी ह्या सर्व ज्या जबाबदाऱ्या आहेत आस्थापना खर्च न वाढवता आणि एक शुअर इन्कम आपल्याला मिळणार आहे. आज सभागृहामध्ये दिवसभर चर्चा झाली की माझ्या विभागामध्ये हे काम घेतले नाही. किंवा ते काम घेतले नाही. बजेटमध्ये आपण अपेक्षा ठेवतो की इतके टक्के वसुली झाली पाहिजे आणि ती हात नाही मग आपल्या बजेटमधला अंदाज आणि प्रत्यक्षामध्ये होत असलेली प्राप्ती याच्यामध्ये फार मोठी तफावत निर्माण होते. आणि मग ही कामे घ्यायची कुठून, ह्या याच्यासाठी पैसे आणायचे कुठून, दरवर्षी आपण कर्जाचे प्रस्ताव करणार आहोत का? १४ टक्क्यांनी कर्ज घेणे आपल्याला परवडणार आहे का? या गोष्टीचा विचार आपण सर्व सदस्यांनी करावा. आपण हा विषय नाकारला तर मला अजिबात त्याच्यात दुःख नाही. जी अवस्था आहे त्या अवस्थेमध्ये मी जेवढे परफॉर्मस देता येतील तेवढे नक्की देईल. परंतु जर सहजासहजी एखादी गोष्ट होत असेल तर ती का करू नये हा एक विचार आपण करावयाचा आहे. याच्या पुढील गोष्ट अशी आहे की, आपण हा ठराव केल्यानंतर लगेच त्याची अंमलबजावणी होईल असे नाही. हा ठराव आम्ही शासनाकडे पाठविणार आहोत. जसे आपल्या जकात ठेकेदाराच्या बाबतीमध्ये निर्णय घेतला तो तसाच या बाबतीमध्ये सुध्दा आपणास शासनास कनव्हेन्स करावे लागणार आहे. पाटील साहेब जरा एक मिनीट मी जे बोलतो आहे ते ऐकून घ्या प्लीज. शासन याच्यावर शंभर प्रश्न विचारणार आहे. मग त्या प्रश्नाला उत्तर दिल्यानंतर एका महापालिकेने जर असा प्रयोग केला तर राज्यातल्या दुसऱ्या महापालिकेला परवानगी द्यावी लागेल का? याचा देखील विचार राज्यशासन करणार आहे. आम्हाला असा सपोर्ट आहे, आज आमच्याकडे कर्मचाऱ्याची अपुरी संख्या असल्यामुळे आज हा प्रयोग आम्ही करू शकतो. आणि असा प्रयोग जर यशस्वी झाला तर महाराष्ट्रातील ही एकमेव कार्पोरेशन की जीच्यामध्ये आपल्याला एक उत्पन्नाची निश्चित कलेक्शन मिळू शकेल. प्रॉपर्टी टॅक्स आणि वॉटर टॅक्स मधून इतर महापालिकेमध्ये असे करता येणे कदाचित शक्य नाही. कारण त्यांनी भरपूर स्टाफ भरून ठेवलेला आहे. आणि तो स्टाफ वसुली करीत नाही. आज महापालिकेच्या आजुबाजूच्या वसुलीचा आढावा घेतला तर मला वाटत नाही की, ६५ टक्के किंवा ७० टक्क्यांच्या पुढे जात असेल. आणि मग आपली जी आर्थिक अवस्था आहे, दुसरी गोष्ट अशी आहे की, वसुली मध्ये आमच्या स्टाफची इतकी शक्ती खर्च होते परंतु नवीन डिटेक्शन हे शेकडो केसेसचे राहिलेले आहे, ही देखील बाब मी आपल्या सभागृहाच्या निदर्शनास आणू इच्छितो. त्याच्यामध्ये देखील करोडो रुपयाचे उत्पन्न आपले अडकलेले आहे. हे जे आपल्याला माहिती नाही हे उत्पन्न जर त्याच्यामध्ये समाविष्ट केले तर ह्या महापालिकेची आर्थिक स्थिती अतिशय चांगल्या प्रकारे विकसित होणार आहे. आज आम्हाला माहिती नाही, की किती प्रॉपर्टी अनअसेस्ट आहेत, हजारो असतील. परंतु आमचा स्टाफ त्याच्यामध्ये इतक्या कार्यक्षमतेने ते डिटेक्शन मोहिम घेत नाही. मुळामध्ये ह्या सगळ्यात जी अडचण आहे ती एवढीच आहे की, आमच्याकडे स्टाफचे शॉर्टेज आहे. वसुली करायची ह्याच स्टाफने पल्स पोलिओ करायचे, ह्याच स्टाफने इलेक्शन करायचे, त्याच स्टाफने बाकीची सर्व शासकीय कामे करायची, निवडणूका लागतील तेव्हा दोन-दोन महिने हा स्टाफ आपल्याला उपलब्ध होणार नाही. तर त्या सगळ्याचा जो

परिणाम होतो. हा परिणाम शेवटी आपल्या आर्थिक स्थितीवर होतो आणि आपण नागरीकांना देत असलेल्या नागरी सुविधांवरती होतो, तर असे का करायचे. एखादी गोष्ट जर आपल्याला उपलब्ध होऊ शकत असेल तर त्याचा फायदा का घ्यायचा नाही याचे जेष्टीफिकेशन काही मला कळू शकत नाही. जर आपल्याला निश्चितपणाने उत्पन्न यांच्यातून प्राप्त होत असेल, तर हा प्रयोग नक्की आपण करावा, याच्यावरती विचार करावा. यानंतर शासनाकडे हा मुद्दा आपल्याला विचारासाठी पाठविणार आहोत त्याच्यावर आणखी विचारमंथन होईल. याच्यावरती आपले पुर्ण नियंत्रण असणार आहे कोट्यावधी रूपयाची बँक गॅरंटी आपण त्यांच्या कडून घेणार आहोत सोळा टक्के बँक गॅरंटी आपण त्यांच्याकडून घेणार आहोत. पाच टक्के सिक्युरीटी डिपॉझीट आपण त्यांची घेणार आहोत. त्याला आर्थिदृष्ट्या आपण बांधून घेणार आहोत आणि तो जकातीच्या बाबतीत तिथे थोडेफार जसे आपल्याला सांगितले की, लोकांवरती अन्याय करायला स्कोप आहे. तो येथे नाही आहे. येथे डिक्टेसन केल्यानंतर त्याच्या प्रॉपर्टीचे असेसमेंट करणे ही त्याच्या अखत्यारीतील बाब नाही. ही महापालिकेच्या अखत्यारीतील बाब आहे. त्याच्यावरती आज जे अधिकारी निर्णय घेत आहेत तेच अधिकारी निर्णय घेणार आहेत. आणि आम्ही ज्या वेळेला डिमांड फिक्स करू त्यावेळेला वसुली करण्याचे काम फक्त त्याचे असणार आहे आणि डिक्टेसनचे काम त्याचे असणार आहे, संगणकीकरण तो करणार आहे. संगणकीकरण केल्यानंतर वेगवेगळ्या विभागामध्ये नागरिकांना तो सर्विस काउंटर उघडणार आहे. त्या सर्विस काउंटरमध्ये पैसे भरण्याची व्यवस्था होणार आहे. ह्या सगळ्या बाबी जर होत असतील तर त्या चांगल्या पद्धतीने कराव्यात आणि यांच्यातून आपल्या महानगरपालिकेचे एक निश्चित उत्पन्नाचे साधन उपलब्ध होणार आहे आणि अर्थातच आपण हो म्हटले आणि शासनाने हो म्हटल्यानंतरचा हा प्रश्न असणार आहे. त्यामुळे माझी पुन्हा सभागृहाला विनंती आहे की, याबाबतीत खरोखरच विचारमंथन होण्याची गरज आहे. याला एकदम नकार न देता यावरती आपण विचार करावा आणि आपण योग्य तो निर्णय घ्यावा.

चंद्रकांत वैती :-

मा. आयुक्त साहेब आपण आताच अतिशय व्यवस्थितपणे संपूर्ण माहिती दिली आणि सभागृहाच्या निदर्शनास आपण आणले की, अभिकर्ता नेमल्यानंतर किती चांगल्या पद्धतीने तो काम करेल आणि वसुली कशी होईल. आपल्याला आठवण देऊ इच्छितो की, महानगरपालिका व्हायच्या आधी नगरपालिका होती. क्षेत्र तेवढेच राहिले. महापालिका झाल्यानंतर अधिकारी वाढले. पण नगरपालिका असतांना देखील मा. शिवमुर्ती नाईक साहेब हे आता उपायुक्त आहे हे तेव्हा प्रभारी आयुक्त, त्याच्याही आधी चीफ ऑफीसर होते. त्या कालावधीमध्ये सव्वीस करोड रूपयांचे उद्दीष्ट त्यांनी गाठले होते तेव्हा त्यांनी कुठलाही अभिकर्ता मागविला नव्हता. याच कर्मचाऱ्यांच्या माध्यमातून ही वसुली करण्यांत यशस्वी झालेले होते. मी म्हणतो हा अविश्वास आपल्या कर्मचाऱ्यांवर दाखविण्याची गरज नाही. साहेब आपण असेच गोंडस स्वप्न तेव्हा आम्हांला दाखविले की, उपकर लावावा, जकात लावावी. त्या जकातवाल्याला आपण कसे काबूत ठेवू. तुमच्या माहितीसाठी सांगतो ज्या दिवशी मी येथे जनतेचे रडगाणे गायले होते, सांगितले होते की, तो बँगा चेक करतो आणि आजही तोच प्रकार चालू आहे. तुम्हाला हे सुद्धा सांगतो कर्मचारी नाहीत त्यांच्याकडे. जे आता कर्मचारी जकात नाक्यावर नाक्यावर काम करतात त्यांचे आपसामधले पगार ते देतात. काम ते वसुली करून घेतील परंतु त्यांच्याकडून देखील जराशी चुक झाली तर त्यांना देखील बेदम मारहाण केली जाते. आज नागरिक जे सामान घेऊन येतात त्यांना अंडरव्हॅल्यू केली जाते. या वस्तुचे अवमूल्य केले साहेब, प्लीज बोलू द्या मला. मी थोडसे बोलतो आणि त्यानंतर तुमचेच मला ऐकायचे आहे. अवमूल्य केले किंमतीचे किंवा कमी केली किंमत पन्नास टक्के, दहा टक्के, शंभर टक्के जसे वाटेल तसे मनमानी हा तुमचा ठेकेदार आल्यानंतर तो काही लोकांना सोडणार आहे का? सगळ्याच लोकांची कॅपेसिटी नाही. या मिरा भईंदरच्या एका स्ट्रोकमध्ये पैसे देण्याची आणि आताच सन्मा. सदस्य श्री. तुळशीदास म्हात्रे साहेब आमचे जिल्हा अध्यक्ष बोलले की, हे बसलेले आहेत ते सुद्धा दिसणार नाहीत. गोष्ट खरी आहे साहेब. तुम्ही येथे प्रशासकीय कामासाठी आलेले आहात. साहेब तुम्ही येथून उद्या, आणखीन फार मोठ्या पदावरती जाल. पण हे आमच्या गळ्यात जे तुम्ही घोंगडे बांधून जाल. तुम्ही सांगता की शासन मंजूरी देईल. पण आम्ही मंजूरी दिली की, शासनाने मंजूरी दिली. आम्ही मंजूरी दिली म्हणजेच शासनाने मंजूरी दिली. माझा आणि काँग्रेस पक्षाचा या गोष्टीला पूर्णपणे विरोध आहे आणि अजिबात कुठल्याही परिस्थितीत ही गोष्ट सहन करणार नाहीत.

कैलासबेन जानी :-

त्याच्या बाबतीत आमचा पण विरोध आहे. तशी नोंद करून घ्या. भारतीय जनता पार्टीचा आणि तुम्ही ठेका दिला तर त्याची शाश्वाती तुम्ही देणार आहात का?

जयंत पाटील :-

अध्यक्ष महाशय आपण टिपणी दिलेली आहे. काही ठिकाणी टिपणीमध्ये ऐंशी टक्के वसुली झालेली आहे. तर काही ठिकाणी अठ्याऐंशी टक्के झालेली आहे आणि काही ठिकाणी चौपन्न टक्के झालेली आहे. तसेच काही ठिकाणी चौऱ्याहत्तर टक्के झालेली आहे. म्हणजेच कुठेतरी तुमचा अधिकारी हा अकार्यक्षम आहे. त्या त्या काळामध्ये एवढा त्याच्यामध्ये भाग आहे. जर आपण त्याच्यावर चांगले नियंत्रण आणले तर चांगली वसुली होऊ शकेल. आता आपण कर्मचाऱ्यांचा भाग म्हणते की, आमच्याकडे स्टाफ कमी आहे. आपल्या म्हणण्याप्रमाणे हा जो स्टाफ आहे जो वसुली करतो आहे. जर आपण खाजगी अभिकर्ता नेमला तर तो आम्ही नेमायला देणार नाही. तो वेगळा भाग आहे. तरी त्या कर्मचाऱ्याचे आपण काय करणार आहात हा एक वेगळा भाग सुरु होईल. दुसरी गोष्ट अशी आहे, आताच आपण प्रचंड प्रमाणात भरती केली. मिरा भाईंदर नगरपालिकेच्या हद्दीमध्ये एकही मला वाटतो माणूस, एकही मुलगा किंवा तरुण या शहरातला असेल असे मला वाटत नाही. असेल कदाचित एखादा असू शकेल. आपण जेव्हा खाजगी अभिकर्ता नेमू तेव्हा चार टक्क्याप्रमाणे आपण त्यात साधारण व त्याला चार कोटी रुपये वार्षिक देणार आहोत. आपलेच चार टक्के मी पकडले, घरपट्टी व पाणीपट्टी मिळून असे दोघे मिळून आपण साधारणतः ३ ते ४ कोटी तो अभिकर्ता घेऊन जाईल तो वसुली करणार आहे. माझे प्रामाणिक मत असे आहे की, या शहरामध्ये अनेक तरुण आज सुद्धा अशिक्षित आणि बेरोजगार आहेत. शिकलेले आहेत, सुशिक्षित बेरोजगार आहेत. आम्ही नगरसेवक आहोत आम्हांला वाईट वाटते सांगायला. मॅडम सुद्धा तिकडे आहेत. काही तरुण आमच्याकडे येतात कामाला लावण्यासाठी परंतु आम्ही त्यांना लावू शकत नाही. कायद्याचे बंधन आहेत आपल्याकडे. आपण म्हणता रोजगार विनिमय केंद्राकडून येऊ द्या. त्या लोकांची नोंद तिकडे नसते आणि मी अशी सुचना येथे मांडतो आहे आणि ते सर्व नगरसेवकांना मला वाटते मान्य होईल की, ह्या शहरातले बेरोजगार जे सुशिक्षित तरुण आहेत त्यांना रोजंदारीवर प्रत्येक नगरसेवकांचा कोटा सरासरी सहा कामगार जरी पकडले तरी प्रत्येक सहा जणांना कामाला लावले. पाचशे कामगार आपल्याकडे भरती होतील. रोजंदारीवर ठेवा. त्याचा पगार वर्षाला फक्त सहा लाख होईल. त्याच्यावर नियंत्रण आपले असेल. प्रत्येक नगरसेवक सात तरुण सुशिक्षित आताच त्याची इंटरव्यू आपण घेऊ शकाल ही माझी मागणी आहे. वर्षाला फक्त सहा लाख जाणार आहेत. तेव्हा हा विचार होणे गरजेचे आहे असे मला वाटते. एखाद्या कंत्राटदाराला चार कोटी रुपये देण्यापेक्षा आपले सहा लाख हे जास्त जाणार नाहीत. या गोष्टीचा आपण विचार करावा अशी माझी सुचना आहे.

प्रभात पाटील :-

विचार नाही करावा याचा तुम्ही ठरावच करावा. अनुमोदन देऊ जर आमचे एवढे लोक कामाला लागत असतील तर अनुमोदन आहे.

चंद्रकांत मोदी :-

एक मिनिट साहेब, एक उदाहरण देता हू। अभी जब यह बात हुआ ठेकेदारोंको देने का जो सब एक उदाहरण है, अभी जो अपना जो जकात ठेकेदार दिया गया है, चार दिन पहले की मैं बात करता हू, एक छोकरा अपना मिरा भाईंदर का वह वहा से आता था। छोटीसी अमाऊंट के लिए उसके हाथ, पैर और मुँह तोड़ दिया है। आज भी वह हॉस्पिटल में है। पुलिस स्टेशन से फोन आया, मे और खान साहब वहा गये और पुलिस स्टेशन में उसने एनसी किया था, अग्रवाल सेठ खुद आके उसकी माफी माँगा। बेटा तेरे धंदे में मैं फायदा करवायेगा। छोड़ दे मेरे को, लडके को हमने समझाया और लडकेने उसको माफ किया, और ऐसा मतलब उधर तकलीफ होता है और गलीका गून्हा दो-चार हमारे उपर आता है, वैतीसाहब के उपर आता है, खान साहब के उपर आता है। वहाँ मारामारी का काम होता है, ऐसा जो ठेकेदार को दिया जायेगा तो घरपट्टी के लिए तो घर घर में मारामारी हो जायेगी। यह मेरा कहना है की, ठेकेदार को दिया न जाए यह मैं आपको और मा. महापौर को, और आयुक्त साहब को विनंती करता हूँ।

मा. आयुक्त :-

ठिक आहे. एकंदर सभागृहाचे सुर हा खाजगीकरणाकडे नाही आहे. हे मला जाणवलेले आहे. मी आग्रह धरत नाही त्या गोष्टीचा. परंतु काही गोष्टीचा खुलासा करणे मला गरजेचे आहे. सन्मा. सदस्य श्री. जयंत पाटील साहेबांनी जो विषय या ठिकाणी मांडला. पहिल्यांदा वैती साहेबांनी असा विषय मांडला कि, जकातीच्या बाबतीमध्ये अन्याय किती होतो आहे. मी सुरुवातीला सांगितले की, जकातीचा ठेका आणि हा ठेका एकमेकांशी तुलना करण्यासारखा नाही. या ठिकाणी जी रक्कम आपल्याला ज्या व्यक्तीकडून वसूल करतो तीच रक्कम हा ठेकेदार वसूल करणार आहे. त्यामुळे त्याला कुठल्याही प्रकारचा स्कोप अन्याय करायला नाही. हा पहिला मुद्दा आहे. आपण जो मुद्दा मांडला की, सुशिक्षित बेकारांची भरती करावी, मुलांची आणि त्यांच्याकडून हे काम करून घ्यावे. परंतु कामगार कायदे यांच्या पुढचे असे आहेत की, ते मी सभागृहाच्या निदर्शनास आणू इच्छितो की, त्याचे २४० दिवस

भरल्यानंतर त्यांना आपल्याला कायम करावे लागते. लेबर लार्ज असे आहेत आणि अशा प्रकारची भरती करणे हे बेकायदेशीर राहिल.

तुळशीदास म्हात्रे :-

रोजंदारीवर घ्यावे त्यांना.

प्रभात पाटील :-

२४० दिवसांच्या अगोदर त्यांना कमी करावे.

मा. आयुक्त :-

रोजंदारीवर भरती करता येणार नाही. रोजंदारीवर भरती करण्याची प्रोव्हिजन नाही. शासनाने रोजंदारीवर भरती करण्याची परवानगी दिलेली नाही म्हणून तर ठेकेदारी करतो आपण. नाहीतर सफाईत सुद्धा घेता आले असते.

तुळशीदास म्हात्रे :-

मग साहेब या मुलांनी करायचे काय?

मा. आयुक्त :-

हा प्रश्न ह्या सभागृहाशी निगडित आहे असे मला वाटत नाही. हा एक राष्ट्रीय धोरणाचा भाग आहे.

तुळशीदास म्हात्रे :-

आम्ही ठराव मांडतो आपण तो शासनाकडे पाठवून द्यावा.

मा. आयुक्त :-

सुशिक्षितांचे काय करायचे हा विषय राज्याच्या चिंतेचा विषय आहे. देशाच्या चिंतेचा विषय आहे. आपली भावना मी समजू शकतो की, त्यांना काहीतरी रोजगार मिळाला पाहिजे. परंतु त्यासाठी दारिद्र्य रेषेखालील लोकांसाठी सुवर्ण जयंती योजना आहे. बिझनेस त्यांनी करावा.

प्रभात पाटील :-

२४० दिवस त्यांना भरू द्यायचे नाहीत. २४० दिवसा अगोदर त्यांना आपण ब्रेक द्यावा.

मा. आयुक्त :-

अशा प्रकारची भरती कायद्याने करता येत नाही.

तुळशीदास म्हात्रे :-

सभागृहाला मी अशी विनंती करतो की, पुढील सर्वसाधारण सभेपुढे असा विषय आला पाहिजे. तरी सभेपुढे विषय घ्यावा की, जेणेकरून आपली ही स्वतंत्र महापालिका असल्यामुळे याचा आपण असा एक ठराव करू या की, या भागातील सुशिक्षित बेकारांना नोकऱ्या दिल्या जातील असा ठराव आपण शासनाकडे पाठवू या असा मुद्दा पुढील मिटींगपुढे आला पाहिजे.

मा. आयुक्त :-

अशा प्रकारचा ठराव करता येत नाही. कायद्याने ते चुकीचे ठरेल असा ठराव झाला तर तो शासनाकडे पाठवावा लागेल.

तुळशीदास म्हात्रे :-

अहो साहेब, कायद्याने जर चालायला गेलो तर आपल्याला एक पाऊल सुद्धा टाकतांना विचार करावा लागणार आहे. कायदा सर्व ठिकाणी लागू होत नाही. कायद्याला सुद्धा थोडे धाब्यावर मारावे लागते.

प्रभात पाटील :-

पण साहेब, स्थानिक स्वराज्य संस्था म्हणून स्थानिक स्वराज्य चे सुद्धा काही अधिकार आहेत. तरी त्याचेही काहीतरी नियम त्यांनी बनवावेत. लोकल सेल्फ गव्हर्नमेंट आहे, येथे आमचे सरकार आहे. तर आमच्या सरकारला काहीतरी प्रस्ताव शासनाकडे पाठवायचे अधिकार आहेत की, नाही.

मा. आयुक्त :-

आहेत ना.

प्रभात पाटील :-

मग आमचा प्रस्ताव पाठवा. बघु या त्याचे काय उत्तर येते ते.

आसिफ शेख :-

मा. महापौर साहेब, सन्मा. आयुक्त साहेबांनी या ठिकाणी जे आपले मत प्रदर्शन केलेले आहे आणि सन्मा. सर्व सदस्यांचे या विषयावर अत्यंत तीव्र आक्षेप आहे आणि मला असे वाटते आहे की, एक ठेकेदार आपल्या समोरच आहे आणि त्याच्या नाना तऱ्हेच्या कला आपण अनुभवलेल्या आहेत. तर ह्या ठिकाणी हा जो विषय आहे महासभेत येण्यापूर्वी मला वाटते मा. स्थायी समितीपुढे होता आणि स्थायी समितीमध्ये काय झाले ते काही कळले नाही. फेटाळले असेल बहुतेक. म्हणून तो तिकडचा बॉल ह्या

महासभेत आणलेला आहे. हायकोर्टात त्याचे डिसिजन झाले नाही म्हणून त्यांनी सुप्रीम कोर्टात तो बॉल आणलेला आहे. तरी त्यांनी तो बॉल आमचेकडे टाकला म्हणजे तो आपण निर्णय घ्यायचा आहे तरी आम्ही आमच्याकडे जो बॉल आणून ठेवलेला आहे तो आम्ही येथून उधळून लावतो आहे तर मग हा रामबाण उपाय आहे आणि ही जी वसुली आपली चालू आहे. नगरपालिकेच्या आपल्या अधिकाऱ्यांवर, कर्मचाऱ्यांवर तो अविश्वास व्यक्त करता येत नाही. पण आपले अधिकारी, कर्मचारी हे अत्यंत चांगले आहेत आणि आपल्याकडे प्रत्येक विभागीय अधिकारी आहेत आणि त्यांना सर्व काही माहित आहे की, कोणत्या प्रॉपर्टी शिल्लक आहेत व कोणाला टॅक्स लावायचा आहे आणि किती वसुली करायची आहे.

मा. आयुक्त :-

हा प्रश्न आसिफ साहेब अविश्वास त्यांच्यावर करणे आणि त्यांना वाईट म्हणण्याचा नाही आहे. वस्तुस्थिती अशी आहे येथे वसुली आपल्या टारगेटप्रमाणे होत नाही.

आसिफ शेख :-

आणि जर आपण ठेका उदाहरण घ्या वसुलीचा ठेका दिला तर काय होईल. कधीही रात्री, दुपारी कधीही तो जाईल तर कुणीही लेडीज वगैरे असतात. जर असा प्रसंग उद्भवला तर त्याला जबाबदार कोण राहणार आहे आणि सन्मा सदस्य तुळशीदास म्हात्रे जे बोलले ते बरोबर बोलले की, आताची जी नगरसेवकांची संख्या या ठिकाणी आहे ती थोडी पण राहणार नाही. आपण जबाबदार राहणार कि नाही. आपण करायचे ते कुणासाठी करायचे, लोकांसाठी करायचे तरी खाजगी ठेकेदाराला आमचा तीव्र विरोध आहे. या ठिकाणी हा जो विषय आला येथे तो चुकीचा आलेला आहे. कृपया हा स्थगित ठेवण्यांत यावा.

प्रकरण क्र. २९ :-

घरपट्टी व पाणीपट्टी वसुलीकरिता खाजगी अभिकर्ता नेमणेबाबत निर्णय घेणे व आर्थिक धोरण ठरविणेबाबत.

ठराव क्र.

घरपट्टी व पाणीपट्टी वसुलीबाबतचा ठेका खाजगी ठेकेदारास देऊ नये असे सर्वानुमते ठरले.

**सुचक :- श्री. चंद्रकांत वैती. अनुमोदन :- श्री. दिनेश नलावडे.
ठराव सर्वानुमते मंजूर**

सही/-

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

धनराज अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम मला एक शोक प्रस्ताव मांडायचा आहे. मिरा भाईंदर परिसरातील शंभर वर्षापासून वास्तव्य असलेले व मीठ उत्पादक व सामाजिक शैक्षणिक क्षेत्रात कार्यरत असलेले माजी सरपंच श्री. व्यंकटलाल हजारीमल गारोडीया यांचे दि. १४/०६/२००३ रोजी निधन झाले. भाईंदर व नायगांव येथील अनेक संतांना आर्थिक सहाय्य करून तसेच जिल्हापरिषदेच्या आरोग्य केंद्राला मोठी देणगी देऊन सतत कार्य करीत असलेले असे महान व्यक्तीला हे सभागृह हा शोक प्रस्ताव मांडित आहे.

मिलन म्हात्रे :-

मी एक शोक प्रस्ताव मांडतो आहे. माजी नगराध्यक्ष श्री. प्रफुल्ल पाटील यांचे सासरे श्री. वसंत पंढरीनाथ म्हात्रे यांचे आज दि. १९/०६/२००३ रोजी सकाळी अल्प आजाराने दुःखद निधन झालेले आहे. तरी त्यांच्या आत्म्यास चिरशांती लाभो ही ईश्वर चरणी प्रार्थना.

असिफ शेख :-

अनुमोदन आहे.

मोहन पाटील :-

भारतरत्न डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या पत्नी व आपल्या आजी माईसाहेब यांचे दि. २९/०५/२००३ रोजी त्यांचे निधन झालेले आहे. तरी ही सभा त्याचाही शोक प्रस्ताव ठेवत आहे.

चंद्रकांत मोदी :-

आपके उपमहापौर हुसेन साहब के साले की चार दिन पहले अवसान हुई है। उनके लिए भी प्रार्थना करनी चाहिए।

जयंत पाटील :-

आपल्या महानगरपालिकेचे नगरसेवक माजी नगराध्यक्ष श्री. प्रफुल्ल पाटील यांच्या सासऱ्यांचे दुःखद निधन झाले आहे. श्री. वसंत म्हात्रे मोर्वा गावाचे तरी त्यांचा शोक प्रस्ताव येथे मांडत आहे. तरी अनुमोदन आहे सर्वाना.

दुःखवटा ठराव :-

मिरा भाईंदर परिसरातील शंभर वर्षांपासून वास्तव्य असलेले व मीठ उत्पादक व सामाजिक शैक्षणिक क्षेत्रात कार्यरत असलेले माजी सरपंच श्री. व्यंकटलाल हजारीमल गारोडीया यांचे दि. १४/०६/२००३ रोजी निधन झाले. माजी नगराध्यक्ष श्री. प्रफुल्ल पाटील यांचे सासरे श्री. वसंत पंढरीनाथ म्हात्रे यांचे दि. १९/०६/२००३ रोजी अल्पशा आजाराने दुःखद निधन झाले व मा. उपमहापौर मुझफ्फर हुसेन यांचे मेहुणे श्री. मनजित रतन सिंग यांचे दि. १२/०७/२००३ रोजी आकस्मिक निधन झाले आहे. तसेच, भारतरत्न डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या पत्नी माईसाहेब आंबेडकर यांचे दि. २९/०५/२००३ रोजी निधन झालेले आहे. तरी त्यांच्या आत्म्यास चिरशांती लाभो तसेच त्यांच्या अकाली निधानामुळे त्यांच्या कुटूंबावर ओढवलेलेल्या दुःखात ही सभा सहभागी आहे.

सुचक :- श्री. धनराज अग्रवाल.

अनुमोदन :- श्री. जयंत पाटील.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

मा.महापौर :-

सभेस उपस्थित असलेले मा. उपमहापौर, मा. आयुक्त, मा. प्र. सचिव अधिकारी वर्ग तसेच पत्रकार बंधू आजची सभा खेळीमेळीच्या वातावरणात पार पडली असून सभा संपल्याचे मी जाहिर करित आहे.

**सभा संपल्याची वेळ
दुपारी ३.३० वाजता**

**सही/-
महापौर
मिरा भाईंदर महानगरपालिका**

**प्र.सचिव,
मिरा भाईंदर महानगरपालिका**